

Gelişime Açılmak

Etkili bir hayatın
7 ilkesi

MARTIN
DE LANGE

Bu kitap ebeveynlerim

Ben ve Sharan'a

adanmıştır.

İçindekiler

Teşekkürler	7
Yazar hakkında	9
Onaylar	12
Önsöz	16
Giriş	19
1. Bölüm: Kendi Vizyonunuzu Belirleyin..	26
2. Bölüm: Statükoyu Değerlendirin ve Gerektiğinde Değiştirin.....	72
3. Bölüm: Sorunlara Karşı Olumlu Bir Tavır Takının.....	106
4. Bölüm: Kendinize İyi Bakın	137
5. Bölüm: İlişiklerinize Değer Verin	172
6. Bölüm: Cömert Olun!	218
7. Bölüm: Başkalarına İnanın	268
Sonsöz	294

Teşekkürler

Bu kitabı hazırlarken bana verdikleri zamandan ve katkılarından dolayı arkadaşlarım Colin Phelps, Joan Campbell ve Matthew Riley'a sonsuz minnettarım.

Acımasız dürüstlükleri ile geri bildirimleri birçok yaşama etki edecek bir kitap yazmama yardımcı oldu.

Bu kitabı yayınlamadaki çalışmalarından dolayı Allan Sitherland ile Willem Botes'e teşekkür ediyorum.

Ve uzun zamandır kalbimde olan bu projeyi bitirmek için sürekli desteği ile sürekli çay servisini benden esirgemeyen sevgili eşim Petro'ya teşekkürler.

Bu yolculuğu siz olmadan gerçekleştiremezdim.

Martin ve Petro 33 yıldır evli.

Üç yetişkin oğulları ve bir gelinleri var.

Halen Fransa'da yaşamaktalar.

Aşağıdaki adresten onlara ulaşabilirsiniz:

www.martindelange.org

Yazar hakkında

Yazar, 1993 yılından bu yana Müjde'yi Türk insanıyla paylaşmaktadır. Türk Dili ve Kültüründe geniş bir deneyim kazanır ve Türkiye'nin güney doğusundaki dört kilise ekim çalışmasında doğrudan yer alır. Bu kiliseler sırasıyla Mersin, Tarsus ve Malatya'da bulunmaktadır.

Türkiye'de giderek zorlaşan siyasi sorunlar ve Protestan Kiliseler zerindeki artan baskı nedeniyle yazar, ailesiyle birlikte sınır dışı edilir ve memleketi Güney Afrika'ya geri döner.

Yazarın 1993 yılından bu yana bağlı olduğu hizmet kurumu OM, Fransa'da yaşayan Türkçe konuşan halk arasında bir sosyal yardım ve kilise ekim projesi başlatmak üzere onu Fransa'ya davet eder. Yazar, eşiyle beraber 2012 yılından bu yana Fransa'da yaşamaktadır. Fransa'daki Türkçe konuşan halk arasında şimdiye kadar 12 kilisenin ekim çalışmasında bulunurlar.

Fransa'da yaklaşık bir milyon Türk insanı yaşamakta ve bu insanlar, yerel kiliselerinde İsa'nın Müjde'sini paylaşmak için onlara bir fırsat sunmakta. Yazar, Türkler arasında misyonerlik ve kilise ekim konusundaki kapsamlı deneyimi hem Türk hem de Fransız dilleri ile kültürleri hakkındaki bilgisi sayesinde engin tecrübesini okuyucuyla paylaşmak için benzersiz bir konumdadır.

Yazarın sahip olduğu diplomalar; 1993, a Dip Theology degree from the Theological Seminary of the Apostolic faith mission of South Africa, 2014, a BA Theology from the University of the North-West, 2019, a MA Missiology from the University of the North-West.

Onaylar

Martin'in vizyonu Türk insanını İsa'ya getirmektir. Bu vizyonun gerçekleşmesi, çok fazla iç kargaşa ve dış muhalefetle olacaktır. 'Gelişime Açılmak', bir misyoner olmanın başlangıcı, gelişimi ve zorlukları ile Tanrı'nın sadakatının, kendisi ve eşi Petro'ya ummadıkları, hatta hayal bile edemeyecekleri sevinç ve zafer ödülleri nasıl verdiği konusunda fikir veriyor. Martin'in kalemi oldukça sürükleyici ve okundukça betimlediği olayların gerçekliği hissedilebiliyor. 'Gelişime Açılmak', kendi ruhsal yolculuğunuza yeniden bakmanız, insanlara İsa'nın yolunu göstermeniz, misyoner olsun olmasın, Tanrı'nın Krallığına nasıl katkıda bulunabileceğiniz konusunda bir merak uyandırıyor. Arzunuz bu yöndeyseniz, bu kitap okunmalı.

Rosemary Flynn, *Klinik Psikolog ve Hristiyanlık Danışmanı*

Bu kitabı okuduğunuzda, duygularınızın her yelpazesinin karıştığını deneyimleyeceksiniz. Tanrı'yla ve Tanrı'nın hayatınızda başarmak istediğiyle daha bilinçli ilgilenmeye zorlanacaksınız. Martin, okuyucunun, hayatına, ailesine ve hizmetine girmesine izin vermekle kendini savunmasız bırakmıştır. Bu, onun keşif hikayelerinden daha fazlası! Martin, bizim etkili bir Hristiyan yaşamı sürmemiz için onun 7 ilkesini gözlemleyip uygulayabileceğimiz şekilde gerçekleri açıklayarak, bizi geçici olarak kendi hayatının ve

hizmetinin bir yolculuğuna çıkartıyor. Bu yolculuğu aydınlatıcı, ilham verici ve meydan okuyucu bulacaksınız.

Pastor Peter, *Uluslararası Nicoll hizmet lideri, danışmanı ve koçu*. Peter, otuz yılı aşkın bir süredir uluslararası misyonlar, insanlık ve liderlik gelişimine dahil olmaktadır.

Martin ve Petro Güney Afrika'daki evlerini bırakarak, önce Türkiye, ardından Fransa'daki Türkler arasında ıgır açan hizmetlere öncü olmak için olağanüstü hayatlar yaşarlar. Martin, 'Gelişime Açılmak' adlı kitabında, Tanrı'nın iradesini bilerek ve uygulayarak kendimizi nasıl geliştirebileceğimizin 7 katlı sırrını açmak için zengin deneyiminden yararlanır. Kitap, gerçek yaşam hikayeleriyle dolu ve siz insanın içini ısıtan kişisel hikayelerin açıklığına, mizahına, dürüstlüğüne kapılacak, etkileneceksiniz. Çoğu uygulamalı bu dersler, tamamı derin manevi bir aydınlığa ve sağlam bir Kutsal Kitap temeline dayanmaktadır.

Martin'in açıkladığı gibi, 'akıntıya kapılmak' ölü balık, ama akıntıya karşı gelmek, canlı balıktır. İsa için bu dünyada bir fark yaratmak istiyorsanız, bu kitap sizin için!

Julyan Lidstone, *OM Müslümanlar için Hizmet Elçisi*, İskoçya, Glasgow'da yaşamaktadır.

En az ulaşılanlar arasında uzun süreli hizmet, sevinç ve memnuniyet getirirken, yolculuğumuza acı ve hüsrân da

eşlik edebilir. Martin de Lange'ın uygulamalı ve deneyime dayalı, Kutsal Kitap zeminli bu kitabı, kendisinin ve eşinin öğrendiği ve yaşadığı bu yedi ilkeye dikkatimizi çekiyor. Her bölümde geçen uygulamalı adımlar, zorlu ortamlarda bile hayatta kalmaktan gelişime açılmamıza yardımcı olabilir. Özünde, açık ve hayata geçirilmiş bu kitabı, yeni eski tüm misyonerlere samimi olarak öneriyorum.

David Greenlee, *PbD Missiologist* ve yazar, OM-Operation Mobilisation

Önsöz

Kitabın *“Gelişime Açılmak” – etkili bir hayatın 7 ilkesi* adlı başlığı, Martin’in bu kitabın yazma niyetini açıkça ifade ediyor.

Hayatı gerçekten ‘etkileyici’! Bu kitap, etki yaratan ilkelere kendisinin yansımasıdır. Hayatını oldukça dürüst ve savunmasız irdeleyerek yansıtma kabiliyetini takdir ediyorum. Kitap boyunca bu 7 ilkeyi şekillendiren olaylara ve ilişkilere gönderme yapıyor. Bu hikayeler, bu ilkeleri hayata geçiriyor.

David Bosh’un ‘Transforming Mission’ adlı kitabından alıntı yapar: Hristiyanlar asla statüko (mevcut durum) insanları olamazlar. Emin olun, konfor alanınız bu ilkeleri okudukça zorlanacak. Bu ilkeler hem davetkar hem de meydan okuyucu olarak sunulduklarından, etkili bir hayat yaşamak isteyen her inanılı için temeldirler.

Her bölümde, bir ‘hayata geçirmek’ ve bir ‘derin düşünme’ kısmı var. Bunu, sadece bir özet olarak değil, aynı zamanda çok kullanışlı hale getirdiği için de çok yararlı buldum. Bu arada, her bir ilke Kutsal Kitap gerçeğine dayanmaktadır.

Benim duam, kitabın İsa takipçilerini hayatta kalmaktan çok, ‘gelişime açılma’larını sağlamasıdır.

‘Gelişime Açılmak – etkili bir hayatın 7 ilkesi’ sadece hizmetliler, yani misyonerler için değil, aynı zamanda etkili bir hayat yaşamak isteyen herkes içindir.

Hansie Breedt

International People Care Director- Operation Mobilisation

Giriş

Hepimiz hayatta dersler yaşıyoruz ve her insanın deneyimi benzersizdir. Biz insanlar sosyal varlıklar olduğumuz için birbirimizle etkileşimden çok şey öğrenebiliriz. Çoğumuz deneyimlerini neredeyse paylaşmıyor ve bu, ne yazık ki, çevremizdekilerden öğrenme fırsatını engelliyor. Bu kitap yıllardır kalbimdeydi. Birbirini takip eden bölümler, kiliselerde, küçük gruplar ve eğitim tesislerinde yapılan birçok sunum ve konuşmanın ürünüdür. Birbirimizden öğrenmek için yaşadığımız deneyim, ders ve hatalarımızı başkalarıyla paylaşmanın önemini, bu kitapta paylaştığım konuları dinleyenlerin cevaplarından anladım.

Etkin bir hayat için yedi ders ya da ilke paylaşacağım. Etkileyici bir yaşamın, kendiniz ve çevrenizdekiler için bereket dolu bir yaşamın önemini kimse inkâr edemez. Bir adada yaşadığımızı düşünmek bir yalan, bir yanılgıdır. Hepimiz çevremizdeki insanlara bağlıyız ve yaptığımız seçimler yakın çevremizi etkiler.

Paylaştığım ilkeler, başarılı ve doyurucu bir yaşamın kesin anahtarlarıdır. Bunlar iç gözlem yoluyla tanımladığım, beni İsa Mesih'e yakın tutan ve sadece birlikte yürüdüklerimdir. Sizin yaşam yolunuz benimkinden çok farklı olabilir. Sizi kendi ilkelerinizi ya da değerlerinizi araştırmaya ve belirlemeye özendireceğini umuyorum. Benim içten dileğim, sizi belirli standartlara göre yaşamamanın faydalarını keşfetmenize cesaretlendirmek ve bunun çevrenizdekiler

üzerindeki etkisini görmenizdir. İsa'nın Yuhanna 10:10¹ söylediği sözler, bunları düşündüğümde yüreğimi daha da heyecanlandırıyor.

“Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.”

İsa, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yı, Yaratıcıyı tanımamıza yol açmak, O'nunla bir ilişkiye adım atmamız, uzlaşmamız ve O'nun adını yüceltmemiz için bu dünyaya geldi. Ayrıca bize sınırsız, bol bir yaşam vermek için geldi. İsa bizim başarılı olmamızı, yaşam çağrımızı keşfetmemizi ve hayatımızı buna göre yönlendirmemizi istiyor. Tanrı'nın adını yüceltebilmemiz, bunu keşfettiğimizde olacaktır. Bu elbette, hiç zorlanmayacağız veya sıkıntı çekmeyeceğimiz anlamına gelmez - tüm bunlar hayatın bir gerçeği. Soru ise şu; biz tüm bunlarla nasıl başa çıkabiliriz?

Birçok insanın gününü aslında hayatın onlara getirdiklerine sürekli tepki vermekle geçirdiğini keşfettim. Bu, iyi bir gün geçiriyorlarsa, gün içinde tüm yaşananların olumlu, kötü bir gün, çoğu şeyin ters gittiğine işaret oluyor. Bu son derece normal, insani bir tepki, ancak başarılı, doyurucu ve anlam dolu bir hayata yol açmaz. Tanrı bizim **proaktif**² bir hayat

¹ İncil'in Yuhanna Bölümü'nden

² Etkisini sonradan gösteren, riski öngörerek harekete geçen.

sürmemizi ister. İnsan, hayatı gerçekleştirmek, başlatmak, yaratıcı olmak, örnek teşkil etmek ve önde yürümek için yaratılmıştır. Hayatın içinde proaktif olduğunuzda, kontrol elinizde demektir. İsa Mesih ile bir ilişkide Yuhanna 10:10'da okuduğumuz vaadi yaşarız; bu dünyada yenikler gibi değil, galipler gibi yürüdüğümüz bir hayat, bol bir hayat yaşarız.

Yalnız burada hayatı kendi gücüyle yaşayamayacağını itiraf edenlerden bahsettiğimi vurgulamakta fayda var sanırım. Bunlar, yalnız ve yalnız İsa'nın verebileceği kurtuluşa ve bağışa muhtaç, Tanrı'dan ayrı düşmüş günahkârlardır. Henüz İsa aracılığıyla Tanrı'yla kişisel bir ilişkiniz yoksa, bu ilkeleri tuhaf ve zorlanmış bulabilirsiniz. Konuya, hayatınızı yöneten ve yönlendirenin İsa Mesih olduğu ilkesinden yola çıkarak yaklaşıyorum. İsa henüz hayatınızda böyle etkin değilse, sizi bunu düşünmeye davet ediyorum. Lütfen, size sesleniyorum, İsa'ya inanın ve hayatınızı Tanrı'ya adayın. Eğer bu daveti kabul ederseniz, okumaya devam etmeden önce lütfen, bu kitabın arka sayfasına dönün ve orada belirtilen adımlara bakın.

Dikkate alınması gereken diğer bir önemli nokta, **başarı** tanımdır. Maalesef, bugün yaşadığımız dünya ve çevre başarının, sahip olduğumuz banka hesapları, ev veya arabaların büyüklüğü ile ölçüldüğüne inanmamızı sağladı. Mali açıdan güçlü olmanın, kocaman bir evde yaşamamanın ya da havalı bir arabaya sahip olmanın kötü bir tarafı yok, ama gerçek başarının kanıtı bu değil.

Gerçek başarı, Tanrı'nın sizin için hazırladığı ve önceden belirlediği yolda yürüme derecenizle ölçülür. Yanıtlanması gereken soru şudur: "Ben yaratılış içinde yerimi buldum mu ve Tanrı'nın beni yaratma amacını uyguluyor muyum?" Hepimiz bir yolun yolcusuyuz ve her birimizin yolculuğu bir diğerinden farklı, ama önemli olan önümüze konan yarışı koşmamız.

"İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım." IBRANILER 12:1

Ben bir başkasının yarışını koşamam. Ben hayatım için çok özel bir amacı ve planı olan Tanrı'nın, yine Kendisi tarafından önüme konan yarışı koşmalıyım.

"Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar." YEREMYA 29 :11

Tanrı bizi her gün düşünür. O'nun düşünceleri esenliğimiz için iyidir ve bol berekettir. Tanrı yolunun hayatımız için iyi olduğuna güvenmeliyiz, çünkü Tanrı iyidir.

Karım ve ben kilise ekenler olarak, şu an Fransa'da hizmet veriyoruz. Bizim aldığımız çağrı, Fransa'da neredeyse bir milyona yaklaşan Türkçe konuşan insana ulaşmaktır. Bu kitapta üzerinde yazdığım derslerin çoğunu Türkiye'deki hizmet alanlarında öğrendim.

Biz son yirmi sekiz yıldır Türklere hizmet veriyoruz. Bu süre zarfında, belirli ilkeleri belirleyerek bunlarla yaşamam ve bu yönde hizmetimizi yönlendirmem gerekiyordu. şu ana kadar Tanrı'nın önümüze koyduğu hayatı yaşadığımızı inanıyorum. Bu, her zaman için kolay bir yol muydu? Hayır! Yolumuzda her zaman zorluklar vardı. Bunlar, bazen yakın çevreden yerli inanlılar yoluyla ihanet kılığında, bazen yerli halktan ölüm tehditleri kılığında, bazen hapis, bazen sınır dışı edilme, bazen takım adaşlarımızın öldürölmesi kılığında ve çoğunlukla da mali baskı ve zorluklar kılığında oluyordu.

Bizim başarı seviyemizi yine de bunlar belirlemez. Tanrı'ya bağlılık yolunda yürürken biz bunları ancak çağrımızın bir parçası, ödememiz gereken bedelin bir parçası sayarız.

Hayatımda etki yapmış, gerçek hayattan kişisel hikayeleri bolca paylaştım. Her bölümde, paylaştığım belirli bir ilkenin temel konusunu belirlemenize yardımcı olacak bazı temel noktaları özetlediğim bir **"Hayata geçirmek"**, bir de birkaç soruyla o bölümü düşünmeniz için size yardımcı olacak bir **"Derin düşünme"** kısmı var. Lütfen, bu soruların her biri üzerinde dua ederek çalışmak için zaman ayırın.

Sizi, yaşamanız gereken ilkeleri keşfetmeniz için kendi yolculuğunuza çıkmaya yüreklendirmek istiyorum. Gelin bu yolculuğa beraber çıkalım, Rab'bin sizin ve benim için sakladığı şeyleri keşfedelim.

1. BÖLÜM

Kendi Vizyonunuzu Belirleyin

Bazılarımız hayatta hayal kurar, ama vizyon sahibi olanlar farkı yaratır. Daha iyi bir dünya ya da çevre hayal etmekle ilgili yanlış bir şey yok. Hayallerimiz bizi hiç gidemeyeceğimiz yerlere götürebilir. Aynen çocukluğumda olduğu gibi.

Güney Afrika'nın Pretori şehri batı banliyölerinde annemin ve babamın çalıştığı işçi sınıfı bir mahallede büyüdüm. Bizimle yaşayan, daha doğrusu bizim onlarla yaşadığımız büyükbabamlar gün boyu kız kardeşimle bana göz kulak olurdu.

Meyve ağaçları ve büyük oyun alanlarıyla kaplı büyük arka bahçemizde kendimi oyalamak çok kolaydı. Bilgisayarların, internetin, akıllı telefonların ve video oyunlarının henüz olmadığı bir zamanda, benim gibi genç bir çocuk, kendini oyalamak için kendi hayal gücüne güvenmek zorunda kalırdı. Ve benim bu faydalı araç gereçten elimde yeterince vardı.

Bir gün arka bahçede bulunan tahta parçalarından bir uçak yapar ve onunla dünyayı dolaşırken, ertesi gün, artık karton

kutularından bir araba yapar, dünyanın ünlü bir araba yarışçısı olurum. Hayal dünyam cıvı cıvıldı.

Hep dünyayı kurtarmayı ve bir kahraman olmayı hayal ederdim. Oysa gerçeklik bizler yaş aldıkça daha bir belirginleşir, çocukluğumuzun arka bahçe hayalleri unutulmaya yüz tutar ve zamanla da ölür.

Ama çok geçmeden sadece hayal kurmanın hayata hiçbir değişiklik getirmeyeceğini anladım. Kendi vizyonunuzu geliştirmeye başladığınızda, bir fark yaratma yolculuğuna çıkarsınız.

Kendi vizyonunuzu belirlemenin özü budur. Fark yaratmakla ilgilidir.

Bir Vizyonun Doğuşu

Okulu bitirdikten sonra Güney Afrika Polis Teşkilatına katıldım. Yirmi iki yaşında astsubay rütbesine eriştim ve olay yeri inceleme memuru olarak atandım. Önümde heyecanlı bir meslek kariyeri ile mutlu mesut ilerliyordum. Mesleğimi seviyor, her gün karşılaştığım zorluklardan keyif alıyordum. Genç ve hevesli, ilk beş yıl içinde ekip amiri olmayı hayal ederek, yeterli personeli olmayan bir ekiple çok çalıştım. Petro ile evlenmişim ve bundan daha fazla mutlu olamazdım. Genç bir Hristiyan olarak, her şeye sahip olduğumu sanıyordum.

Bir sabah, Rab İsa benim sessiz anlarımdan birine geldi. İlk evimiz sade döşenmiş, küçük bir apartman dairesiydi. Suç dalgasıyla yükselen bir mücadele gününe başlamadan önce, Kutsal Yazıları okumak ve sabah duamı yapmak için odanın en boş alanını kullanırdım. Odada soluk renkli halının bulunduğu yer, dua etmek için en çok kullandığım yerdi.

O sabah, Pavlus'un Roma'daki Hristiyanlara yazdığı mektubu çalışıyordum.

“İsa Mesih’in kulu, Tanrı’nın Müjde’sini yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus.” Romalılar 1:1

Kutsal Kitap’taki yazılar birden canlanarak odanın içini kaplamış, benimle konuşan da sanki Rab’bin ta kendisiydi. Hayatımı değiştiren doğaüstü bir deneyimdi bu. Petro ise yan odada yaşadığım tecrübeden tamamen habersiz, mışıl mışıl sabah uykusuna devam ediyordu.

O sıralar genç bir Hristiyan olarak, hayatımdan ve hayatın beni yönlendirmiş olduğu yoldan memnundum. Ama o sabah itibariyle yaşadığım tecrübe beni değiştirdi ve beni yepyeni bir yola koydu. Derin bir içsel çağrının, yapmakta olduğum şeyi bırakıp bağlılık ve hizmet dolu bir yaşamla İsa’yı bir ömür takip etme arzusuna uyanmış, Polis Teşkilatına duyduğum heves ve hedefler birden yok

olmuştı. Gerçek çağrımın, İsa'yı dünyanın geri kalanına duyurmak olduğunun birden farkına varmışım.

Hayatımda sadece yüksek rütbe hedeflemenin yeterli olmayacağını anlamıştım. Rab İsa'nın çağrısını mümkün olan en yüksek seviyede hedeflemek istiyordum. Kutsal Ruh ile uyumlandığımda, Rab İsa, ruhumu hayatıma hedeflediği şeyle doldurmaya başladı ve bu, yüreğimde O'na karşı bir ömür hizmet için derin bir arzu doğurdu, sonra da beni polislik mesleğimden ayrılma kararını vermeye yöneltti.

Tam Bulunduğunuz Yer

Yalnız burada önemli bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum. Ben, Rab İsa'ya hizmet etmek isteyen herkesin işini gücünü bırakması ve misyoner olması gerektiğini yaymıyorum.

Siz, günlük, sıradan hayatına devam eden, belki bir su tesisatçısı veya bir danışma görevlisi olabilirsiniz. Rab, her durumda O'nun tanığı olmanız için size çeşitli fırsatlar sunuyor. Örneğin Paris'te nükleer bilimde doktora eğitimi alan iyi bir dostum, bir defasında, bir Hristiyan olarak, sıradan bir Hristiyanın ulaşamayacağı, yüksek eğitilmiş, entelektüel insanlara İsa'yı duyurmak için inanılmaz fırsatlara sahip olduğunu benimle paylaştı.

Geçenlerde de büyük oğlum Martin Jr., bir uyum görevlisi olarak çalıştığı ulusal bir sigorta şirketinde İsa'yı duyurmak

için birçok fırsatı nasıl değerlendirdiğini benimle paylaştı. Kendisi şirketin birkaç şubesinden sorumlu. Bu şubelerin yöneticileri kişisel zorluklarını paylaştıklarında, onları çoğu kez gayretlendirmesi gerekir. Klasik din görevlileriyle hiçbir teması olmayan bu insanlarla İsa'yı duyurmak için eşsiz bir konumda.

Dostumun ve oğlumun çağrısı şimdilik budur. Belki siz de Rab'den aldığınız çağrıyı tam bulduğunuz yerde yerine getiriyorsunuzdur.

Bir Sadakat Yolculuğu

Benimkisi farklıydı. Ben bir sadakat yolculuğuna, Kutsal Ruh'un bana iradesini adım adım bildirdiği bir yolculuğa başladım. Çağrıyı aldıktan sonraki adım, yüreğimi buna açmak oldu. Bunu söylemek, yapmaktan daha kolaydı. İrademi Tanrı'nın iradesine teslim ederken gerçek bir savaş verdim. Çünkü hâlâ hayatım için planlarım vardı ve ümitsizce bunların bereketlenmesini istiyordum.

Hristiyan olmak için tek şey gerekiyordu; günahkâr olduğumu kabul etmek ve eski bencil yollarımdan tövbe etmek! Ama İsa'da ölmek daha zordu. Bu, anlık bir durumdan çok, bir süreçti. Kutsal Kitap'ı okudukça, derin düşündükçe, teslimiyet ve sadakat için yürekleniyordum.

Tanrı, kendi hayat tahtımdan inmem ve İsa'nın bu tahtta hak ettiği yeri almasına izin vermem gerektiğini bana gösterdi. Planlarımın, Tanrı'nın hayatım için planladıklarıyla

aynı olmadığını anlamıştım. Kutsal Kitap'ı okumaya daha çok zaman ayırıyordum. Bir defasında Yeremya 29:11 ayetine denk geldim.

“Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum” diyor RAB. “Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarılarıdır bunlar.”

Tanrı'nın benim hayatım için bir planı olduğunu bilmek şaşırtıcı gelmişti. Beni sadece cehenneme gitmemek için kurtarmak istediğini sanıyordum. Tanrı'nın hayatım için bir planı varsa, demek ki, beni kullanmak istiyordu. Planı, umut dolu, esenlik sağlayan bir gelecek vermektir. Tanrı beni yaralamak ya da acıtmak istemiyordu.

Takıldım orada! Daha fazla öğrenmek, bunun bir parçası olmak istiyordum. Demek ki Tanrı beni düşünüyordu.

Çağrımı yirmi ay sonra aldım. Polislik mesleğimden istifa ettim ve İncil okuluna pastörlük eğitimi almak için yazıldım. Bilmediğim bir yolda yeni bir yolculuğa çıkmıştım. Bildiğim tek şey, Rab'bin, tam bir dolulukla O'na hizmet etmem için, içime sürekli yanan ateşli bir arzuyu yerleştirmiş olmasıydı. Benim çevrede bu, herhangi bir kilisenin hizmet sektöründe olmak anlamına gelirdi. Ben de kendimi buna göre hazırlıyordum.

İsa ile Başlar

Bazen hayat boyu farklı şeyler deneyerek, kaderimizi veya açık bir çağrıyı keşfetmeden yolculuk ederiz. Bu boşuna yaşanmış bir deneyim olabilir. İsa'yla kişisel bir ilişkinin önemine inanan biri olarak, **hayatın gerçek amacının**, yalnızca İsa'da bulunabileceğine inanıyorum. Hayatımızı İsa'nın yetkisine teslim ettiğimizde, gerçek amacı bulabiliriz.

Vizyonumun gelişme süreci, Tanrı Sözü'yle, duayla, derin düşünmeyle yıkanarak ve Tanrı'nın isteğine sadık kalarak geçen uzun bir süreçti. Anlık değil, süreçti. Vizyon, zaman içinde keskin hedefi olan sağlam bir fikre dönüştü. Vizyonumdan emin olmak benim için önemliydi, çünkü zor zamanlarda bile, benim ilerlememi sağlayan bir enerjiyi ruhuma salıyordu.

Zamanla yüreğimde oluşan bu vizyon, bugün ancak bir cümle ile özetlenebilir:

Benim hayat çağrım, insanların Rab İsa Mesih'te yerlerini bulmalarına yardım etmektir; Türklerin, hayatlarında bu yeri bulmalarına yardım etmeye çağrıldım.

Hayat hikayemizi sizinle paylaşarak, sizi kendi vizyonunuzu birkaç basit ama açık cümleyle ifade edebileceğiniz bir aşamaya gelinceye dek keşfetmeniz ve geliştirmeniz için cesaretlendirmek istiyorum.

Tanrısal Vizyon Nasıl Doğar

Ben insanlarını ve toprağını sevdiğim Afrika'da büyüdüm. Doğayı sevdiğimden sık sık Afrika ormanlarına kamp yapmaya giderdim. Babam olağanüstü bir avcıydı.

Babamın avcılık tutkusunu paylaşmayacağım ama bin metreden hedefini vurabilen yetenekli bir avcının oğlu olarak, ava ve silahlara çok maruz kalırdım. Leopar, bufalo veya geyik gibi büyük av hayvanları avlamak için, ilk atışta öldürme gücene sahip, yüksek kalibreli bir tüfek kullanılır.

Kurbanınızı, görüş alanına sahip olana dek arar, hedefe kilitlendikten sonra yavaşça tetiği çeker ve ateş edersiniz. Avda başarılı olmak için nişan aldıktan sonra düzgün, net bir atış gerçekleştirmelisiniz. Hedefe kilitlenmeli ve sakın olmalısınız, aksi takdirde hedefi kaçırsınız.

Bir av tüfeğiyle bir bufaloyu avlayamadığınız zaman, size hedeflenmiş bufaloya, siz yem olabilirsiniz.

Tek Şey Arayın

Aynı ilke, Tanrı'nın hayatlarımıza olan planını ararken de geçerlidir. Farklı planlar, kaderler veya izlenecek vizyonlar aramak yerine, onda iyi olduğunuz tek şeyi arayın ya da 'avlayın'.

Bunun en güzel yansımasını, Pavlus'un Filipililer 3:13'te söylediklerinde görürüz:

“Şunu (tek şey) yapıyorum...”

Kaderimiz hareket eden bir hedef tahtasıdır³. Onu bulmak ve avlamak size kalmış. Hayatınızda sahip olduğunuz amaç, karşılaşılabileceğiniz herhangi bir engelden daha büyüktür.

Phil Cooke, ‘*Tek Büyük Şey*’ adlı kitabında kader, takip edilmek ister diyor. Keşfedilmek ister, çünkü anlamını ve anlamanın değerini yolculukta öğreniriz.⁴

Bu, daha çok benim deneyimim. Amacım ve vizyonum, attığım her teslimiyet adımıyla yüreğimde ortaya çıkmıştır.

Ancak mücadele ettiğimiz sorular, vizyon nerede başlar, onu nasıl edinebilirim, tanrısal ya da göksel bir vizyonun ilk adımları nelerdir, gibisinden sorulardır.

Sizi Rahatsız Eden Ne?

İncil okulunun ilk yılında karım ve ben, Johannesburg’un Mayfair banliyösünde bulunan büyük bir Müslüman topluluğun içinde yaşıyorduk. Bu, benim için oldukça yeni bir deneyimdi! Güney Afrika’da ırk ayrımcılığının tavan yaptığı bir dönemde büyüyen biri olarak, farklı din ve kültürlerle hiç karşılaşmamıştım. Güney Afrika gibi çok

³ Phil Howard Cooke. One Big Thing (Tek Büyük Şey, s. 10) Thomas Nelson, Kindle Edition.

⁴ Phil Howard Cooke. One Big Thing (Tek Büyük Şey, s. 14)

kültürlü bir ülkede farklı kültürlerin varlığından habersiz ve bir o kadar cahil olmak, oldukça tuhaf kaçacaktır. Mayfair bölgesinde etrafım aniden Müslüman komşularla çevrilmiş, yerel Flemenk Reform Kilise'mizin çan sesleri yerine, yerel camiden yükselen ezan sesini duymaya başlamıştık.

Yerel camiye ziyaret etmem ve İmam'ıyla tanışmam uzun sürmedi. Bu dini merak ediyor ve daha fazla öğrenmek istiyordum, ama öğrendikçe de bu dinin karanlık yönü beni derinden rahatsız ediyordu. Hristiyan kilisenin Müslüman komşularına bu kadar soğuk ve mesafeli kalmasına, İsa'yı tanıtmak için hiç çaba harcamamasına inanamıyordum. Bunu değiştirmek istiyordum, bu nedenle yerel bir sosyal yardım gurubuna katıldım; Müslüman komşuların kapılarını çalacak, onlara İsa'yı tanıttıyordum.

İsa'yı Müslüman halka tanıtmak, önce bir ilgiye, bir tutkuya ve sonra da bir çağrıya dönüştü. Bu, tam olarak otuz yıl önce başladı. İncil okulu hocalarımdan biri, bir ara, Türkiye'ye yaptığı bir ziyaretten dönmüş ve çoğunluğu Müslüman bu ülkenin acil ruhsal ihtiyacını bizimle paylaşmıştı. Sadece 500 kadar Hristiyanın yaşadığı, elli dokuz milyon⁵ nüfusa sahip bu yer, beni çok etkilemişti. Benim bunu değiştirme isteğim, bizim ailece Türkiye'ye taşınma çağrısını doğurdu.

Yine başka bir ara, Tanrı, vizyonumun tam olarak ortaya çıkmasını rahatsız olduğum bir şey aracılığıyla sağladı. Bu, Türkiye'ye taşınmamızdan birkaç sene sonra olmuştu. Ve

⁵ 1992 yılı Türkiye Nüfus Sayımı

kendimizi, ülkenin güneyinde, Tarsus'un hemen yanındaki liman şehri Mersin'de bulmuştuk.

Türk halkının İsa hakkındaki büyük bilgi eksikliği, beni derinden yaralıyordu. Kasabadan kasabaya, köyden köye seyahat ettiğimiz yerler, Müjde açısından tamamen çorak alanlardı. Kimse daha önce bu insanlara İsa'yı tanıtmamıştı ve yine kimsenin bir İncil erişimi yoktu.

Bu, internetin, kablosuz ağların ve akıllı telefonların henüz var olmadığı zamanlardı ve ben fark yaratmak istiyordum. Binlerce basılı İncil'in İstanbul'da depolarda olması ve kimsenin onları dağıtmaması, benim için kabul edilemez bir şeydi. Özellikle de Türkiye'nin doğusunda, henüz kimse Müslümanlara İncil dağıtmak için ortalıkta dolaşmaya cesaret edemiyordu. Çünkü bu, apaçık bir meydan okuma olurdu.

Oysa tam da bana göre, doğru ortam! İşe, Hristiyan konulu yazılım ve İncil dağıtım odaklı Kayra adında bir dağıtım şirketiyle başladım. Türkiye'nin doğusunda türünün ilk örneği idi. Ve bölgenin büyük bir kısmını kapsayan verimli bir hizmete dönüştü. Her Türk'e bir İncil, amacımızdı.

Ama vizyonumun hâlâ arınması gerekiyordu. Türkiye'deki 14 yıllık verimli hizmet sonrası, Türk Polisi tarafından sınır dışı edilmiş, Güney Afrika'ya geri dönmüştük. Türkiye'deki faaliyetlerimiz, ülkenin sözde her vatandaşının dini özgürlüğe sahip olduğu bir cumhuriyet olmasına rağmen, ülkenin aslında laik değil, Müslüman bir ülke olduğunu yüzüstü savunan Türk Polisi tarafından saygı görmemiş,

bizlerin birkaç defa sorgulanmak üzere tutuklanması ve gözdağı verilmesi ile sonuçlanmıştı.

Petro ve ben, Güney Afrika'ya geri dönüşümüzden birkaç yıl sonra, OM Fransa yöneticilerinden Fransa'da yaşayan yaklaşık bir milyon Türk arasında bir kilise ekim faaliyeti başlatmak için bir davet aldık. Laik Avrupa ortamında yaşayan bu Türklerin ruhsal durumu, İsa'yı tanıdıklarından emin olmak için yüreğimi bir kez daha harekete geçirmişti.

Vizyonumun gelişiminde, her zaman için mevcut durumla ilgili bir memnuniyetsizlik duymuşumdur. Fark yaratmak istiyor, bir değişim elçisi olduğuma inanıyordum!

Vizyon, diğer bir deyişle özgürü, olan ve olabilecek arasında kişinin kafasını meşgul etmesiyle yüreğinde doğar, bulundukları statükodan, yani mevcut durumundan memnun olmayanların yüreğinde şekil alır.⁶

Beni, Rab yolunda bir sadakat yolculuğuna çıkmaya iten şey, işte tam olarak buydu!

Tanrısal vizyonunuzu keşfettiğiniz ve geliştirdiğiniz ilk aşamada, cevap arayan sorular şunlardır:

1. Hayatınızda sizi şu an rahatsız eden şeyler ne?
2. Tam olarak memnun olmadığınız şeyler ne?

⁶ Stanley Andy. Visioneering (p;19) The Crown Publishing Group. Kindle Edition

3. Ŗu an içinde bulunduğunuz statüko ne?

Bu sorulara verilecek cevaplar, yeni bir vizyonun verimli topraklardaki ilk yeşil yapraklarıdır.

Tanrısal Vizyonun Bileşenleri

Benim uzun sure mücadele ettiğim soru, vizyonumun kendi dünyevi fikirlerimden ve hırsımdan mı, yoksa Tanrı'dan mı olduğunu belirlemeye çalışmaktı. Geceleri uyanık kalır, kendime defalarca, "Bu Tanrı'dan mı, yoksa benden mi?" diye sorardım.

Tanrısal bir vizyona sahip olduğunuzu nasıl anlarsınız? Bir İsa takipçisi olarak, kendi hırs ve arayışlarınız yerine, Tanrı'nın işleriyle meşgul olduğunuzdan emin olmak istersiniz. Amerikalı Trapist rahip Thomas Merton, bir keresinde şöyle söyledi:

*"İnsanlar tüm hayatlarını başarı merdivenlerini tırmanarak geçirebilirler, ancak zirveye ulaştıklarında, merdivenin yanlış duvara yaslanmış olduğunu görebilirler."*⁷

Tırmanmayı hedeflediğiniz başarı merdiveninin doğru duvara yaslandığından emin olun. Bazı yol işaretlerinin,

⁷ <https://findingyoursoul.com>

vizyonunuzun tanrısal olup olmadığını görmemiz için size yardımcı olacağına inanıyorum.

Değişim getirme ve fark yaratma arzusuyla beslenen birine klasik örnektir Nehemya. Milattan önce 445 yılında, Yahudilerin Babil’de sürgün olduğu dönemde Kral Artahşasta’nın sakisidir.⁸ Nehemya rüyasını ve vizyonunu Kral ile paylaştıktan sonra kendisine, duvarı yeniden inşa etmek için Yeruşalim’e seyahat izni verilir.

Yeruşalim’e varır ve durumu incelemek için birkaç gününü ayırır. Ardından bütün insanları bir araya toplar ve Nehemya 2:17-18 ayetlerindeki şu etkileyici konuşmayı yapar:

“Sonra onlara, “İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz” dedim, Yeruşalim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalim surlarını onaralım, utancımıza bir son verelim.” Onlara Tanrı’nın bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım.”

⁸ Saki: İçki sunan, gerektiğinde servis etmeden önce güvenilir olduğunu tespit etmek amacıyla içkiyi tadan kişi. Nehemya, hayatını okumak için bakınız: <https://www.britannica.com/biography/Nehemiah>

Bu kısa alıntıdan, etkili bir vizyonun dört hayati bileşenini görüyoruz:⁹

1. Sorun

Hangi sorun sizi rahatsız ediyor? Sorun olarak tespit ettiğiniz şey konusunda açık olun. Ve bunu tüfekte avlar gibi avlayın. Sorunu net bir şekilde hedeflemeniz gerekli. Bunu kâğıda dökün. Şu anda çevrenizde sizi rahatsız eden sorunlar nelerdir?

2. Çözüm

Çözüm, sürece dayalı bir çalışma olabilir. Tanrısal bir vizyonu geliştirmek benim hayatımda uzun bir zaman almıştı.

Türkiye'nin doğusunda İncil dağıtım hizmetine başlamadan önce çalışma arkadaşlarımla birlikte tespit ettiğimiz sorunun çözüm sürecindeki üç aylık bir süreyi, düşünmek ve dua etmekle geçirmiştik. Ve bunların hepsi dualarla yıkanmış, sıkı bir çalışma ve planlama zamanlarıydı.

3. Bir şey yapılmalı ama neden?

Bu soruya cevap önemlidir. Motivasyonunuz Tanrı'dan gelmiyorsa, kendi dünyevi hırslarınızın

⁹ Stanley Andy. Visioneering (s. 88) The Crown Publishing Group. Kindle Edition

peşinden gitme riskini taşırsınız. Bu, vizyonunuzu tamamlamaya yetmeyecektir. İçinizde bir fark yaratma arzusu yaratıyor mu?

4. Bir şey yapılmalı ama neden şimdi?

Zamanlama her şeydir! Kutsal Kitap'ta Yusuf'un hikayesi¹⁰ vizyonu olan, ancak zamanlaması kötü olan birine mükemmel bir örnek sağlar. Genç, kibirli bir delikanlı olan Yusuf, erkek kardeşleri üzerinde güçlü bir konumda olduğunu gösteren bir dizi rüya görür. Bu rüyaları paylaşmak onu, kardeşleri arasında pek sevilmeyen yapar ve neredeyse öldürür. Bu sorunların çözümü nedir ve ne yapılmalı?

Tanrı'nın hayatınıza dair vizyonunu gerçekleştirme zamanlaması, sizin zamanlamanız ile her zaman aynı değildir. Bazı şeyler planladıklarımıza göre gitmediğinde, sabırsızlanırsınız. Ancak Tanrı, zamanın ötesindedir. Zamanı yarattığından ne etkilenir ne de baskısı altında kalır. Tanrı başka bir boyutta hareket eder, zamana dilediği gibi girer ve çıkar. O halde, sabırlı olun!

Vizyonunuz O'nun zamanlamasında gerçekleşecek.

¹⁰ Yusuf'un hikayesi Kutsal Kitap'ta en iyi bilinen hikâyelerden biridir. Yusuf, Yakup'un ikinci eşi Raşel'den, on iki oğlan çocuğundan on birincisidir. Hikayesi, Yaratılış kitabı 37-50'de anlatılmaktadır. Yusuf Yakup'un en sevdiği oğluydu çünkü ona yaşlılığında verilmişti.

“Bir vizyon nadiren acil eylem gerektirir, ama her zaman sabır gerektirir.” Andy Stanley ¹¹

Bu dört bileşeni anlamak, sizin Tanrı esini vizyonunuzu geliştirmenize ve ileriye planlamanıza yardımcı olacaktır.

Dan Black¹² internet tabanlı bir kilise liderlik formu işletiyor ve düzenli blogunda, tanrısal bir vizyonun takip eden özelliklerini tanımlıyor.¹³

- 1. Tanrısal bir vizyon başkalarına yardıma yönlendirir.** Tanrısal bir vizyon kendimle, planlarımla, hatta hayallerimle değil, başkalarına nasıl yardım edilebileceği ile ilgilidir. Tanrı'nın yüreğine işlediğine inandığım şey, başkalarına yardımcı olacak mıdır? Eğer cevabınız evet ise, büyük bir olasılıkla doğru yoldasınız.
- 2. Tanrısal bir vizyon Tanrı'yı yüceltir.** Her zaman Tanrı'nın yüceliği ile ilgilidir, insanın değil. Yalnız Tanrı yüceltilmeli ve övülmelidir.
- 3. Tanrısal bir vizyon geleceğe odaklıdır.** Tanrısal bir vizyon daha spesifik – özel amaçlı olarak geleceğe bakar.
- 4. Tanrısal bir vizyon şeytani yenecektir.** Bu vizyon ile her ne başarılacaksa, şeytan ve meleklerini de bastırarak demektir. Şeytana ve ordusuna karşı

¹¹ Andy Stanley. Visioneering (p; 27) The Crown Publishing Group. K E

¹² <https://www.britannica.com/biography/Nehemiah>

¹³ Stanley, Andy. Visioneering (p.88). The Crown Publishing Group. K E

gelecektir. Bu elbette, düşmanın direnişine de kapı açacaktır.

- 5. Tanrısal bir vizyon her zaman Tanrı'nın Krallığına girmeyi amaçlar.** İsa bunu yapmaya geldi ve bizim de yapmamız gereken bu.

Vizyonunuz gelişmeye başladıkça, girdiğiniz bu yeni yolun dalga etkisini deneyimleyeceksiniz. Yaptığımız hiçbir şey tek başınalıkta olmaz. Tüm eylemlerimiz bir tür tepkiye neden olur. Aynı şekilde, Tanrı'nın hayatınız için belirlediği vizyonun keşif ve gelişim yolculuğuna çıkmak, hayatınızın tüm yönlerine çarparak bir dalga etkisi yaratacaktır.

Tanrısal Vizyonun Meyvesi

Yüreğinizdeki tanrısal vizyonun gelişim aşamasına başladığınızda, bu hem sizi hem de çevrenizdekileri önemli bir şekilde etkileyecektir. Vizyonumun gelişme aşamasının, eşimi nasıl etkilediğine yakından tanık oldum.

Ben, düşüncüyü ve bilgiyi sözlü olarak dile getiren birisiyim. Kalbimde olanı anlatma gereksinimi duyarım. Herhangi bir konuyu, bir fikri A noktasından başlayarak çok farklı bir B noktasında bitirerek sunmak, benim için hiçte yadırganacak bir durum değil. Otuz iki yıldır mutlu bir evlilik sürdürdüğüm sevgili karımı, genellikle onu kızdıran yeni fikir ve ilhamlarımla doldurur, hayal kırıklığına uğrattırdım.

İe dönük yapıda olan karımın ise, sunduğum her yeni fikrin kesin karar verilmiş gibi uygulanmayacağını zamanla öğrenmesi gerekecekti. Bunu öğrendiği zaman, benim Tanrı'nın ağrı ve vizyonunu keşfe yönelik dile getirme sürecimde onu kullanmam daha bir rahatlamasına yardımcı oldu.

Tanrısal bir vizyon geliştirmek, sadece yakın çevrenizi etkilemekle kalmaz, aynı zamanda sizin de göreceğiniz belli meyvelerini de yanında getirir.

1. Amaç

Türkiye'nin güneydoğusundaki liman şehri Mersin'de uzun yıllar yaşadım. Kilise ekim çalışmalarımızı Tarsus şehrine komşu Mersin şehrinde başlatmıştık. Benim en büyük hobilerimden bir tanesiydi, deniz kıyısında limandan ayrılan gemileri seyrederek yürüyüş ya da koşu yapmak. Akdeniz, gemide olmanın pek eğlenceli olmadığı, özelikle kış aylarında ve fırtına zamanlarında sert olabilir. Bunun dışında, liman oldukça güvenli bir yerdir. Ama sadece limanda kalırsanız, bir yerlere seyahat edemezsiniz. Limandan ayrılmalarını izlediğim gemiler, nereye gittiklerini bilirdi. Her birinin belli bir hedefi ve bir varış noktası vardı.

“Bir gemi limanda güvendedir, ancak gemilerin yapım amacı bu değildir.” William Shedd, on dokuzuncu yüzyıl Amerikalı teolog.¹⁴

Bir yolculuğa başladığımız zaman, varış yerimizi de biliyor olmamız lazım. Ben bu varış yerine ‘**vizyon**’ diyorum. Net bir vizyon olmadan, şu anda sürdürmekte olduğum şeyi bu kadar uzun süre sürdüremezdim. Birçok insan, ne yazık ki, başkalarının vizyonunu takip ediyor.

“...Ve önümüze konulan yarışı sabırla koşalım.”
İbraniler 12.1

Tanrı yüreğinize ekmek istediği vizyonu izlemeniz için bir yol belirler. Vizyon sahibi bir insansanız, başka birinin vizyonunu mu takip ettiğinizi, yoksa sizin için belirlenen yolu mu koştuğunuzu bilirsiniz.

Kendi yüreğinizde oluşan vizyonu ihmal ederken, başkalarının vizyonunu gerçekleştirmek için mi çabalıyorsunuz? Bazıları için bu kavram, yalnızca başkalarına geçerli ‘olmayacak bir dua’ gibi gelebilir. Ama cesur olun! Vizyon herkes içindir! Bir vizyonun nelere kadir

¹⁴ <https://www.getabstract.com>

olduğunu kavradığınızda, onu bir aciliyet duygusuyla arayacaksınız.

Vizyon size hayat yolunuzda uygulayacağınız bir amaç, bir yön verir ve sizi kaderinize doğru götürür.

Tanrı'nın hayatınız için neler planladığını, başkaları size aktardığında, dikkatli olun! Kutsal Ruh'un insanların hayatındaki işleyişini görmeye bayılıyorum ve günümüzde hâlâ etkin çalıştığına inanıyorum. Toplantılarımızda ve paydaşlıklarımızda 'peygamberlikte bulunma' armağanını işler görmek hoşuma gidiyor, ama 'sözde' peygamberler "Tanrı'nın sözüyle" bize yaklaştığında ve hayatımızla ilgili neler yapacağımızı bize öğrettiklerinde, dikkatli olmalıyız. Eğer benim Tanrı ile kişisel bir ilişkim varsa, Kutsal Ruh aracılığıyla O'nun bende yaşadığına ve benimle doğrudan konuşacağına inanıyorum.

Bir kimse vizyonunuz, çağrınız ya da geleceğiniz ile ilgili bir peygamberlik sözüyle size yaklaştığında, size ya Rab'bin kalbinizde neyi etkilemiş olduğunu onaylayacak ya da kısa sürede Kutsal Ruh tarafından bu kalbinizde onaylanacaktır. Kutsal Yazılardan anladığım kadarıyla, Kutsal Ruh'un hakkımızda başka insanlara dedikodu yaptığına inanmıyorum. Tanrı, elbette, hayatımızda günah varsa, Kutsal Ruh'la uyumlu olmadığımız ve O'nun sesini işitemediğimizden, bazen bir peygamberlik sözünü bize iletme için kullanabilir.

2. Enerji

Vizyon, üzerinde yapacaklarınızı konuştuğunuzda, gözlerinizde beliren parıltıdır. Vizyon, sabah yataktan kalkmanıza yardım eder ve ileriye dönük bir enerji salgılar. Kutsal Kitap'ta en sevdiğim ayetlerden bir tanesi, Yeremya 29.11'deki ayettir. Bu, Tanrı'nın beni düşündüğünü, tasarılarının bolluk ve bereket olduğunu gösterir. Tanrı'nın hayatıma dair vizyonu, bereket ve harikalar vizyonudur.

Hayatınızdaki tanrısal vizyondan esinlendiğiniz zaman, ilerlemenizi sağlayan bir enerji salınımını da beraberinde hissedeceksiniz. Beni tanıyan ve benimle çalışan herkes beni 'enerjisi yüksek' biri olarak tarif eder.

Buna katkı sağlayacak birçok faktör olabilir ama Tanrı'dan aldığım açık vizyon duygusunun bu faktörlerden biri olduğuna inanıyorum. Tanrı'nın bu çağırısı hayatımda bana esin veriyor ve Tanrı'nın vizyonunu gerçekleştirmeme yardım ediyor. Tanrı'nın hayatıma dair vizyonu beni güçle, enerjiyle ve heyecanla dolduruyor. Tanrı'nın önümüze koyduğu görevi tamamlamamız için, Kutsal Ruh'un bizi kutsadığına inanıyorum. Tanrı'nın kutsaması¹⁵ çok önemli, çünkü bu O'nun, "Bu Ben'den" deme şeklidir.

¹⁵ Kutsal mesh yağıyla mesh etmenin birincil amacı, kutsallaştırmak, mesh edilmiş kişiyi veya nesneyi 'tanrısal' veya 'kutsal' olarak ayırmaktır (Çıkış 30 29). Başlangıçta, yağ yalnızca rahipler ve Çadır eşyaları için kullanıldı, ancak kullanımı daha sonra kralları da kapsayacak şekilde genişletildi (1.Samuel 10 :1). Kutsal Kitapta mesh etme (kutsama) yağı Kutsal Ruh'un bir sembolüdür.

Tanrısal vizyon ilham verir. Bu, dünyasal ve tanrısal vizyon arasında ayırım yapmanın ayırt edici unsurlardan biri bana göre. Tanrı'nın olduğu yerde, kutsaması da olacaktır.

3. İman

Tanrı hayal edebileceğimizden çok daha fazlasını yapar. **Efesliler 3.20** şöyle okuyoruz;

“Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir.”

Hayatlarımız için imkânsız şeyleri hayal etme zamanının geldiğine inanıyorum. Tanrı'dan gelen vizyon benden büyüktür. Tanrı'dan gelen vizyon o kadar büyüktür ki, beni korkutacak, beni dehşete düşürecek ve bu yüzden sahip olduğum her şeyle birlikte O'na güvenmemi sağlayacak.

Vizyonumu kendi çabam veya kaynaklarımla başarırısam, bu büyük bir olasılıkla, Tanrı'dan olmaz. Tanrısal vizyon, sahip olduğum kaynaklardan daha büyüktür ve beni tamamen Tanrı'ya bağlı olduğum yere getirecektir. Tanrısal vizyonu kendi imkânlarımla başaramam ya da ona ulaşamam. Tanrısal bir vizyon, sahip olduğum her şeyi içine alır.

Bunun klasik bir örneğini, İbrahim'in hikayesinde görürüz. Tanrı, İbrahim'in kendisine itaat edip etmeyeceğini görmek ister. İbrahim'in uzun yıllar çocuğu olmaz. Karısı Sara sonunda biricik oğlu İshak'ı doğurduğunda, Tanrı İbrahim'den İshak'ı sunmasını ister.

“Tanrı’nın kendisine belirlediği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak’ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.”

Yaratılış 22.9

İbrahim sunakta İshak'ı sunmak üzeredir ve geri dönüşü yoktur. Tek bildiği, Tanrı'nın sadık olduğu ve daha büyük işler aracılığıyla geleceğidir.

“Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. Ama RAB’bin Meleği göklerden, “İbrahim, İbrahim!” diye seslendi. İbrahim, “İşte buradayım!” diye karşılık verdi. Melek, “Çocuğa dokunma” dedi. “Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı’dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.” İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılıklara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.” **Yaratılış 22.10-13**

Tanrısal vizyon tanrısal iman ister.

Tanrısal İmanın Bedeli

Tanrısal vizyonun bedelsiz olacağını varsaymak bir hata olacaktır. Nasıl, 'her şeyin bir bedeli vardır' diyorsak, tanrısal vizyonun da bir bedeli vardır diyebiliriz.

1. Yalnızlık

Müslümanlara müjdeleme işini gerçekleştirdiğimden bu yana benim deneyimlediğim şey, dayanıklılık olmuştur. İncil okulundaki sınıf arkadaşlarım henüz esinlendiğim, Mayfair'in Müslüman halkına İsa'yı tanıtmaya vizyonuma surat asıyorlardı. Herkesin dilindeydim ve hep şu soruyla karşılaşırıyordum: "Kilisede Tanrı halkına hizmet gibi, daha yüksek bir çağrıya hazırlanman gerekirken, neden kendini Müslümanların kurtuluşuyla oyalıyorsun?"

Petro ve ben Türkiye'de misyonerlik ve kilise ekim çağrısına olumlu cevap verdiğimizden, aile yakınlarından da şiddetli direnişle karşılaşırıyorduk. Bütün tutumlar, aklımızı kaybettiğimiz ve yardıma ihtiyacımız olduğu yönündeydi. Ve akli başında hiç kimse, sözüm ona bir 'çağrı' peşinden, ailesini ve evini geride bırakıp Tanrı'nın unuttuğu yabancı bir ülkeye gitmezdi.

Hep yanlış anlaşıldığımızı görüyorduk. Misyoner olmak, günlük ihtiyaç ve harcamalarınız için Tanrı'ya güvenmeyi gerektirir. İmanla yaşıyorduk, ama çoğunlukla da bizim için

üzülen insanların sadakasıyla yaşayan dilenciler olmakla suçlanıyorduk. Geri döndüğümüzde, yakın ailemiz bile bizi, memleket insanının sırtından yabancı bir ülkede tatil keyfi yapmakla suçlamıştı.

Bu olumsuz tutum ve yorumlar bizi acıtmış ve sık sık vizyonumuzu sorgulamamıza neden olmuştu. Kimse yaşadıklarımızla ilgilenmiyor ve genellikle kendimizi yalnız hissediyorduk.

Bir yıl sonra, Türkiye'nin doğusunun saldırgan ruhsal ortamında hizmet etmek, benim için yine yalnız bir deneyim olmuştu. İncil kitapçıklarıyla dolu küçük bir valiz hazırlıyor ve sıklıkla farklı köy ve kasabalara gitmek üzere otobüse biniyordum. Günümü değerli kargomu dağıtarak ve Müjde'yi duyurarak geçiriyordum. Yolculuktan yorgun, gece geç saatlerde eve dönüyor, ertesi gün tekrarı için yeniden yollara düşüyordum.

Yerel polis beni takip ediyor, gözümü korkutmak ve yaptığım işi durdurmak için hep sorguya çekiyordu. İncillerime el koyuyor, kasabalarından tekrar geçmeyeyim diye bana gözdağı veriyordu. Tanrı'nın İsa aracılığıyla Türk insanına, mümkünse çok sayıda, sevgisini duyurmak ya da okumak için kararlıyım, ancak polisin elinden çektiğim yalnızlık ve rahatsızlık, ödenmesi gereken küçük bir bedeldi. Ama hâlâ bir bedel vardı.

Tanrısal vizyonunuzu gerçekleştirme yolunda bazen yanlış anlaşılabilirsiniz. Çoğu zaman yolu yalnız yürümek zorunda kalacaksınız, çünkü diğerleri bedeli ödemek için yanınızda

durmak istemeyecek, imanınız ve kararlılığınız gözlerinizi korkutacak ve kaçırdıkları kayıp dileklerini onlara hatırlatacaktır.

Tanrı Sözü'nden vazgeçmeyin, bırakın **1.Korintliler 15:58** sizi cesaretlendirsın:

“Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab’bin işinde her zaman gayretli olun.”

2. Kurban-feda

İnsanlara yardım etmeyi sevdiğim için polis teşkilatında memur olmak istemiştim. Aldığım adli deneyim sayesinde, dedektiflerin suçları tanımlamasına ve onları suç mahalli ile ilişkilendirmesine yardımcı olabilecektim. İşimin yüksek temposu ve zorluğu beni cezbediyordu.

Plan ve Tutkularımı Feda Etme

Bu nedenle işimden istifa etmek, benim için hiç kolay olmadı. Karar vermem ve yeni keşfettiğim çağrıyı harekete geçirmem, bir yıldan fazla zamanımı almıştı. Önceleri, iki taraflı yapabileceğimi düşünerek İncil okulunu yarım zamanlı uygulamaya çalışmış, Rab’bin anlayışla karşılayacağı düşüncesiyle de kendimi ikna etmiştim.

Neticede, adam ailesine bakmalı çünkü onun sorumluluğu bu. Ancak kısa süre sonra anladım tanrısal vizyonun net bir kararlılık istediğini.

Vizyon, paraşütçü kararlılığı gerektirir. Sen paraşütün bir “hali” değilsin. Ya uçaktasın ya da havada. Ya bunu yapıyor ya da yapmıyorsun. Andy Stanley ¹⁶

Paraşüte bağlandığınız ve kendinizi uçaktan attığınız an, artık geri dönüş yoktur. Geriye sadece tam bir kararlılık kalır. Atlamak için cesaretiniz olmalı ve paraşütünüze güvenmelisiniz.

Bu benim için büyük bir kurbandı. Bağımsızlığımdan, ihtiraslarımdan ve hayat planlarımdan feda edip, uçaktan atlamak zorundaydım. Adım attığınız anda, sadece iman vardır ve olmak istediğiniz yer orasıdır.

Tanrı’nın devreye girdiği ve O’nun yüzünü güldürdüğünüz andır, Tanrı’ya tam bağlılık anı.

“İman olmadan Tanrı’yı hoşnut etmek olanaksızdır.”
İbraniler 11:6

¹⁶ Andy Stanley. Visioneering (s. 88) The Crown Publishing Group. KE

Ailemi Feda Etme

Petro ve ben ekibin bir parçası olarak gördüğümüz çocuklarımızı her zaman yanımıza alırdık. Türkiye'nin güneydoğusunda kilise ekimlerinde ve Türkleri ziyaretlerde çocuklar hep yanımızdaydı. Çocuklarımız, Türklerin çocuk sevgisine ve 'ne kadar fazla, o kadar iyi' tutumuna sahip olması nedeniyle, yeni kurulan Türk bağlantılarımızın güvenini kazanmamızda bize yardımcı oldu.

Türkçe eğitim kalitesi sorun olduğunda, iki yılığına 'evde eğitim'e geçtik. Ancak bize uymadı. Çocukları yeniden eski eğitim sistemine yolladık. Böylece eğitim programlarını gittiğimiz yerlerde tamamladılar. Kilise ekim çalışmalarına devam ederken, onları yabancı bir ülkede yatılı bir okula göndermek istemedik ve elimizden geldiğince uzun süre onları yanımızda tutmaya çalıştık.

On dört yıllık hizmetin ardından Türkiye'yi terk etmeye zorlandığımızda, Güney Afrika'ya geri dönmüş, çocukları okula yazdırmıştık. İyi uyum sağlıyorlardı. Bir ev satın aldık. Güney Afrika'daki hayatın ritmine tam alışıyoruz derken, Fransa OM temsilciliğinden Fransa'da Türkçe konuşanlar arasında bir çalışma başlatmak üzere bir davet aldık. Önceleri ilgilenmedim. Avrupa'da yaşamak ve bu yaşta Fransızca öğrenmek istemiyordum. Fakat bu konuda dua ettikçe, ikimiz de bunu, Türkçe konuşanlar arasında İsa'yı tanıtmaya vizyonumuzu devam ettirebileceğimiz tanrısal bir davet olarak gördük.

Ama önümüzde büyük bir zorluk vardı. Büyük oğlumuz Martin Jr. bizden iki saat uzaklıktaki bir üniversitenin birinci sınıfında, ortanca oğlumuz Benjamin lisenin son sınıfında ve yakında üniversiteye başlayacaktı. On iki yaşındaki oğlumuz Samuel ise ortaokula henüz başlamıştı.

Ne yapmalıydık? Çocuklar eğitimlerini tamamlayınca kadar Güney Afrika'da mı kalmalıydık? Bu, bir beş yıl daha demektir ve böylece Fransa işi ertelenecekti. Yoksa Martin Jr. ile Benjamin'i Güney Afrika'da bırakacak, sadece Samuel ile Fransa'ya mı taşınacaktık?

Son seçenek en zoruydu. Ama bu seçenek, bizim bu işe başlamamızı sağlayacak ve vizyonumuz devam edecekti. Her ikimiz de kırklı yaşların sonlarındaydık ve önümüzde bizi bekleyen bir yıllık Fransızca dil eğitim programı vardı. Bu defa, zamanın bizden yana olmadığını biliyorduk.

Hayatımızın en zor kararını vermek zorunda kaldık. Bolca edilen duaların, tutulan oruçların ve çocuklarla yaptığımız konuşmaların ardından, Tanrı'nın bizi Fransa'ya taşınmaya yönlendiren esenliğini sonunda almıştık. Ve sonuç olarak ailemizi böldük; Samuel'i kardeşlerinden ayırdık, iki çocuğumuzu arkada bıraktık ve Avrupa'ya öyle taşınmak zorunda kaldık.

Bir anne baba olarak yıkılmıştık! Bu öylesine ağırdı ki, çoğu geceler bir başka seçenek bulma arayışıyla ve ağlayarak geçiriyordu. Ama yoktu! Tanrı'nın çağrısı hepsinden güçlüydü. Türklere İsa'yı tanıtmaya hayali yüreğimizde yanıyordu. O'nun çağrısına itaat etmekten başka bir şey

yapamıyorduk. Bu, bir misyoner ve bir kilise eken olarak, hayatım boyunca yaptığım en zor ve en büyük fedakârlıktı. Çocuklarımı sunağa yatırmak zorundaydım.

Hayatınızın Tanrısal çağrısı ve vizyonu ne kadar büyükse, kurbanı da o kadar büyük olurmuş. Ve ben bunu en ağır yoldan öğrenmiştim.

Diğer bir kurban, ebeveynlerimi geride bırakmak olmuştu. Benim babamla ilişkim her zaman sıkıntılıydı. Onlarla aynı evi paylaştığım zamanlar babam, Tanrı'dan uzak, her tür madde bağımlısı bir adamdı. Bu, aile içinde, hatta ebeveynlerimin evliliğinde bile birçok soruna neden olurdu.

Babam, Tanrı'nın lütfu sayesinde, Tanrı'yla güçlü, yaşam değiştiren ilişki yaşadı ve bambaşka bir adama dönüştü.

İsa'da yeni keşfedilmiş yaşam, ilişkimizin iyileşme sürecini başlatmaya yardımcı oldu. Birbirimize daha yakınlaşmış, babamı içtenlikle sevmeye başlamıştım. Genç bir misyoner olarak, böylesine içten sevdiklerimden ayrılmak, hayatımda yaşadığım en zor şeylerdendi. Anne ve babamı ancak iki ya da üç yılda bir görebilecektim. Zaman akıp gidiyor, çocuklarımız büyükanne ve büyükbabalarından uzak, yakın ilişki nimetinden yoksun büyüyorlardı.

Ben büyükanne ve büyükbabamla yaşayarak büyümüştüm. Böylesine yakın bir ilişki nimetini çocuklarım için de arzu

ediyordum. Ancak yakın aile hayatı, tanrısal vizyon peşinde kurban edilmek zorundaydı.

Büyük oğlum Martin, Jr. Xenia ile 2016 yılı Nisan ayında evlendi. Biz de bu vesileyle Güney Afrika'ya gitmiştik. Babamın bu düğünü yönetmesi bizim için onur kaynağıydı. Sağlığı bozulmuştu, eskisi gibi değildi artık. Yılların sefası ve Tanrı'dan uzak bir yaşam, ona zarar vermeye başlamıştı. Şimdi Rab'be daha yakındı ama zayıf bir kalbi vardı.

Düğünden sonra ve Fransa'ya dönmeden önce, babama birlikte dua edip edemeyeceğimizi sormuş, o da bundan çok hoşnut kalmıştı. Kutsal Kitap'ta ataların çocuklarını mesh edip kutsadığı gibi, beni mesh ederek kutsamasını istemiştin. Babadan oğula geçecek bir bereketin varlığına inanıyor ve sevgili babamla özel bir anım olsun istiyordum. Programını erteledi, annemden odadan çıkmasını istedi ve kitaplığından küçük bir şişe saf zeytinyağı alıp alnımı bu yağla mesh ettikten sonra üzerime bir bereket duası yaptı.

Bir baba-oğul olarak, her ikimiz de gözyaşları içinde ve Tanrı'nın huzuruyla dolmuştuk. Sevgi ve takdir dolu özel bir andı.

Kalbimizin derinliklerinde ikimiz de bunun, bu dünyada birbirimizi son görüşümüz olacağını biliyorduk. Babamı selamlayarak öptüm ve tekrar görüşeceğimizi söyledim. Tam adresten emin değildim ama, onu tekrar göreceğimi biliyorum.

Ertesi gün Fransa'ya döndük ve işimize devam ettik. İki ay sonra bir pazar akşamıydı, gününbirlik hizmet için gittiğimiz Rouen'deki Türkçe konuşanlar kiliselerimizden birinden dönüyorduk. Telefonum çaldı. Hatta kız kardeşimin sesini duyduğum anda, babamın adres değiştirdiğini anlamıştım. Tanrı'nın sonsuz huzuruna taşınmıştı. En yakın benzin istasyonunda durdum, Petro'yla birlikte babamın kayından dolayı doyaya ağıladım. Babam 74 yaşındaydı.

Bu zor bir kurbandı, ama dahası vardı.

Maddi Durumumu Feda Etme

Türklerin İsa'yı tanıdığını görmek için yüreğimizde yanan bir arzu vardı ve Tanrı'nın bunu gerçekleştirmek için bizi çağırdığına tüm kalbimizle inanıyorduk. Vizyonumuz açık ve biz Rab'bin bu çağrısına sadık olmak istiyorduk. Nuh gibi olmak istiyordum.

“Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.”

Yaratılış 6:22

Hiçbir şey yapmadan oturmak olmazdı; bir şeyler yapmak zorundaydım. Yola devam etmek için duaya başladık. İncil dağıtarak mesajı yaymak istiyorduk çünkü orada ekilen kiliseleri görmek için geniş ve cömert bir ekim yapılması gerektirdiğine inanıyorduk. Ekim için Tanrı Sözü'nden daha

iyi bir tohum olamazdı. Hizmet hayatımız boyunca on dört kilise ekiminin parçası olmaktan bereket alıyoruz. Tanrı Sözü'nün tohumu olmasaydı, hiç birisi büyüyemezdi.

Bu nedenle, hizmetimin başında, ilgilenenlere verilmek üzere elimden geldiğince birçok İncil edinmek istedim. Bu önemli bir maliyet gerektiriyordu. Hayalimi, dua ortakları ve bağış verenlerle paylaşmış ve bir başlangıç yapmıştım. Elime geçen her kuruşla İncil satın alacak ve bu İncil kitapçıklarının nakliye ve dağıtımı için çeşitli köy ve kasabalara yapacağım seyahat masraflarını kendim ödeyecektim.

Hizmet büyüyünce, bir ofis kurdum ve işe personel aldım. 2006 yılında Türkiye'den atılmamızdan önce, güneyde Mersin, doğuda Malatya ve kuzeyde Samsun olmak üzere toplam üç milli ofisimiz vardı. Dört çalışandan oluşan, birçoğu tam-zamanlı ve maaş bordrolu bir ekibim vardı. Hepsi de ruhta yeniden doğuşu almış, Tanrı Sözü'nü en ücra köşelere ulaştırmak için aynı tutkuyu paylaşan Türk inanlılarıydı.

Kira, yan gereksinimler ve maaşlar düzenli giderler arasındaydı. Bağışta bulunanlar oldukça cömertti. Hizmet, mali olarak diğer ortaklar tarafından beslense de ay sonunu getiremediğimiz zamanlar yine de çoğunlukta idi. Hizmetin mali ihtiyaçlarını karşılamak için cebimin derinlerine inmek zorunda kalıyordum.

Bu aile olarak bize büyük bir mali yük bindiriyordu. Tatiller iptal, Noel hediyeleri oldukça abartısız ve sadece çocuklar

içindi. Aile bütçemiz çoğu zaman hizmetin ihtiyaçlarını karşılamak için kullanılıyordu. Ama hem Petro hem de ben Tanrı'nın sadık olduğunu her zaman görüyorduk. İmanla adım attığımızda, yani tamamen O'na bağlı kalarak 'uçaktan atladığımızda', O paraşütü açmak için her zaman yanımızda oluyordu.

Fransa'daki hizmetimiz büyüdüğünde de aynı şey oldu. Bize sunulan inanılmaz fırsatlar ve ihtiyaçtan hareketle, bütçemiz dahilinde Fransa genelinde gerçekleşen çeşitli kilise ekim projelerini ziyaret edebiliyorduk. Müslümanlar İsa'ya gelmeye başlamış, öğrenci olabilmeleri için bizim yanlarında olmamız gerekiyordu. Bağlantılar kişisel takip edilmeli ve Türk inanlı gruplar yüreklendirilmeliydi.

Avrupa pahalı bir yerdir, özellikle yurttaş ortaklarından mali destek alan Güney Afrikalılar için.

Oturarak bekleyemezdik, ilk adımları atmak zorundaydık. Kendi bütçemizi bir kez daha kullanacak, öğrenci yetiştirmek için çoğu kez hizmete yatıracak ve geri almayacaktık.

Bugün, tamamı finanse edilen bir hizmete sahip olmanın şanslı konumunu yaşıyoruz. Kişisel destekleriyle birlikte aynı zamanda hizmeti de destekleyen sadık ortaklarla bereketlenmiş durumdayız. Mali yük artık sırtımızda değil. Hizmet harcamalarını karşılamak için ayrı bir hesap kullanıyoruz. Halbuki ilk başladığımızda, durum hiçte böyle değildi.

Tanrısal vizyonun tam bir mali yükümlölük içerdüğini de öğreniyordum. Başlamanız için gerekli her kuruşu sizden isteyebilir. Siz tanrısal vizyonunuzun tamamlanması için banka hesabınızı sunağa yatırmaya gönüllü olmadıkça, Rab İsa'nın çalışmanıza yönelik verebileceğı mali bereketi göremeyeceksiniz.

Hayatı Feda Etme

Türkiye'nin doğusunda, Fırat Nehri yakınlarında bir milyon nüfuslu Malatya şehrini ilk ziyaretimizde, bu denli ulaşılmamış olmasından Petro'yla rahatsız olmuştuk ama derin bir vizyonun doğmasına elverişli olduğunu fark etmiştik. Biz, bu kazanılmamış, zor şehirde bir kilise ekim işine gönüllü olmuştuk. 2003 yılı Nisan ayında, şehrin kenar bir mahallesinde bir ev kiralamış, üç çocuğumuzla birlikte bu şehre taşınmıştık. Şehirde bizden başka herhangi Hristiyan veya misyoner yoktu.

Malatya'da, Tanrı'nın başlatmak istediğı yeni bir işin ilk öncüleriydik. Ekibimiz, takip eden birkaç ayda büyümüş, yılın sonunda bir kilise ekim işini ortak amaç edinmiş, farklı kültür ve kurumlardan gelen, ancak bir birlik içinde çalışan ve dört aileden oluşan bir ekip olmuştu.

Tanrı'ya, işini yapacak olan Tanrı'ya güveniyor, birlikte dua ediyor, oruç tutuyor, dua yürüyüşlerine çıkıyor ve mümkün olan yerlerde de Müjde'yi duyurmaya devam ediyorduk. Buzlar yavaşça erimeye başlamış ve bağlantılar inanlı

olmaya başlamıştı. Tanrı'nın Krallığının bu şehre gelmesi için, ekip olarak, birlik içinde ve tutkuyla doluyduk.

Birçok kez, Tanrı'nın Krallığının bu şehre gelmesi uğruna ne gerekiyorsa yapılmalı diyor ve dualarımızda Tanrı'ya yakarıyorduk.

“Rab, bu hayatımıza mal olsa bile, biz bunu sunmaya hazırız.”

Rab'bin bu sözümüzü ciddiye alacağını henüz bilmiyorduk. 2006 yılı başında, otuz yeni inanlıdan oluşan küçük bir topluluğumuz vardı. Malatya gibi İslamın kalesi bir yerde ve kısa bir sürede bu kadar çok meyve görmek, Tanrı'dan bir mucizeydi. Daha fazlasını istiyorduk ama bu daha fazlasına sahip olmak için, daha fazlasının feda edilmesi gerektiğinin farkında değildik.

2006 yılı sonunda, ailemiz Türkiye'den sınır dışı edildi. Polis bizden kurtulmak için bir boşluk bulmuş ve ülkeye giriş yasağı koymuştu. Dağılmış, sersemlemiş ve ihanete uğramış hissediyorduk. Hayallerimiz yıkılmıştı. Hayatımızı Güney Afrika'da yeniden toparlamaya çalışıyorduk.

Tam da en kötüsünü yaşadığımızı düşünürken, bir facia yaşandı. 18 Nisan 2007 tarihinde, öğleden sonra telefonum çaldı. Arayan, Mersin'den ekip arkadaşım, dostum Stephan'dı. Titrek, kısık bir sesle Malatya'daki ekip

arkadaşlarımın o sabah erken saatlerde öldürüldüklerini söylüyordu.

Son üç aydır İncil çalışmalarına katılan beş genç delikanlı, önceden ayarlı bir İncil çalışması için ofise gelmiş. Bu beş genç, arkadaşlarımı kaba kuvvet kullanarak sandalyeye bağlamış ve İsa'yı inkâr etmelerine zorlayarak iki saat boyunca işkence etmiş. Ekip arkadaşlarım imanlarından dönmeyi reddettiklerinde, teker teker boğazlarını kesmişler. Gençler sonradan olay yerinde polis tarafından yakalanmış. Ve çıktıkları mahkemede, yargıca, arkadaşlarım Tillman, Necati ve Uğur'un, teker teker nasıl İsa'nın Mesih olduğunu ilan ederek öldüğünü anlatmışlar. Tillman, geride karısı Suzan ile üç çocuğunu, Necati, geride karısı Şemse ile iki çocuğunu bıraktı. Uğur, nişanlı ve evlenmek üzereydi.

Biz arkadaşlarımızın cenaze törenine katılmak için Atatürk havalimanına ulaştığımızda, Polis bizi derhal tutuklamış ve Türkiye'ye girişimiz hukuken engellenmişti. Türkiye'ye o güne kadar tekrar bir giriş yapmamıştık. Ve bu durumdan dolayı mahvolmuştuk.

Hayatımda daha öncesine kadar hiç bu oranda derin ve sürekli bir acı yaşamamıştım. Kilise ekim ekibine şahsen aldığım sevgili arkadaşlarım, kutsal bir amaç uğruna en yüksek bedeli ödemişti.

Müjde uğruna hayatlarını vermişlerdi. Kimse bundan daha yüksek bir bedel ödeyemez! Malatya'da, on dört yıl aradan sonra bugün, iki yüz kişilik gelişen bir kilise, büyüyen bir Türk kilisesi, bir İran kilisesi ve Türkiye'de işitme engelli

insanlar için sadece iki kiliseden biri bulunmaktadır. Tanrı, Kendi krallığını kurmak için Kendi yöntemiyle arkadaşlarımin kanını kullandı. Bugün Malatya'da, değerli dostum Tillman Geske'nin mezarı, Tanrı'nın iyiliğine ve gücüne bir tanık olarak durmaktadır.

Tanrısal vizyonunuzun meyvesini görmek için belki de tam manasıyla hayatınızı vermeye çağrılmayacaksınız ama bu, yine de Tanrı daha azını bekler anlamına gelmiyor. Tanrısal vizyon her şeyi ister. Tanrısal vizyonunuzun gerçekleştiğini görmek için hayatınızı sunağa yatırmaya istekli değilseniz, boşuna devam etmeyin! Yerine bir yürüyüşe çıkmanız, sizin için daha hayırlı olacaktır.

Ama devam etmeye niyetliyseniz, tanrısal bir vizyona eşlik eden ödölü sizinle paylaşmak için bu bölümün son sayfalarını kullanmama izin verin.

Tanrısal Vizyonun Ödölü

Türkler arasında kilise ekim çalışmasını başlatmak üzere Fransa'ya taşınmaya hazırlanıyor, bu yeni girişimi Rab'bin, Sözü'yle onaylamasını deli gibi istiyordum. Kutsal Yazılara sarılmak benim için önemliydi ve hâlâ da öyle. Tanrı'yla yolculuğumda Tanrı, özellikle şu an için bizimle konuşan Kutsal Yazılar aracılığıyla çağrısını ve yöntemlerini her zaman onaylamıştır.

Tanrı'nın iradesiyle aynı çizgide olduğumuzu garanti eden farklı kaynaklardan birçok olmasına ve bir sonraki

adım için kalbimde esenlik olmasına rağmen, yine de Kutsal Yazılardan onaya ihtiyacım vardı.

Kendimi, hareket etmeden önce ısrarla Tanrı'nın onayını arayan İsrail liderlerinden Gidyon¹⁷ gibi hissediyordum. Tanrı sonunda, sevecen ve sadık yöntemiyle, çağrıma kulak vermişti.

Willem ile tesadüfen tanıştım. Ama bu tam anlamıyla bir tesadüf! Ben Triatlon¹⁸ yapmaya bayılırdım. 2008 yılında ilk defa katılacağım 'Iron Man' (demir adam) yarışmasına hazırlanıyordum. Ve o sabah, seksen kilometrelik uzun mesafe bir bisiklet turu için alıştırmaya yapıyordum. Yokuş aşağı inerken kırmızı ışığa yakalandım. Sabahın çok erken bir saatiydi ve etrafta hiç araç yoktu. Kaşla göz arası kırmızı ışığı geçmeye karar verdim. Ancak kırmızı ışık yerine, nereden çıktığı belli olmayan beyaz renkte bir BMW'nin parlayan ışığını gördüm. Çarpışma çok acımasız olmuştu! Her iki elimi, bir kaburga kemiğimi ve çenemi de iki yerinden kırmışım. Bisiklet kaskım çarpmanın etkisiyle ikiye ayrılmış, sol kulağımı da kafa derimden ortasına kadar yırtmıştı.

Kendime geldiğimde, yol üzerinde bir kan gölünde dümdüz yatıyordum. Hızlanmaya devam etmeden önce, yanından geçerken birkaç kelime paylaştığım bisikletçi arkadaşım Willem, kazaya tanık olmanın şokundan, bembeyaz

¹⁷ İsrail halkını yönetmek için Tanrı tarafından seçilen Gidyon'un hikayesini Hakimler 6 :33-40'ta okuyoruz. Gidyon, Tanrı'dan ısrarla bir işaret arayarak onay isterdi.

¹⁸ Üç farklı dalda, genellikle yüzme, uzun mesafe koşu ve bisiklet yarışından oluşan bir spor.

yüzüyle bana bakıyordu. Ayağa kalkmak istedim, ama yoldaki kanın benden kaynaklandığını, yaklaşmakta olan ambulansın da benim için gelmekte olduğunu söyleyerek, buna engel oldu. Bilinçsiz kaldığım süreyi hatırlamıyorum ama yerel bir hastanenin yoğun bakım ünitesinde bir hafta kadar suni komada kalmışım.

Willem, nasıl olduğumu sormak için sık sık ziyarete gelmiş, yakın arkadaş olmuştuk.

Güney Afrika'ya veda edeceğimiz günlere yaklaştığımız bir gün, Willem aradı ve birlikte kahvaltı teklifinde bulundu. Dostluğumuz ilerlemişti. Petro ve ben, karısı Lynne'i de göreceğimiz için teklifi büyük bir hevesle kabul ettik.

Willem, ertesi sabah kahvaltıda, benim için dua ettiğini ve Rab'bin kendisine bana ileilmek üzere bir ayet verdiğine inandığını söyledi.

Birden dikkat kesilmiştim. Ayeti yazmak için kalem ararken, Willem sakın bir şekilde önceden bastırdığı kâğıt parçasını cebinden çıkardı ve "Merak etme Martin! Ayeti senin için bastırmıştım" dedi. Kâğıt parçasını elime aldım. Ayeti okuduğum anda, kendimi tutamadım ve hüngür hüngür ağlamaya başladım.

Willem, Lynne ve karım ne olduğunu anlayamamıştı. Yemek salonunda bulunan diğer müşteriler de bu yetişkin adamın neden bir çocuk gibi hıçkırıklara boğulduğunu görmek için kafalarını bana doğru çevirmişti. İşte o an, Tanrı'nın doğru yolda olduğumuzu kalbimde onayladığını hissettim. İhtiyacım olan son onaylama buydu. Tanrı neler

yaşadığımızı, her şeyin Kendi kontrolünde olduğunu söylüyor gibiydi.

Ayet, **Mezmurlar 126:6**'ydi.

“Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, sevinç çışıkları atarak demetlerle dönecek.”

Ertesi hafta, bolca akıtılan veda gözyaşlarının ve uzun bir yolculuğun ardından, Paris şehir merkezinden pek uzakta olmayan Pontault-Combault'ın doğu banliyösünde bulunan Fransa OM ofisine ulaşmıştık. Liderimiz Simon da çok sayıdaki valizleri yukarı kattaki konuk odasına taşımamızda bize yardımcı olmuştu.

Petro, yalnız kaldığımızda, Simon'un eşı Sue tarafından yataktaki yastığın üzerine bırakılmış, küçük bir hoş geldiniz kartı buldu. Kartı açtı, kartın üzerinde Fransızca, Mezmurlar 126:6'daki ayetin aynısı yazıyordu. Bu defa kontrolsüzce ağlayan Petro'ydu. Rab konuşmuş ve Sözü'nü doğrulamıştı. Önümüzdeki yol, aslında zorlu bir yol olacaktı. Tanrı önünde saatlerce gözyaşı dökecek, ama O'nun ödöl vaadi tüm gözyaşlarımızı kutsayacaktı.

Anladığım kadarıyla, tanrısal vizyonun ödölü şunlardır:

- Günlük hareket etmek ve Tanrı'nın huzurunu özel olarak deneyimlemek.

- Tanrı'nın, bir aile gibi olmanız için hayatınıza kattığı yeni insanlarla tanışmak. Bu değerli arkadaş ve kardeşlerle gerektiğinde, kendi kan bağlarınızdan daha yakın olmak.
- Emeğinizin karşılığını görmek. Hizmetimizde yıllar içinde, on dört adet Türkçe konuşanlar kilise ekim çalışması görmekten çok şanslıyız. Her şeyimizi vermemize ve ağır çalışmamıza rağmen, hakkımızı az aldık. Tohumu büyüten Tanrı'dır. Her şey O'nun yüceliği içindir.
- Tanrı'nın mucizevi gücünü görmek, deneyimlemek. Bunlar arasında neler yok ki! Elif adında, yerel bir hastanenin ön bahçesinde gözyaşları içinde hayatını İsa'ya veren, üç çocuklu, genç bir Türk kadını var, Emre adında, yerel bir camide dua ederken İsa'yı gören ve daha sonradan gördüğü bu İsa'yı takip etmeye karar veren, radikal İslamcı bir Türk erkeği var. Şifa alan birçok beyin tümörü mucizesi, ciddi bir felç geçirdikten ama dualarımızdan sonra tamamen şifa alanlar, yıllarca çocuk sahibi olamadıktan ama üzerlerine el koymamızdan sonra hamile kalan kadınlar var. İsa hakkında daha fazla öğrenmeye can atan birçok inanlı ve sayısız bir sürü hikâye daha var. Sanırım, Tanrı'nın mucizevi gücünü her gün gördüğümüzü söylemek yeterli olacaktır.
- Tanrı'nın mali ihtiyaçlarımızı tahmin bile edemeyeceğimiz, eşsiz birçok yolla karşıladığını görmek.

- Dünya çapında yaptığımız seyahatler, gördüğümüz yerler, hizmet ettiğimiz kiliseler ve tanıştığımız insanlar.

Ben bunlara başka hiçbir şekilde sahip olmayacaktım! Vizyon, sahip olunması gereken inanılmaz bir hediyedir; herkes için bir hediye! Size ilham veren bir berekettir. Vizyonla birlikte umut ruhumuza salıverilir – Tanrı'nın hayatımız için tasarladıklarını başarırken, önümüze çıkan engelleri aşan, dağları tırmanan, ilerlememiz için bizi istekle dolduran bir umut! İsa'yla ilişkinizde derinleşin ve O'nun hayatınıza dair vizyonu aklınıza ve ruhunuza akmasına izin verin.

Tanrı kendine özgü bir DNA'yı içinize yerleştirmiştir. Siz yanınızdaki kişiden çok farklısınız; deneyimleriniz benzersiz ve özeldir. Bu gezegene belirli bir amaç ve hedef için konulduğunuzu unutmayın! Rab'bin, DNA'ları birleştğinde, sizin benzersiz yetenek ve becerilerinize sahip, Tanrı'nın zaman çizelgesinde belirli bir yeri dolduracak bir insan üretecek iki özel insanı aradığını hatırlamanız gerekir. Siz bir tesadüf eseri değilsiniz, açık bir kaderi ve çağrıyı yerine getiren kişisiniz! Bu çağrı, ancak İsa'da kurulan bir ilişkiyle yerine getirilebilir. Ve bu samimi ilişkiyle gerçekten kaderinize doğru yolculuk yapabilirsiniz.

İsa'nın ayak izlerini takip ederek vizyonunuzu belirleyin ve ömür boyu süren bir yolculuğuna çıkın!

Derin düşünme:

Takip eden 3 soruyu cevaplayarak bu bölümün bir yansımasını yapalım:

1. Hayatınızda şu an için sizi rahatsız eden alanlar nelerdir?
Bulunduğunuz ortam ile ruhsal durumunuzu dua ederek değerlendirirken, bu noktaların bir listesini çıkarın.
2. Onda iyi olduğunuz tek şey nedir?
3. Tanrı'nın kalbinize yerleştirdiği vizyonu takip etmek için neleri feda etmek zorunda kalacaksınız?

2. BÖLÜM

Statükoyu Değerlendirin ve Gerektiğinde Değiştirin

İnsanoğlunun değişime karşı doğal bir direnci vardır. Biz bundan hoşlanmayız ve kaçınmaya çalışırız. Statüko bize, vazgeçmek istemeyeceğimiz sahte bir güvenlik ve konfor alanı sağlar. Biz bunu, 2012 yılı baharında, Paris'te, dil eğitimimizi bitirdikten sonra bir apartman dairesi ararken, doğrudan kendimiz deneyimledik.

Dört katlı bina kütlesi pek iç açıcı görünmüyor, doğruyu söylemek gerekirse, oldukça köhne görünüyordu. Yanında, aynı boyutlarda benzer iki adet blok daha vardı ama bu, en fecisiydi. Orta yaşlı, biraz kilolu emlakçımız Sylvie, üçüncü kattaki apartman dairesini bize göstermek için çok heyecanlıydı. Petro'yla beraber haftalarca şehri turlayarak türlü türlü daireleri gezdikten sonra, aslında bundan da pek ümitli değildik.

Paris, daire kiralama avına çıkmak için oldukça acımasız bir yerdir. Emlakçılar, size yardımcı olmak açısından son derece yararsız, asla geri bildirim yapmayan, takipte

kalmayan veya ekstra yola çıkmayanlardır. Sizi ikinci sınıf hissettirir ve başvurunuzu reddetmekten bir tür sadist bir zevk alır gibi görünürler. Sylvie ile gelmemizin nedeni de bu defa buydu. Farklıydı, takipte kaldı, geri bildirim yaptı ve bizim için daire aradı. Bu sıra dışıydı ve onu başımızdan atmak istemedik.

Ris-Orangis'ten Dersler

Paris'in güney banliyölerinde bulunan Ris-Orangis, Türk komşuların çoğunlukta olduğu bir yer. Harabe görüntüsü, pislik içindeki caddeleriyle, bu yer insana sadece tehlikeli hissettiriyordu. Sylvie'yi isteksizce üçüncü kata kadar takip ederken, Petro sıkıntıyla bana baktı, dişlerinin arasından, "Asansör yok! ve her alışverişte üç kat merdiveni çıkmak zorunda kalacağım" dedi.

Biraz sempati göstermeye çalıştım ama belki de bunun iyi olacağını, en azından daha az alışveriş yapacağını kendi kendime mırıldandım!

Sylvie üçüncü kata ulaştığında, nefesini yakalamak için biraz soluklandı. Dairenin doğru anahtarını bulmak için çantasını epey karıştırdı. Kapıda üç farklı kilit vardı. Biri yukarıda, diğeri ortada, sonuncusu da aşağıdaydı.

Bu, beni biraz endişelendirmişti. Tek bir kapıda bu kadar çok kilide ihtiyaç varsa, zorlu bir komşuları olsa gerek! Sylvie kilidi açtı ve kapıyı yavaşça iteledi. İçeriye girdi ve kenara çekilerek içeri geçişimizi sağladı. Sağdaki ilk kapı,

salona açılan küçük ama iyi donanımlı, modern, hazır mutfığa açılıyordu. Daire yeni onarılmış, aydınlıktı. Ufuk çizgisinde Eiffel Kulesi manzarası gören, kibrit kutusu büyüklüğünde balkonuyla, modern ve bakımlı görünüyordu. İki yatak odasıyla, yetmiş beş metre kare büyüklüğündeki bu daire, küçük ailemiz için yeterliydi.

Petro mekâna bayılmış ve derhal istediğini belli etmişti. Yan odada kısa geçen görüşmenin ardından anlaştık ve Sylvie'ye mekânı tuttuğumuzu söyledik. Daire, yıkık-dökük bina ile güçlü bir tezat oluşturuyordu ama haftalar süren aramalardan sonra, bulabildiğimiz en uygun daireydi.

Akşama doğru depozitoyu yatırdık, kontratı imzaladık ve evrakları teslim ettik. Bu, Fransa'da dil okulunda ilk yılımızı tamamladıktan sonraki ilk kiralamamız olacaktı.

Bir hafta sonra taşındık. Dil okulundan arkadaşlar, eşya olarak neyimiz varsa, az ama çok, üç kat merdivenle taşınmamıza yardımcı oldular. Yalnız her katta dört daire bulunmasına rağmen, komşularımızdan herhangi bir komşuluk izine rastlamamıştık.

Yeni Dairemizde Statüko

Birkaç defa merdiven boşluğunda bir komşuya rastlaşmış, bizim samimi “Bonjour Madame/Monsieur” – “İyi günler Hanımefendi/Beyefendi” ifademiz soğuk bir “öffffff!” ile karşılanmıştı.

Niyetlerini kestiremiyorduk; komşularımız yolları bizimle kesişmesin diye uğraşıyor gibiydi. Fransız kültürünün soğuk, komşuların da etkileşimden pek hoşlanmadığını sanıyorduk. Sonraki günlerde, komşularımızla ümitsizce bağlantı kurmak istemiştik ama nafileydi, çünkü bize ‘bizden kaçıyorlar’ hissini veriyorlardı.

Bir sabah, saat dokuz civarı kapı çaldı. Kimseyi beklemiyorduk. Kapıyı Petro açtı. Karşısında saçları ağarmış, yaşlı bir kadın kendisiyle konuşmaya başladı. Kadın, siyah renkte rahat bir çift ayakkabı, mütevazı gri bir etek ve bunlarla uyumlu beyaz bir gömlek giyinmişti. İlerlemiş yaşına, vücut kireçlenmesinden hafif yamulmuş olmasına rağmen, kestane kahvesi gözleri ve enerji dolu konuşmasıyla ışıltılıydı.

Petro beni, birkaç aylık Fransızcası ve sınırlı sayıda kelime dağarcığıyla yardıma çağırdı. Hanımefendiyi tanıımıyorduk. Seksen beş yaşındaki bu hanımefendinin, komşumuz olduğunu, elli yıllık binanın kurulduğu günden bu yana orada yaşadığını ve Madam Renaud’un yakın bir arkadaşı olduğunu sonunda öğrenmiştik. Madam Renaud, hemen alt katımızda yaşayan en yaşlı dul kadındı. Madam Claude ise onun yan komşusuydu.

Madam Renaud, üst kata yeni taşınan komşuların gürültüsünü Madam Claude’a şikâyet etmiş. Madam Renaud, elektrik süpürgesinin her sabah kullanılmasından dolayı özellikle Petro’ya kızgındı. Her sabah erken saatte yapılan gürültüye bir son verilmesini ve bunun Madam Renaud’u rahatsız ettiğini Petro’nun anlamasını istiyordu.

Şaşırmıştık! Elektrik süpürgesini hangi saatlerde kullanmanın, Madam Renaud'a daha uygun olabileceğini Madam Claude'a sorduk. Madam Claude bir an için duraksadı ve "Saat sabahın dokuzundan sonra" dedi. Petro bu yorum karşısında kafası karışmış, duraksayarak kabul etmişti. Ardından Madam Claude sırtını dönmüş, merdivenlerde gözden kaybolmuştu.

Bu, binadaki komşulardan biriyle ilk anlamlı iletişimimiz olmuştu. Ne bir "Hoş geldiniz! Nasılsınız?" ne de bir "Adınız nedir? Nerelisiniz?" vardı. Yok! Bu Fransız Kültürü için fazla sırnaşık olurdu! Yaşlı bir hanımefendinin, apartmanda yazılı olmayan kurallara uymamız gerektiğini hissettirmesi vardı sadece.

Statükoya Meydan Okuyan Plan

Noel yaklaşıyordu ve biz yeni apartmanımızdaki buzları nasıl çözeceğimizi kara kara düşünüyorduk. Ne kimseye ulaşıyor ne kimse bir hoş geldiniz diyor, ne de kimse ufacık bir ilgi kırıntısı gösteriyordu. Bizim için oldukça tuhaf bir durumdu. Halbuki Türk Kültüründe inanılmaz derecede tersini yaşamıştık. Bu durumdan hiç hoşlanmıyorduk ve konuyla ilgili bir şeyler yapmaya karar verdik.

Petro, Noel'e birkaç gün kala lezzetli kurabiyeler yaptı ve onları güzelce bir tepsiye yerleştirdi. Apartmanda bulunan on iki dairenin her birine birer tepsi! Sınırlı Fransızcamız ve elimizde kurabiyelerle hazır olduğumuzda, hedefe kilitlendik. İlk önce yan komşumuzun kapısını çaldık.

Fransız Kongo'sundan, üç çocuklu bir aileydi. Kendimizi tanıttık ve yaklaşımakta olan Noel'le beraber, küçük birer hediye olan bu kurabiyeleri aile olarak onlarla paylaşmak istediğimizi söyledik. Freddie çok cana yakındı, kocaman bir gülüşle hediyemizi kabul etti ve ardından kapıyı kapattı.

Bu kadar! Ne bir "Kimsiniz?" ne bir "Nereden geliyorsunuz?" Hiçbirisi yoktu! Petro, "Tamam! Aşağı kata inelim" dedi. Madam Renaud'un katıydı bu. Kapıyı çaldık ve bekledik: tam yan dairenin kapısına yöneliyorduk ki, bir anahtar sesi duyduk. Kapı aralandı, Madam Renaud'ydu. "Evet?" dedi. Petro ile kendimizi tanıttık. Kır saçlı, oldukça soluk tenli, yaşlı hanımefendi, sanki yataktan yeni kalkmış gibiydi. Üst katın yeni komşuları olduğumuzu ve onu rahatsız ettiğimiz için de ayrıca üzgün olduğumuzu belirttik. Petro kurabiye tepsisini uzattı. Yaşlı hanımefendi, "Bu nedir?" diye sordu. Petro, "Bir hediye!" diye yanıtladı. "Neden?" diye sordu. "Bu günlerde İsa Mesih'in doğumunu kutluyoruz, bizler de bunu arkadaş ve komşularla hediyeler paylaşarak kutlamak istedik" diye yanıtladı Petro.

Hanımefendi kafası karışmış görünüyordu. "Bunu daha önce kimse benimle paylaşmamıştı, çok teşekkür ederim!" diye cevapladığında, gözleri dolmuştu. Tepsiyi aldı ve kapıyı kapattı. Petro'yla birbirimize baktık, konuşmanın sürpriz sonuna şaşırmıştık. Sonra yan komşuya, yani Madam Renaud'un arkadaşı Madam Claude'a gitmenin iyi olacağını düşündük. Kapıyı çaldık. Hemen açıldı. Sanırım konuşmamızı gizlice dinlemiş olmalıydı. Petro, "Merhaba Madam Claude, umarız iyisinizdir!" diyerek başladı.

Petro'nun daha bir söz söylemesine fırsat vermeden, "Ne istiyorsunuz?" dedi. Petro, kurabiyelerle çok güzel dekore edilmiş tepsiyi sunarak, "Bunu Noel hediyesi olarak size vermek istiyoruz" diye yanıtladı. Madam Claude şüphyle, "Bunları satıyor musunuz?" diye sordu. "Hayır!" dedi Petro, "Bu hediye sizin için!". "Neden?" dedi, daha şüphelenerek. Petro, "Noel zamanı!" diye tekrarladı. "Aaa! Evet!" dedi ve tepsiyi Petro'nun elinden aldı, teşekkür etti, sonra da kapıyı kapattı.

Komşularımızın bize karşı bu kadar soğuk ve mesafeli olmaları bizi hayretler içinde bırakıyordu. Petro, Noel'den bir gün önce, bu defa apartman girişine güzel bir şey hazırlamanın iyi olacağını düşündü. Bunu, diğer apartman girişlerindeki Noel süslenmesi hazırlığında görmüş ve bize de mantıklı gelmişti. Böylece aşağıya indik ve girişi, doğuş sahnesi ve renkli şeritlerle gizlice süsledik. Sonuç güzel görünüyordu. Apartmanın girişine sıcak bir şenlik havası vermişti. Dışarıdaki yağan kar ve soğuk hava eşliğinde süslemeler, bizim hissettiklerimizin tersine, hoş bir karşılama sağlıyordu.

Statükoya Meydan Okumanın Sonucu

Noel ertesi, girişte Madam Robert ile karşılaştık. Birinci katta yaşıyordu. Petro'yla birlikte haftalık market alışverişinden yeni dönmüştük. Taşıdığımız torbalar ağırdı ve ben de bu yüklerle üç kat merdiveni nasıl çıkacağımı kara kara düşünüyordum. Madam Robert, Petro'ya dikkat

kesilerek, “Girişı siz mi süslediniz?” diye sordu. Petro başını sallayarak, “Evet!” diye yanıtladı. Madam Robert, “Gerçekten çok güzel, teşekkürler” diyerek binadan çıktı. Petro öylece durdu, yüzünde bir gülümsemeyle bana baktı ve “İşe yaradı! Sonunda bizimle konuştu!” dedi.

Çok mutluydu. Buzlar çözülmüş, meydan okunan mevcut durum değişmeye başlamıştı.

Takip eden Paskalya’da, bu defa Samuel, bir haç ile boş bir mezar resmi çizmiş, Petro da girişı yeniden şeritler, Samuel’in çizimleri ve bir kâse dolusu çikolata ile süslemişti. Çikolata kasesinin üzerinde küçük bir kart ve kartın üzerinde “*ikramlık*” yazıyordu. Apartman sakinleri buna bayılmıştı! Buzları çözmek için uğraştığımız bir yıldan fazla süre sonunda, bize ısınmış, arkadaş olmuşlardı.

Mösyö Robert ile ormanda uzun yürüyüşlere çıkıyor, Petro da eşı Genevieve ile güzel sanatlar ve elişı yapıyordu. Apartmanımıza sonradan bir Türk aile taşınmış, bu Türk anneye ilk ‘hoş geldin’e giden ve yeni doğan bebeklerine yardım eden Petro olmuştu.

Madam Renaud, apartmandaki ikinci Noel’den sonra uykusunda öldü. Cenaze için yakındaki Katolik kilisesine gitmiş ve orada yine birçok komşuyla tanışmıştık. Soğuk bir sabah, günlük koşu için apartmanın dış kapısında ayakkabılarımı giyinmekle meşguldüm. Komşularımızdan Mösyö Laurent, Guadeloupe¹⁹ ülkesinden gelir kendisi,

¹⁹ Guadeloupe, Doğu Karayip Deniz’indeki Küçük Antiller zincirinde bir grup adadan oluşan Fransa’nın denizaşırı bölgesi.

merdivenlerden indi ve beni sıcak bir şekilde selamladı. “Koşuya mı gidiyorsunuz?” diye sordu. Biraz sempati umarak, “Evet, ama hava soğuk ve nemli!” diye cevapladım. Ve kendisine nasıl olduğunu sordum. Bu soru, günlük sohbetlerde sorduğumuz ve kişinin tam olarak dürüst cevaplayacağını beklemediğimiz sıradan sorulardandı.

Ama Mösyö Laurent’de bu farklı oldu. Sonraki on dakika boyunca, prostat kanseri ile mücadelesini anlattı. Açık konuşması beni şaşırtmıştı. Kendisi için dua edip edemeyeceğimi sordum. Hevesle kabul etti. Dışarının soğuşunda ve kaldırım kenarında, Mösyö Laurent ile basit bir dua ettim. Gözlerimi açtığımda, yanaklarından yaşlar süzölüyordu. “Çok teşekkürler Martin, daha önce kimse benim için dua etmemişti!” dedi ve özür dileyerek yoluna gitti. Gerçekleşen olaya şaşıp kalmıştım.

Az önce, Fransız bir adam, kanserle olan mücadelesini benimle paylaşmış ve onun için dua etmeme izin vermişti. Bu oldukça sıra dışıydı! Komşularımızın bize karşı soğuk ve mesafeli statükosuna meydan okumuş ve sonucunda da ilişkilerimizde önemli gelişmeler görmeye başlamıştık. Mösyö Laurent’nun kayınbiraderi intihara yöneldiğinde, bu defa Mösyö Laurent’nun karısı bizi aramış ve bizden bu konuda dua etmemizi istemişti. Hristiyan değillerdi ama daha fazla öğrenmek istiyorlardı. Apartmanımızdaki ortam artık tamamen değişmişti. Komşularımız bizimle iletişime geçmek, ilgi göstermek için merdivenlerde bizi durduruyor ve bizi ziyaret ediyorlardı. İlk taşındığımız ortama göre, bu inanılmaz bir değişimdi!

Statükoya meydan okuma ve değiştirme deneyimimiz bize özel değil! Kutsal Kitap'ta bunun birçok örneğini görürüz. Eski Ahit'te en sevdiğim bölümlerden bir tanesidir, Davut ile Golyat hikayesi.

Davut ile Golyat'tan dersler

Samuel kitabında Davut ile Golyat'ın hikayesine rastlarız. Hafızamızı tazelemek için bu bölümden birkaç ayete bakalım:

“Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahuda'nın Soko Kentinde toplandılar. Soko ile Azea Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugâh kurdular. Saul ile İsraililer de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugâh kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. Filistliler tepenin bir yanında, İsraililer de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı. Filist ordugâhından Gath Golyat adında usta bir dvş ortaya ıktı.... Filistli konuşmasını şöyle sürdürdü: “Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!” Filistli'nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraililer de çok korkup dehşet içinde kaldılar.” 1. Samuel 17: 1-11

Genç bir çoban olan Davut, ailesinin sürüsüne bakmakla yükümlüdür. Erkek kardeşleri savaş alanındadır. Ama Davut çok genç olduğundan, Filistlilere karşı savaşta İsraililerin ordusuna katılamaz.

“Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul’un yanındaydı. Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul’un yanından ayrılıp Beytlehem’e gider gelirdi.” **1.Samuel 17:15**

İsrail için Statüko

Bu defa İsraililer için durum biraz farklıdır. Filistlilerin bir savaş kahramanı vardır; İsrail ordusuyla savaşmaya meydan okuyan bir dev! İsrail ordusunda bu devin karşısına çıkacak kimse yoktur. Herkes çok korkar. Durumu daha da ağırlaştıran, devin her gün gelip İsrail ordusuna ve onların Tanrı’sına meydan okumasıdır. İsraililer korkudan dehşete düşer, Golyat’ın sözlü saldırılarına karşılık veremezler.

İsraililer için gelinen nokta da korku, alay ve gözdağı vardır; onların ‘statüko’su budur. Henüz gerçekleşmemiş bu savaşı çoktan kaybettiklerine inanırlar. İsrail ordusu, yöneticileri ve kralları durumu kabullenir. Bu durum, genç bir çobanın sahneye adım atmasına kadar sürer. Davut’un mayası farklıdır ve İsrail’in Tanrısıyla farklı bir ilişkisi vardır. Tanrı onun için büyük bir gerçekliktir ve o, bu Tanrı’yı tanımaktadır.

Ovada koyunları güderken davarları korumak için bir aslan ve bir ayı ile dövüşmek zorunda kalır ve bunu Tanrı'sının adıyla başarıyla gerçekleştirir.

“Ama Davut, “Kulun babasının sürüsünü güder” diye karşılık verdi. “Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. Kulun, aslan ya da ayı öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu. Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır.”

1. Samuel 17:34-37

Davut kardeşlerine erzak götürmek için savaş meydanına adım atar. Tanrı çok gerçektir onun için. Golyat'ın, İsrail'in Tanrı'sına hakaretler etmesine dayanamaz. Gördüğümüz gibi Davut, İsrail'in Tanrı'sını tanır ve sever. Bu Tanrı gerçekliği, bulunduğu mevcut durumla ilgili onda derin bir memnuniyetsizlik yaratır ve kalbinde bunu değiştirmek için bir fikir doğurur.

Statükoya Karşı Davut'un Fikri

Bu fikir Davut'u ayağa kaldırır ve statükoya 'HAYIR' der! Tanrı'sıyla birlikte bunu değiştireceğine inanır. Davut'un bir fikri, oldukça basit bir fikri vardır ve her zaman yaptığını yapacaktır.

“Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.”

1. Samuel 17:40

Tanrı'sının adıyla aslana ve ayıya karşı gelen Davut için, Golyat da bunlardan birisidir. Bu dev, onun Tanrı'sının düşmanı, bu yüzden alaylara ve aşağılamalara daha fazla tahammül edemez.

Davut mevcut durumu kabul etmez; gelinen noktadan memnun olmaz ve bu konuda bir şeyler yapar. Davut, Tanrı'nın adı ve gücüyle bu devi öldüreceğini bilir.

Deve doğru yürür ve karşısına geçer. Durumdan kaçmaz; aksine kaçmak yerine, bir şeyler yapar. Üzerine yürüyerek bir fark yaratır.

Statükoya Meydan Okumanın Sonucu

Hikâyenin sonunu biliyoruz; Davut devi öldürür ve bununla İsrail'e zafer getirir. Halkının kurtarıcısı, yeni kahramanıdır. Düşman yenilir, Davut ulusal kahraman ilan edilir. Genç bir çobanın mevcut duruma direnmesi, İsrail halkının kurtuluşu olur.

“Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü. Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi. Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar.”

1. Samuel 17:49-51

Şimdi Yeni Ahit'e (İncil) dönelim ve İsa'nın statüko ile ilgili tutumuna bir göz atalım.

İsa'dan ve Para Bozanlardan Dersler

Anlatımda, İsa'yı ve para bozanları tapınakta bir arada görüyoruz. Yuhanna bize, o gün İsa'nın statükoya meydan

okuduğunda, tapınakta neler olduğuna dair net bir resim veriyor.

“Yahudiler’in Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yerus salim’e gitti. Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü. İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi. Güvercin satanlara, “Bunları buradan kaldırın, Babam’ın evini Pazar yerine çevirmeyin!” dedi.

Yuhanna 2:13-16

Tapınaktaki Statüko

İsa’nın yeryüzünde yürüdüğü o günlerde, İsrail halkı Tanrı’dan uzaktır. Yahudi halkının y reğ  Tanrı’larına kar şı soğuk ve yasa gerektiğ  gibi uygulanmamaktadır. Tapınak, Tanrı ile insanın bu dünyada buluştuğ , insanın günahının bedelini  deyebileceğ  kutsal bir mekân olması gerekirken, ne yazık ki bu siyasi ve dini iklim içinde, bir ticaret ve kazanç yerine dönüşmüştür.

Tapınak, Tanrı'sıyla tanışan adamdan çok, artık para kazanan adamla ilgilidir.²⁰ Tapınağa girdiğinde, karşılaştığı statüko budur.

İsa'nın tapınağa defalarca girip çıktığına ve durumu gözlemlemiş olduğuna eminim. İsa tapındaki statükonun oldukça farkındadır ama durum kimseyi rahatsız etmiyor gibidir. Din görevlileri ile din başları da rahatsız görünmemekte, kim bilir belki de yararlanmaktadırlar.

İsa bunların hiçbirini artık istemez. Bir misyonu vardır. İsa büyük bir reformcu,²¹ Tanrı Sözü'nün yeryüzünde bedenlenmiş halidir.²² Tanrı Sözü o gün tapınağa gelmiştir.

Statükoya Meydan Okuyan Fikir

Durum O'nu rahatsız eder ve bu O'nda bir fikir doğurur. Tekrar Davut ile Golyat örneğine dönersek, fikir gayet basittir. Artık duruma daha fazla katlanılmayacak ve bire bir karşısına çıkılacaktır.

İsa ipten bir kamçı yapar ve para bozanları tapıktan kovar. Nazik ya da özenli değildir. Elinde kamçı, onların üzerine yürür, masalarını devirir ve masaların arkasında

²⁰ Henry Matthew. The complete Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible (One-touch Navigation). Christian Miracle Foundation Press. KE

²¹ Henry Matthew. The Complete Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible (One-touch Navigation). Christian Miracle Foundation Press. KE

²² Yuhanna 1 :14

duranları döver. Mesaj net, fikir basittir. ‘Tapınağı temizle, çünkü burası Baba’mın evidir!’

Para Bozanlara Karşı Gelen Fikrin Sonucu

Tapınağı temizleyerek Babasının evinin onurunu geri verir ve gören herkese net bir açıklama sunar. Tapınak, kutsal tutulmalı ve Tanrı’ya ayrılmalı; ticaret ve kazanç yerine değil!

Din yetkilileri azar işitmiştir. Onlar da uzun süre bunlara izin vermenin yanlış olduğunu biliyordur. İsa böyle davranmakta haklıdır. Böylece Babasının evinin onurunu geri alır.

Nedir Statüko?

Martin Luther King Jr. statüko hakkında bir defasında yorumda bulunmuş, şöyle demişti:

“Yumuşak başlı adam her zaman değişimden korkar. Statükoda kendini güvende hisseder, yeni duruma karşı neredeyse hastalıklı korkusu vardır. Onun için en büyük acı, yeni bir fikrin acısıdır.”

Türkçe sözlük, Latince bir ifade olan statüko kelimesini “*mevcut durum*” olarak tanımlar. Aslı “in status quo” olan bu

Latince sözcük öbeği, ismin yalın halindedir – kelime olarak tam anlamıyla, “içinde bulunulan durum” anlamına gelir.

“Statüko” açıklaması hoşuma gidiyor; *öteden beri sürüp giden ya da var olan şu anki mevcut durum – gidişat!* Biz şeyleri oldukları gibi sevmeye meyilliyiz, mevcut durum gibi. Buna karşın, mevcut durumu kabullenmeyen insanlar olmasaydı, tekerlek asla icat olmazdı. O zamanlardaki mevcut durum, malınızı, mülkünüzü ya kendiniz taşımak ya da bir hayvana yükletmek, hatta sürüklemek demektir. Eğer Thomas Edison mevcut durumdan memnun olsaydı, ampulü asla icat etmeyecekti. Mükemmel ampulü icat etmeye çalışmak için binlerce saat harcamayacaktı. Eğer Wright kardeşler mevcut durumdan memnun olsalardı, ilk hava aracını asla keşfetmeyeceklerdi. Buna benzer daha çok örnek var ama sanırım konu anlaşılmıştır.

Mevcut durumdan memnun olmamanız iyi bir şeydir. Memnuniyetsizliğiniz, yaratıcılığı devreye sokar ve herkese fayda sağlayacak, tanrısal bir değişikliği ortaya çıkarır.

Yaşadığımız apartmandaki duruma geri dönersek, bunu mevcut duruma ilgisiz kalmanın bir çeşidi olarak görürüz. Yabancılarla şüpheyle bakılıyor, mesafe korunuyordu. Apartman sakinleri birbiriyle muhatap olmuyor, kendi içlerine kapanıyordu. Tipik bir kuzey Avrupalı yaklaşımı!

Bunu bir de Parisli/Fransız kültürüyle harmanlayın, alın size, bir apartmanda sadece kendi işine bakan, bağımsız, mükemmel bireyci bir kişilik!

Statükoya Meydan Okumaya Neden İhtiyacımız Var?

Cevap bekleyen soru şu: “Statükoyu neden değiştirmek zorundayım?” Bunda yanlış bir şey yoksa, böyle devam et gitsin! Ne var ki biz, kilise ekenler ve misyonerler olarak biz, bu kurala göre yaşayamayız.

Lolly Daskal²³ statükoya meydan okumamız için bize harika bir neden sunuyor:

*Anamlı bir şey yaratmak için anlam yaratmalıyız. İşleri her zaman yapıldığı gibi yaparak asla harika bir şey elde edilemez. Statükoya meydan okumak için her defasında korkusuz bir seçim, her defasında cesur bir karar ve her defasında yürekli bir eylem yapmalıyız.*²⁴

Petro’nun ve benim, her ikimizin de fark yaratmaya ve farklı olmaya çağrıldığımızı dair içimizde derin bir kanı var ve bu kanı, bizim Kutsal Kitap’ı anlamamız, yorumlamamız ile İsa’nın hayatından etkilenecek doğmuştur. Yaşantımız,

²³ Lolly Daskal uluslararası yönetici liderlik koçu

²⁴ www.lollydaskal.com/leadership/how-leader-must-challenge-the-status-quo

İsa'yla olan ilişkimizden bu yana değişmeye başladı. İsa'yı daha tanıdıkça, O'na daha benzer olmak istedik.

Kutsal Kitap'ı baştan sona okuduğumda, Tanrı mevcut durumdan memnun bir Tanrı gibi gelmiyor bana. Kutsal Kitap'ın Yaradılış birinci ve ikinci bölümlerinde Tanrı'nın, yarattıklarıyla memnun olduğunu, ama günah dünyamıza nüfuz edip kirlettiği an, Tanrı'da derin bir memnuniyetsizlik görüyorum. Yeni statükoyu kabullenmeyi reddeder. Bu, O'nun yaratılış planına karşı. Tanrı insanı hiçbir zaman köle olsun diye yaratmadı, ancak özgür olsun ve O'na tapınsın diye yarattı. Bu nedenle, O'nun yeni durumda bir değişiklik vaat etmesi mantıklıdır. İsa geldi ve yaratılış statükosunu sonsuza dek değiştirmek üzere çarmıhtaki işi yaptı. İsa, biz yeni bir yaşam ümidine sahip olalım diye, kendi yaşamını verdi.

David Bosh, *Dönüştüren Misyon (Transforming Mission)* adlı kitabında şöyle söylüyor:

*Hristiyanlar asla statüko insanı olamazlar. "Krallığın gelsin... gökte olduğu gibi yeryüzünde de!" diye dua ederler. Bunu, hem Tanrı'dan bir rica, hem de çevrelerindeki kötü yapılanmalara karşı gelmek için kendilerine karşı bir meydan okuma olarak yorumlayın.*²⁵

²⁵ David J. Bosh. *Transforming Mission: Paradigm Shifts in Theology of Mission* (20th Anniversary Edition) (American Society of Missiology) (pp. 502-503). Orbis Books. KE

Bu nedenle, aşağıdaki durumlarda statükonun sorgulanması gerektiğıne inanıyorum:

1. Statüko Tanrı'nın yüceliğıne karşı olduğıunda

Tanrı'yı yüceltmeyen bir statükoya meydan okuruz. Bunu ne kadar vurgulasam az kalır. Biz insanlar Tanrı'nın benzerliğinde ve Tanrı'nın yüceliğı için yaratıldık. Benim en büyük önceliğim, bir İsa Mesih takipçisi ve bir inanan olarak, daima Tanrı'yı yüceltmek olmalıdır.

Tüm dünyanın günaha kapıldığını ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldığını belirtmek isteyebilirsiniz. Ben de sizinle aynı düşüncedeyim. Bu nedenle İsa Mesih'in Tanrı'nın yüceliğinin insanlarda geri getirebilmesi için insanların Tanrı'yla tanıştırılarak barıştırılmasını sağlamak bizim için önemlidir.

Ve biz yine bu nedenle, insanlar Tanrı'yı tanısin ve O'nu yüceltsin diye hizmet yapıyoruz, yabancı ülkelere gidip zor diller öğreniyoruz ve hayatlarımızı riske atıyoruz.

2. Statüko insanların Müjde'yi işitmesine engel olduğıunda

Önceden belirttiğim gibi, Ris-Orangis'teki apartmanımızda durum öyle bir yapıdaydı ki, kimse anlamlı komşuluk ilişkisi geliştirmeye açık değildi.

Bize karşı gösterilen çekingenlik ve soğukluk, Tanrı'nın sevgisini paylaşmamıza engel oluyordu. Komşularımızla bu Tanrı sevgisini paylaşmaya açık bir kapı kazanmak için, duruma meydan okumak ve değiştirmek zorundaydık.

Statüko, insanların Müjde'yi işitmesine engel olduğunda, buna meydan okunmalı ve değiştirilmelidir.

3. Statüko diğer insanlara karşı haksız ve günah dolu bir ortam yarattığında

OM – bizim yirmi dört yıldır bağlı olduğumuz uluslararası hizmet ajansı – son on yıldır Fransa'da hizmet etmekte ve ticareti yapılan kadınlar arasındaki hizmetini de sürdürmeye devam etmektedir. Bu çok önemli ve etkili hizmet, İsa'da özgürlüklerini kazanmaları için sayısız kadına yardım ediyor. Bu hizmet, Marcel ile karısı Aose'nin kalbinde, önce Nantes, sonra Paris sokaklarında seks işçisi olarak çalışan kadınlara ulaşmak niyetiyle taşındıkları zaman doğmuştu.

Bu kadınların çoğu, para kazanmak için acımasız kadın tacirleri tarafından esir alınmış seks köleleridir. Bu, Tanrı'nın yüceltilmediği ve kadınların haksızlığa uğradığı kabul edilmez bir ortam. Seks ticaretinin bu statükosuna meydan okumak gerekiyordu. Marcel ve karısı, bu kabul edilmez ticarete bir son vermek amacıyla, dünyanın her yerinde, yorulmadan, tam-zamanlı çalışan iki Hristiyan hizmetli.

Bunun gibi daha birçok örnek var. Ancak bizim, İsa'ya iman edenler olarak, İsa tarafından fark yaratmaya çağrıldığımızı söylememiz yeterli olacaktır. Matta 5:13-16'da şöyle okuyoruz ('benim' diyerek vurgulayın):

*“Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz. **Dünyanın ışığı sizsiniz.** Tepeye kurulan kent gizlenemez. Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandilliğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlсын ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babamız'ı yüceltsinler!”*

Bizler hiçbir zaman dünyaya benzeyip içine karışalım diye çağrılmadık, aksine, inanlılar olarak bizler, karanlıkta ışık olmaya çağrıldık.

Balık Tutmaktan Dersler

Matt, benim Amerikalı yakın dostlarımdan birisi. Benim gibi, o da balık tutmaktan hoşlanır; bu her ikimiz için tam-zamanlı misyoner, kilise eken, eş ve baba olma baskısından hoş bir mola. Doğada, Tanrı'nın yarattıklarından keyif alırken bir nefes alıp rahatlayabilirsiniz. Matt ile birçok kez doğaya

çıkılmışımdır. İkimiz de evine yakın, soğuk su nehirlerinde yaşayan gökkuşağı alabalıklarını yakalamak için, hızlı bir balık avına çıkmaya hep bir bahane bulurduk.

Bu çıkmalardan birinde, nehir boyunca saatlerce yürümüş, balık oltalarımızı birkaç yerde fırlatmıştık. O gün, bir şey yakalayamamıştık ama alabalıklarının, özellikle de öğle sıcağında, gölgede yatmaları acayip dikkatimi çekmişti. Bu balıklar akıntıya karşı durduklarında, solungaçlarından soğuk, taze suyun geçmesine izin veriyor ve oksijen açısından zengin su da alabalıkların hayatta kalmasına olanak sağlıyor. Nefes almak için akıntıya karşı yatmak zorundalar.

Aynı şekilde bizler de statükonun akıntısına karşı durmaya çağrıldık. Akıntıya karşı gelirsek, tazeleniriz. Statükoyu kabullenmezsek, esinleniriz. Mevcut durumun akıntısıyla derin bir memnuniyetsizlik, vizyon doğurur!

Çocuklarıma her zaman söylüyorum; ancak ölü balıklar akıntıya kapılır diye. Biz Hristiyanlar akıntıyla sürüklenmeye değil, aksine, karanlıkta bir ışık, çölde bir ses, toplumun vicdani olmaya çağrıldık.

Biz Hristiyanların, alabalıklar gibi hayatta kalması için, solungaçlarımızdan (insan ruhumuzdan) oksijen açısından zengin suların, Tanrı'nın Kutsal Ruh gücünün akmasına ihtiyaç duyuyoruz. Biz Hristiyanlar, Tanrı tarafından farklı olmaya çağrıldık. Biz misyonerler, özel hayatımızı böyle yaşıyor, böyle değerlendiriyor ve gerektiğinde de statükoyu böyle değiştiriyoruz.

Bu, her zaman için kolay bir çağrı değildir!

Bir Araya Getirmek

İsa statüko konusunda radikaldi. Mike Douglas²⁶ internet sitesinde, para bozanlarla ilgili olayı şöyle yorumluyor:

O, Yeruşalim'de, Yahudi parasını Roma parası karşılığı kâr amaçlı alım-satım yaparak, sahtekâr bir ticaret yürüten para bozanlara saldırdı. Onları ezip geçmekle kalmadı, fiziksel olarak da dışarı fırlattı. Yozlaşmış bir vergi toplayıcısı İsa'yı takip etmeye karar verdiğinde, tüm haksız kazancını, hatta daha fazlasını geri verdi. İsa dahil olduğunda, "aynı tas aynı hamam" devam edemez.²⁷

Tanrı'nın işlerine gelince, Tanrı'nın takipçileri ve inanlıları olarak, O'nun yüceliğini ve izzetini sevmeli ve her şeyin üstünde tutmalıyız. Tanrı'nın adının lekelendiğini her gördüğümüz veya her işittiğimizde, bu yalana karşı derin bir memnuniyetsizlik ve buna karşı gelme isteği duymalıyız.

Davut ayağa kalkıp statükonun kabul edilemez olduğunu söyleyince, akrabalarının tepkisini çekmişti. Siz mevcut duruma karşı gelince, tepki çekebilirsiniz, değişim yaratmak

²⁶ Mike Douglas kendi aklı sağlık durumuyla ilgili bir blog, bir internet günlüğü başlattı. <https://www.openjournalbc.com/contact>

²⁷ www.flyinginthepirit.cuttys.net

isteyince de yakınlarınıza alay konusu olabilirsiniz. Unutmayın, insanlar değişimden pek hoşlanmaz!

Davut statükoya meydan okuduğunda, bunu Tanrı'sının adıyla yapmıştır, kendi gücüyle değil! Bunu hatırlamamız çok önemli; kendi gücünüzle adım attığınızda, bu güç sınırlı olacaktır. Statükoya meydan okumak için gerekli olan sınırsız güç ve içgörüden ancak Tanrı'ya bağlı kaldığımızda yararlanabiliriz.

Hayata Geçirmek

Statükoya nasıl meydan okunur?

1. Dur ve değerlendir

Ruhsal hayatımızın statükosu ile ayrıca kendimizi içinde bulunduğumuz çevrenin statükosunu değerlendirmemiz gerekiyor. İlk olarak, ruhsal hayatınızda şu an nerede olduğunuzu belirlemek önemlidir. İçinde bulunduğunuz durumu enine boyuna inceleyin ve değişim gereken alanları dua ederek belirleyin. Kutsal Ruh'tan, ruhunuzu O'nu rahatsız eden şeylere karşı duyarlı hale getirmesini isteyin. İsa, Kutsal Ruh aracılığıyla bizimle sürekli bir birliktelik içinde olmak ister. İsa bizimle konuşmak, bizi yakından tanımak ister. Biz kalbimizi O'nun sesini dinlemeye açtığımızda, bizimle konuşacaktır.

Ruhsal gelişim yolunda yürümeliyiz. Ruhsal yönden büyümek için nerede olduğumuzu ve nereye gideceğimizi

bilmemiz önemlidir. İncil’de İsa’nın takipçileri, sürekli olarak büyümeye ve İsa’ya daha çok benzer hale gelmek için değişmeye yüreklendirilirler.

“Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı’nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.”

Romalılar 12:2

İkinci olarak, içinde bulunduğunuz ortama iyi bakın! Orada neden bulunduğunuzu kendinize sorun! Burası, Tanrı’nın sizi hayatınızın bu anına koyduğu yer mi?

Bu soruya cevabınız ‘evet’ ise, bu ortamı değerlendirmeye devam edebilirsiniz.

Statükoya meydan okunması gereken üç durumdan size daha önce bahsetmiştim. İçinde bulunduğunuz durumu değerlendikten sonra, kendinize şu soruları sorun:

1. İçinde bulunduğum çevrede Tanrı yüceltiliyor mu?
2. Bu çevrede Müjde’nin mesajını özgürce yayabiliyor muyum?
3. Ele alınması gereken bir günah ya da haksızlık var mı?

Bu soruların cevabı bir sonraki adımınıza yardımcı olacaktır.

2. *Fikir yürütün*

Her birimiz çevremizde benzersiz bir konuma yerleştiriliriz. Herkes farklı ilişkiler ve durumlarla bağlantılıdır. Ve her birimizin hayatında, Davut gibi, alıştığımız statükoya karşı gelmek için Tanrımızla alay eden devlere karşı bir çağrısı vardır. Tanrı, huzurunu aradığımız için, hayatımızın hangi alanlarını etkilemek ve hangi alanlarında değişiklik yapmak gerektiğini uysal bir şekilde bize gösterecektir.

Ruhsal durumunuzu veya içinde bulunduğunuz ortamı değerlendirdikten sonra, elinizde yapmanız gerekenle ilgili net bir resim belirecektir. Bu çok faydalı olacak, çünkü nerede olduğumuzu bildiğimizde, gitmek istediğimiz yerin yolunu çizmek daha kolay olacaktır.

Hazırlıkların çoğunun gerçekleştiği yer burasıdır. Ancak bu adım, dua ile atılması gereken bir adım! Mesih'te bir inanan olarak siz, Tanrı'yla kişisel bir ilişkide olmanın eşsiz ayrıcalığına sahipsiniz. Bu ayrıca, Tanrı'nın sizinle konuştuğunu gösterir; işte burada, Rab'bi, sesini duymanız için ruhsal kulaklarınızı açmaya davet etmeniz gerekir.

Fikri üretirken, Kutsal Ruh, dikkat edilmesi gereken yerleri vurgulayıp sizinle Kutsal Kitap'tan konuşacak ve sizi uysal bir şekilde uyaracaktır. Statükoya meydan okumak ve değiştirmek için fikir ürettiğinizde, vakit ayırın ve üzerinde düşünün. Rab İsa sizinle konuşmaya başladığında, O'na itaat edin. Sesini dinleyin ve ona göre harekete geçin.

3. Fikri gerçekleştirin

Statükoyu değerlendirdikten ve değiştirmek için bir fikir ürettikten sonra, kendinizi en zorlu adımda bulacaksınız. Bu, fikri yerine getireceğiniz adımdır. Yalnız, üretilen fikrin, Rab İsa'nın iş birliğinde üretilmiş olmasının son derece önemli olduğu unutulmamalıdır.

Ayrıca kendi düşünce ve görüşlerinizi uygulamadığınızdan da emin olun!

Fikri gerçekleştirmek cesaret gerektirir. Suya adım atmalısınız. Durum ne olursa olsun, eyleme geçmeniz şart! Eylem olmadan, statüko değişmeyecektir.

Apartmanımızdaki buzları çözmemiz için Petro ile benim kapıları tek tek almamız ve komşularla konuşmamız gerekiyordu. Davut'un vadiye gitmesi, taş toplaması, bunlardan birini sapanına takması, sonra deve doğru fırlatması gerekiyordu. İsa'nın ipten bir kırbaç yapması, para bozanların üstüne yürümesi ve masaları devirmesi gerekiyordu.

Cesur bir eylem olmadan, bir değişim olmaz! Fikri, değişiklik gerçekleşene kadar uygulayın. Ona kalın ve yenilik gelene kadar dayanın!

Akıntıya Karşı

Türkiye'ye, ezici çoğunluğu Müslüman bu ülkeye yaşamak için çağrıldığımızda, aslında statükoya karşı durmak için de çağırılmıştık. Türkiye'de bulunduğumuz statüko, Allah'tan başka bir Tanrı'nın olmadığına, Muhammed'in O'nun peygamberi olduğuna, bildiğimiz İncil'in değiştirilmiş ve bozulmuş olduğuna, İsa'nın asla haçta ölmemiş ve Tanrı'yla bir ilişkinin imkânsız olduğuna inandırılmıştı.

Bunlar, Petro ile benim karşı durduğumuz devlerdi. Bunlar, çocuklarımın her gün okulda karşılaştığı devlerdi. Bunlar, çevremizi ve komşularımızı etkileyen devlerdi. Madem yalanlarla dolu bu yeni ortama taşınmıştık, statükoya da karşı durmalıydık. Akıntıya kapılarak herkesin inandığıyla bir olamazdık. Karanlık komşulara ışık olmak, bir yalanla ele geçirilmiş Müslümanlarla çevrili bölgeye gerçeğin ışığını getirmek için bir çağrımız vardı.

Bizim çağrımız buydu ve hâlâ da öyle! Bizim karşı durduğumuz statüko budur. Bunu yazarken dahi, Paris'teki Türk camilerinden farklı imamlarla tartışıyorum. Konumuz, İsa Mesih ve İsa Mesih'in kişiliği. İslamiyet, İsa ve İsa'nın işleri konusunda tam gerçeği yansıtmıyor. İmamlarla görüşmelerim boyunca, Kutsal Kitap gerçeğini paylaşmak için inanılmaz fırsatlarım oluyor. Birçokları için bu gerçekler, daha önce hiç duymadıkları gerçekler! Benim çağrım, şimdilik, statükoya karşı durmaktır.

Sizin durumunuz benimkinden çok farklı olabilir. Kendinize sormanız gereken soru, sizin için neyin norm hale geldiği

sorusudur. Tanrı'nın sesini duymak için ruhunuzu harekete geçirdiğinizde, Rab İsa'mızı üzen şeylere karşı durmak için Kutsal Ruh'tan talimat alacaksınız. Cesur olun ve ağaya kalkın!

Eski Ahit'in Yeşu kitabında, Tanrı'nın, Yeşu'yla sürekli birlikte olacağına dair söz verdiğini görürüz.

“Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma! Çünkü Tanrın RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak.” **Yeşu 1:9**

Akıntıya karşı geldiğinizde, tazeleneceksiniz çünkü ancak statükoya karşı durduğumuzda, gerçekten canlanırsınız.

İsa'nın hayatına baktığımızda, O'nun yasanın lanetini kırmaya, yani statükoya karşı durmaya ve farklı olmaya geldiğini görürüz.

Siz, İsa takipçileri olarak, ortama karışmaya değil, herkesin görmesi için tepede parlayacak bir ışık olmaya çağrıldınız. Siz, gizli bir ajan olmaya değil, Tanrı'nın gücünü şu anki çevrenizde sergilemeye çağrıldınız.

*İman hiçbir zaman bir statüko dini olamaz. Tanrı dinamik bir varlık ve tarihin aktif yönüyle meşgul olduğundan, dinamik değişim kaçınılmaz olur.*²⁸ David J. Bosch

Mevcut durumdan memnun olmadığımızda, nasıl olmalı sorusunu sormaya başlarız. Yalnız burada, bir durumun nasıl olması gerektiğiyle ilgili kendi anlayışımızı devreye sokmamamız önemli. Evet! İsa takipçileri olarak, soru her zaman, “İsa bu durumu nasıl etkilemek isterdi?” olmalıdır. Bunu anlamak bazen zor gelebilir ama İsa, Kendi iradesini İncil aracılığıyla bize zaten gösterdi ve bu, İncil’de önceden açıklandı. İncil’de gördüğümüz gibi, İsa her zaman Sözü doğrultusunda önderlik edecektir. İsa’yı imanla beklerken, bizden ne yapmamızı istediğini keşfedeceğiz. Sonra buna itaat edecek ve bize gösterdiğini uygulayacağız.

Statükoyu değerlendirin, gerektiğinde de değiştirin!

²⁸ David J. Bosch. Transforming Mission: Paradigm Shifts in Theology of Mission (20th Anniversary Edition) (American Society of Missiology, p. 3) Orbis Books. KE

Derin düşünme:

1. Sizin durumunuzda meydana okunması gereken konular nelerdir?
2. Durumunuzun statükosunu sorgulamak ve değıştirmek için gereken adımları belirleyin!
3. David Bosch, “Hristiyanlar asla statüko insanları olamazlar” diyor.

Bu, sizin için ne anlam ifade ediyor ve neden?

3. BÖLÜM

Sorunlara Karşı Olumlu Bir Tavrın Takının

Sorunların, hayatımızın her zaman bir parçası olacağını ve hayatımızı yönetmesi veya mahvetmesi yerine, onlarla yaşayabileceğimiz bir yaşam tarzına uyum sağlamamız gerektiğini öğrendim.

Geriye dönüp baktığımda bu sonuca varmak, kolaymış gibi görünüyor ama bu önemli dersi öğrenmek için Türkiye’de başlayan ve oldukça uzun süren bir yolculuğa çıktım.

Mantar Şeklinde Bir Kayısı Bulutu

Türkiye’de, 2006 yılı Ocak sonuydu. Ülkenin doğu köşesi Malatya’da, çok katlı evimizin etrafını kalın bir kar tabakası kaplamıştı. Sabahın oldukça erken bir saatiydi ve ortalık hâlâ karanlıktı. İyi uyuyamamış ve gecenin çoğunu geniş oturma odamızın renkli Türk halısının üzerinde, dua ederek geçirmiştım.

Malatya'daki kilise ilk kez bu oturma odasında başlamıştı. Şehrin lüks semtlerinden birinde üç katlı böylesine büyük bir villayı misyoner olarak kiraladığımızda, Petro'ya nasıl da sarıldığımı hatırlıyorum. Fiat inanılmaz cazipti; böylesine büyük bir ev için aylık, iki yüz elli dolar. Eve ilk baktığımızda, mermer döşeli merdivenlerden üçüncü kattaki terasa çıkmış ve şehri tepeden gören manzaraya bakmaktan kendimi alamadan şehir için dua etmeye başlamıştım.

Rab'be, bu kadar lüks bir evi kiralamanın bizim için uygun düşmeyeceğini anlattığımı hatırlıyorum. Konfor alanımızın çok ötesindeydi. Ve bir anda ruhumda bir görüm belirdi. Şehirden yükselip gökyüzünü dolduran, önce tüm ülkeye, ardından dünyaya yayılan mantar şeklinde bir kayısı bulutu gördüm. Görüntü karşısında hayrete düşmüştüm ve ne anlama geldiği bilmiyordum. Hemen orada, mermer kaplı terasta dua ederken, Rab'be bunun ne anlama geldiğini sordum.

İşte o zaman, Malatya'da gerçekleştirmek istediği şeyin Kendi kilisesini kurmak olduğunu ve bu çalışmanın tüm dünyayı etkileyeceğini kulağıma fısıldayan yumuşak sesini net bir şekilde hissettim. Ayrıca evi kiralamamız gerektiğine dair onaylama ve esenliği de yüreğimde hissettim.

Terasa gönülsüz girmiş ama terastan büyük bir esenlik ve neşeyle çıkmıştım. Kilisenin ilk tohumlarını Malatya'da, ulaşılmayan bu şehirde atacağını ve bu işi de bu evden başlatarak yapmak istediğini artık biliyordum. Gerçekten de öyle oldu. Rab, kısa bir süre içinde, elli yeni inanlıdan

oluşan bir kilise kurdu ve her şey bizim oturma odamızda başladı.

Fakat o sabah farklıydı. Bir kafes hayvanı gibi çay masasının etrafında dolanıyor, karşılaştığımız o günlük sorunu aşmanın bir yolunu bize göstermesi için ağlayarak Rab'be dua ediyordum. Günün ilk ışıkları perdelerin arasından henüz sızmaya başlamıştı. Benim dışımda herkes hâlâ uyuyorken, ben Tanrı ile güreşiyordum.

Bizim Büyük Sorunumuz

Tüm bu ıstırabın ve Tanrı'yla yapılan boğuşmanın kaynağı, polis tarafından bir gün önce gerçekleştirilen ziyaretti. Üç polis memuru ofisime gelmiş ve bize oturma izinlerimizin yenilenmeyeceğini ve ülkeyi derhal terk etmemiz gerektiğini bildirmişti. Biraz açıklama almaya çalıştım ama nafile, son derece katıydılar.

On dört yıldır bu ülkede yaşadığımı ve taşı tarağı hemen toplayıp gidemeyeceğimi açıkladım ama onlar derhal terk etmemiz konusunda kararlıydılar.

Benim edebiyat dağıtım şirketinde işe aldığım inanlılardan birinin, polis için çalışan bir muhbir olduğunu sonradan keşfedecektim. Adı Levent'ti ve ben ona güveniyordum. İki yıldır şirketimde çalışıyordu. Rab'be gelmesine yardımcı olmuş, onu eğitmiş ve vaftiz etmiştim. Benim ruhsal oğlum gibiydi. Ama ne yazık ki, bir de karanlık bir yüzü varmış Levent'in. Bağlantılarımı ve kitabevi sahiplerini arayarak,

poliste bazı şikâyetlerle sonuçlanan tehdit edici açıklamalar yapmış. İletişim, şirket telefonundan yapıldığı için sorumlu kişi sayılıyordum. Polise yapılan hiçbir açıklama onları tatmin etmeye yetmemiş ve bu bizi sınır dışı etmeleri için yeterli bir neden olmuştu. Beni Türkiye dışına atmak için hep bir bahane arıyorlardı, sonunda bulmuşlardı!

Yüreğimde duygular alıp veriyor, Rab'be yalvarıyordum. Hayatımın on dört yılını bu ülkeye adamıştım; insanlarını seviyor, dilini akıcı konuşuyor, başarılı bir kilise ekimcisi ve Türkiye'deki misyonerlik camiasında liderdim. Bu ülkeden ayrılmaya hiç niyet etmemiş, tersine hep kalmak istemiştim. Başka ne yapabilirdim?

Benim niyetim ne olursa olsun, Tanrı'nın, işin içinde başka bir planı vardı ve ben Türkiye'deki zamanımızın sona erdiği gerçeğiyle barışmak zorundaydım. 2006 yılı Eylül ayında, Türkiye'den ailece sınır dışı edildik. Sevdığımız insanlara ve topraklara bir daha geri dönemeyecektik!

Tanrı'yla Pazarlığım

Dua ederken, Rab'den, bunların hepsini sonlandırmasını ve o ana kadar hayatımda karşılaştığım belki de en büyük sorun olan bu sorunu çözmesini diliyordum. O'na yaptığımız her şeyi, ne kadar başarılı olduğumuzu, Petro'yla ne kadar da kalıp çalışmalara devam etmek istediğimizi anlatarak, Rab'le pazarlık yapmaya çalışıyordum. Derin bir acı ve keder içinde, sevgili öğrencilerimden birinin ihanetinden dolayı yaşadığım

duyguları Rab'bin ayaklarının dibine bırakmış, kalbim kırık, paramparça haldeydim. “Rab, lütfen bitsin artık bu işkence!” diye tekrar tekrar yalvarıyordum. İşte tam o sırada, ihanetin ve acının sızısını yüreğimde derinden hissettiğimde, Rab'bin sesini duydum:

“Martin, haklısın! Her şeyi bir anda sonlandırabilirim, ama ben senin rahatınla değil, karakterinle ilgileniyorum.”

İşte buydu! Kısa, ama son derece güçlü!

Ben kendimi öngörü sahibi bir insan olarak algılamak ister, çoğu zaman da pozitif bir tavır takınmaya yönelirim. Bu, cesaretimin hiç kırılmadığı, sorunlarla hiç karşılaşmadığım anlamına gelmiyor tabii. Aksine, zorluklar ve sorunlar günlük hayatımızın çok gerçekçi parçaları.

Ve bu herkes için geçerli. Etrafımız sorunlarla çevrili ve bu sorunlar bazen bizi boğacakmış gibi geliyor. Müslüman Türk halkına hizmetimiz boyunca sorunlar, bizim günlük hayatımızın birer parçasıydı.

Tutum-tavır

Sorunlar farklı şekil ve boyutlarda gelir ve her biri sizin için özel tasarlanmıştır. Benim için sorun olan bir şeyin, sizin

için bir sorun ifade etmeyebileceğini anlamamız önemlidir. Kendi sorunlarımızla karşı karşıya kaldığımızda ve onlarla etkileşimimizde, bu sorunların bizi ne ölçüde bunaltacağını veya Tanrı'nın gücünü yaşamlarımızda göstermesi için bir fırsat haline getireceğini tutumlarımız belirleyecektir.

Sözlük, 'tutum' sözcüğünü şöyle betimler:

*Bir olay, bir durum karşısında kişinin takındığı (duygusal, fiziksel ve özellikle de zihinsel) davranış*²⁹

Benim 'ölmeden önce yapılması gerekenler' listemdeki maddelerden bir tanesi uçmayı öğrenmektir. Küçük yaştan itibaren uçmaya ve havacılığa ilgi duymuşumdur. Küçük maket uçaklar yapar ve sonra da balsa ağacından yaptığım radyo kontrollü bir model alacak kadar para biriktirirdim. Mahallemizin açık alanlarında onu uçurmak, benim için en büyük mutluluklardan biriydi.

Havacılıktaki çok sınırlı deneyimlerimle öğrendiklerimden bir tanesi, 'tutum' kelimesinin anlamı olmuştur. Havacılık terimlerinde tutum sözcüğü, bir uçağın üç ana ekseninin rüzgâra göre eğimi anlamına gelir. Bu üç eksen, sol ve sağ, ileri ve geri, yukarı ve aşağı şeklindedir. Havacılıktaki teknik terimleri ise yanal eksen, boyuna eksen ve dikey eksen şeklindedir.

²⁹ Türk Dil Kurumu'na göre.

O zaman, bu bizi havacılıktaki şu ifadeye yönlendirir:

Tutum yüksekliği (irtifayı) belirler.

Bunun, sorunlara karşı tutumumuza da konuşabileceğini düşündüğümünden oldukça önemli buluyorum. Gördüğünüz gibi, havacılık açısından bir uçağın kanatlarının rüzgâra karşı eğim şekli, uçağın yükselip yükselmeyeceğini veya alçalıp alçalmayacağını belirliyor.

Bu durumda, kanatların rüzgâra göre eğimi pozitifse uçağın yükseleceği, aynı şekilde, kanatlıların rüzgâra göre eğimi negatifse uçağın alçalacağı söylenebilir. Özetle, ‘tutum yüksekliği (irtifayı) belirler’ ifadesi doğrulanır.

Pastor Chuck Swindoll tutum hakkında şöyle söylüyor:

Yaşadıkça, tutumun yaşam üzerindeki etkisini daha çok anlıyorum. Benim için tutum, olaylardan çok daha önemlidir. Geçmişten, eğitimden, paradan, çevreden, başarıdan, başarısızlıktan, insanların ne dediğinden, ne yaptığından ya da ne düşündüğünden çok daha önemli. Yine çok daha önemlidir, görünüşten, zekadan ve yetenekten. Bir evi, bir kiliseyi, bir şirketi kurar ya da bozar. Gün içinde takındığımız tutumla ilgili her gün bir seçeneğinizin olması fevkalade bir şey. Geçmişimizi değiştiremeyiz... İnsanların belirli bir

*yönde hareket edecekleri gerçeğini değiştiremeyiz. Yapabileceğimiz tek şey, elimizdeki tek ipi oynamaktır, yani bizim tutumumuzdur... Yaşamın, hayatta benim başıma gelenlerin %10'nu, benim bunlara nasıl tepki verdiğimin ise %90'nı oluşturduğuna ikna olmuşumdur. Ve bu böylece size bağlı... Tutumlarımızdan biz sorumluyuz.*³⁰

Bu alıntıda beni en çok cesaretlendiren bölüm, takınmak istediğim tavırla ilgili bir seçimim olduğu gerçeğidir. Günlük sorunlarımızı seçemediğimiz, ayıklayamadığımız ve hatta bilemediğimiz bir dünyada, sorunlara karşı tutumumuzu seçme ayrıcalığına sahip olmak bir lütuf gibi görünüyor.

Gelen herhangi bir soruna karşı tavrım, benim nasıl bir yükseklikten uçacağımı veya çakılacağımı belirleyecektir. Çoğumuz için en çok korkulan kısım, çakılmadır. İncil aynı zamanda bizi, İsa Mesih'in tavrıyla aynı tutuma sahip olmaya cesaretlendiriyor.³¹

İncil, İsa'nın alçakgönüllü bir hizmet tavrına sahip olduğunu, her şeyi sunağa yatırmaya istekli olduğunu ve Göklerdeki Babasına ölüm derecesinde bir bağlılıkla itaat ettiğini ve Babasının O'nu ölümden dirilteceğine güvendiğini öğretir. İsa, katı ve inatçı bir halka sevecen ve sabırlı davranırdı.

³⁰ Ken Wytsma. 2015. The Grand Paradox: The Messiness of life, the Mystery of God and the Necessity of faith. Thomas Nelson publishing house (p.62).

³¹ Filipililer 2: 5-1

İncil, İsa'nın tavrıyla aynı tutumda olmamız konusunda bizi cesaretlendirmesine rağmen, tutumlarımızı kontrol etmek, biz Hristiyanlar için hâlâ zordur. Rab İsa'yla yürüyüşümde, çoğunlukla tutumumu ayarlamakta zorlanıyor veya yüzümü duvara çarpıyorum. İşte, benim tutum ayarlamak veya değiştirmek konusunda yaptığım birkaç şey:

1. İçinde bulunduğum durumun farkına varmak.
2. Geçmiş düşünmek yerine nasıl ilerleyeceğime odaklanmak.
3. Fikir üretmek ve ısrarla bunun üzerinde durmak.
4. Aklımın, söyleminin ve yürüyüşümün Kutsal Kitap ile aynı çizgide olduğundan emin olmak.
5. Tanrı'ya teslim etmek.

Bir Hristiyan olarak, karşılaştığım zorluklara Kutsal Kitap'ın özünden bakma gereksinimi duyarım. Kutsal Kitap'ın en ilham verici olayı, bana göre, Kızıl Deniz'in ikiye yarılmasıdır. Mısır'dan Çıkış, on dördüncü bölümünde bunu görürüz. Bu Kutsal Yazıt parçasının, İsrail halkını kölelikten çıkarıp, önce çölün içine, ardından vadedilmiş topraklara yönlendiren Musa'yla ilgili oldukça açık, kurtarıcı bir mesajı vardır. Bizi günahın pençesinden kurtarıp, vadedilmiş topraklara götüren, sonsuza dek Tanrı ile olmak için bizi cennette bekleyen İsa'nın bir resmidir.

Aynı zamanda Tanrı'nın Kendi halkını Mısır ordusundan kurtarmak için yaptığı mucizevi girişiminden de ilham alıyorum. Bu benim için, Eski Ahit'te yer alan en büyük mucizelerden biridir. Bu tarihi olayı yeniden gözlemlemek istiyorum, çünkü bu olayda saklı, derin dersler olduğuna inanıyorum.

Musa'nın Büyük Sorunu

Musa, son beladan, yani ilk doğanların ölümünden sonra İsraililerin serbest bırakılması için Firavun'la sonunda anlaşma sağlar. Firavun, Musa'nın taleplerini kabul eder ve sonra İsrail halkına eşyalarını toplayarak taşınmalarını emreder.

Halk üç gün sonra Kızıl Denize varır, ancak Firavun'un fikir değiştirerek geri dönmelerini istediğini öğrenirler. Tanrı'nın halkı Kızıl Deniz kıyısındadır ve gidecek başka hiçbir yerleri yoktur. Musa, Firavun'un, üzerlerindeki baskıyı artırmak için güçlü ordusuyla tam arkalarında olduğunu ve onları tekrar köleliğe geri almak için geleceğini öğrenir.

Devasa bir sorun görmek istiyorsanız, sanırım bundan iyi bir örnek olamaz! Bu gibi durumlarda insanlar genellikle ya birbirlerine sırt çevirir ya da suçlama oyununa başlarlar. Burada da aynen öyle olur. İsrail halkı Musa'yı suçlamaya başlar, sorunun nedeni birden kendisi olur ve yine kendisi yüzünden bu dert başlarına gelmiştir!

Sorunlara İhtiyaç

Bir mucize görmek ve yaşamak istiyorsanız, öncelikle size bir sorun lazım! Kutsal Kitap'a baktığımızda, her bir mucize öncesinde bir sorun görürüz. Burada, Mısır'dan Çıkış on dördüncü bölümde, Musa'nın içinde bulunduğu duruma değinmek istiyorum. Çıkmaz bir yol içindedir; gidecek yeri yoktur. Musa'nın devasa bir sorunu, arkasında Mısır ordusunun tehdidi, önünde Kızıl Deniz vardır. Bir yere kıpırdayamaz. İşte tam o anda, Tanrı Kızıl Deniz'i ortadan yararak mucizesini gösterir ve İsrail halkını güvenliğe çıkarır.

Yeni Ahit'teki bir diğer örnek de İsa'nın bir düğünde yaptığı ilk mucizedir.³² Önemsiz görünebilir ama İsa oradadır. Annesi O'ndan, çaresiz bir durumu kurtarmasını ister. Şarap tükenmiş ama şölen halen devam etmekte ve düğün sahibi utanç verici bir sorunla karşı karşıyadır. İsa devreye girer ve kaydedilen ilk mucizesini gerçekleştirir.

Eski Ahit ile Yeni Ahit'te yer alan farklı mucizelere bir göz atmanız, üzerlerinde çalışmanız için sizi isteklendirmek istiyorum. Mucizenin, ortak faktörlere bakıldığında, hep bir sorunun varlığından kaynaklandığını göreceksiniz.

Eğer bu önemli konuda anlaşabilirsek sizi, bu temelden yola çıkarak bir sonraki yapı taşına, yani sorunlara karşı takındığımız tavırlara götürmek istiyorum. Hizmet hayatım boyunca, sorunlara karşı tavır konusunda birçok

³² Yeni Ahit (İncil), Yuhanna 2 :1-11

dinleyiciye, izleyiciye konuşmuş ve genellikle şu soruyu sormuşumdur; “Hanginiz hayatında bir mucize görmek ister?” Herkes elini kaldırır. Bu oldukça normal bir karşılık, tıpkı İsa’nın ilk takipçileri gibi.

“Hanginiz hayatında bir sorun ister?” diye sorduğumdaysa, çoğunlukla kimse karşılık vermez! Salondakilerin çoğu ya bir sorunun içinde ya da imkânsız bir durumla karşı karşıya olduklarını belirtir. Belki şu an siz de benzer bir durumda olabilir, hayatınızda bir mucize görmeyi ya da bir tür yenilik görmeyi arzuluyor olabilirsiniz.

İçiniz rahat olsun, yalnız değilsiniz! Bir mucize görmek ya da yaşamak için önce bir soruna ihtiyaç olduğunu bilmek önemlidir. Eğer bir sorunuz yoksa, bir mucizeye de ihtiyacınız yoktur! Bu sorunlar kanser, ekonomik zorluklar veya ilişkisel sorunlar olabilir, hiç fark etmez!

Bugün bir sorunla karşı karşıyaysanız, size iyi haberimiz var! Kendinizi zorlu bir durum veya çıkmaz içinde buluyorsanız, bilin ki, mükemmel bir yerdesiniz, çünkü siz bir mucize adayısınız!

Sorun ne kadar büyükse, mucize de o kadar büyük olur.

Mucizeler

Eminim ki her birimiz hayatında, belki şimdi, belki sonra, bir mucize görmek veya yaşamak ister. Bir mucizenin

gerçekleştğini görmek istemekte yanlış bir şey yok! İsa'nın zamanında da insanlar, O'na inanmak için ön koşul olarak bir mucize isterdi.³³

İyi tanınan Amerikalı teolog Wayne Gruden, mucizeyi şöyle tanımlar:

"... Tanrı'nın, insanlarda huşu ve hayret uyandırdığı ve Kendisine tanıklık ettiği daha az yaygın bir faaliyet türü." ³⁴

Sözlük (TDK), mucizeyi şöyle tanımlar:

"...akıl yoluyla açıklanamayan, bu yüzden de tanrısal bir güç tarafından yaratıldığına inanılan doğaüstü, gizemli bir olay."

Mucize, yüksek bir güç tarafından düzenlenen olağanüstü ya da gizemli bir olaydır. Buradaki odak noktamız adına, ben bu yüksek gücün 'Tanrı' olduğunu belirtmek istiyorum.

Ve 'mucize'yi şöyle tanımlamak istiyorum:

³³ Yuhanna 6 :30

³⁴ <https://www.puritanboard.com/threads/grudems-definition-of-miracles.67683>

Tanrı'nın, Kendisi olmasaydı çözülmeyecek bir durumda, O'nun canlı ve aktif olduğunu Kendi zamanlamasında müdahale ederek bana gösterdiği bir olay.

Bunların içinde Tanrı'nın zamanlamasını kabullenmek önemlidir. Ama bazen Tanrı'nın cevap vermediği durumlar vardır; bizim Türkiye'den sınır dışı edilme olayımız gibi. İsteğimiz bu değildi ama gerçek şu ki, sınır dışı edilmemiz bile sonunda, Tanrı'nın Fransa'daki Türkler arasında bir hizmet başlatma planının bir parçasıydı.

Yukarıda bahsedilen tanımlar mucizenin 'NE' olduğuyla ilgili bize bir fikir verebilir, ama hâlâ bir soru var: "Bir mucize görmek için ben 'NE' yapmalıyım?"

Birileri bir mucize görmek veya yaşamak için kişinin imana sahip olması ya da dua etmesi gerektiğini iddia edebilir. Diğerleri buna orucu ekleyebilir, bir diğeri itaat diyebilir ve derken bu sürer gider. Bütün bu cevaplar tabii ki yanlış değil ama ben sizi bir mucize görmek veya yaşamak için gereken belirli bir ilkeye odaklamak istiyorum.

Öncelikle, herhangi bir tanrısal mucizenin gerçekleşmesi için Tanrı'nın varlığına ihtiyacımız olduğuna inandığımı belirtmeme izin verin. Tanrısal mucize, Tanrı'nın varlığını gerektirir. Bir mucizenin gerçekleşmesi için gerekli bir diğer ortak faktör, bir sorunun varlığıdır. Bir sorunun varlığı olmadan kişinin bir mucizeye de ihtiyacı olmaz.

Yazıya Dökmek

Düşünce ve deneyimlerimi hatırlamak için günlük tutmayı severim. Burası, zorluklarım, zaferlerim, hayal kırıklıklarım ve ihtiyaçlarım hakkında Tanrı'yla dürüst paylaşımlar yaptığım yerdir. Günlüğümün arka sayfasında karşılaştığım zorlukların ve sorunların her zaman bir listesini tutarım. Bir sütuna, ihtiyacımı Rab'be sunduğum tarihi, diğer sütuna da aldığım yanıtı ya da değişim gösteren durumun tarihini yazarım. Zorluklar ve sorunlar listesine geri dönüp baktığımda, Tanrı'ya sunduğum tarihler ile hemen yanında, Rab'bin isteklerimi yanıtladığı tarihleri gördüğüm yer, günlüğümün en sevdiğim yeridir. En imkânsız durumlarda bana bir çıkış yolu sağlayan, yaşayan Tanrı'nın tanıklığını görmem, beni cesaretlendiriyor.

Sokaktaki çiçekler!

Karımın doğum günü benim için her zaman için özeldir ve günü her zaman özel kılmaya çalışırım. Birkaç yıl önceydi ve biz Güney Afrika'da bulunuyorduk. Petro'nun doğum gününü kutladığımız, ama aynı zamanda maddi sıkıntı yaşadığımız bir süreçti. Arzuladığım gibi bir doğum gününü kendisine sunamıyordum. Dürüst olmak gerekirse, bir buket çiçek alacak kadar dahi param yoktu. Ve de benim karım Gerbera papatyalarına bayılır, özellikle de güz renkli olanlarına.

Doğum günü sabahı, sabahki günlük koşuma çıkmıştım. Petro ise uyuyordu. Bu özel günü karıma hakkettiği gibi

yaşatamadığım için Tanrı'ya hüsrانlarını dile getirerek evden ayrılmış, açıkça karıma çiçek alabilmemi sağlaması için dua etmişim.

Köşeyi dönmemle birlikte, sokağın ortasına bırakılmış bir demet taze Gerbera papatyasına rastladım. Tanrı'nın duamı inanılmaz bir çabuklukla yanıtlamasını kavramak benim için zor olmuştu. Üstelik sabahın erken bir saatiydi ve hava da oldukça serindi.

Ellerimdeki çiçeklerle doğum günü kızını çok şaşırtmışım. Rab'bin Kendisi de onun özel olduğunu düşünmüş, duamı yanıtlamıştı. Benim küçük, önemsiz sorunum benim Göksel Babam için önemliydi. Harika bir demet çiçeğı, hem de en sevdiğinden ve özellikle de doğum günü için hazırlamıştı!

Mucizeleri her zaman için doğaüstü güçlü olaylar olarak algıladığımızdan, onları ruhsallaştırma eğilimindeyiz ama, diğer insanların önemsiz, ancak sizin için önemli, sıradan olaylar olabileceklerini de unutma eğilimindeyiz.

Rab İsa ile yıllar içindeki yürüyüş ve yaşantımda, benim için önemli olan şeyin, O'nun için de önemli olduğunu anladım. Tanrı beni bir babanın sevdiği gibi seviyor ve günlük karşılaştığım zorlukları göz önünde tutuyor.

Boyut önemli değil

Ama böylesine önemsiz, küçük bir sorun için, neden yüce Tanrı'yı rahatsız ettiğimi soruyor olabilirsiniz. Sorunlarımızın veya zorluklarımızın büyük veya küçük olmasının önemi yok! Önemli olan hayatımızın her alanında yer almak isteyen göklerde sevecen bir Babamızın var olduğunu bilmek. Bizim yapacağımız şey sadece, O'nu sorunlarımıza ve zorluklarımıza davet etmeli ve bir kenara çekilerek İşini yapmasına izin vermeliyiz.³⁵

Sorunlarımın başa çıkabilmek için kendimde yeterli güç, dayanıklılık ve bilgelik olmadığını fark ediyorum. Yardım için benim Tanrı'ya ihtiyacım var.

Bundan birkaç yıl önce, Paris'in kuzey banliyösündeki yerel hastanelerin birinin bahçesinde Elif'le tanıştık. Hayatını henüz İsa'ya adanmış, üç çocuklu Türk bir annesiydi. Sağlık taramalarını bize gösterdiğinde, beyinde bir beyin tümör olduğunu anladık. Bizim küçük Türk Hristiyan kardeşliğimiz ona sevgiyle kucak açmış ve herkes, her gün, onun için dua etme kararı almıştı. Elif, altı ay sonra yeni bir beyin taraması yaptırdığında, sonuçlar tertemiz çıktı! Doktoru buna çok şaşırmış, hatta onu ikinci bir tarama için başka bir doktora göndermişti. Sonuç yine temizdi. Elif beyin tümöründen tamamen şifa almıştı. Bu büyük bir olaydı ve bizim küçük Hristiyan kardeşliğimize büyük bir cesaret olmuştu.

³⁵ Matta 11 :28-30

Ama Tanrı, her zaman O'ndan dilediğimiz gibi yanıtlamaz! Aynı dönemlerde, Soissons'da bulunan, Türkçe konuşanlar kilise önderi Ahmet'in kayınbiraderi Hasan, karaciğer kanser olmuştu. Bizler onun için dua etmiş, oruç tutmuş, Kutsal Yazıları üzerine okumuştuk. Hatta ailesi uzaklara giderek en iyi tedavi yöntemleri için sağlık tavsiyesi bile almıştı. Ama nafile! Hasan, maalesef tüm çabalara rağmen, sekiz ay sonra karaciğer kanserinden öldü.

Başka sorunlarımız da vardı; karımın yumurtalık kisti, Türk dostumun felç geçirip, kör, sağır ve felçli kalması,³⁶ ayrıca ekonomik zorluklara ümitsizce çözüm aramamız gibi. Ne kadar küçük ya da büyük olursa olsun, benim tanıdığım Rab İsa, hayatımın bir parçası olmak ve hayatımdaki işini yapmak ister.

Elif mucize yaşarken, Hasan'ın neden yaşayamadığını açıklayamam ama, tek söyleyebileceğim, Tanrı'nın egemen ve doğrudan kontrolde olduğudur. Bu beni, büyük ya da küçük bir mucize için O'na güvenmekten alıkoyamaz!

Daha Yüksek Bir Standart

Bizim, İsa takipçileri olarak, çoğu zaman dünya tarafından neredeyse yutulacak gibi yaşadığımızı görüyorum.

³⁶ Türkiye Mersin'de yaşadıkları dönemde arkadaşlarından Turgut'un olağanüstü, tanrısal şifasını, yazarın bir diğer kitabı 'Cennetin Kıyısında Yaşamak' Martin De Lange, adlı kitabından okuyabilirsiniz.

İsa'nın Yuhanna 16:33'te söylediği sözleri unutuyor gibiyiz:

“Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim.”

Tepkisel bir yaşam sürme eğilimindeyiz ve genellikle bir çeşit atılım için çaresiz köşeye sıkıştırılıyoruz.

Rab'bin dünyayı yendiği gerçeğiyle teselli bulabileceğimizi söylediğinde, aklında olduğuna inandiğım hayat, bu hayat değil! Petro ve ben, hayatın bize dayattığını değil, galip gelen, proaktif ve hayatı gerçekteştiren bir hayat tarzını yaşamaya karar verdik. Bir çoğumuz sürekli tepkisel bir modda yaşıyoruz. Hayat iyiye iyi hissediyor, yanıltırsa kötü hissediyoruz.

Halbuki daha yüksek bir standartta yaşamalıyız.

Hayatın gelgitleri ve akışları tarafından dayatılana göz yumamayız. Tanrı'nın Sözü'nde verilen standartlara göre yaşıadığımızda, daha yüksek bir platformdan hareket ederiz. Tanrı Sözü değişmez!

Ölçümüz ve standardımız Tanrı'nın Sözü olmalıdır. Bu gerçekten yola çıktığımızda, sorunlara yaklaşımımız önemli

ölçüde etkilenecektir. *Tanrı hayatımıza dahil olmak ister.* Hayatımızdaki büyük, küçük tüm sorunlar için Tanrı'ya güvenebiliriz. Rab bazen dahil olur; diğer zamanlar sessiz kalır ama bu, bize olan sevgisini değiştirmez.

Çok Gerçek Bir Düşman

İsa takipçileri olarak bizim, düşman ile çok gerçek, ruhsal bir savaş içinde olduğumuzu anlamamız gerekiyor. Bizim, Hristiyanlar olarak, düşmanımız şeytan ve melekleridir. Bunlar, Tanrı'dan ve Tanrı'nın yarattıklarından nefret ederler. Şeytan, Tanrı ile sürekli çatışma halindedir. Varlığı, Tanrı'nın çalışmalarını yok etme kararıyla tanımlanır. Şeytan her bir insandan nefret eder, çünkü biz, Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldık. Bu benzerliği yıkmak için elinden geleni yapacaktır.

Şeytan ve meleklerinin, size bir mola ya da bir günlüğüne izin vereceklerini bir an bile düşünmeyin! Sizi en zayıf anınızda yakalayacak ve yok etmeye çalışacaktır. Bu nedenle her bir İsa takipçisinin, tek başına düşmana karşı koyamayacağını anlaması önemlidir. Şeytanla savaşacak gücümüz olmadığından, bizi mağlup edecek ve yenecektir. Ayakta ve güçlü kalmanın tek yolu, İsa Mesih'tedir. Çünkü

yalnız İsa Mesih şeytanın gücünü yendi.³⁷ Mesih'teysek, güvendedeyiz ve O'nda kalırsak, güç buluruz.

Tüm sorunlarımızın karanlık ruhsal güçlerin saldırıları olduğunu söylemiyorum. Karşılaştığımız sorunların kendi hatalarımızdan ve akılsızca kararlarımızdan kaynaklandığı zamanlar vardır. Tüm sıkıntılarımız için şeytan ve ordusunu suçlamak taraflı olacak ve bu, kararlarımızın üstlenmemiz gereken sorumluluğunu ortadan kaldıracaktır.

Sorunların kaynağını aşağıdaki kategorilere yerleştirmek istiyorum:

1. **Günah:** Adem ve Havva'nın günahı yaratılışın her yönüne sızdığı için, bizler bölünmüş bir dünyada yaşıyoruz. Kutsal Yazılardan biliyoruz ki, günahın ücreti ölümdür. İsa'nın haçta ölmesinin nedeni de budur. Haçta acı çekerek ölmesiyle günahın bedeli ödendi. Bu, günah tamamen yeryüzünden kalktı anlamına gelmiyor. Bu, İsa'yı hayatımızın Rab'bi ve efendisi yaptığımızda, günah bizi artık esir alamaz anlamına geliyor. Günahın bağından özgür oluyoruz. O halde kişi kanser olduğunda, kişiye kanseri veren Tanrı değildir. Bu, Tanrı ile ilgili yanlış bir görüştür. Çünkü Tanrı, iyi bir Tanrı'dır. Yaşadığımız dünyanın günahkâr doğasının bir işareti olarak, kişi kanser

³⁷ Şeytanın gücünü kırmak için İncil'den şu ayetleri çalışın: Yuhanna 12:31, Romalılar 16:20, Efesliler 6:11-12, Koloseliler 2 :15, İbraniler 2 :14, Yakup 4:7-8, 1.Petrus 5:8-9, 1.Yuhanna 3:8, 1.Yuhanna 4:4, Vahiy 12:9-11, Vahiy 20:10

oluyor. Hastalıklar, kanser ve ölüm, bunların hepsi bu günahın meyveleri. Bu dünyada olduğumuz için de bazen bundan etkileneceğiz.

2. **Benlik:** Sorunların kaynağı bazen hayatta aldığınız yanlış kararlardan olabilir. Sağlıksız bir yaşam tarzından dolayı şeker hastalığı, obezite, yüksek tansiyon veya diğer bazı rahatsızlıklardan yakınıyor olabilirsiniz. Bütün bu sorunlar üstesinden gelmek istediğiniz hayatınızın zorlu sorunları, ama bunlar için Tanrı'yı suçlamak yanlış olacaktır. Kredi kartınıza fazla harcama yaptığınız ya da aylık ödemeleri karşılayamayacağınızı bildiğiniz halde yeni bir araç satın aldığınız için ekonomik sorunlar yaşıyorsanız, bilin ki, bu sorunu siz kendiniz yarattınız ve bunun sorumluluğunu üstlenmeniz gerekiyor.

Evliliğinizde yıllardır ihmal ettiğiniz için sorunlar yaşıyorsanız, sorununuz için Tanrı'yı, hatta şeytani suçlamak haksızlık olur. Sorununuzu üstlenmeniz ve bunun sorumluluğunu almanız gerekiyor.

3. **Şeytan:** Şeytanın gerçek olduğunu ve meleklerinin Tanrı'ya ait olanların hepsini yok etmeyi hedeflediğini hesaba katmamak saflık olur. Elinizden geleni yapmanıza rağmen, hâlâ bir sorunla karşı karşıya kaldığınız durumlar vardır. Böyle durumlarda hatırlamanız gereken şey, bir Hristiyan olarak, kendi gücünüzle savaşamayacağınız çok gerçek ve çok

ruhsal bir savaşın içinde olduğunuzdur. Yalnız İsa'ya sığınarak, sizin yerinize savaşmasını isteyebilirsiniz. İşte o zaman bu, bizim ruhsal savaşımız olur.

Sorunlarınızın kaynağını araştırmak pek bir anlam taşımaz. Aynı hatayı tekrar yapmamayı öğrenmeniz açısından belki fayda sağlayabilir ama, mevcut sorunu çözmenizde bir fayda sağlamayacaktır. NEDEN böyle bir sorunum olduğunu anlamaya çalışmak için zaman harcayacağıma, en çok bu sorunu NASIL çözeceğıme odaklanmayı tercih ederim.

Alevin Gücü

Afrika'da kamp yapmak, size en iyi kamp deneyimlerinden birini sunar. Afrika çalılıklarında bir günbatımı hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Akşam olduğunda çalılıklar canlanır, sesler inanılmaz olur. Buna iyi bir kamp ateşinin çatırdayan sesini ekleyin, alın size esaslı bir kamp deneyimi! Ben genellikle böceklerin en zayıf ışığa nasıl çekildiğıine dikkat kesilirim. Elinizde bir mumla çalılıkların arasında kalırsanız, mumun küçük alevinin etrafı bir anda dönüp duran, minik kanatlı güvellerle dolacaktır.

Aleve fazla yaklaşan bazı cüretkârlar kendilerini tutamaz, mum alevine çekilir ve yanarak ölürler.

Şeytan ve melekleriyle yaptığımız savaşı düşündüğümde, karşıma çıkan resmin kendisi bu!

İsa'yla bir ilişkiye adım attığınız anda, ruhunuz yeniden doğar, canlanırsınız, mumunuz yanar ve ışıldamaya başlarsınız. Bu an, aynı zamanda sizin düşmanın dikkatini çektiğiniz andır.

Şeytan ve ordusu İsa aracılığıyla Tanrı'yla kişisel bir ilişkisi olmayanlara tehdit oluşturmaz ama, Tanrı'nın dokunduğu, hayatını İsa'ya vererek teslim olanlara ve Ruh'tan yeniden doğanlara tehdit oluşturur.

Şeytanın kendisi, Tanrı'ya ait değerli ne varsa saldırmak için programlanmıştır ama, mumun alevine fazla yaklaşan minik kanatlılar da olduğu gibi şeytan, her seferinde kanatlarını yakar ve her seferinde kaybeder! Kazanamaz! Sorunları, zorlukları, güçlükleri Hristiyan'a yağıdır ama Hristiyan her seferinde güç bulmak için Tanrı'ya daha fazla sığınır ve şeytan kaybeder. Yeniktir, çünkü İsa onu çarmıhta yendi.³⁸ Bir Hristiyan olarak, zorluk ve sorunlar nedeniyle hayatımı kaybetsem bile, göksel görkemde Tanrı ile olacağım. Bu, şeytanın yine kaybettiğine işarettir.

Sorunlarımda O'nun Zaferi

İsa takipçileri zaferli bir yaşama uyum sağlamalı. Sorunlar, zorluklar ve güçlükler bizi ancak Tanrı'ya daha çok koşturur. *Hristiyan, sabah kalktığında, her yeni günle beraber karşılaşması gereken sorunları düşündüğünde, kelimelerle anlatılamayan bir sevinçle dolar, çünkü kendi gücüyle buna katlanamayacağını bilir.*

³⁸ Koloseliler 2:15

Her yeni g nle birlikte Tanrı'ya daha çok sığınacağını bildiğinden, sevinçle coşar ve güne ait bir mucize görmek veya yaşamak umuduyla dolu bir kalple güne başlar.

Biz Hristiyanlar normal insanlar gibi olamayız – biz anormal insanlarız! Biz bu dünyadayız, ama bu dünyadan değiliz!

Sorunlarla karşılaştığımızda, kendimizi güçlü hissetmeli ve heyecanlanmalıyız; sorunlar bize verildiğinde, Tanrımızın önünde sevinçle coşmalı ve dans etmeliyiz çünkü bu bizi Tanrı'ya bağımlı kılacak ve biz mucizelerin gerçekleştiğini göreceğiz.

Sorunlar bizim için iyidir; ihtiyacımız var onlara! Onları isteyelim çünkü sorunlarımızda, zayıflıklarımızda Tanrı'nın görkemi görülecek. Günün sonunda her şey Tanrı'nın görkemiyle ilgilidir. Tanrı'nın adı y celtilecek bir şekilde yaşayalım. Öyle ki, bu dünyada bizi izleyenler sıkıntılarda nasıl mutlu kalabildiğimize şaşırsınlar! Mutluyuz,   nk  Tanrı'nın mucizevi gücünün hayatımızda görünmesi için Kendisine tamamen bağımlı olarak koşmamıza neden olan sorunlarımız var.

Hayata Geçirmek

Bu bölüm, sorunlarımızı nasıl ele alacağımızla ilgili birkaç pratik ipucunu sizinle paylaşmadan tamamlanmayacaktı. Bu ipuçları, benim otuz yıllık tam-zamanlı past rl k, kilise ekim ve misyonerlik deneyimlerimden oluşmaktadır.

Her birimizin farklı deneyimlere sahip olduğunun oldukça farkındayım ama genel olarak birbiriyle örtüşen ortak sorunların varlığına, bunlardan ders çıkarabileceğimize ve sorunlarımıza olumlu bir farkındalık içinde yaklaşmak için kullanabileceğimize inanıyorum. Ben hayattaki sorunlarımı ele alırken aşağıdaki adımları kullanıyorum. Bu ipuçlarını kullanmak ya da size yardımcı olabilecek başka adımlar belirlemek isteyebilirsiniz:

- 1. Tanrı faktörü:** Tanrı'nın, bu ister karımın doğum günü için bir demet çiçek duası olsun, ister bir beyin tümörünün yok olması duası olsun, fark etmez, tüm problemlerimle ilgilendiğine inanıyorum. Bu yüzden Tanrı'yı tüm sorun çözme çalışmalarına çağırmaya özen gösteriyorum. Bir fikri uyguladığım zaman, bunu Tanrı'ya bağlı olarak, duayla yapıyorum. Tanrı, bütün sorunlarımın umut faktörüdür. Çözümüne dua ederek çalıştığım zaman, Tanrı'ya olan imanım, benim aktif ve pozitif kalmama yardımcı oluyor. Çünkü Kutsal Kitap'ın 'Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur' dediğini biliyorum.³⁹ Bu O'nun, sorunun çözümüne beni yönlendirmek için her tür araca sahip olduğunu gösteriyor.

³⁹ Luka 1:37

2. **Sorunu kabullenmek:** Bu kolaymış gibi görünür, ama kaç kişinin karşılaştıkları sorunları kabullenmeyi reddettiğini gördüğünüzde, şaşırırsınız. Maalesef, sorunu kabullenmeyi ne kadar süre ertelerseniz, o kadar süre ondan kurtulamazsınız. Karşılaştığınız sorunu adlandırmak ve etiketlemek önemlidir. Bu, çok soyut olabilen bir şeye bir kimlik vermek gibidir.
3. **Bir dostla konuşmak:** Sorunlarımı sözlü olarak dile getirmem, daha doğrusu sorunum hakkında birileriyle konuşmam gerekiyor. Sorunun niteliğine göre, tavsiye almak için yakın bir arkadaşım ile görüşürüm. Kutsal Kitap, ‘danışmanı bol olan zafere gider’ diye söyler.⁴⁰ Eğer sorun çok özelse, konuyla ilgili olarak Tanrı’yla ve karımla konuşurum. Bu, sorunu yönetmede yararlı bulduğum bir yol. Siz, sorunu içten yürüten veya onu dile getirmeden önce hakkında düşünmeniz gereken biri olabilirsiniz. Size tarafsız bir bakış sağlayabilecek, konunun dışında birileriyle sorunu tartışmayı faydalı bulabilirsiniz. Bazen soruna o kadar yakın oluruz ki, gözümüzün önündeki çözümü göremeyebiliriz. Halbuki tavsiye aradığınızda, durumdan bir adım geri çekilmiş ve olaya yeni gözlerle bakmış olursunuz.
4. **Plan yapmak:** Bu, durumu doğrudan ele aldığınız aşamadır. Genelde sorunu sürüncemede bırakırız. Sorunu ele almayı planlarken, çözüme ulaşmak için

⁴⁰ Süleyman’ın Özdeyişleri 11:14

aslında izlenecek bazı izler bırakırsınız. Planınızın uzun ya da kısa vadeli olacağı sorunun boyutuna ve kapsamına bağlıdır; birkaç saatinizi, haftalarınızı veya aylarınızı alabilir. Konu hakkında plan yapmak, sorunun sorumluluğunu almanıza yardımcı olacaktır. Sizi reaktif⁴¹ bir aşamadan, proaktif⁴² bir aşamaya getirecektir. Bir kriz ortasında size umut verecek ve size temiz bir nefes olacaktır.

- 5. Planı uygulamak:** Plan üzerinde çalışırken acı ve çaba sarf etmenin, ardından onu rafa kaldırmanın ve hakkında endişelenmeye devam etmenin anlamı yoktur. Çözüm için plan yaptıktan, yani sorun sizi yöneteceğine siz sorunu yönetmeye başladıktan sonra, onu uygulamak gerekir.
- 6. Sorumlu bir ortak:** Çözüm planını uygularken, bir arkadaşınızdan sizi sorumlu tutmasını istemek bilgece olacaktır. Sorunun doğası bazen uzun vadeli bir üstlenme planını gerektirebilir. Bu, planı uygulamak için günlük bir üstlenme anlamına gelecektir. Bu nedenle sorumlu tutulan bir ortak, sizin planı uygulamak için odaklanmanıza ve kararlı kalmanıza yardımcı olacaktır. Ayrıca hedefe kilitlenmek için planı sık sık gözden geçirmek, gerektiğinde de ayar yapmak bilgece olacaktır.

⁴¹ Sorunlar ortaya çıktıktan sonra, tabiri caizse ‘iş işten geçtikten sonra’ önlem almaya, sorun çözmeye çalışan.

⁴² Sorunlar oluşmadan önce sorunları tahmin eden ve önlem almaya çalışan.

Sorunlar hayatın bir gerçeği. Onlardan kaçamayız, ama onları yönetmeye karar verebiliriz. Sorunlarımla her gün yüzleşmek beni, İsa aracılığıyla Tanrı'ya daha derin bir yaklaşıma cesaretlendiriyor.

Sorunlarım beni İsa'yla daha yakın bir yere götürüyor. İşte bu nedenle, "Sorunlar gelsin, çünkü Tanrım ile her şeyi yapabilirim" diyorum.

Sorunlarınızdan keyif alın, çünkü sorunlarla yüzleştikçe, Göksel Babanızla olan ilişkinizin daha da derinlerine inmeye zorlanacaksınız.

Derin düşünme:

1. Şu an yaşadığınız en büyük soruna bir isim verin.
2. Bu soruna yaklaşımınızı nasıl tarif edersiniz?
3. Bu sorunun üstesinden gelmek için atacağınız uygun adımlar nelerdir?
4. Bu sorunun neresinde ilahi müdahaleye ihtiyacınız var?

4. BÖLÜM

Kendinize İyi Bakın

Hristiyan topluluğunda, daha doğrusu kilise önderleri, misyonerler ve danışmanlar gibi tam-zamanlı çalışanlardan oluşan Hristiyan guruplarında ‘benlik’, genellikle çok fazla dikkat çekmeyen bir konudur.

Başkalarına daha fazla odaklanmamız gerektiğiyle ilgili farkındalık, tam-zamanlı çalışan olarak bizlerin çağrısının bir parçasıdır. Özveriyle hareket eder, emek veririz. Çoğu kişi gerçek kutsallık işaretini ‘benlik’ten tamamen sıyrılmak olarak düşünür. Başkalarını, kendi ihtiyaçlarımızın üstüne ve önüne koymaya isteklendiriliriz.

Benliğe odaklanmak bir zayıflık, hatta bir günah olarak görülür. Tabii bu biraz da sizin ruhsal geçmişinize dayanır; benliğin günah sayıldığı aşırı muhafazakârlıktan tutun da tamamen farklı kulvarlardan, benliğin bir tanrı sayıldığı liberalizmin kıyısından gelmek gibi aralarında farklılıklar gösterebilir. Kişisel geçmişiniz ve düşünceniz ne olursa olsun, ‘benlik’ kavramına yaklaşmanın dengeli tanrısal bir yolunu size sunmayı umuyorum.

Bunu anlamamız için Kutsal Kitap’a bakmamız gerektiğine inanıyorum. Dikkatinizi, İsa’nın ruhsal önderler ile yaptığı bir

sohbete çekmeme izin verin. Kutsal yasada en büyük buyruğun ne olduğunu sorarak, İsa'ya yaklaşırlar. Cevabı açık ve nettir:

“Tanrının Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin... Ve ilkinde benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’”⁴³

Birçok Hristiyan için bu buyruğun birinci kısmı açık ve net. Tanrı'yı sahip olduğumuz her şeyle sevmek, ruhta yeniden doğmuş, gerçek bir İsa takipçisinin ve inanlısının işaretidir.

Biz bu buyruğun ikinci kısmıyla boğuşuyoruz. Komşumuzu sevdiğimizi söylemekten hoşlanıyoruz, çünkü bu İsa'nın bize buyurduğu şeydir ve biz de iyi bir İsa takipçisi olmak istiyoruz. Ne yazık ki çoğumuz, bu buyruğun son kısmında, 'kendin gibi sev' kısmında duruyoruz, ötesine ne bakıyor ne inceliyor ne de uyguluyoruz.

Siz...

Sevgili okuyucu, tamamı sizinle ilgili birkaç radikal açıklama yapmama izin verin lütfen:

⁴³ Matta 22:37-39

- . Siz güzelsiniz.
- . Siz değerlisiniz.
- . Siz biriciksınız.
- . Yeryüzünde sizin bir benzeriniz yok.
- . Tanrı tarafından seviliyorsunuz.

Kutsal Kitap Tanrı'nın sürekli bizi düşündüğünü söylerken, doğrudan bizimle konuşuyor. Siz, tam şu anda, Tanrı'nın düşüncelerindesiniz. Tanrı'nın sizi düşünmesinde daha da şaşırtıcı olan, O'nun düşüncelerinin size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarılarıyla dolu olmasıdır.⁴⁴ Açıkça belirtmek isterim ki, Tanrı iyi bir Tanrı'dır⁴⁵ ve O'nda hiç kötülük yoktur. O size baktığında ve sizi düşündüğünde, O'nun size olan tasarıları iyi tasarılardır. Sizi bereketlenmek, size umutlu bir gelecek vermek istiyor.⁴⁶

Bu, Eski Ahit'te Kral Davut tarafından şöyle yansıtılır; 'Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni.'⁴⁷ Daha ilk nefesimi almadan gördü beni. Daha planlarımı yapmadan yolumu belirledi. Biz, Tanrı'nın bize baktığı gibi kendimize bakabilirsek kendimiz hakkında daha farklı bir görüşe sahip olacağız.

⁴⁴ Yerehya 2 :11-14

⁴⁵ Mezmurlar 7 :1

⁴⁶ Efesliler 1 :3-4, Yasa'nın Tekrarı 28 :2, Mezmurlar 119:1-3

⁴⁷ Mezmurlar 139

Tanrı, bizi sevdiğini ve bize olan sevgisinden biz İsa takipçilerini ayırabilecek hiçbir şeyin olmadığını Kutsal Kitap'ta açıkça belirtir.⁴⁸ Tanrı bize bakar ve Oğlu İsa Mesih'in yanında yerler verir. Bizi Oğlu'yla ortak mirasçılar yaptı.⁴⁹ O bizi yükseltir ve bizi çocukları olarak çağırır.⁵⁰

Bunlar harika gerçekler! Tanrı bize baktığında, sevgi ve merhametle bakar. O halde biz neden kendimize farklı bir gözle bakalım? İncil, İsa ile aynı düşüncede olmamız gerektiğini söylemiyor mu?⁵¹ Bundan fazlası şeytandandır. Ben, kendime olan bu bakış açımdan tövbe etmeli ve bu düşünce tarzımı değiştirmeliyim. Tanrı beni seviyor, galip olduğumu düşünüyor ve beni çocuğu olarak çağırıyorsa ben kendime nasıl farklı gözle bakmaya cüret ediyorum?

Cehaletimize kapılabilir, kibirlenerek çok dindarmış gibi davranabilir ve hissettiklerimizi önemsemeyerek kendimizi değersiz görebiliriz.

Tanrı'nın Gözünden

Tanrı Sözü'yle aynı çizgiye gelmenin, kendimize göklerdeki sevgi dolu Babamızın gözünden bakmanın zamanı gelmiştir. Siz, bir prens ya da bir prensessiniz, Tanrı tarafından derinden sevilen, eşsiz bir insansınız. İşte bu sizsiniz! Tanrı sizi seviyor, siz de kendinizi sevmelisiniz.

⁴⁸ Romalılar 8 :31-39

⁴⁹ Romalılar 8 :17

⁵⁰ Yuhanna 1 :12

⁵¹ Filipililer 2 :5

Bundan fazlası Tanrı'dan değildir ve yalandır. Dünyanın, kendini Tanrı'nın sevdiği gibi sevecek daha çok insana ihtiyacı var. Biz ancak o zaman, komşumuza karşı nazik, sevecen ve iyi olabiliriz, biz ancak o zaman, onları Tanrı'nın sevdiği gibi sevebilir ve ancak o zaman, en büyük buyruğu yerine getirebiliriz.

“Siz dahil, Tanrı yarattıklarını sever.”⁵²

Bu temelden yola çıkarak kendimizi sevmenin uygun yollarına bakalım. Kendi aklımı, ruhumu ve bedenimi nasıl sevebilirim? Aslında onları sevmenin en iyi yolu, onlara iyi bakmakla başlar.

Nedir ‘Benlik’?

Hristiyan toplumundaki yakın çevremize, komşularımıza, hatta ailemize sevgimizi ve ilgimizi dile getiriyoruz ama kendimizi severken sıkıntı yaşıyoruz. İnsanlara, kendilerini sevip sevmediklerini sıkça sorarım, hatta soru karşısında sıvışan iyi Hristiyanlar bile görürüm. Bunu yanıtlamaktan rahatsız olurlar. Olumlu yanıt verdiklerinde, kendilerini günahkâr algılarlar – zaten İsa gibi fedakâr bir hayat

⁵² Charles F. Stanley, 2008, Life Principles study series: Discovering your identity, find yourself in Christ, Thomas Nelson, p39

yaşamalı ve böylesi bir yaşamda kendine, yani ‘benlik’e yer yoktur!

Soruyu kendiniz yanıtlamakta zorlanabilirsiniz ama, bir aynaya bakıp kendinize karşı dürüst olmanız konusunda sizi cesaretlendirmek istiyorum! Ne görüyorsunuz? Gördüğünüzü seviyor musunuz? Gördüğünüzden memnun musunuz? Bu sorulara yanıtlarınız sizin, kendinizi sevip sevmediğiniz konusunda size bir ipucu verecektir. İnsanlar genellikle ya kendilerinden hoşnut değiller ya da aynada gördüklerinden hoşlanmazlar, her zaman bunu değiştirme veya başka biri olma çabasındalar.

Zavallı Komşum

Kutsal Kitap bu konuda çok açıktır; ‘Komşunu kendin gibi sev’. Kendinizi sevmezseniz, komşunuzu da sevemezsiniz demektir bu. Komşuluk sevgisi kendini sevmekle başlar. Şimdi size bir itirafta bulunmama izin verin. 1993 yılında Türkiye’ye geldiğimde, Türklerden hoşlanmıyordum. Kültürlerindeki giyim kuşam, yere tükürme ve hatta konuşma tarzını takdir edemiyordum! Tamamen itaatten dolayı Türkiye’deydim. Tanrı’yı seviyordum ve beni Türkiye’de, bu ulaşılamayan ülkede kilise ekim çalışması için istediğine yürekten inanıyordum. Sevgiyle motive olmam gerekmiyordu. Aslında sebeplerden biri de kendimi hâlâ sevmiyor olmamdı.

Kendime katlanamazken, komşumu ya da kazanılmamış Türkleri nasıl sevebilirdim? Bu dünyada daha fazla sevgi,

kabul, fedakârlık ve koşulsuz sevgi görmek için, daha fazla Hristiyanın kendini sevmesi ve kabullenmesi gerektiğine inanıyorum. Türklere karşı duyduğum sevgi eksikliğinden ruhum rahatsızdı ve kendimi suçlu hissediyordum. Üstelik İsa'yı onlara tanıtmak için oradaydım. Tanrı sevgisini bu ulaşılmamış Müslüman halkla anlatmak için arkamda bana dua eden, fedakârca maddi imkân sağlayan insanlar bırakmıştım.

İşte, boş bir kalple orada duruyordum. İki yüzlülüğüm bana acı veriyor, yüreğimin bu karanlık durumuyla ilgili beni düşünmeye zorluyordu. Düşündüğümde, önce kendimi sevmem gerektiğini kavradım. Kişisel hayatımı enine boyuna incelediğimde de ergenlik çağımda yaşadığım deneyimlerin şimdiki 'kalp durumumu' doğrudan etkilediğini keşfettim. Kendimi sevemiyordum çünkü gelişim çağında babamdan koşulsuz sevgi kabul görmemiştim ve sorunun kökeninin bu olduğuna ikna olmuşum.

Baba Sevgisi

Kendimizi sevmiyoruz çünkü Göksel Babamızın bizimle ilgili düşünce ve duygularını tam olarak anlamıyoruz. Bir baba oğul ilişkisinin, çocuğun Tanrı'ya karşı düşünce ve davranış biçimini etkilediği bilenen bir gerçektir.

Brigman Young Üniversitesinde Aile Hayatı profesörü olan David Dollahite şöyle söylüyor:

“Çocuklar entelektüel anlamda Tanrı’nın adil, sevecen, nazik ve sabırlı olduğunu bilseler bile, eğer kendi babaları böyle değilse, Tanrı’yla içten ve derinden bir ilişki kurmaları onlar için zordur.”⁵³

Bugün yaşadığımız dünya bozuk bir yığın ilişkiyle dolu. Sağlıklı ilişkilere sahip aileleri bulmak giderek tuhaf hale geldi ve sağlıklı baba/çocuk ilişkisi yeni model oldu.

Bu hakikat, Tanrı ve kendimiz hakkında olumsuz bir görüş oluşturuyor.

Gerçek komşuluk sevgisi için kendimizi sevmemiz şart ve bunun için de kendimize Göksel Babamız Tanrı’nın bakış açısından bakmamız lazım.

Nihai Örnek

İsa Mesih mükemmel insandı. Tanrı tarafından çok sevilir. Bana koşulsuz sevgi gösteren tek varlık O’dur. Ben tam kabulü, sevgiyi ve anlayışı ancak İsa’da yaşayabilirim. Siz, hayatı bir kurban gibi yaşamaya ya da hayatınızın sorumluluğunu üstlenmeye karar verebilirsiniz. Ben sevgiyi ancak İncil’de buldum. Tanrı’nın hakkımda ne hissettiğini

⁵³ <https://www.desret.com/2013/6/15/20521033/father-figure-perception-of-god-may-stem-from-father-child-relationships-a-jewish-father-helps-his-son-from-the-hebrew-holy-books-in-jerusalem>

ne düşündüğünü ve nasıl sevdiğini bilmek istiyorsam, sadece İsa Mesih'e bakmam yeterli. Tanrı Oğlu'nu koşulsuz sever. Oğul İsa Mesih, Babasına itaat etti ve tüm insanlığın günahtan tamamen özgür olma fırsatına sahip olabilmesi için çarmıhta kurban edilmeye istek duydu.

İşte bu nedenle, gerçek sevgi yalnız ve yalnız İsa'da bulunur. İsa Ferisililere en büyük buyruğun, Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla sevmek ve bundan sonraki ikinci buyruğun da komşunu kendin gibi sevmek olduğunu söyler.⁵⁴ İsa, sevginin temeli ve temel taşı olduğunu açıkça gösterdi. Saf sevgi ve tam kabul bu temelden gelir.

Tanrı'dan gelen gerçek sevgi ve kabulü yaşamak için Tanrı'yla olan ilişkiye özen göstermem gerektiğini hizmet bölgelerinde öğrendim. Tanrı'yla olan bu ilişki sayesinde kendimi sevebiliyor, kabullenebiliyor ve affedebiliyorum. Ve bu komşum için gerçek sevgiye dönüşüyor. Siz komşunuzu sevmek istiyorsanız, önce kendinizi sevmeyi öğrenin. Bu sevgi bir 'bütün adam'da yaşanmalı ve deneyimlenmelidir.

Bir Bütün Olarak Adam

“Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz

⁵⁴ Matta 22 :37-39

İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun.”⁵⁵

Kutsal Kitap'tan anladığım kadarıyla biz, bir bedenden öteyiz. Adam topraktan yaratıldı.⁵⁶ Bu, fiziki bedenimiz biz öldüğümüzde, çürüyecek ve toprağa geri dönecek demektir.⁵⁷ Ama biz bundan daha fazlasıyız; biz ayrıca ruhumuz⁵⁸ ve bir de canımız var.⁵⁹ Ruhumuz Tanrı'ya aittir⁶⁰ ve biz öldüğümüzde, Tanrı'ya geri döner.⁶¹ Canımız veya aklımız ise, bizim kim olduğumuzdur. Biz, bedenimiz ve ruhumuz olmadan bu dünyada yaşayamayız.

Bu bölüme başlık atarken, insanın üç ayrı parçadan oluştuğu (*Trichotomy*)⁶² görüşünden konuya yaklaşmak istedim. Bu görüş benim için, İncil'in 1. Selanikliler 5:23 ve İbraniler 4:12 ayetleri ile tutarlıdır. Aynı zamanda kişinin bir bütün olarak kendine bakması konu başlıklı yaklaşımı da destekliyor – beden, ruh ve can. Bizim bu dünyada sağlıklı, dengeli bir yaşam sürmemiz için tüm bu farklı parçalara özen göstermemiz gerekiyor.

⁵⁵ 1.Selanikliler 5:23

⁵⁶ Yaradılış 2 :7

⁵⁷ Vaiz 12 :7, Mezmurlar 90 :3, Yakup 17 :16

⁵⁸ Zekeriya 12 :1, 1.Korintliler 2 :11

⁵⁹ İbraniler 4 :12

⁶⁰ Vaiz 3 :21, Yakup 32 :8

⁶¹ Vaiz 12 :7

⁶² Trichotomy; insanın beden, ruh ve can olarak üçe ayrılması.

Bu bölümde konu ile ilgili öğrendiklerimi sizinle paylaşmak istiyorum. Benden daha derine inen birçok kitap olduğunu biliyorum ama ben sizi, bu konuda okumaya, araştırmaya ve kendinize bakmayı önceliğiniz yapmaya özendirmek istiyorum. Konumuz gereği, kendime bakma yolculuğumda öğrendiklerime ve bunun nasıl yaşadığım bir ilke haline geldiğine odaklanacağım.

Kendine Çeki Düzen...

Ben kendimi bildim bileli fiziksel olarak her zaman aktif ve formda olmaya adanmışımdır. Herhangi bir spor dalında bir şampiyonluğum yoktur ama egzersiz (kültür- fizik) yapmak, bana her zaman enerji vermiş, ileriki yaşlarımda ise harika bir stres giderici olmuştur.

Bu yalnız fiziksel yeterlilikle sınırlı bir şey değil tabii. Fiziksel olarak mükemmel formda olup, yine de erken yaşta kalp yetmezliğinden ölen insanların olduğunu gayet iyi biliyorum ama, bu formda kalmamamız için bir bahane olmamalı. Bu öyle basit değil, daha ötesi var. Bu, kendine bakmak ile ilgili. Bir bütün olarak 'ben' ile ilgilenmek anlamında.

1. Beden

Bedenime nasıl bakacağım? Aşağıdaki paragraflarda fiziki parçaya bakmayı ele almak istiyorum. Bu, beslenmeme, yediklerime dikkat etmek, egzersiz yaparak fiziksel

bedenime bakmak ve sağlığımı tehdit eden konuları ciddi bir şekilde ele almak anlamına gelir.

Babamın Etkisi

Babam becerikli, alışkan ve tecrübeli bir elektrikiydi, ama kendine pek dikkat etmezdi. Erken yaşlarda peşinden sürüklendiği günah hayatı onun, yaşamının ilerleyen dönemlerinde canını sıkımiş, yetmiş dört yaşında kendisine yoğun ağrılar, diyabet, obezite, yüksek tansiyon ve son olarak kalp yetmezliği gibi sağlık sorunlarıyla büyük zarar vermişti.

Aynı şey büyükbabam için de geçerliydi. İki veya sigara kullanmasa da kendine pek bakmazdı. Aşırı kiloluydu ve yüksek tansiyondan yakınırdı, doğal olarak da seksen iki yaşında kalp yetmezliğinden öldü.

Kimimiz bunun, o kadar da kötü olmadığını, her ikisinin de iyi bir yaşa geldiğini iddia edebilir. Böyle düşünmekle haklı olabilirsiniz. Ama ben yine de daha sağlıklı bir yaşam sürmüş olsalardı nasıl da farklı olurdu diye kendime sormadan edemiyorum. Kendilerine daha iyi bakmış olsalardı, kim bilir neleri başarmış olacaktardı? İnanıyorum ki, çok daha uzun süre onlarla birlikte olabilecek, Tanrı'nın krallığında çok daha etkileri olabilecekti.

Bu beni, çok küçük yaşlardan itibaren fizik bedene bakmak konusunda etkilemiştir. Babam gibi olmayacağıma dair kendime söz vermiştim; oysa ebeveynlerimizden bir parça

hep içimizde yaşar. Bu mutlaka kötü bir şey değildir. Ebeveynlerimizin de iyi nitelikleri var ve onlardan çok şey öğrenebiliriz.

Benim açımdan, duygusal istikrar, sıkı çalışma, azim, belki biraz dik başlılık, Tanrı sevgisi ve ihtiyacı olanlara bakma kararlılığıdır. Bunların hepsi kendi yaşantımda gördüğüm nitelikler.

Sağlık Taramam

Güney Afrika'ya birkaç yıl önce yaptığımız izinlerden birinde, rutin bir sağlık taraması için doktor bir arkadaşına uğramıştım. Ailedeki sağlık geçmişimden dolayı bana, bir elektrokardiyografi (EKG)⁶³ çekildi. Doktor, kalp atışımı hızlandırmak için merdivenleri tırmandırdı. Başladıktan birkaç dakika sonra kalp atış hızımın istediği seviyenin hâlâ altında olduğunu görünce şaşırdı. Testi uygulaması için nabzımı yükseltmek, beklenenden uzun sürmüştü.

Sağlıklı ve zindeydim. Kalp atış hızım genellikle yavaştı, hâlâ da öyle. Rutin bir sağlık taramasından neden rahatsız olduğumu merak etmişsinizdir. Aile geçmişimde bulunan yüksek tansiyon, kalp yetmezliği ve diyabete bakıldığında, DNA'larımda bazı korkutucu genler taşıyordum. Bu kötü genler yüzünden başımın belaya girmesi, olası bir durum!

⁶³ EKG ya da diğer adıyla Elektrokardiyografi, kişinin kalbinin ritmini ve elektriksel aktivitesini kontrol etmek için kullanılabilecek basit bir test. Cilde bağlı sensörler, kişinin kalbinin her atışında ürettiği elektrik sinyallerini algılamak için kullanılır.

Bu nedenle kendime bakmam, ekstra çaba gerektiriyor. Bu da kilomu yaşıma için ideal 'Vücut Kitle Endeksi'ne⁶⁴ (BMI) yakın, kontrol altında tutmak ve formda kalmak anlamına geliyor. EKG testim temiz çıkmasına rağmen, kolesterol ve tansiyon seviyeleri sınırdaydı. Doktor, sporu, yani egzersiz yapmayı bırakmamam gerektiğini söyledi.

Şu an elli dört yaşımdayım, hâlâ sağlıklı görünüyor, kendimi zinde ve güçlü hissediyorum. Triatlon yapmayı seviyorum çünkü yüzme, bisiklete binme ve koşu gibi farklı disiplinden oluşan bu spordan hoşlanıyorum. Yıllık sağlık taramalarım düzenli devam ederek, sağlığımın zirvesinde kalıyorum.

Siz en son ne zaman tam bir sağlık taramasından geçtiniz? Kendini sevmeye ve sonucunda komşumuzu sevmeye giden yolumuzda ilk adım, bedenimize bakmaktır. Aile doktorunuzdan bir randevu alın ve sağlık konusunda ne durumda olduğunuzu öğrenin. Başlamanız gereken yer burasıdır; özellikle de hiç fiziksel egzersiz yapmamış biriyseniz! Saatlerini sürekli televizyon karşısında geçiren miskin biriyseniz, lütfen bir saatlik egzersiz programıyla başlamayın! Önce doktorunuzla görüşün!

⁶⁴ Vücut Kitle Endeksi (BMI), bir kişinin kütlesi (ağırlığı) ve boyundan elde edilen bir değerdir. BMI, bir kişiyi doku kütlesi (kas, yağ ve kemik) ve boyuna göre genel olarak zayıf, normal kilo, fazla kilolu veya obez olarak sınıflandırmak için kullanılan pratik bir kuraldır. Yaygın olarak kabul edilen BMI aralıkları, zayıf (18,5 kg/m²'nin altında), normal ağırlıkta (18,5 ila 25), fazla kilolu (25 ila 30) ve obez (30'un üzerinde) şeklindedir. 20'nin altındaki ve 25'in üzerindeki BMI'ler, 20-25 aralığından uzaklaştıkça artan riskle birlikte, daha yüksek tüm nedenlere bağlı mortalite ile ilişkilendirilmiştir.

Hizmet Önerileri

Ruhsal düşünen okurların fizik bedene bakmak gibi bir öncelikleri olmayabilir ve “ne gerek var?” diye sorabilirler. İşte neden yeniden düşünmenizi gerektiren birkaç neden:

1. Hizmet stresli bir iş ve yoğun stres, yüksek tansiyon, ülser, depresyon, kalp rahatsızlıkları gibi bir dizi başka sağlık sorunlarına neden olabilir.
2. Bedeninize iyi baktığınızda, kendinizi daha enerjik, diğer insanlarla etkileşiminizde daha duyarlı ve yorgunluk hissi duymadan daha iş görür olacaksınız.
3. Etki alanınızdakileri daha sağlıklı bir yaşam tarzına özendirerek, onlara örnek olun.

Gerçekler, bir eylem planı ve bu planı uygulama kararlılığı olmadan hiçbir şeyin yerine oturmayacağını gösteriyor. Bu nedenle, aşağıdaki konularla ilgilenerek başlamanızı öneriyorum:

Hayata geçirmek

Herkesin ihtiyacı farklı olabilir. İşte kurallar:

1. **Yeme alışkanlıklarınıza** dikkat edin. Dengeli beslendiğinizden emin olun. Tekrar hatırlatmada fayda var; Her kişinin durumu benzersizdir ama yine de şeker, tuz, fazla alkol, yağ ve yağlı yiyeceklerin

alımını azaltmanın veya onlardan uzak durmanın iyi bir tavsiye olduğuna inanıyorum. Beslenmenize daha fazla sebze ve meyve katın, bol su için. Günde en az bir litre su içtiğinizden emin olun. Beslenme uzmanı değilim ama özel bir durumunuz varsa, lütfen bir uzmana danışın. Belirtmeye çalıştığım nokta, ağzınıza girene dikkat etmeniz ve yediklerinizin sorumluluğunu almanızdır.

2. **Harekete başlayın.** Haftada en az üç defa hareket egzersizleri yapabileceğiniz kendinize uygun bir zaman ayırın. Hoşlandığınız, sevdiğiniz bir fiziksel aktiviteye odaklanın. Bu, yürüyüş, futbol ve benzeri top oyunları, tenis, belki yüzme, koşu ya da bisiklet olabilir. Birileri değil, kendiniz olun. Hoşlandığınız şeyi yapın ama yeter ki harekete geçin. Ortalama bir insan için tavsiye edilen fiziksel aktivite, haftada en az otuz dakikadır.
3. Her seanstan sonra ilerlemenizi ve nasıl hissettiğinizi kaydettiğiniz bir **günlük** tutun. Yavaş başlayın ve bunun hızını her hafta biraz artırın. Kısa zamanda kendinizi daha fazlasını yapabilecek bir durumda bulacaksınız. Böylece fiziksel görüntünüz daha iyi ve enerjik olacak, kendinizi de daha iyi hissedeceksiniz.

4. Bunu **kararlı bir şekilde uygulayın** ve ailenizle, arkadaşlarınızla veya yakın çevrenizle **paylaşın**. Sizi sorumlu tutması için birilerini çağırın, bir alışkanlığa dönüşene kadar üzerinde çalışın. Dengeli, sağlıklı bir yaşam için doğru yoldasınız, cesur olun!

Karım ve ben bu türden bir yaşam tarzında kararlıyız. Ama etkinliğini nadiren birlikte uyguluyoruz. Çünkü onun enerji seviyesi benimkinden çok farklı ve çok farklı antrenman yapıyor. Her ikimiz de haftada en az beş kez fiziksel egzersiz yapmaya kararlıyız ve bunu, bize en uygun zaman dilimde, sabahları güne başlamadan önce uyguluyoruz.

Bu, Türkiye’de geçirdiğimiz süre içinde bir ilke haline geldi. Komşularımız ve arkadaşlarımız bunun çok farkındaydı. Bu ayrıca bizim iyi bir fiziksel görüntüde kalmamıza ve büyük bir aile ile tam-zamanlı bir hizmetin stresini yönetmemize yardımcı oldu.

Bedene iyi bakmak, kendinize olan sevginizi göstermenin yalnızca bir başlangıcıdır. Şimdi daha derine doğru, dış bakımdan iç bakıma, yani ruha nasıl bakabileceğimizi görmek için hareket edeceğiz.

2. Ruh

Biz, sadece bir beden ile bir bütün insan olmuyoruz. Kutsal Kitap’ın Yaratılış ikinci bölümde, ilk insan Adem’in yaratılış

öyküsünü okuyoruz. Tüm yaratılış eylemleri içinde en son yaratılır. Tanrı sanki en iyiyi en sona saklamış gibidir. Yaratılış öyküsüne göre Adem, Tanrı'nın eliyle topraktan yaratılır. Tanrı onu Kendi benzeyişinde yarattıktan sonra üzerine yaşam soluğunu üfler ve böylece adam yaşayan bir varlık olur.

Her birimiz içimizde Tanrı'nın yaşam soluğunu taşıyoruz.⁶⁵ İbranice dilinde buna, Tanrı'nın '*Ruah*' u denir. Biz buna Tanrı'nın ruhu diyoruz. Bu bize ait bir şey değildir ve onsuz var olamayız. İsa'yı bir keresinde Yahudi önder Nikodim ile sohbet ettiğini ve Nikodim'e, sonsuz yaşama kavuşmak için ruhun yeniden doğması gerektiğini anlatırken okuyoruz.⁶⁶ Bu, ruhlarımızın ölü olduğunu varsayıyor çünkü insanın, cennet bahçesinde Tanrı'ya itaat yerine şeytana itaati seçmesiyle, o an ruhlarımız ölmüştür.

Eğer bu kitabı bir İsa takipçisi olarak okuyorsanız, demek ki ruhunuz yeniden doğdu; ölü olan ruhunuz Tanrı Ruhu'nun dokunuşuyla dirildi. Demek ki sonsuz yaşam yolunda bir rotaya kondunuz ve ölmeyeceksiniz.⁶⁷ Ve yine demek ki ruhunuza iyi bakmalı, beslemelisiniz. Ruhumuz, Tanrı'yla ilişkimizin ana kapısı, hayatımıza girebilmesi için açılan kapısıdır.⁶⁸

⁶⁵ Yaratılış 2:7

⁶⁶ Yuhanna 3:1-15

⁶⁷ Yuhanna 11 :25-26

⁶⁸ 1.Korintliler 3 :16-17, Romalılar 8 :6, Efesliler 3 :16

Bizim ruh parçamız önemli, varlığımızın geri kalanı kadar önemlidir. Onu sevmeli, beslemeli, geliştirmeli, eğitmeli ve ona iyi bakmalıyız.⁶⁹

Ben Tanrı'nın bizimle konuşmak, bizimle samimi olmak, her çocuğuyla kişisel bir ilişki kurmak istediğine inanıyorum.⁷⁰ Bunu geliştirmenin ve sürdürmenin tek yolu da içimizdeki ruhu geliştirmeye odaklanmaktır. Bizim bu ruh parçamız, bizim Tanrı'yla doğrudan bağlantı kuran parçamızdır.

Çocukluğumun ilk yılları kendimle ilgili düşünce şeklimi etkilerdi. Kendimi sevmiyor, kendimden hoşlanmıyordum; bir hata olduğuma inanıyordum. Derken, bu sürekli düşüşe bir son vermeye karar vermenin bir zamanı geldi. Artık farklı olsun istiyordum. Ama biz ancak Oğlu İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'yla derin ve samimi bir ilişkiye adım attığımızda, gerçekten farklı olabiliriz.

Ruhu Diri Tutmak

Bu gerçeklik etrafında dolanmak zor gelebilir. İnsan ruhu o kadar soyuttur ki ona ne dokunabilir ne görebilirsiniz, ama o yine de vardır. Bu nedenle benim ona iyi bakmam lazım. Ben ruhuma bakmayı ve diri tutmayı tam-zamanlı hizmet yıllarımda öğrendim. Ayrıca ruhumun sağlığının, varlığımın geri kalanının sağlığını da belirlediğini öğrendim.

⁶⁹ 1.Korintliler 6 :19-20

⁷⁰ Yuhanna 30 ? :27,

Francis Schaeffer, Hristiyan hayatı ve gerçek ruhsallık hakkında yazar ve der ki, “Tanrı’ya inanmak sadece İsa’yı kurtarıcınız olarak kabul ettiğiniz anda değil, her andır.”⁷¹

İncil, Tanrı’nın Ruh olduğunu ve O’na tapanların da ruhta ve gerçekte tapınmaları gerektiğini öğretir.⁷²

Hizmet Tavsiyeleri

Ruhunuzu diri tutarak geliştirdiğinizde, yapabilecekleriniz:

1. Zor ve sıkıntı zamanlarında güçlü duracaksınız.
2. Düşmanın önünüze sunacağı ayartmalara direnç göstereceksiniz
3. Kutsal Ruh’un gücüyle hizmet edecek, çevrenizdekileri cesaretlendireceksiniz.

Yanıtlanması gereken soru ise şudur; “Ruhumu nasıl diri tutabilirim?” Aşağıdakiler, ruhumu diri tutmak için kendi hayatımda yaptıklarımdan birkaç örnektir.

⁷¹ Francis Schaeffer, 1972, True Spirituality, Hodder and Stoughton, p108

⁷² Yuhanna 4 :24

Hayata Geçirmek

Ruh sağlığı günlük disiplin ile başlar ve ruh sağlığınıza her gün odaklanma kararlılığı ile devam eder. Bir İsa takipçisi, öğrencisi ve Tanrı'ya iman eden biri olarak benim, Tanrı ile zaman geçirmeye ihtiyacım vardır. Bunu da günlük olarak şöyle gerçekleştiriyorum:

1. Tanrı Sözü, yani **Kutsal Kitap okumak.**
2. **Derin dua**⁷³ – dua, ruhsal hayatımın beni ayakta tutan ve beni güçlendiren kısmıdır. Dua, Tanrı ile günlük söyleşimdir.
3. **Kutsal Yazıları ezberlemek.**
4. **Oruç tutma** dönemleri.
5. İçgörü, dua ve düşüncelerimin **günlüğünü tutmak.**

Sabahları erken kalkar, duaya zaman ayırırım veya karımla birlikte Kutsal Kitap'tan en azından bir bölüm okur ya da dinlerim. Daha sonra o bölümden ne öğrendiğimizi birlikte tartışırız ve birlikte duaya başlamadan önce de bunları günlüğümüze yazarız. Ruhumu geliştirmenin, büyütmenin ve diri tutmanın tek yolu bu anlar değil tabii. Dualarımda zamana gereksinim duyarım çünkü Tanrı'yla söyleşmem, dualar aracılığıyla. Kutsal Ruh'un benimle paylaşmak istediklerini derin düşünme anlarımda dinliyorum.

⁷³ Derin duayı, Tanrı'nın Sözü'ne ve O'nun varlığına odaklanan ve meditasyon yapan dua olarak tanımlıyorum. Sessiz ve hareketsiz bir kalple Tanrı'nın sesini dinlemek için odaklanmış bir çaba.

Ruh durumumun doğrudan zihin durumumu etkilediğine inanıyorum. Bu nedenle varlığımın bu parçasına da dikkat etmek önemlidir.

3.Akıl-zihin

Can, daha doğrusu aklımız, insanoğlunun en çok ihmal edilen alanlarından birisi, özellikle de tam-zamanlı çalışan Hristiyan toplumlarında. İnsanlar sağlıklı kalmak ve bedene bakmak gerektiği konusunda genellikle hemfikirdiler çünkü bu, görülebilen, dokunulabilen ve ilerlemesi tarafımızdan ölçülebilen bir şey. Hristiyanlar ruh bakımı sorumluluğunu genelde kabul ederler. İçimizde yaşayan ve bizi eşsiz kılan Tanrı'nın Ruhu'dur. Bununla birlikte kişiyi aklına sahip çıkmanın önemli olduğuna ikna etmek, çok daha fazla çaba gerektirmektedir.

Akıl Durumum

Biz akıl durumumuzu kolayca kabul etme ve olduğumuzla yetinme eğilimindeyiz; ama aklın kurbanı olmamıza gerek yok! Bu aynı zamanda bakılması gereken bir şey. Beynimiz bir kas gibidir; eğitilebilir ve geliştirilebilir.

Akıldan söz ettiğimde, insan zekâsından ve duygularından söz ediyorum. Siz buna can, zihin ya da bilinç de diyebilirsiniz. Tercihiniz ne olursa olsun, bu parça, bizi hayvanlardan ayıran, akıl yürütmemize, karar vermemize,

plan yapmamıza, hayatı yansıtmamıza ve sevdiklerimizle birlikte hayal kurmamıza izin veren parçamızdır. Akıl harika bir şeydir ve bedenimizi sevdiğimiz gibi onu da sevmeliyiz.

“Aklımız, hayatımızın her alanına güç, yön ve uyum sağlayan bir su akışı gibidir.” ⁷⁴Dallas Willard

Aklımı Nasıl Sağlıklı Tutabilirim?

Kendi hayat yolculuğumu, başarılarımla övünme amacıyla değil, daha çok sizi kendi hayat yolculuğunuzu keşfetmeye cesaretlendirmek amacıyla paylaşmama izin verin.

Okul eğitimi tamamladığımda jeoloji ya da mimarlık eğitimi almak istiyordum. Ben küçük yaşlardan itibaren doğa aşığı, oldukça meraklı ve bir şeyler tasarlamayı severdim. Kâğıt üzerinde her türlü buluşu yapabiliyordum.

Liseyi bitirdiğim dönemdi; ailem ekonomik sıkıntıya girmiş, babam iflasın eşiğinde ve üstesinden gelmeye çalışıyordu. Liseden mezun olduğumda, üniversiteye devam etmek istedim ama ailemin bunu karşılayacak maddi imkânı yoktu. Sonunda kendimi polis teşkilatında bir kariyere başlarken buldum.

⁷⁴ John Ortberg, 2014, Soul keeping: caring for the most important part of you, Zondervan, p15

Aldığım altı aylık temel bir eğitimden sonra, olay yeri inceleme uzmanı olarak eğitime kaydoldum. Bu türden bir meslekte yer alan çok çeşitlilik, hoşlandığım bir şeydi. Fotoğrafçılık, teknik ressamlık, parmak izi ve adli tıp uzmanlık alanlarında eğitim görüyordum. İşime aşıktım! Hayalim, bir an önce başarılı olmak ve terfi etmektir. Bu yüzden hukuk eğitimine de başlamış, ilk birkaç yıl içinde de bir rütbe için terfi gerektiren tüm sınavları geçmiştım.

Ama Tanrı'nın hayatım için bambaşka bir tasarısı vardı ve ben, hayatıma farklı bir yön çizen Tanrı ile güçlü bir karşılaşma yaşadım.

Hayatımın Dönüm Noktası

Çok geçmeden polis teşkilatından istifa etmek ve Müjde'nin tam-zamanlı bir hizmetlisi olmak için yüreğimde güçlü bir çağrı aldım. Hemen ardından da İncil okuluna yazıldım. Teoloji eğitiminden keyif alıyor ve iyide başarıyordum. Kendimi çok parlak bir öğrenci olarak tanımlayamam ama, araştırma ve çalışma disiplini beni gayrete getiren şeylerdi. Sonuç olarak zihinsel düzeyde gayretli olmak, benim için önemli hale geldi.

Daha sonra Müslüman dünyasına girme ve Türkiye'deki geniş Müslüman nüfusuna İsa sevgisini paylaşma çağrısı aldığım da, İslam'a maruz kalıp İslam'ı araştırmaktan ve çalışmaktan da hoşlanmıştım.

Buna yeni bir dil olan Türkçe öğrenme ihtiyacını ekleyin, böylesi zihinsel bir uyarıcıya hazırdım ve bunun kişi için iyi bir şey olduğuna inanıyorum.

Müslüman halka olan hizmetim geliştikçe onlarla etkileşim kurmanın ve inançlarının nedenlerini sorgulamaya başlamaları için onlara meydan okumanın birkaç yolunu öğrendim. Yalnız size yöneltilecek itirazları ve bunları nasıl ele alacağınızı bildiğinizden Müslümanlarla çalışmak, oldukça monoton hale gelebilir. Bu saat gibi tıkır tıkır işler; önce İncil'in yetkisi, ardından İsa'nın ilahlığı, sonra da Kutsal Üçlü (baba, oğul ve kutsal ruh) hakkında sorarlar.

Gayretli Olmak

Bundan birkaç yıl sonra, daha fazla zihinsel gayret içinde olma ihtiyacı hissettim. Hizmetimin ilk yıllarından bu yana, her ay, en az iki kitap okumak bir hedef olmuştu. Biyografi, önderlik, misyon ve teoloji konulu kitaplar okumaktan hoşlanıyorum. Başkalarından öğrenecek çok şey olduğuna inanıyor ve kendimi donatmak için okuyorum.

Övünmek İçin Değil

Bütün bu övünmelerin ne olduğunu merak ediyorsunuzdur. Aksine, hayatımdaki lütfu için tüm görkemi Tanrı'ya vermek istiyorum. Sahip olduğum ve başardığım her şey, sadece O'nun lütfu sayesinde. Başkaları benim yaptığımdan çok

daha fazlasını yapmıştır ve yapıyordur. Bütün bunları paylaşmaktaki sebebim, kendinizi keşfetme ve geliştirme yolculuğuna çıkmanız için sizi isteklendirmektir. Tanrı'nın Krallığındaki büyük kullanım için zihinsel-entelektüel olarak gayretli olmamız gerekiyor.

Akademik eğitimimin ilerlemesi, İsa'yı ve Müjde'nin ilkelerini Müslüman halka büyük bir beceri ve yetkiyle tanıtmamda, onlarla etkileşimimde, eleştirel düşünme ve mantıklı akıl yürütebilmemde bana yardımcı oldu. Benim dört farklı dilde akıcı konuşma ve iletişim yeteneğim, inanmayanlara İsa'yı tanıtmak için dünya çapında birçok fırsata ve kapıya yol açtı ve açıyor.

Ayrıca benim daha iyi bir insan olmama da katkı sağladı. Zihinsel donanım kararlılığıyla insan, bilgeliğe ulaşır ve böylece Tanrı daha da yüceltilir. Bir İsa takipçinin, Tanrı'yı yüceltecek şeylerle donanımlı olmasının önemli olduğuna inanıyorum.

Pavlus'un Timoteos'a yazdığı mektupta Pavlus, genç Timoteos'u, kendini kanıtlamış, Tanrı Sözü'nü doğru ve düzgün şekilde kullanan biri olarak sunması için gayretli olmaya yüreklendiriyor.⁷⁵ Bu bizi daha donanımlı olmayı öğrenmek için adanmaya, Tanrı'nın Krallığını genişletmek için Tanrı'nın elinde bir araç olmaya yönlendirmelidir.

⁷⁵ 2. Timoteos 2 :15

Hizmet Önerileri

Kendinizi zihinsel olarak geliştirmeye adadığınızda, şunları yapacaksınız:

1. Daha bilgili ve kaliteli girdi verebilen.
2. Etki alanınızda bulunanların hayatına bilgi aktarmak için daha donanımlı.
3. Zihinsel açıdan gayretli ve öğrenmeye daha istekli.

Her gün yeni şeyler öğrenmek için kararlı olmalıyız. Siz zihinsel açıdan şu an ne durumdasınız? En son ne zaman yeni bir beceri öğrendiniz? En son ne zaman elinize bir kitap aldınız ve birilerinin hayat dersi ve deneyimi hakkında okudunuz? Belki şu anda bunu gerçekleştiriyorsunuz ve bu harika! Durmayın, devam edin! Gelişmelisiniz! Belki de akademik yatkınlığınızın olmadığını düşünüyorsunuz! Hepsi iyi, hoş, ama yeterli değil! Tabii ki hepimizin akademik eğitim alması gerekmiyor. Örneğin karım, el becerisi yüksek bir kişidir. Okul sıralarında oturmaktan pek hoşlanmaz ama buna rağmen, dört farklı dil öğrendi. Birçok becerisi var ve bütün becerilerini kendi kendine öğrendi; mükemmel aşçıdır, harika el sanatları üretir ve kendi giysilerini kendi diker.

Sizi yüreklendirmek için çabalıyorum. Yaşınızın hiç önemi yok! Yeter ki zihinsel donanıma kararlı bir hayat yaşayın! Benim hayat yolum sizinkinden farklı olabilir ama, gelin birlikte daha çok öğrenmeye kararlı olalım! Hayatınızda hep

öğrenmek istediğiniz şey ne mesela? Bu, çok sayıda Kutsal Kitap ayetleri ezberlemek, yeni bir dil öğrenmek ya da bir müzik aleti çalmak olabilir. Şimdi, başlamak için en iyi zaman! Artık ertelemenize gerek yok!

Kendinizi ne ile programladığınıza dikkat edin! Bütün gün roman, bilimkurgu okuyor ve televizyonda sadece pembe dizi izliyorsanız, zihinsel olarak geliştireceğinizi zannetmeyin! Önemli olan yaş değil, önemli olan zihinsel yeteneklerimizi geliştirmek için kararlı olmamız. Ben kırk altı yaşında Fransızca öğrenebildiysem, emin olun, siz daha fazlasını yaparsınız!

Hayata Geçirmek

Zihninizi geliştirmeye ve büyötmeye adanmışınızda, işte size göz önünde bulundurmanız gereken bazı öneriler:

1. İşe, şu an ‘geldiğim nokta’ değerlendirmesi yaparak başlayın. Nelerden hoşlanıyor, hangi ‘telli çalgıları’ tıngırdatmak istiyorsunuz? Kanınızı kaynatan şeyler nelerdir? Bunlardan biriyle başlayın!
2. Başka insanların hayat hikayelerini okuyun! Ama bunu konfor alanınızın dışında yapın!
3. Yeni bir beceri öğrenin! Belki geçmişte flüt çalmayı heves ettiniz. Haydi yapın! Arzuladığınız şey, araba kullanmak, özel pilot lisansı almak, üniversiteye kayıt

olmak ya da bıraktığınız yerden devam edip tamamlamak olabilir. Kaydolun ve başlayın!

4. Parlak zekânızı uyandırın ve düzenli olarak bir şeyler öğrenmek için kendinize söz verin!
5. Her yıl yeni bir dalda yeni bir beceri kazanmak için kendinize hedefler koyun!
6. Bu hedefinizi sevdiklerinizle, dostlarınızla paylaşın ve onlardan kendinizi sorumlu tutmalarını isteyin. Ne tür bir beceri geliştirmek istersiniz? Bundan beş yıl sonra nerede olmak istersiniz? Geleceğinizi dua ederek Tanrı'yla düşünün ki hayatınızın her anında, O'nun adı yüceltilsin.

Robert E Quinn, '*Dünyayı değiştirmek*' adlı kitabında değişime açık olmanın öneminden bahseder:

*".... Sürekli değişmeliyiz. Ama bu, sadece değişim uğruna değişim anlamında değil, bu, daha etkili insanlar olmamızı ve aynı zamanda gerçek benliğimizle daha uyumlu olmamızı sağlayan değişim anlamındadır."*⁷⁶

Kişisel gelişim yoluna giriştiğimizde, hayatımızın birçok alanında değişimler olacaktır. Değişimden hoşlanmayız

⁷⁶ Robert E. Quinn. Change the World: How Ordinary People Can Accomplish Extraordinary

ama değişimin yararımıza olduğunu aklımızın bir köşesinde tutarsak, bu bizim kişisel gelişim yolundaki kararlığımıza yardımcı olacaktır.

Zihinsel gelişime (entelektüel gelişime) kararlı olun! Her gün yeni şeyler öğrenin. Kendinize iyi bakın! Ne yaparsanız yapın, zihinsel (entelektüel) donanımında bulunduğunuz yerle yetinmeyin.

Her birimiz büyümeye kararlı olalım, yükselere çıkalım ve Tanrı'nın görkeminin aracılığıyla daha büyük bir güçle parlamasına izin verelim.

Dinlenme Üzerine Bir Söz

Hiperaktif bazı hamster'ların⁷⁷ makaraya tutulması gibi, kendimiz üzerinde sürekli çalışmamız, hizaya gelmemiz ve gelişmemiz gerektiği üzerinde bir izlenim yaratmayı göze aldım. Aslında sizde bırakmak istediğim izlenim bu değil. Bir bütün olarak varlığımızı ve büyümek istediğimiz yerleri değerlendirirken, bunları bilgece yapmamız gerektiğine inanıyorum.

Bu nedenle ilave olarak sizi **dinlenmeye** yönlendirmek istiyorum. Bütün varlığımızla ilgilenmeliyiz. Bu, dinlenmek

⁷⁷ Evde de beslenebilen, küçük bir kemirgen.

için de zaman ayırmalıyız demektir. Yoğun hizmetinde İsa, öğrencilerini dinlenmeye götürmek için zaman ayırırdı.⁷⁸

Siz de benim gibi öğreti hazırlaması, haftalık vaaz vermesi ve Rab'bin size havale ettiği kişilerin ruhsal ihtiyaçlarını karşılamak için sürekli hizmet etmesi gereken biriyse, programınızda dinlenmeye yer açmalısınız.

Hizmetin çalışanlarını, herhangi bir idari sorumluluk ve hizmet olmaksızın dinlenmeleri için her zaman bir günlük izin almaya yönlendiriyorum.

Bununla yakından bağlantılı, dinlenmek ve rahatlamak için düzenli olarak bir inzivaya zaman ayırmanız konusunda sizi ayrıca isteklendirmek istiyorum. Özel hayatımda her sezon, üç günlük bir inzivaya çekilmeye, en az iki veya üç haftalık yıllık izin almaya gayret ediyorum. Gece-gündüz durmadan çalışırsanız, sonunda kendinizi tüketirsiniz. Dinlenme içermeyen günleri ve anları planlamazsanız, bunların kendiliğinden gelmeyeceğini unutmayın! Bilin ki ilgilenilmesi gereken acil konular her zaman olacaktır.

Kavrayışı Aşan Sevgi

Lütfen, bilgisizlik ve kibir içinde devam etmeyelim; Madem Tanrı sizi seviyor, siz kim oluyorsunuz da kendinizi sevmiyorsunuz? Tanrı aklınızı, bedeninizi ve ruhunuzu koşulsuz seviyor. Ama biz Tanrı'nın hakkımızda ne hayaller

⁷⁸ Matta 14 :22-23, Markos 6 :30-32

ve düşünceler kurduğu şaşırtıcı gerçeğine rağmen, bazen kendimizi aynı şekilde düşünmeyi reddediyoruz.

Pavlus, İsa Mesih'teki düşünce bizlerde de olsun diyerek bize seslenir.⁷⁹ İsa'nın gerçek takipçileriyseniz, kendimizi düşünecek ve kendimize Tanrı'nın gözünden bakacağız. Bu, hepimize yapılan, bugün için de geçerli bir çağrıdır. Kendimizi sevmeyi öğrenmeli ve Kutsal Yazılar üzerinde derin düşünerek, kendimizi, Tanrı'nın, Oğlu İsa Mesih aracılığıyla bizi nasıl sevdiğini anlamaya programlamalıyız.

Charles F. Stanley bunu harika bir şekilde özetler:

Eğer biri size, "Siz kimsiniz?" diye sorarsa yanıtınız, "Ben İsa Mesih'te bir inananım. Ben Mesih'teyim" olmalıdır.⁸⁰

Kendimize iyi bakalım! Kendimize iyi baktığımız zaman, kendimize olan sevgiyi göstermiş oluruz. Boş, gereksiz ya da hep kendiyle meşgul, sağlıksız sevgiden değil, koşulsuz sevgiden, verici olan ve başkalarını dikkate alan sevgiden bahsediyorum.

⁷⁹ Filipililer 2 :5

⁸⁰ Charles F. Stanley, 2008, Life Principles study series: Discovery your identity, find yourself in Christ, Thomas Nelson, p15.

Biz, İsa'nın bize verdiği en büyük buyruğu gerçekten yerine getirmeyi, biz, Tanrı'yı ve komşumuzu gerçekten sevmeyi istiyorsak, buna önce kendimize iyi bakmakla başlamalıyız.

Derin düşünme:

1. Kendinizi Tanrı'nın sizi sevdiği gibi seviyor musunuz?
Neden?
2. Aşağıdakilere iyi bakmanız için sizin hangi adımları atmanız gerekiyor:
 - a. Beden
 - b. Akıl
 - c. Ruh
3. Dünyevi babanızla olan şu anki ilişkinizi nasıl tanımlıyorsunuz? Bu ilişkiyi nasıl geliştirebilirsiniz?

5. BÖLÜM

İlişkilerinize Değer Verin

Güney Afrika Pretoria’da, yaşadığımız yere yakın bir dağ silsilesi bulunur. Çok yüksek değildir ama çocukken bizlere Everest dağı gibi gelirdi. Magalies Dağları olarak bilinen ve mahallemizin içinden geçen bu dağ silsilesi, maceraperest genç çocuklar için ideal bir oyun alanıydı.

Her Cuma, okul çıkışı dört kişilik çetemizle bisikletlerimize atlar, önceden kararlaştırdığımız yerde buluşurduk. Banie, Tinus ve Schalk adındaki bu üç sadık arkadaşımın dostluğundan inanılmaz keyif alırdım; biz birbirimize çok yakın bir gruptuk.

Hayat Boyu Dostluklar

Banie’nin annesi ev hanımıydı. Bizim maceraperest gruba her zaman şüpheyle bakardı. Dağlara, Banie’nin evinden yürürdük, çünkü evi dağa en yakın olardı. Dağın tepesinde yaban eşekleri ile katırların otladığını bildiğimizden, amacımız, bu serbest dolaşan hayvanları yakalamak ve onlara binmekti. ‘Ne kadar tehlike, o kadar eğlence!’ sloganımızdı. Yaban eşeklerini, Banie’nin annesinin dikkatli gözlerinden kaçırdıktan ve kaçırdığımız iplere geçirdikten

sonra onlara binmekten, inanılmaz keyif alırdık. Elbette düşerdik ve yaralanırdık, derimiz de kanardı. Kim bilir, bu eşeklerin vahşi bırakılmasının bir nedeni vardı!

Banie'nin evine geri döndüğümüzde, kızgın bir anneyle karşılaştık. Bizi kulaklarımızdan yakalar ve dördümüze birer şaplak atardı. Aslında bizleri dağa kadar dürbünle izlediğini sonradan keşfetmiştik. Yaptıklarımızı inkâr etmenin hiçbir yolu yoktu tabii. Dört 'kardeş'ten oluşan bir çete olarak, birlikte aldığımız cezalar, bağımızı daha da güçlendirdi.

Benim Banie ile dostluğum hâlâ sürüyor. Kırk yıl oldu ve dostluğumuz zamanla daha da derinleşti. Hayat yollarımız ayrı yönlere saptı ama iletişiminde olmak bizim her zaman önceliğimiz oldu. Bu hikâyeyi, hayatıma yön veren olaylara ve hayatımdaki farklı ilişkilere yaklaşımında oluşan temele küçük bir ipucu vermesi açısından sizinle paylaşmak istedim. Her birimizin hayat hikâyesi farklı, bu da benimkisi.

Aile Her Şeydir

Sadakat, kişisel hayatımda keşfettiğim ve oldukça değer verdiğim bir erdem. Sadakat, hayatımı derinden etkileyen Ortadoğu kültürlerine de yansır. Türkiye'ye vardıktan sonra Türk toplumunda rastladığım sıkı aile ilişkileri, beni çok etkilemiştir.

Ortadoğu'da aile, her şeydir. Ortadoğu kültüründen birinin aile üyelerinden bağımsız hareket etmesi, oldukça sıra dışı

ve karakterine aykırıdır. Bu kuralın her zaman istisnası vardır tabii. Ailenin başı, baba ya da büyükbabadır ve aile reisi olarak, aileyi yönetirler.

Bu durum, birey odaklı Avrupa veya Kuzey Amerika kültüründe bizler için oldukça yabancı ve sıra dışıdır.

Aile şerefi, ne pahasına olursa olsun korunmalıdır. Ailenin hiçbir üyesi aileyi utandırmaya cesaret edemez. Aile bağları ve ilişkiler Ortadoğu kültüründe çok güçlüdür. Bu benim, Türkiye'nin güneydoğusunda tam-zamanlı Hristiyan bir hizmetli ve bir kilise eken olarak geçirdiğim sürede oldukça keyif aldığım bir şeydi. Aile her şeydir!

Paydaş Olmak İçin Yaratılmış

Kutsal Kitap öğretisini çalıştığımızda ilk olarak insanın yalnız olmak için yaratılmadığı gerçeğiyle karşılaşırız. Bu doğrudan Baba Tanrı, Oğul ve Kutsal Ruh arasında gördüğümüz ilişkiden yansır. Tanrı asla yalnız değildir; Tanrılığın, Kutsal Üçlük içinde paydaşlık ve birlik vardır. Biz buradan ilişkilerin Tanrı için önemli olduğunu varsayabiliriz.

İsa yeryüzündeki yaşamında bunu birkaç defa ifade eder. Babasıyla, dua yoluyla iletişindedir. Yuhanna İncil'inde İsa, göklerdeki Babasıyla arasındaki yakın ilişkiden ve sevgiden bahseder.⁸¹

⁸¹ Yuhanna 17

Tanrı her şeyi yarattıktan sonra yarattıklarına baktı ve bunun iyi olduğunu gördü.⁸² Altıncı gün, Tanrı insanı topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üflledi, böylece insan yaşayan bir varlık oldu. Adem, Tanrı eliyle yaratılarak ortaya çıktı.⁸³ Az zaman sonra, “Adem’in yalnız kalması iyi değil” dedi.⁸⁴

Adama bir eş, bir paydaş gerekliydi. Adem’in bir birliktelik içinde olması gerekiyordu.

Tanrı’nın yarattıkları içinde Adem’e uygun bir eş yoktu. Bu, Adem’in eşi Havva’nın yaratılmasıyla son buldu.⁸⁵ İnsan, sonunda kendine benzer bir varlıkla ilişki içindeydi. Tanrı yarattıklarına baktı ve bunun iyi olduğunu söyledi.⁸⁶

Billy Graham bir defasında şöyle söyledi:

*Tanrı bizi bir neden, O’nu tanımak, O’nu sevmek ve Onunla paydaş olmak için yarattı.*⁸⁷

⁸² Yaratılış 1 ve 2

⁸³ Yaratılış 2 :7

⁸⁴ Yaratılış 2 :18

⁸⁵ Yaratılış 2 :20

⁸⁶ Yaratılış 1 :31

⁸⁷ <https://billygraham.org/answer/god-created-us-for-one-reason/>

Kutsal Kitap'ın ilk bölümlerinde insanın, Tanrı'yla doğrudan bir ilişki içinde olduğunu görüyoruz. Bu, Tanrı ile insan arasındaki ilişkidir ve bu bölümdeki sohbetimizin yararına bu ilişkiden '*dikey ilişki*' olarak bahsetmek istiyorum. İnsanı bir de '*yatay ilişki*' içinde görüyoruz. Bu da, kendisi ile diğer insanlar arasındaki ilişkidir.

Bir insanın sağlıklı, anlamlı bir yatay ilişki göstermesi için, sağlıklı dikey ilişkiye ihtiyacı vardır. Kişilerarası ilişkilerin sağlığı, insanın Yaratıcısıyla ilişkisinin sağlığı ile doğrudan bağlantılıdır.

Bu bölümün geri kalanında, farklı ilişki türlerinin ayrıntısına girecek ve bu ilişkilerin nasıl sürdürülüp sağlıklı tutulması gerektiğini gözden geçireceğim.

İçinde bulduğumuz farklı ilişki türleri, aşağıdaki sıraya göre derlenebilir:

1. **Tanrı ile** olan ilişkimiz.
2. Evliyseniz, bir sonraki **eşiniz ile** olan ilişki.
3. **Çocuklarınız** varsa, bunlar sonraki önemli ilişkiler.
4. Diğerleri, dış-çevre ilişkileridir – **(geniş) aile- akraba üyeleri, arkadaşlar, iş-arkadaşları ve komşular ile olan ilişkiler.**

Durumunuz benimkinden farklı olabilir. Siz bekar bir eş, çocuk sahibi olmadan henüz boşanmış bir kişi, belki de bir nişanlı olabilirsiniz. Sonraki paragraflarda kısaca tüm bu farklı ilişki kategorilerine değineceğim.

Ateşi Sürdürmek

Bir kamp ateşi etrafında vakit geçiren herhangi bir kişi, kamp ateşinin sürdürülmesi gerektiğine hemfikir olacaktır. Ateşi sürdürmezseniz, odun alevler tarafından tüketilecek ve ateş kısa süre içinde sönecektir. Bunun için ateşe ara sıra odun atmak gerekir. Odunun yokluğunda, ateş basitçe söner. Bu nedenle bir kamp ateşinden ve arkadaşlarınızın eşliğinden keyif almak isterseniz, ara sıra ayağa kalkmanız, birkaç odun atmanız ve metal bir çubukla ateşi dürterek yığılan külü temizlemeniz gerekecektir. Yerinize geri döndüğünüzde ise rahatlayacak ve alevlerin sıcak keyfini çıkarmaya devam edeceksiniz.

İlişkileri gözden geçirdiğimizde, bir kamp ateşiyle nasıl ilgileniyorsak ilişkilerimizle de aynı şekilde ilgilenmemiz gerektiğini hatırlamalıyız. İlişkileri sürdürmek, ilişkideki ateşi korur.

Bir ilişki korunmazsa, o ilişki ölüme mahkûmdur. O halde soru, uzun süre devam etmesi için bir ilişkinin nasıl sürdürüleceği sorusudur. Yalnız tüm ilişkilerin aynı ilgi ve bakıma gerek duymadığı da bir gerçek. Tanrı ile insan arasındaki ilişki, eşler arasındaki karı-koca ilişkisinden farklı bir ilgiye gerek duyduğu gibi, arkadaşlar arasındaki ilişki de bir babanın çocuklarıyla olan ilişkisinden farklı sürdürülmeli ve özen gösterilmelidir.

Doğru İlişkilere Öncelik Verme

Tam-zamanlı çalışan Hristiyan toplumunda, yanlış ilişkilere öncelik veren meslektaşlarımla karşılaşıyorum. Onlarla etkileşimimde, hizmet ile ilgili konuların ve ilgili ilişkilerin genellikle gereğinden fazla yer tuttuğunu görüyorum. Bu ilişkilere sağlıksız öncelik verme, bu ilişkilerde çoğu zaman gerginliğe yol açıyor.

Eşler arasındaki karı-koca ilişkisi hiçbir zaman kategorize edilemez veya daha düşük bir önem derecesine indirgenemez.

Daha az öneme ve değere sahip bir ilişkiyi daha yüksek bir yere oturttuğunuzda, bazı ilişkileriniz bozulacaktır.

Arkadaşlar arasındaki ilişki ile karı-koca arasındaki ilişki hiçbir zaman aynı önem seviyesine getirilmemeli. Bir koca, karısına verdiği önemin aynısını arkadaşlarına verdiğinde, birileri üzülecektir.

İnsanların yanlış ilişkilere öncelik verdiği modern dünyamızda bu duruma hâlâ çok sık rastlıyoruz. Kendimizi önemli ilişkilerde istenmeyen ve gereksiz gerginliklere maruz bırakmamız, önceliklerimizi karıştırdığımız gerçeğinden kaynaklandığına inanıyorum. Hizmetimin ilk yıllarında, ilişkilerimi önceliklerine göre sınıflandırmayı öğrendim. Bu benim, tüm farklı sevilere sağlıklı ilişkiler

sürdürmeme ve bu ilkeleri bir defa yerine oturtuktan sonra benden ekstra ilgi için yarışan ilişkilere ‘hayır’ diyebilmeme yardımcı oldu.

İlişkilerin çok önemli olduğu Türk kültüründe, öncelikleri söz konusu olduğunda ilişkilerin karıştırılması, son derece normal. Bir Türk erkeğinin arkadaşlarıyla olan ilişkisine karısıyla olan ilişkisinden daha önem vermesi, alışılmadık bir durum olmadığı gibi, benzer şekilde, bir Türk kadınının çocuklarıyla olan ilişkisini kocasıyla olan ilişkisinden üstün tutması da alışılmadık bir durum değildir.

Bu benzer yatkınlığı bizim batı kültüründe de görüyoruz. Eşimle birlikte ilişkilerle ilgili bir ilke oluşturmak zorunda kalmamızın nedenlerinden biri budur. Hayatımızda hangi ilişkilerin önemli, hangilerinin dış çemberde ve hangilerinin kendi haline bırakılmasının en iyisi olacağını belirlemek zorundaydık.

Kişinin kendini ifade edip karşılıklı yarar sağlayan ilişkilere yatırım yapmasında fayda olduğunu hatırlamak da önemli. Kendinizi sadece tek taraflı alan ya da veren bir ilişkide buluyorsanız, bu ilişki genellikle bozulmaya mahkumdur. İdeal ilişki, karşılıklı yarar ve etkileşimin olduğu ilişkidir. O halde, kendimizi içinde bulduğumuz en önemli ilişki ile başlayalım! Bu, Yaratıcımız ile aramızdaki ilişkidir.

İlişkiler # 1- TANRI

İnsanın Tanrı ile arasındaki dikey ilişkisi, insanoğlunun yeryüzündeki cankurtaran ipidir. Bu, şüphesiz kendimizi içinde bulduğumuz en önemli ilişkidir. Eğer en önemlisi buysa, bu ilişkiye en yüksek seviyede çaba gösterilmesi gerekir. Biz insan olarak, bu ilişkiye başka hiçbir ilişkiye verilmeyecek şekilde özel olarak özen göstermeli ve sürdürmeliyiz.

Bu nedenle Tanrı ile aramızdaki ilişkiye bir süreklilik, bir 'sürdürme ritmi' katmamız önem kazanıyor. Tanrı'yla her gün vakit geçirmeliyiz; Kutsal Kitap okumalı, Tanrı ile dua yoluyla konuşmalı ve kendimizi, ruhumuzu susturduğumuz, kulaklarımızı açtığımız ve Tanrı'nın sesini duyduğumuz bir yere koymalıyız. Tanrı ile ilişkimin bu önemli yönünü kişisel hayatım içinde ihmal ettiğimde, bunun başka sorunlara ve zorluklara yol açabildiğini keşfettim.

Tanrı ile günlük vakit veya randevu, her birimizin sağlıklı bir ruhsal hayat sürdürmesi için en üst değerdedir. Bu zaman dilimi benim için, günlük faaliyetlerime başlamadan önce sabahın ilk saatlerinde yer alır. Ve bunu gün için önceliğim yapmadığımda, günün ilerleyen saatlerinde buna zaman ayırmanın giderek zorlaştığını fark ettim. Burası, Tanrı'yla birlikte olmak için vakit ayırma düşüncesiyle kendimi sakinleştirdiğim bir yer.

Gün, Tanrı'yla vakit geçirmeden geçerse, ertesi gün yoluma bir engel çıkacak, üçüncü gün bir başka engel, derken artık bundan rahatsız olmayabileceğim.

Bu yoldan gitmek, genellikle Tanrı ile arama mesafe koyan ruhsal bir soğukluğa yol açar. Benden uzaklaşan Tanrı değil, tersine, Tanrı'dan uzaklaşan ben olurum. Maalesef bir süre sonra kendimi durumdan memnun, yani Tanrı'yla günlerce vakit geçirmeden bulurum. Bu durum, ileride ruhsal bir kuruluğa yol açabilir. Sürekli dikkat gerektiren kamp ateşi gibi, Tanrı ile ilişkim de günlük dikkat gerektirir.

Tanrı ile birlikte olmaya zaman ayırmanız sabahları size zor gelebilir; belki daha çok bir akşam insanısınız ya da Tanrı ile vakit geçirmeye kararlı bir kişi olarak, bunu gün içinde uygulayan birisiniz. Hangisi size uygunsa, onu uygulayın! Buradaki en önemli ilke, Tanrı ile her gün birlikte olmaya kararlı olmaktır. Tanrı ile bağlantı kurmadığınız bir gün bile geçmemeli!

İsa Mesih'i ve İsa Mesih'le kişisel bir ilişkisi olduğunu kabul eden her inanlı, Tanrı'nın sesini işitme, Kutsal Kitap okuma, derin düşünme ve düzenli dua anlarına bağlı kalmalıdır.

Hayata Geçirmek

Tanrı'yla ilişkimizi geliştirmek için aşağıda bazı yönlendirici ilkeler bulacaksınız:

1. Tanrı ile yalnız kalmaya kendinizi adayacağınız **bir zaman dilimi belirleyin**. Bu zaman dilimi size uygun olmalı ve yalnız bunu düzenli yapmaya kararlı olun. Bu zaman dilimine karar vermek, Tanrı'yla olan ilişkinize öncelik vermenizde size yardımcı olacaktır.
2. Tanrı ile sakın kalabileceğiniz **bir yer belirleyin**. Bazıları için bu, evin sessiz bir köşesi, bahçe veya iş mekânı olabilir. Bazıları, Tanrı ile vakit geçirmek için, kahve ve çay içebileceği bir kafeteryayı tercih edebilir. Burada hatırlanması gereken önemli nokta, bu yerin rahat edebileceğiniz ve rahatsız edilmeden Tanrı'ya odaklanabileceğiniz bir yer olmasıdır.
3. **Kutsal Kitap okuyarak** başlayın. Kutsal Kitap okumak, insanın düşüncesinin ve ruhunun Tanrı'ya odaklanmasına yardımcı olur. Eski ve Yeni Ahit'ten dengeli bir şekilde okuyun; bir Mezmur, Süleyman'ın Özdeyişlerinden bir pasaj gibi. Kutsal Kitap'tan bir bölüm seçin ve bölümü parçalar halinde okuyun. Kutsal Kitap okumalarımızda her zaman bizimle kişisel olarak konuşacak konular olacaktır.
4. **Dua edin**. Kutsal kitap okumak, dualarımızı körükler. İşte dua zamanında odaklanmanız gereken beş nokta:
 - *Övgü*. Tanrı'nın huzuruna girme yolumuzdur. Size olan iyiliklerinden ve lütfundan dolayı Tanrı'yı övün.
 - *Tövbe*. Kutsal Tanrı'nın huzuruna yüreğimizdeki günahlarla çıkamayacağımızı biliriz. Yüreğimizi yoklamak için zaman ayırmalı ve itiraf edilmemiş

bir günah olup olmadığını bize göstermesini Kutsal Ruh'tan istemeliyiz.

- **Aracılık.** Dengeli bir dua hayatında, başkaları için de dua olmalı. Dua zamanındaki bu bölüm, başkalarının ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarımızın önüne koyduğumuz bir bölümdür. Dünya için, dostların ihtiyaçları için, aile için, sevilenler ve inanmayanlar için dua edin!
- **Yalvarış.** Dua zamanındaki bu bölüm, kendi kişisel ihtiyaçlarımızı sunduğumuz andır. Rab bizi, ihtiyaçlarımızı sunmaya ve bunları bize sağlaması için O'na güvenmeye cesaretlendiriyor.
- **Şükürler.** Dua zamanınızı Tanrı'ya şükürler sunarak tamamlayın. Şükretmek, Tanrı'nın iyiliklerine odaklanmamıza ve dualarımızı işitmesi için O'na güvenmemize yardımcı olur. Dua, Tanrı'nın hayatımıza girmesi ve iradesini gerçekleştirmesine izin vermesi için Kendisine güvendiğimiz bir iman eylemidir. Dua zamanının bu son diliminde, Tanrı'ya olan minnettarlığımızı sunarız.

5. **Günlük tutun:** Bizden çok şey beklenen yoğun bir yaşamda düşüncelerimizi yazmak faydalıdır. Tanrı ile vakit geçirirken kesintiye uğramaya ve ruhumuzda edindiğimiz izlenimleri unutmaya meyilli oluruz. Günlük tutmak, geriye bakmamıza ve Tanrı'nın hayatımızda neleri gerçekleştirdiğini görmemize yardımcı olacaktır.

Bunlar Tanrı ile ilişkimizi geliştirmek için pratik birkaç adım. şimdi, hayatımızın en önemli ikinci ilişkisine geçelim.

İlişkiler # 2 – EşİM

Evli olduğunuzu göze alırsak bir sonraki en önemli ilişki, sizin eşinizle olan ilişkinizdir. Petro, benim lise aşkım! İlk tanıştığımızda, o on altı, ben on yedi yaşındaydım. İlk görüşte aşkı bizinkisi. O günden bu yana ben bir başkasını sevmedim. Sadakat, her ikimiz için ilişkimizde aradığımız ve birbirimize sunduğumuz erdem ve değerlerden biridir.

Kişinin eşine vakit ayırmadığı, ilgilenmediğı veya değer vermediğı zamanların, nasıl her türlü felakete eşlik ettiğini hepimiz görüyoruz. Bir karı-kocanın sağlıklı, açık ve net bir ilişki sürdürmesi çok önemli. Bir evlilikte ilişkiyi sürdürmek için sık sık iletişimde olmak gerekir. Biz evliliğimizde, günde en az bir defa iletişim sağladığımızdan emin olmalıyız. Biz günün bu anına ‘couch time’⁸⁸ diyoruz. şimdiki hayatımız, çocuklarımızın büyüdüğü, bağımsız olduğı, eğitim almak, evlenmek veya kendi kariyer yollarını izlemek için evden ayrıldıkları bir dönemi içeriyor. Bizim için yuva, artık boş!

Bu durum kendi hayatımızı yaşamayı kolaylaştırıyor tabii. Eskiden yaşantımız oldukça yoğundu, çocukların sağlığına ve bakımına odaklanmıştı. Ama o zamanlarda bile, her gün birlikte olmaya özen gösterirdik. Petro, her zaman için iyi bir

⁸⁸ Batı kültüründe, iki sevgilinin ya da eşlerin günün sonunda bir kanepe üzerinde kısa süre laflaması.

ev kadını ve harika bir hizmet partneri olmuştur. Ben de sabahları ofisime gitmek için evden ayrılır, sokaklarda hizmet ettikten sonra akşam üstü eve döner, akşamları da küçük gruplarla kilise etkinlikleri veya öğrencilik ile ilgili daha fazla hizmet için hazırlık yapardım.

Hayatımızı birbirimizden ayrı yaşamak bizim için kolaydı. Karım, çocuklar ve ev-işleriyle ilgilenirken, ben de Türklere müjdeleme, öğrencilik ve hizmet işine odaklanırdım. Bu nedenle biz hizmetimizin başında izleyeceğimiz bazı kural ve ilkeleri belirlemek için net bir karar almıştık.

Eve dönüşte, günlük etkinliklerin zorluk, kızgınlık, engel ve hayal kırıklıklarını kapıda bırakırdım. Her ikimiz de gün boyu yaşadığımız zorlukları, engelleri ve hayal kırıklıklarını birbirimize ve çocuklarımıza bulaştırmama konusunda kararlıydık. Çocuklarımız, aile içinde anne-baba arasındaki ilişkinin, Tanrı ile ilişkiden sonraki en önemli şey olduğunu her zaman bilirdi.

Aşağıdaki noktalar benim kültürüme uygun şekillerde ifade edilmiştir; bana önemli geldiği kadar, başkalarına önemli gelmeyebilir:

- Date night ⁸⁹
- Couch time (*bkz, ref 88*)
- Bir öğün (yemek) paylaşma

⁸⁹ Batı kültüründe evli, özellikle de çocuklu çiftlerin haftada bir kez olmak üzere düzenledikleri birlikte dışarı çıkma, gezme akşamları.

Karım ile baş başa düzenli bir ‘date night’ yapmanın, bir Batı, daha doğrusu bir Avrupa-Amerika kültür etkinliği olduğunun farkındayım. Bu, bizim ilişkimize iyi geliyor ve yardımcı oluyor. Kültürel eğiliminize göre, bunu yapmak için aynı gereksinimi hissetmeyebilirsiniz.

- **Date night**

Evimizde bir ‘date night’ etkinliği pek alışılmış şeydi. Bizim örneğimizde bu, salı akşamları gerçekleşirdi. Çocuklarımız, böyle akşamların anne babalarının birlikte vakit geçirmek üzere dışarı çıktıkları akşamlar olacağını kısa sürede öğrenmişlerdi. Böyle akşamlar için, çocuklarla ilgilenmek üzere bir çocuk bakıcısı ayarlar, ödül olarak da onlara pizza siparişi verir ve video izlemelerine izin verirdik. Bu durum çocuklara uyduğu ve sürekli tekrarlandığından, kısa sürede onlar için de bir alışkanlık haline gelmişti.

Hatta bir defasında oğlumuz Benjamin, ‘date night’ için o akşam dışarı çıkıp çıkmayacağımızı sormuş, ben de soru karşısında şaşırılmışım. Nedenini sorduğumda da karşılık olarak bana, bayıldıkları pizza ve video oyununu dört gözle beklediklerini söylemişti.

‘Date night’ akşamları, Petro ve benim için önemli bir can simidi olmuştu. Bu can simidi, hafta içleri çocuklar olmadan durup düşünebildiğimiz, birbirimizle iletişim kurabildiğimiz ve bir gerginlik ortamındaysa havayı yumuşatabildiğimiz anlara dönüştü. Evliliğimize odaklanmamıza ve birbirimize bağlı kalmamıza yardımcı oldu. Biz evliliğimizi hiçbir zaman

kendi haline bırakmadık. Mutlu ve kalıcı bir evliliğin sırrının, üzerinde sıkı bir çalışma ile birbiriyle iyi iletişim kurma vaadinden geçtiğinin ikimiz de çok ama çok farkındaydık.

- **Couch time**

Günlük yaşam rutinimizde edindiğimiz diğer bir alışkanlık, ‘couch time’ anlarıydı. Bu anlar, yoğun bir iş gününden eve döndüğüm, Petro’nun bana çay ya da kahve hazırladığı, çocukların beni karşıladıktan sonra oyun oynadığı ve ikimizin de günün olayları hakkında konuşarak birbirimizle yeniden bağlantı kurabildiğimiz anlardı. Sağlıklı bir aileyi sürdürmek için kişi, eşi ve ailesiyle vakit geçirmeli.

- **Bir öğün paylaşmak**

Dünya çapında yaptığımız seyahatlerde biz, farklı birçok ülkede, farklı birçok aile tanıdık. Ailelerin birlikte az vakit geçirmesi her zaman ilgimizi çekmiştir. Bizim bir aile olarak, verdiğimiz sözlerden biri de, günde en az bir öğünü birlikte yemektir. Birlikte keyfini çıkaracağımız minimum değerdi bu. Yaşadığımız modern çağda, ailelerin bir sofrada oturması ve birlikte bir öğün paylaşması artık pek yaygın bir şey değil.

Bir ailenin birlikte yemek yemeye kararlı olması lazım. Bir sofraya etrafında karşılıklı paylaşım anları, taşınabilir cep telefonlarından arınmış anlar olmalı!

Bizler evin yemek saatlerinde, akıllı telefonların ya da elektronik cihazların kullanımına izin vermiyoruz. Bu, evime gelen bir misafir de olsanız, değişmez! Yemek boyunca telefonunuzu bir kenara bırakmanızı sizden kibarca rica ederiz. Aile yemeğinde çocuklarını oyalamak için akıllı telefon kullanan çok sayıda anne baba görmek oldukça rahatsız edici! Aslında bu, aile içi iletişimi bozduğundan, vazgeçirilebilecek, olumsuz bir alışkanlık ve uygulama. Bu türden elektronik aletler asla çocuk bakıcısı niyetine kullanılmamalı!

Kutsal Kitap'ta öğün paylaşmayı sağlıklı ilişkinin bir işareti olarak görüyoruz. Vahiy kitabında İsa bizi, yüreklerimizin kapısını açmaya davet ediyor çünkü bizimle birlikte yemek istiyor.⁹⁰ Ortadoğu kültüründe aileniz ve dostlarınızla birlikte yemek, oldukça normal sayılıyor. Arkadaşlarınızı ziyaret ettiğinizde de yapılacak doğal şey, yine birlikte yemek.

Hatta hizmetimiz içinde yaptığımız her ziyarette Türkçe konuşan Hristiyanların bizlerle yemek paylaşmaları, gayet normal sayılan bir şey. Birlikte yemek, paydaşlığın, misafirlerinize yemek hazırlamak ise sevginin ve kabulün bir işareti. Bu da işleri yapmanın, Ortadoğu şekli.

⁹⁰ Vahiy 3 :20

Birlikte vakit geçirmek, bu ister kanepede çay içmek ister bir sofra etrafında sevdiklerinizle yemek olsun, bir ilişkiyi sürdürmek ve ona özen göstermek açısından son derece önemlidir.

Çocuklar Değil

Kadınların, kocalarına hayatlarında ikinci en önemli faktör olduklarını ilettikleri birçok aileye rastlıyoruz. Bu kadınlar için en önemli ilişki, çocuklarıyla olan ilişkileridir. Bu türden bir bağlılık ve ifade şekli, gerginliğe yol açar. Karı-koca ilişkisinde bir eş, çocuklarıyla olan ilişkisini eşiyle olan ilişkisiyle aynı seviyeye ya da daha yüksek bir seviyeye taşıdığı anda sorun çıkması kaçınılmaz olur.

Siz belki çocuklarla – sizi seven küçük çocuklarla – dolu bir eve sahip, şanslı bir konumda olabilirsiniz. Öyleyse eğer, bu yine de kendinizi içinde bulduğunuz en önemli insan ilişkisine adamanızı gerektirir. Bu ilişki sizin çocuklarınızla olan değil, eşinizle olan ilişkinizdir. Çocukların, anne-baba arasındaki sevginin, saygının ve kabulün varlığını bilmeye ihtiyaçları vardır. Sizin çocuklarınıza verebileceğiniz en büyük hediye ne para ne ev ne de giysidir; en büyük hediye, annelerini ya da babalarını koşulsuz sevmenizdir. Bir çocuğun anne-baba arasındaki sevgiyi gözlemlemesi ve deneyimlemesi, kendisine ileride sağlıklı ilişkiler anlayışını geliştirmesi açısından ihtiyaç duyacağı güveni, rahatlığı ve emniyeti getirecektir.

Siz kocalar! Eşinize vakit ayırın. Karınızla haftada en az bir kez dışarı çıktığınızdan emin olun. Siz kadınlar! Eşinizle vakit geçirmek, sakın kalmak, göz temasında bulunmak ve kalbinden geçenleri dinlemek için gün içerisinde kendisine zaman ayırdığınızdan emin olun. Siz kocalar! Zorluklarınızı, kızgınlıklarınızı ve hayal kırıklıklarınızı evinizin dışında bırakın ve gün içinde yaşadığınız zorlukların, kızgınlıkların ve kötü tecrübelerin acısını eşinizden ve çocuklarınızdan çıkarmayın.

Eşinizle ilişkinizi sürdürme kararlılığında olun. Her evlilik tam bir bağlılık, ilgi, iletişim ve çalışma ister. Faydaları bu dünyanın dışındadır.

Hayata Geçirmek

Bizim otuz yılı aşkın bir süredir mutlu bir evliliğimiz var. Bu nedenle bir eş ile nasıl sağlıklı bir ilişki gelişir konusunda bazı kişisel görüş ve gözlemleri paylaşmaya hakkımız olduğuna inanıyoruz. Mutlu bir evlilik birden oluşmaz! Mutlu bir evlilik, bağlılık ve sıkı bir çalışma gerektirir. Bu bölüm aslında bir 'evlilik danışmanlığı' bölümü değil ama aşağıda sunulan birkaç başlık, bizim ilişkimizi sürdürmemize, olgunlaşmamıza ve gelişmemize yardımcı olmuştur:

1. **İletişim:** Günümüzün yoğun dünyasında evi ayakta tutmak için her bir eşin tam-zamanlı bir işe sahip olması, artık yaygın görülüyor ama bu iletişim kurmayı

zorlaştırabiliyor. Biz, Petro ve ben, düzenli ve dürüst olarak birbirimizle iletişim kurmaya adandık. Eşinizle gün içinde geçenleri konuşmak için gününüze iletişim kurabileceğiniz anları dahil etmeniz önemlidir. Petro ile ben buna ‘couch time’ diyoruz. Yoğun bir günün ardından birlikte kanepeye oturuyor ve gün hakkında laflıyoruz.

2. **Date night:** Bölümün başlarında buna değinmiştim ama tekrar altını çizmekte fayda var sanırım. Eşinizle birlikte dışarı çıkmak, hayatınızdaki bu özel insanla yalnız kalabileceğiniz bir ortam yaratır.  ıkın ve birlikte keyif alacağınız şeyler yapın! Çocuklarla ilgilenmesi için bir  ocuk bakıcısı ayarlayın ve akşam için hazırlanın; bu bir akşam yemeği, bir eğlence, romantik bir piknik veya yürüyüş olabilir. Listeyi uzatabiliriz ama burada önemli olan, her hafta çocukları birilerine emanet ederek birkaç saatliğine de olsa, birlikte evden dışarı  ıkmanızdır.
3. **Birlikte dua:** Birlikte dua etmeyen sayıca çok çift görmek çok üzücü! Umarım siz ve eşiniz İsa’yyla kişisel bir ilişkinizin olduğu bir birliktelik içindesinizdir. Bu  yleyse eğer, siz hem bereketli hem de şanslısınız. Bu bereketi birbirinize birlikte dua etmek için kullanın. Tanrı’ya ne kadar yaklaşırsanız, birbirinize de o kadar yaklaşacaksınız.

4. **Temiz hava:** Havayı temiz tutun! Farklılıklarınızın ve anlaşmazlıklarınızın aranızda bir duvar örmesine izin vermeyin. Kısa vadeli olun! Bu, farklılık ve anlaşmazlıkları ‘tembel’ değil, ‘erken’ davranarak çözmeniz anlamında. İncil bizi, birbirimizi affetmemiz ve öfkemizin üzerine güneşin batmasına izin vermememiz konusunda yüreklendiriyor. Bu çok iyi bir tavsiye! Yatağa birbirinize kızgın olarak girmeyin, soğuktan içiniz titreyebilir!
5. **Karşılıklı saygı:** Uzun vadeli ilişkisi olan herkes karşılıklı saygının önemini doğrulayacaktır. Petro ile ben, birbirimizin görüşlerine katılmama durumlarında ilişkimizde birtakım kurallar geliştirdik; birbirimizin görüşlerine katılmadığımız durumları kabul edeceğiz. Mükemmel dünyada herkes herkese katılır ama gerçek dünyada durum farklıdır.
6. **Kurallara uyun:** Birbirinize katılmadığınız durumlar için uymanız gereken bazı kurallar vardır:
 1. Kişiliğine saldırmayın.
 2. Küçümsemeyin.
 3. Boşanma ile tehdit etmeyin.
 4. Uyumsuzluk çocukların önünde yer aldıysa, yine çocukların önünde uzlaşın.
 5. Ağzınızı bozmayın.

6. İlk özür dileyen, siz olun.

Bunlara ekleyebileceğiniz başka ayrıntılar olabilir. Lütfen ekleyin ve bunlara sadık kalın! İlişkinizi eşinizle birlikte inşa edin. Tanrı'nın hayatınıza sunduğu bu özel kişiye değer verin!

İlişkiler # 3 – ÇOCUKLAR

Evlıyseniz, çocuklarınız varsa ve İsa Mesih inanlısıysanız, en önemli üçüncü ilişki, çocuklarınızla olan ilişkidir.

Dengeyi Ararken

Bir baba olarak, çocuklarımla vakit geçirmeyi öğrenmek zorundaydım. Biz üç oğlan çocuğuyla kutsandık. Genç bir baba olarak, ilk oğlumuzun gelişiyile günlük programımda dengeyi ararken nasıl da zorlandığımı hatırlıyorum. Çünkü biz organize hayatlar seviyoruz.

Bekarsanız, hayatınızın efendisi sizsiniz. Ama evlendiğiniz anda, hayatınıza aniden ilgi isteyen bir başka kişi giriyor. Eşinize vakit ayırmak ile kendinize yeterince vakit ayırmak arasında sürekli bir denge kurma farkındalığı yaşarsınız. Bu da gerginliğe yol açabiliyor.

Bu ince çizgiyi tam yakaladığınız zaman, ilk çocuğunuzun gelişini kutlayacak ve yeni bir hayatla bereketleneceksiniz.

Tabii bu bereketle birlikte başka zorluklar da gelecektir. Benim ilk oğlumuzun dünyaya gelişiyle yaşadığım zorluk, kendime vakit ayırmak ile etrafımda olan bitene vakit ayırmak arasında olmuştu. İlk oğlumuz doğduğunda, her ikimiz de İncil okulunda birer öğrenciydik. Biz hayatımızda, tam-zamanlı meslek kariyerinden henüz çıkmış, Tanrı yolunda tam-zamanlı bir hizmete donatılmak ve eğitilmek üzere karar almıştık.

Hayat iyi, evliliğimiz de mutlu-mesut gidiyordu. Hayatımızın o döneminde yaşadığımız mali sıkıntılara rağmen, bir iman hayatı yaşıyor ve birbirimizi seviyorduk. İlk oğlum dünyaya geldiğinde, hayatıma yeniden ve aniden eklenen bu yeni varlığa vakit ayırmak zorundaydım. Ve ben iyi bir baba, imanlı bir baba, oğlumun hayatında ihtiyaç duyacağı bir baba olmak istiyordum. Hayatımda dengeyi bulmak için bir yolculuktaydım.

Birçok anne baba, özellikle ilk defa ebeveyn olanlar, çocuk büyütmenin bir ‘el-kitabı’ ile yapılamayacağı görüşüne katılacaktır. Bir evlat ile bereketleniyorsunuz ama bu evlat yanında ‘nasıl iyi anne baba olunur’ konusunda eğitici türden bir ‘el-kitabı’ ile gelmiyor! Bütün anne-babalar deneme-yanılma yoluyla öğreniyor ve öyle de olmalı. Bu bizim için de geçerliydi! Hayatımızda birdenbire farklı roller oluşmuştu. Biz hem bir karı-koca, hem bir anne-baba, hem de bir İncil okulu öğrencisi olmak arasındaki dengeyi yakalamak zorundaydık. Buna bir de normal bir ailenin sosyal hayatını ekleyin, bütün bu ilişkiler ağı içinde dengeyi yakalamanız ve bu ince çizgiyi korumanız, hiçte kolay

olmayacaktır. Bu arada siz yola devam edersiniz, deneyim kazanır, hayatın ritmine uyarsınız ve zaman akıp gidiyor derken, ikinci çocuk gelir!

Kutular Karışınca

Birçok erkek hayatını farklı kutulara ayırır; bir kutu karısı için, bir kutu baba rolü için, bir kutu serbest zaman için, arkadaşlar, spor ve benzerleri...

Kendi açımdan her şeyin yolunda gittiğini düşünüyordum. Birkaç aylık çabadan sonra, nihayet dengeyi yakalamıştım. Ama hayat akıp giderken, tam da dengeyi bulduğunuzda, yeniden kaybediyorsunuz! Bunu, ikinci oğlum Benjamin'in gelişinde yaşamıştım.

Hayatım aniden ve yeniden kaotik bir duruma düşmüştü. Karım, çocuklarım, hizmetim ve kendim için doğru zamanı, daha doğrusu dengeyi bulmaya çalışıyordum. Ama üçüncü oğlumuzun gelişinde durum artık, 'akışa bıraktığım' bir yerdeydi. Her şeyin çaresine bakarak, onları kutulara koyarak işlerin her zaman yolunda gitmeyeceğini sonunda anlamıştım. *Kutular hep karışacaktır!*

Bu zorluklar bizi, eşim ile beni, ilişkiler konusunda, özellikle de çocuklarımızla ilgili olanıyla, kaçınılmaz bazı ilkeleri belirlememiz gereken bir noktaya getirdi. Evliliğinize ve büyüyen hizmetinize sağlıklı vakit ayırmak hâlen büyük zorluk içerirken, her bir çocuğa nasıl vakit ayırırsınız?

Hayata Geçirmek

Biz, çocuklarımızla sağlıklı bir ilişki sürdürmemize rehber olsunlar diye aşağıdaki ilkeleri belirledik:

1. **Rutin:** Çocuklarımızla iletişim kurarken, günlük bir rutine ve ritme bağlı kalmak önemlidir. Bu rutin çocuklarımıza güvence verir.
2. **Yüz yüze:** Her çocukla, her gün, yüz yüze görüşün. Her bir çocukla ayrı oynadığınızda, kendisine sizin için önemli olduğunu gösterirsiniz.
3. **Birlikte eğlenmek:** Tüm çocuklarınızla birlikte eğlenceli şeyler yapmak için vakit ayırın; birlikte ormanlık alanlara, dağlara gitmek, bisiklete binmek, arka bahçede oyun oynamak, alışveriş merkezlerine gitmek gibi. Bir babanın çocuklarıyla vakit geçirmesi, annelerine bir 'nefes' aldırır.
4. **Onlarla dua etmek:** Çocuklarınızla dua etmeyi günlük hayatınızın bir rutini haline getirin. Biz bunu akşamları, onları yatağa yatırdığımızda uyguluyoruz.

5. **Hazır bulunmak:** Çocuklarınızla etkileşiminizde, taşınabilir telefonlarınızı bir kenara bırakın. Bu bir adanma zamanı, başkalarının bunu bölmesine izin vermeyin.
6. **Bir anne-baba olmak:** *Bir anne-baba çocuğunun her zaman en iyi arkadaşı olmayabilir.* Çocukların anne-babaya ihtiyacı vardır; bir anne-baba her zaman popüler değildir ama doğru olanı yapar. Çocuklarınızı sevin, onlara rehberlik edin ve gerektiğinde de onları tatlılıkla doğru yola yöneltin.

Bizim çocuklarımız büyüdüğü için artık bu türden kişisel bir ilgiye ihtiyaçları kalmadı. İlişkilerimiz gelişti ve boyut değiştirdi. Ama biz, farklı da olsa, düzenli olarak hâlâ birlikte vakit geçiririz. Bu sunulan rehber adımları takip ettiğinizde, çocuklarınıza önemli olduklarını ve sevildiklerini iletirsiniz.

İlişkiler # 4 – Aile, Arkadaş ve İş-arkadaşları

Şimdi de hayatımızda bir sonraki öneme sahip ilişkiye geçelim. Bu ilişki, belirli tek kişilik bir ilişkiden çok, aile, arkadaş ve iş-arkadaşlarından oluşan bir ilişki gurubu.

Sosyal Medya

Yaşadığımız şu en son dönemde, Petro'nun erkek kardeşi Julius ölümcül bir kalp krizi geçirdi ve bizim bundan hiç haberimiz olmadı. Bunu ancak ertesi gün, çocuklarından birinin Facebook sayfasında yayınladığı bir bildiri sayesinde öğrendik. Hararetli geçen birkaç telefon görüşmesinin ardından tehlikeyi atlattığı haberini aldık ancak, olayı sosyal medya aracılığıyla öğrendiğimiz gerçeği bizi rahatsız etmişti. Arayıp sormalar sonucunda, mesajı yayınlayan Julius'un en küçük kızıyla konuşabilmeyi başardık. Kendisi mesajı, herkesin bundan haberdar olacağı düşüncesiyle Facebook sayfasında yayınlamanın en iyi yol olduğunu söylemiş ve durumu ilgili kardeşlere bizzat bilgilendirmesi gerektiğini düşünmeden yayınladığını itiraf etmişti.

Bu, bugün içinde yaşadığımız gerçekliğin bir yansıması. Özel ilişkiler ve arkadaşlıklar artık sosyal medya platformu üzerinden aldığınız 'beğeni'ler ölçüsünde değerlendiriliyor. Sizin herhangi bir sosyal medya platformu üzerindeki arkadaşlıklarınızın, sizin gerçek arkadaşlarınız olmadığını ben özellikle vurgulamak istiyorum.

Gerçek arkadaşlar, gözlerinin içine bakarak etkileşim kurabileceğimiz gerçek insanlardır. Gerçek arkadaşlarla etkileşimde tembellendiğimizi görmek, günümüzün acıklı bir fenomeni. Ve bu böyle olmamalı. Sosyal medya yüz yüze gerçek arkadaşlığın yerini asla alamaz.

Avustralya, Wollongong Üniversitesinde bir sosyolog olan Doçent Doktor Roger Patulny, şöyle söylüyor:

*Avustralyalılar her geçen gün fiziksel olarak izole oluyorlar. Son araştırmalarım, Avustralya'da yüz yüze karşılıklı ilişkinin azaldığını gösteriyor ve buna teknoloji destekli iletişimde bir artış eşlik ediyor. Sosyal medyaya girmek birçokları için fiziksel bağlantının yerini alıyor ve sosyal medya günümüzde neredeyse tüm ilişkileri etkiliyor.*⁹¹

Sosyal medyanın olumlu yanlarının olduğunu biliyorum ve konu üzerinde tartışmıyorum. Sorunum, sosyal medyada karşılaştığımız sahte yüzeysel ve anlık ilişkilerin, sahicisiyle yer değiştirme eğiliminde olmasıdır. Benim her okuyucuya çağrım, bunu gerçek ve kişisel tutmaya kararlı olmalarıdır. Bu, ekstra bir çaba ve adanma gerektirir.

İlişkilerimizi istediğimiz kadar geliştirmeye, yapılandırmaya ve beslemeye kararlı olalım, ilişkilerdeki karşı taraflar aynı özeni göstermeye niyetli değilse, sonuçta, ilişkiye bir baskı yüklenmiş olur.

Karşılıklı almanın ve vermenin olduğu bir yaşam tarzına çağırıldık.⁹²

⁹¹ <https://theconversation.com/does-media-make-us-more-or-less-lonely-depends-on-how-you-use-it-128468>

⁹² Barnett, Betty. Friend Raising: Building a Missionary Support Team That Lasts. YWAM Publishing. Kindle Edition

Hayatın tamamen siyah ve beyaz olmadığını, içinde bazen ne yapmamız gerektiğini bilmediğimiz anların olduğunu biliyoruz.

Ya ... olursa?

Hayatta ‘ya... olursa?’ durumları çoktur. Birkaçına birlikte bakalım.

Ya Boşanmışsam veya Bekar bir Anne, Babaysam...?

Bekar anne-babalara inanılmaz bir saygım var. Bana göre onlar, günümüzün isimsiz kahramanları. Tek başına bir evi çekip çevirmek, çocuklarla ilgilenmek, tam-zamanlı bir işte çalışmak ve sosyal bir yaşamı sürdürmeye çalışmak için ne gerektiğini, yalnızca bekar bir anne veya baba anlayacaktır.

Bekar bir anne baba için en önemli ilişki, Tanrı’yla olan ilişkidir, sonra çocuklarıyla olan ilişki ve ardından diğerleri gelir. Eğer boşanmış ve çocuklu biriyseniz ve çocukların babası çocuklarla hâlâ iletişim kuruyorsa, hayatınızda elbette bunun için bir yer açmalısınız. Velayet sorununun karmaşıklaşabileceği yer, burasıdır.

Sonuç olarak, çocukların diğer anneyi ya da babayı tanıma ve onunla vakit geçirme hakkı var ve siz de onlara uyum sağlamalısınız. Sonra her iki tarafın da büyükanneleri, büyükbabaları var. Evet, biliyorum karmaşık, ama altında ezilmeyin! Hayatınızın bu temel ilişkilerine zaman ve mekân

hazırlayın ve planlarınızı bunların etrafında yapın. Bu tarz ilişkilerin ateşini sürdürmeniz, sizin ve çocuklarınız için önemlidir. Yeter ki kendinizi soyutlamayın!

Ya Nişanlıysam...?

Nişanlılar için nişanlıyla ilişki, listenin başlarına, Tanrı ile arasındaki ilişkinin hemen altına taşınacaktır. Hayatınızda önemli olan bir ilişki bu ve siz bunda kararlıysanız, buna yatırım yapmalısınız. Bu süreç, anne ve babanın müstakbel eşe yer açmak için arka koltuğa geçmeye hazırladığı bir süreçtir.

Ya Bekarsam ve Bağımsız Yaşıyorsam...?

Bekar insan kadar meşgul birini bulamazsınız. Programları hep doludur ve hiç boş vakitleri yoktur. Siz de bunlardan biriyseniz, anne ve babanızı unutmayın! Onlarla düzenli etkileşim kurmalısınız. Arkadaşlarınız ve iş arkadaşlarınızla sosyalleşmeye vakit ayırdığınız gibi, anne ve babanızla da vakit geçirmelisiniz. Bu, yapılacak doğru şeydir. Sizi yapılandıran ve cesaretlendiren ilişkilere odaklanın!

Derinlik kazanmadan herkesle arkadaş olmaya çalışmak yerine, birkaç önemli ilişki belirleyerek zamanınızı ve enerjinizi bu ilişkilere odaklamanın iyi olacağına inanıyorum.

Benim Banie ile dostluğum, kırk yılı aşkın bir süredir devam ediyor, çünkü her ikimiz de kendimizi bu ilişkiyi beslemeye ve yapılandırmaya adadık. Bu dostluk bağı uzun zamandan beri bir bereket benim için.

Anne Babanızı Unutmayın

Çocuklar büyüdükçe ve arkadaşlarıyla ilişkiler geliştirdikçe, anne babalarıyla ilişkilerini ihmal etme eğiliminde olurlar. Bizim anne babamızla sürekli bağ kurmamız, hayatımızda bir ilke haline geldi. Çünkü bu ilişki bizim için önemli ve biz buna zaman ayırırız. Yaptığımız en büyük fedakârlıklardan biri de, anne babamızdan, ailemizden ve sevdiklerimizden uzakta olmaktır. Bunu telafi etmek adına anne babamızla sürekli etkileşimde kararlıyız. Bu kararımızla çocuklarımızı büyükanne büyükbabalarıyla bağlantı kurmaya özendirmiş oluyoruz.

Bekar bir kişiyseniz, anne babanıza vakit ayırdığınızdan emin olun. Anne ve babanız boşanmış ise, siz yine de her biriyle düzenli görüşmeye devam edin. Burada ‘düzenli’, haftada veya ayda bir defa olabilir anlamında. Önemli olan, annenize babanıza vakit ayırmanız ve onlarla etkileşimde olmanızdır.

Anne babanızla etkileşimi bozuk bir gençseniz, bu ilişkiyi dua ederek ele alın. Bizler anne baba olarak, mükemmel değiliz, hatalar yaparız. Doğumunuzla birlikte elimize bir kullanma kılavuzu verilmez ve ebeveynliğin bazen hatalara yönelten karmaşık yolunda yol alırız. Anne babanızla olan

ilişkinizi, kişisel hayatınızda öncelik haline getirmeye kararlı olun.

Bağışlama

Benim babamla olan ilişkim pek iyi sayılmazdı. Ergenlik çağımanın büyük bir bölümünde aramızda hep bir gerginlik vardı. Zaman geldi ve babam bir İsa inanlısı oldu, benim ise İsa'da imanım büyüdü. Böylece babamı bağışlamayı ve onunla derin, samimi bir ilişki kurmayı öğrendim.

İsa bize bir yol açmaya, Göklerdeki Babamızla barışalım diye yolu göstermeye geldi. Biz insanlar suçluyuz, ölümü ve sonsuz cezayı hak ettiğimizden, Tanrı'nın önünde durmaya hakkımız yok!⁹³ Günahlarımız yüzünden cezalandırılmayı hak ediyoruz. İsa Mesih, lütfu ve merhametiyle, suçlarımızın ve günahlarımızın bedelini ödedi. Göksel Babamızla barışmamızı sağladı.⁹⁴ Göksel Babamız bizi seviyor ve bizimle samimi bir ilişki kurmak istiyor. Tanrı bizim suçlarımızı bağışlıyorsa, biz de bize karşı suç işleyenleri bağışlamalıyız. Ben babamı, aileme ve bana karşı yaptığı yanlış tutumdan bağışlamalıyım. Ben özgürlüğü ancak bağışladığımda buldum ve ilişkimiz ben babamı ancak bağışladığımda düzelebildi.

⁹³ Romalılar 3: 23

⁹⁴ Romalılar 5:8

Eski kilise babalarından Polycarp, şöyle söylüyor:

*Nasıl bizi bağışlaması için Rab'be yalvarıyorsak, kendimiz de öyle bağışlamalıyız çünkü biz, Rabbimizin ve Tanrı'nın gözleri önündeyiz; "Hepimiz Mesih'in yargı kürsüsüne çıkmalı ve herkes kendi hesabını vermeli."*⁹⁵

Belki benzer bir durumdasınız, belki incinmiş hissetmek için her türlü hakka sahipsiniz. Belki de anne babanız ile bir acı ve reddedilme ortamında olabilirsiniz. Onları bağışlamanız ve barışmanız konusunda sizi cesaretlendirmek istiyorum. Kutsal Kitap, çok açık bir şekilde, anne babamıza saygı göstermemizi emreder.⁹⁶ Anne babamıza saygı buyruğu, koşulsuzdur. Kutsal Kitap, anne babamız mükemmelse, örnekse veya bize karşı hiç hata yapmamışsa diyerek şartta bulunmuyor! Hayır! Buyruk açık ve ortada; kim olduklarına ve size yaptıklarına bakmadan, anne babanıza saygı duyun diyor!

⁹⁵ 'The Epistles of Polycarp to the Philippians,' in Ante-Nicene Christian Library, vol. 1, The Writings of the Apostolic Fathers (Edinburg: T. and Clark, 1867), 72-73.

⁹⁶ Mısır'dan Çıkış 20 12 ve Efesliler 6: 1-2

Senden Hoşlanmıyorum...

Tanıdığım herkesle mükemmel bir ilişki içinde olduğum izlenimini yaratma tehlikesiyle karşı karşıyayım ama yine de hayatımda herkesle iyi bir ilişki ve duruş sergilemek isteyen birisi olduğumu da belirtmek istiyorum. Ancak tanıştığım herkesin benden hoşlanmayacağı da bir gerçek, maalesef!

Birkaç yıl önce Güney Afrika'nın Pretoria şehrindeydik. Yirmi üç konut biriminin yönetiminden sorumlu olarak, ortak mülkiyet başkanlığını yapıyordum. Yönetim kurulundaki üyelerden biri benimle tartışmış, ben de tartışmamıza bir çözüm bulmak amacıyla bir akşam, bazı yönetim kurulu üyeleriyle birlikte bu kişiyi ziyarete gitmiştim. Hilda konuşma esnasında birden sustu, masanın öte yanından gözlerimin içine bakarak kurul üyeleri önünde bana, "Martin, senden hoşlanmıyorum!" dedi.

Sözleri yüreğimde derin iz bırakırken bunu işitmek, özellikle benim gibi herkes tarafından sevildiğini düşünen biri için hiç kolay olmamıştı. Onun benden hoşlanmasını sağlamak için artık yapabileceğim bir şey kalmamıştı; hiçbir mantık işe yaramayacak, sonunda da bana durumu kabullenmekten, saygı duymaktan ve bununla yaşamaktan başka seçenek kalmayacaktı.

Yakın aile üyelerinden birisiyle çocukluğumuzdan beri hep çalkantılı bir ilişkim olmuştur. Yıllar içinde ayrı yerlerde büyümüş ve fazla etkileşimimiz olmamıştı ama ben onunla hep iyi bir ilişkim olsun istemiştım. Bugün onunla sağlıklı, iyi

bir ilişki kurmak için harcadığım bunca ifade ve çabaya rağmen, bunu hâlâ başarmış değilim.

Hayatının bir parçası olmamı istemediği ve benimle vakit geçirmekten hoşlanmadığı gerçeğiyle barışmalıyım. Ancak bu gerçeği kabul ettiğimde, ilerleyebildim.

Birilerini sizi sevmeye, sizden hoşlanmaya veya sizinle vakit geçirmeye zorlayamazsınız. Ailemiz içinde de benzer durumlarla sık sık karşılaşırız.

Kutsal Kitap, bu gibi durumlarda ne yapmamız gerektiğiyle ilgili açıktır. Bizi, mümkün olduğunca, diğer insanlarla barış içinde yaşamaya isteklendirir.⁹⁷

İlişkilerimizi kin, intikam ve affetmezlik içinde değil, barış içinde sürdürmeliyiz.

Anlaşmazlık Üzerine Bir Söz

Ne zaman iki kişiyi bir arada görsek, herhangi bir konu üzerinde iki farklı görüş bulmamız da kaçınılmaz olur. İlişkilerde anlaşmazlıklarla karşılaşabiliyoruz.

Anlaşmazlıklarla baş etmenin farklı yolları vardır. Duygusal zekâ seviyemiz, anlaşmazlık durumlarına yaklaşımımızı belirleyecektir. Ben, Mesih öğretisine teslim biri olarak, Kutsal Kitap'ta öngörülen ilkelerin rehberliğine yönelirim. Bu

⁹⁷ Romalılar 12 :18

ilkelerin gerçekliğine, doğruluğuna, hayatıma doğrudan etki eden, özellikle de anlaşmazlık zamanlarında sağlıklı birer kılavuz olduklarına inanıyorum.

İlişkisel etkileşimimde bana yardımcı olan bazı Kutsal Kitap ilkeleri:

1. İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.⁹⁸
2. Önce kendi gözündeki çöpü çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.⁹⁹
3. Komşunu kendin gibi sev.¹⁰⁰
4. Öfkelenin, ama günah işlemeyin, öfkenizin üzerine güneş batmasın.¹⁰¹
5. Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır.¹⁰²

Birkaç ay önce hizmet içinden, bizimle yakından ilgili, benim iyi bir Türk arkadaşım ile eşi bizden ayrılmaya karar verdi ve bize, bizimle birlikte hizmete devam edemeyeceğinin farklı nedenlerini sıraladı.

Arkadaşım uzun süredir öfke sorunuyla mücadele ediyordu. Bu konuda kendisiyle yüzleşmişim ama kendisi sorunu kabul etmeyi veya uygun bir şekilde ele almayı reddetmişti.

⁹⁸ Matta 7 :12

⁹⁹ Matta 7 :5

¹⁰⁰ Markos 12 :31

¹⁰¹ Efesliler 4 :26

¹⁰² Süleyman'ın Özdeyişleri 15 :1

Kendisi ilişkimize bir son vererek yoluna devam etmeyi tercih etti. Benim ya da toplumumuzdaki saygın inanlılar tarafından yapılan hiçbir girişim, onu ikna etmeye yetmedi. Sorunu çözmek için harcadığım bunca yoğun çabadan sonra ilişkimizin bitmiş olduğu gerçeğini artık kabul etmeliydim. Bu, Petro ve benim için acı bir deneyimdi. Bir zamanlar derin ve içten olan bir ilişkinin yasını tutmak, epey bir zamanımızı alacaktı.

Ne yazık ki bu ilişkideki anlaşmazlık, arkadaşımın çözüm olarak bu ilişkiden ayrılmasına karar vermesiyle ilişkinin bitmesine neden oldu. Ama ayrılamayacağınız ve üzerinde çalışmayı kararlı olmanızı gerektiren ilişkiler vardır. Bunlar, eşiniz veya çocuklarınız ile olan ilişkilerdir. Çocuğunuza, kendisinin artık sizin çocuğunuz olmadığını söyleyeceğiniz bir zaman hiç gelmeyecektir. Farklılıklarınız olacaktır, ama bağı hiçbir zaman kesemeyeceksiniz. Çocuğunuz kan, soy ve akrabalık bağıyla her zaman sizin çocuğunuz olarak kalacaktır.

Aynı şekilde Petro ve ben, ilişkimizin başlarında, 'boşanma' terimini evliliğimizde asla kullanmama kararı almıştık. Bu, hiçbir zaman bir seçenek olmadı! Bu ilişki, bizim hiçbir şekilde geri adım atamayacağımız, üzerinde özenle, sabırla çalışmamız gereken bir ilişki.

Anlaşmazlık sorununun çözüm kapsamı geniş ve derindir. Bu nedenle, belki bunu gerektiği gibi ele almaya yetecek bir donanımda ve kapsamlı bir rehber şeklinde size sunamam ama, hayatımda ve hizmetimde anlaşmazlıklarla baş etme

durumunda bana yardımı dokunan bazı noktaları sizinle paylaşabilirim.

1. **Dua** – Bir anlaşmazlık durumunu ele almadan önce, öncelikle buna dahil herkesi birlikte dua etmeye yönlendirdim. Bu, her zaman kolay olmaz biliyorum, ama birlikte dua ettiğimizde, durumu kontrol altına alması ve sorunu çözmeye çalışırken bize rehberlik etmesi için, Kutsal Ruh aracılığıyla, Tanrı'yı davet ettiğimizi ve üzerimizde yüksek bir gücün varlığını kabul ettiğimizi belirtiriz. Bir anlaşmazlığın olduğu, ama ilgili tarafların inanlı olmadığı bir durumda olabilirsiniz. Çözüm için çabalarken, Rab'den yardım ve rehberlik isteyebilir, içinizden dua edebilirsiniz.
2. **Sakin kalmak** – Anlaşmazlık durumuna asla öfkeli girmeyin! Eğer durum çok fazla duygusal veya öfke dolu ise, herhangi bir destekten önce, ilgili tarafların sakinleştiğinden emin olun. Ortam yeniden gerilirse, devam etmeden bir ara vermeniz yerinde olacaktır.
3. **Dinlemek** – Duygu ve düşüncelerinizi yansıtmadan önce, ilgili tarafları dinlemeye vakit ayırın. Bu, masadaki sorunu anlamanıza yardımcı olacak ve görüşünüzü bildirmeden önce, size iyi bir bakış açısı sağlayacaktır. Dinlemek için, susmak gerekir. Konu açıklanırken, karşınızdaki kişinin sözünü kesmeyin. Susmaya ve dinlemeye kararlı olduğunuzda, sıranız geldiğinde, kendinizi ifade etmeye hak kazanırsınız.

4. **Anlamaya çalışmak** – Kendinizi anlaşmazlık içinde bulduğunuz kişinin yerine koymanız, size yardımcı olacaktır. Konuya bir de onların bakış açısından bakın.
5. **“Duyguları” belirleyin** – Her anlaşmazlık belli bazı duygular içerir. Bu duygular karşınızdaki kişinin size veya eldeki konuya karşı tutumunu belirleyecektir. Aşağıdakilere benzer uygun birkaç soru sorarak, bu duyguları belirlemeye çalışın:
 - a. söylediğimde, neler hissettin?
 - b. şekilde davrandığımda, nasıl hissettin?

Davranışlarımın, bazen niyet ettiğimden daha farklı anlaşıldığını fark ettim. Bu nedenle, bu duyguların ifade edilmesini ve tanımlanması önemli buluyorum. Çoğu zaman bir durumu, ilgili diğer kişinin niyetinden çok farklı algılarız.

6. **Sorunu tanımlamak** – Eldeki konuyu tanımladık mı, artık soruna bir çözüm bulmaya odaklanabiliriz. İlgili taraflar ileride bunun kişisel olmadığını anlayacak ve birlikte bir çözüme doğru hareket edecektir.
7. **Çözüm** – İlgili taraflar etiketlendirdiğimiz soruna bir çözüm için yönelebilecek. Ve bu eylem planı umut yaratarak ilişkiye yeni bir bağlılık getirecektir. Her iki taraf çözümü kabul ederse, ilişkiyi geliştirirlerken, birbirlerini sorumlu tutabilecekler.

8. **Özür dileyin** – Hatalarınızın farkında olmak, boyutu ne olursa olsun, önemlidir. Özür dileyin; birçok anlaşmazlık durumu aslında ilgili taraflardan birinin, hatanın hemen farkına varması ve anahtar sözcük “özür dilerim” demesiyle derhal çözülebilir.
9. **Acele edin** – Bir anlaşmazlık durumu varsa, bunu yok saymayın! Bu durumu daha zorlaştıracak, acılık ve dargınlık getirecektir. Bir anlaşmazlık durumundaysanız, bunu derhal dikkate alın, çünkü ele alınmadan, kendiliğinden geçmeyecektir. Zaman her şeyin ilacı derler ama anlaşmazlık durumlarında bu, tersine işler; zaman sadece halının altındaki dargınlığı ve acılığı örter. Bu, icabına bakmazsanız, gelecekte büyük bir olasılıkla elinizde patlayacaktır. Bu nedenle İncil’in, öfkemizin üzerine güneşin batmasına¹⁰³ izin vermememiz ve ilişkilerimizdeki sorunları acilen halletmemiz konusunda bizi cesaretlendirdiğine inanıyorum. Tabii daha önce de bahsettiğim gibi, ilgili taraflar soruna bir çözüm bulmak için ilgili değilse, buna saygı duymalı ve durumu Tanrı’ya teslim etmelisiniz. Tanrı, Kendi zamanlaması ve Kendi yoluyla durumu ele alacaktır.
10. **Bir arabulucu bulun** – İlgili tarafların ileriye dönük yolda anlaşmakta zorlandıkları çatışma durumları ile karşılaşmak normal. Kendilerini çıkmaz bir yolda gibi

¹⁰³ Efesliler 4 :26

görürler. Böyle durumlarda, bir arabulucu faydalı olabilir. Yalnız arabulucu, ilgili tüm tarafların kabul gördüğü ve ilgili tüm yönleri sabırla dinlemeye istekli, tarafsız bir kişi olmalıdır. Böyle olunca, arabulucu, anlaşmazlığı çözmek için olası bir yol önerebilir.

İlişkilerde anlaşmazlıklardan çekinmeyin, çünkü doğru bir şekilde ele alındıklarında, ilişkiyi güçlendireceklerdir.

Bir ilişkiyi inşa etmek ve geliştirmek sıkı bir çalışma gerektirdiğinden, sabırlı olun. Bu, büyük faydaları olan devamlı bir çalışmadır.

Şifa Veren Bir Yolculuk

Annem ve babam birkaç yıl önce Türkiye’de bizi ziyarete gelmişlerdi. Ben ve babam birlikte İncil’de yer alan kutsal mekânları görmek için bir yolculuğa çıkmıştık. Karadeniz Bölgesi’nin Rize şehrinde bir geceliğine konaklamış, otelin çatı restoranında yemeğin keyfini çıkarıyorduk. Her ikimiz de uzun gezi turundan yorgun düşmüştük. Benim bölge balıklarını tercih ettiğimi, babamın da etli Türk yemeklerini seçtiğini hatırlıyorum. Siparişler gelmeden hemen önce, babam sevgi dolu gözlerle bana baktı ve geçmişte bana karşı yaptığı hatalar için kendisini affetmemi istediğinde, gözleri dolmaya başladı.

Çok özel bir andı, yaşadığımız o an! O zamanlar her ikimiz de ruhta yeniden doğmuş inanlılar olmamıza rağmen, kendisinin içki sorunundan kaynaklanan yara ve acılar hakkında daha önce hiç konuşmamıştık. Geçmişte bana yaşattığı acılardan dolayı babamı affetmiştim ama kendisi bunu daha önce hiç itiraf etmemiş, af dilememişti. O gece, o çatı restoranında, anı bu kadar özel yapan şey, buydu. Gözlerimde yaşlarla, onu affedebildiğimi sözlü olarak dile getirebilmişim; Kutsal Ruh yüreklerimizi yeniden onarıp birleştirirken, biz birbirimize sarılmış, ağlamış ve tanrısal bir anın keyfini çıkarmıştık.

Hayatımda asla unutamayacağım bir andı; bir babanın af dilediği ve oğulun da bu affı kabul ettiği an! Siz belki de şu an, bir çocuğunuzu, anne ve babanızı affetmeniz gereken bir konumdasınızdır. Bunu çok geç olmadan gerçekleştirin ve ilişkiyi yeniden onarın. Bizim, İsa Mesih aracılığıyla Göksel Babamızla barıştığımız gibi, Tanrı da bizim birbirimizle barışmamızı istiyor.

Çöp tenekesi Olmayın!

Vaktinizi sizi onarmak, cesaretlendirmek, ileriye yöneltmek isteyen insanlarla mı geçiriyorsunuz, yoksa hayatınızdaki insanlar sorunlarından kurtulmak için hep sizi mi kullanıyor? Sizin diğer insanları cesaretlendirmeniz, dinlemeniz ve geliştirmeniz asil bir davranış! Bazen ağlayacak bir omuz da olabiliriz. Ancak hayatınızdaki ilişki türü, sadece bu türden ihtiyaç ilişkileriye, bu sağlıklı değil.

Sağlıklı ilişkilere yaklaşımdaki sırrın, etrafımızı bizi seven, cesaretlendiren, güçlendiren ve bize inanan insanlarla kuşatmak olduğuna inanıyorum.

Hayat kısa, sizi yıkan ya da onarmayan ilişkilerde kendinizi uzun süreli tacize maruz bırakmayın. Bir ilişkiye başlarken, İsa Mesih ile kişisel bir ilişkisi olmayan ve her gün iletişim kuracağınız bu insanları dua ederek dikkate alın. Onlara yaklaşımınız nasıl olmalı? Siz, hayatında esenlik, sonsuz yaşam ve özgürlük arzulayan kişiye İsa Mesih'i tanıtacak arkadaş ya da iş arkadaşı olabilir misiniz?

İlişkiler sadakat, anlayış ve kararlılık ister. Ateş gibi, bakım gerektirirler. Hayatınızdaki önemli ilişkilere iyi baktığınızdan emin olun!

Bizim hayat yolculuğumuzda ailece bize iyi gelen ilkeler bunlar. Çocuklarımızın gelişimlerinin farklı aşamalarında ve farklı yaşlarında, ilişkilerimizi sürdürmemizde bize yardımcı olmuşlardır. Bugün biz ayrı kıtalarda yaşamamıza rağmen, çocuklarımızla bağlantıda olmanın ritmini ve rutinini hâlâ koruyoruz.

Yalnız olmak için yaratılmadık! Tanrı'nın hayatımıza verdiği bu ilişkileri besleyelim ve büyütelim.

Derin düşünme:

1. Yaşantınızdaki önemli ilişkileri sıralayın.
2. Bu ilişkileri geliştirmek için hangi adımları atabilirsiniz?
3. Birilerini affetmeniz gerekiyor mu?

6. BÖLÜM

Cömert Olun!

Genç bir Hristiyan olarak benim büyüdüğüm yerde parayla ilgili tavrımız ve cömertliğimiz neredeyse hiç tartışılmazdı. Bu nedenle kendi yolumu deneme yanılma yoluyla bulmak zorunda kalırdım. Katıldığım kilise, aylık ondalık ve bağışa adanmıştı. Bu konuda kimse beni eğitmediği ve tam olarak da kavrayamadığımdan dolayı, toy bir Hristiyan olarak, yasa karşısında zorlanmış ve kısa süre içinde de bırakmıştım. Ben, fazla kurala bağlı değil, özgür olmak istiyordum.

Ancak bu durum para konusunda hayatımda var olan boşluğu doldurmadi. Saygı duyduğum büyüklerim konuya hiç değinmemiş ve konu, çoğu sohbet ortamında bir tabu olarak kalmıştı. İleride ‘pusulam’ olacak bir ilke geliştirmek ve yolumu bulmak yıllarımı alacaktı. Hristiyan hayatımın ilk yıllarında cömertlik konusunda yaşadığım bu rehberlik eksikliği beni, konuyla ilgili deneyimlerimden bahsetmeye yöneltti.

Kişiseldir

Bu kitabın belki de en kişisel bölümü bu olacak. Sizlerle, Petro ile benim daha önce kimseyle tartışmadığımız çok samimi görüşleri paylaşacağım. Genç bir Hristiyan olarak şekil alırken konu hakkında bana rehberlik edecek, benimle savunmasız ve açık olacak ve yolu göstermeye istekli kimseyi bulamamıştım. Bu nedenle, cömertlik konusunda şeffaf olmak istiyorum.

Bu bölümdeki örneklerin ve gerçek hayat hikayelerinin, kendi yaşam deneyimlerimdeki savunmasız ve şeffaf olma kararlığım altında okunacağına ve bunların benim için bir övünme çabası ve siz okuyucuları ise suçlu hissettirme çabası olarak algılanmayacağına inanıyorum. O halde, bir tanımlamaya ne dersiniz!

Cömertlik tanımını masaya yatırmaya çalışmak karmaşık olabilir. Bunu tanımlarken, normal kabul edilen 'dünyaya ait' bir tarz mı, yoksa 'İncil'e ait' bir tanım mı tercih edeceğinize, siz karar vereceksiniz!

The Merriam-Webster sözlüğü 'cömertlik' kelimesini şöyle tanımlar:

*Cömert olmanın kalitesi veya gerçeği.*¹⁰⁴

¹⁰⁴ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/generosity>

Bana göre gerçek anlamda sorunun yanıtı bu değil. Aslında ne demek istiyor? ‘Cömert’ kelimesinin tanımına aynı sözlükte bakarsak, şunu okuruz:

*Vermede özgür; eli açık.*¹⁰⁵

Bu sanki biraz daha mantıklı, ama benim için yine yeterli değil. Bu beni, kendi cömertlik tanımını formüle etmeye yöneltti:

Sahip olduğum her şeyin Tanrı’dan geldiği tavrına sahip olma, istediği şeyi istediği zaman benden alabileceği ve bununla birlikte yaşama bağlılığıdır.

Cömertlik ve bağış meselesi bana öyle kolaylıkla gelmedi. Bu nedenle bu bölüm, bu aşamaya gelme yolculuğumu anlatacak.

Ben Güney Yarımkürede doğdum ve büyüdüm. Hayatımın büyük bir kısmında doğum günüm olan şubat ayı, Güney Afrika yazının ortasına denk düşerdi. Aşırı sıcaktır ve herkes etrafta şort, tişört ve parmak arası terlikle dolaşır.

¹⁰⁵ <https://merriam-webster.com/dictionary/generous>

Doğum günleri, aile ve arkadaşların sevdikleriyle birlikte açık havada eğlendikleri, coşkulu etkinlikler olarak bilinir.

‘Hot Wheels’tan Dersler

Beşinci yaş günümde büyükbabam, ablam, anne babamın arkadaşları ile çocukları ve kuzenim, Pretoria’daki eski evimizdeydiler. Annem bana büyük bir yaş günü pastası hazırlamış, üzerine en sevdiğim pudra şekeriyle kaplamış ve pastasının ortasına dikkatlice beş adet mum yerleştirmişti.

Babam, yaş günü hediyesi olarak bana ‘kibrit kutusu’ tarzı oyuncak altı adet araba almıştı. Bu küçük metal oyuncak arabalar, aslında ‘Hot Wheels’ olarak bilinir. Ve ben bu arabalara bayılırdım. Cömertlik, beş yaşına girdiğimde henüz gündemimin üst sıralarında değildi ve ben de yeni hediyemi kimseyle paylaşma niyetinde değildim.

Diğer arkadaşlar hediyemle oynamak istediğinde, durumu pek iyi idare edememiş, altı adet Hot Wheels marka oyuncak arabamı kaptığım gibi ceplerime yerleştirmiş ve sinirli bir şekilde arkadaşlarımdan uzaklaşmıştım. Kendimce hediyemi onlarla paylaşma niyetimde olmadığını net olarak ifade etmiştim. Arkadaşlığımız, böylesine değerli bir hediyeyi başkalarıyla paylaşacak kadar henüz gelişmemişti. Büyüdüğüm çağa ve yaşa göre tipik olarak ebeveynlerden gelen ceza, hızlı, sert ve acı eşliğindeydi!

Hediyemi parti arkadaşlarımla paylaşmaktaki isteksizliğim, babamdan hızlı ve sert bir karşılık görmüş, bir eliyle beni gömleğimin yakasından yakaladığı gibi, diğer eliyle de tokatlamıştı. Birden herkesin içinde gözyaşlarına kapılmış, her beş yaş oğlan çocuğu gibi, anneme koşarak teselli aramıştım. Ama o da bana karşı o kadar anlayışlı değildi. Arkadaşlarımla paylaşma konusundaki isteksizliğim, bir çizgiyi, sabit bir kuralı aşmama neden olmuş, ebeveynlerim hemen oracıkta bunu ele almak gerektiğini düşünmüştü. Cömert davranmamak aileme pek uymayan bir şeydi. Bana paylaşmayı öğretmek istemişlerdi ve bu ders gerekirse beşinci yaş günümde bütün arkadaşlarımla gözünü önünde verilmek zorunda olsa da, oldu!

O şaplak yüzünden acilen cömert bir insana dönüştüğümü söyleyemeyeceğim. Annem daha sonra bana, babamdan aldığım sert disiplinin hemen ardından yaş günü hediyemi parti arkadaşlarımla paylaştığımı söyleyecekti.

Gerçek Hayat Öyküleri

Hayatınızdaki cömertliği artırmanız için size birtakım pratik noktaları paylaşmak ve hayatımdaki gerçek olaylardan bazı anlarla sizi yüreklendirmek istiyorum. Bunların, benim özel hayatımdan öğrendiğim kurallar ve öyküler olduğunu tekrar vurgulamama izin verin. Tanrı'nın, her birimizle benzersiz bir şekilde işlediği gerçeğini son derece takdir ediyorum.

Ebeveynlerimin cömert paylaşım kararlılığı, hayatlarının sonraki yıllarında onların bir önceliği oldu. Babamın İsa'yla

tanışması ve hayatının değişmesiyle, hem o hem de annem kendilerini evsizlerle ilgilenmeye adadılar. İhtiyaç halindeki insanlara evimizde kalacak yer sağlamak, artık onlar için pek alışıldık bir durumdu. Babam birkaç yıl önce vefat etti, ama annem, fiziksel ve ruhsal ihtiyaç halindeki 150 evsizin bakımıyla ilgileniyor. Şu an yetmiş beş yaşında ve hayatını hâlâ başkalarıyla paylaşmaya devam ediyor.

Benim açımdan bakıldığında bu, öyle kolay gerçekleşmedi. Çünkü paylaşmayı sevmiyordum. Paylaşmayı öğrenmek zorunda kalacaktım. Herkesin paylaşmasının beklendiği bir ortamda büyümeme rağmen, bu bana doğal gelmiyordu.

İman Hayatı – İlk Adımlar

Polis teşkilatından istifa ettikten ve tam-zamanlı Hristiyan hizmetine adım attıktan sonra, bir iman hayatını öğrenmem gerekecekti. Bu, Petro ile benim, ihtiyacımız olan her şey için Tanrı'ya güvenmemiz gerektiği anlamına geliyordu. Bizim aylık bir maaş isteyebileceğimiz bir yerimiz yoktu. Tek kaynağımız İsa Mesih'ti; O bizimle ilgileniyordu.

Tanrı insanlar yoluyla işler ve bunu da genellikle Kendi halkı yoluyla sağlar. Tanrı'nın insanların ihtiyacını karşılamak için seçtiği yol, yine insanlar aracılığıyla.

Bunca yıllık iman ve güven hayatımda, göklerden üzerime bir para çeki düştüğünü henüz görmedim. Mali ihtiyaçlarım her zaman insanlar aracılığıyla sağlanmıştır. İnsanlar, ruhlarının uyarılması sonucu bize ve hizmetimize katkı

sağlamışlardır. Eğer bu insanlar katkı sağlamak için Kutsal Ruh'un yönlendirmesine itaat etmeselerdi, biz Rab'bin bize vermek istediklerini alamayacaktık.

Buna karşılık, benim de vermeyi öğrenmem gerekecekti. *Eğer ben cömert bir hayat sürmezsem, başkalarından hizmetimize cömertçe katkıda bulunmalarını beklemeye hakkım olmaz!* Kutsal Kitap bu konuda oldukça açıktır:

“İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.”¹⁰⁶

Benim doğal eğilimim, neyim varsa, özellikle 'kara gün' için saklamak olduğundan, bu benim için kolay bir ders olmadı. Kendimi ihtiyaç içinde biri gibi algılıyordum; elbette ki Rab paylaşmamı bekleyemezdi benden! İnancım, Tanrı'nın bana verdiklerini sıkıca tutarak, bana katkıda bulunmasını sağlamaktı. Rab bunu kesinlikle anlayışla karşılıyordu.

Ancak Kutsal Kitap'ı çalıştıkça, vermek ve almak ile ilgili birçok örnek beni zorlamış, genç bir misyoner olarak cömertliği öğrenmek, benim için artık kaçınılmaz olmuştu. Ve sonunda cömertlik bende bir alışkanlığa dönüştü.

¹⁰⁶ Matta 7:12

Elinde Zarf Olan Adam

1993'te Türkiye'ye gitmemizden hemen önce, Pretoria'nın kuzey banliyösünde bulunan büyük bir kilise toplantısına katılmıştık. Kilise hizmetinin ondalık sunma servisinde, cüzdanımda bulunan parayı vermem için yüreğimde çok güçlü bir istek duydum.

Sahip olduğum tüm para miktarı cüzdanımdaydı. Toplam yetmiş Amerikan Doları. Bu parayı neden vermemem gerektiği konusunda Kutsal Ruh'la nasıl da çekiştiğimi hatırlıyorum.

Birincisi, sahip olduğum tüm birikimin bu olduğunu, ikincisi, sorumluluk sahibi bir baba ve bir eş olarak, ailemin ihtiyaçlarını sağlamam gerektiğini anlaması gerekiyordu. Tanrı, elimde avucumda ne varsa vermemi benden nasıl bekleyebilirdi? Üçüncüsü, bu iyi bir kâhya olmanın kötü bir örneği olurdu.

Ama mantık yürüttükçe, yüreğimdaki baskı da artıyordu. Kilise servisi süresince benim hemen bir seçim yapmam gerekiyordu. Rab'be itaat mi edecektim, yoksa avucumdaki küçücük şeyi koruyan sorumlu kişi mi olmaya çalışacaktım?

Yüreğimdaki yoğun dürtüye uymaya karar verdim. Ondalık sepeti önümden geçerken cüzdanımda bildiğim son parayı sepetin içine attım. Bu dürtüye itaat ettiğim ve verdiğim an, ruhumu doğaüstü bir huzurun kapladığını hissettim. Kutsal Ruh, Tanrı'nın sağlayacağı güvencesiyle sanki beni teselli ediyordu gibiydi.

Servisten sonra, kiliseden çıkmak üzere ayağa kalkmış, dış kapıya yönelenlerin arasında sıramızı bekliyorduk. Sırada beklerken, tanımadığım, elinde beyaz zarf tutan bir adam bana doğru yaklaştı. Bana bakarak, beni tanımadığımı söyledi ve sonra da Kutsal Ruh'un beyaz zarfı bana vermesi için kendisini nasıl dürttüğünü anlattı. Hediye, inceliğinden dolayı teşekkürlerimi sunarak kabul ettim. Adam arkasını döndü ve gitti. Zarfı cebime koydum ve arabaya yöneldim. Zarfı açtığımda içinde toplam, üç yüz Amerikan Doları tutarında bir hediye vardı!

Kendimi tutamamış, ağlamıştım. Petro'ya olanları anlattım. Olay karşısında çok utanmış ve Tanrı bana çok özel bir ders öğretmişti. İtaat her zaman iyidir... sahip olduğunuz her şeyi vermek zorunda kalsanız bile!

Benim İçin Değil

Hayat yolculuğumuzda böyle anların, öğrenilen derslerin cömertlik konusuna yaklaşımımızı daima düzelterceği sanılabilir. Gerçeklik bize oldukça farklı bir şey gösteriyor. Kökleşmiş bir tutum, Tanrı'nın olmasını istediği şeyle uyum sağlayana dek, pek çok ders aracılığıyla sürekli olarak ayarlanır. Bu, bir alışkanlığın oturması için, bazen birden fazla ders öğrenmeniz gerektiği anlamına gelir.

Hizmet alanlarındaki ilk yıllarımda ben, kendimi cömert bir kişi olarak algıladım. Bir şekilde, hayatımdaki o ana kadar, sadece gelişigüzel ve yapabildiğim ölçüde verirdim. Ondalık öğretisine, bir 'Eski Ahit Kavramı' gözüyle bakar,

Yeni Ahit imanlılarının, yeni çağda yaşayanların, yani bizlerin, Eski Ahit'in yasalarına artık bağlı olmadığımıza inanırdım.

Bu durumda, gittiğim kiliseye ondalık vermenin ve cömert olmanın ölçüsü, benim için, 'benim isteğim ve beni memnun ettiği' anlamına geliyordu. Lütuf altında yaşadığıma ve Tanrı'nın ihtiyaçlarımı anladığına inanıyordum. Ondalıklarını kiliseye her ay, tam ölçüsünde verenlere tabii karşı değildim. Buna karşılık, yüksek yerlerde yürüdüğüm ve yürüdüğüm bu yolun, lütuf, sevgi ve anlayış yolu olduğuna inanıyordum. Benim algıma göre, cömertlik ve vermek, varlık durumuna bağlıydı.

Ver Gitsin!

2006 yılında, Türkiye'nin güneydoğusunda verilen on dört yıllık hizmetin ardından, ülkeyi terk etmeye zorlandık. Malatya'nın devlet yetkilileri, bizim oturma ve çalışma izin sürelerini uzatmayı reddetmiş, ülkemize geri iade edilmek üzere bizi sınır dışı etmişti. Türkiye'de uzun süre kalmayı istediğimizden bu durum, Petro'da ve bende, bir şok etkisi yaratmıştı. Üstelik bu öngörülemeyen olaylar, aile olarak, üzerimizde fazla miktarda maddi baskı da yaratmıştı. Maddi imkânsızlıklar ve birkaç hafta gibi kısa süre içinde ailenizi nasıl ülkenize geri taşırsınız?

Güney Afrika'daki kilisemiz ile aramızda pek çok yazışma oldu. Bütçe enine boyuna tartışıldı, planlar yapıldı, derken ayrılma saati geldi çattı. Güney Afrika için, yani bir kıtadan

bir diğerk kıtaya geçmek için, beş kişilik uçak biletine ve eşyalarımızın nakliyesine ihtiyaç vardı. Kısacası, Güney Afrika'ya taşınmak için gereken para miktarı inanılmazdı.

Hesaplamalarımıza göre, Türkiye'deki evimizi konteyner aracılığıyla Güney Afrika'ya taşımak, Güney Afrika'da sıfırdan yeni bir ev kurmaktan daha kolay olacaktı.

Maliyet, maddi durumumuzun çok ötesinde bir rakama, 10.000 Amerikan Doları'na ulaşmıştı. Her iyi misyoner gibi, bu konuda dua ettik, oruç tuttuk ve mali ortaklarımıza gereksindiğimiz yeni gelişmelerden bahsettik. Para, yavaş da olsa, banka hesabımıza akmaya başlamış, birkaç gün içerisinde hesabımızda beklenmedik bir rakama ulaşmıştı; 1.000 Amerikan Doları!

Bir gece geç saatlerde, yatakta uyanık, Petro'nun yumuşak uyku sesini dinliyor ve konu hakkında Tanrı'ya güvenmekte zorlanıyordum. Tanrı bizi zorlu yolculuklara çıkarmış ve ihtiyaçlarımızı daima sağlamıştı ama bu defa, bizi bundan nasıl çıkaracağı konusunda hiçbir fikrim yoktu! Yasal nedenlerden dolayı, ülkeyi derhal terk etmeliydik. Ve Tanrı bunu mümkün kılmayı ağırdan alıyor gibiydi. Sessizce, "Rab, sana güvenmek istiyorum!" diye dua ediyordum. "Ama şu an bunu tam olarak kanıtlamıyorsun! Bizim çok paraya ihtiyacımız var ve Sen bize bunun çok azını verdin. Benim 1.000 Amerikan Doları ile ne yapmamı bekliyorsun?"

O anda Kutsal Ruh'tan aldığım uyarı midemin kasılmasına yetmişti: "Ver gitsin!"

Daha beş dakika öncesine kadar 1.000 Amerikan Doları acınacak bir rakam gibi görünürken, şimdi, hayatımda vermiş olacağım en yüksek rakamı ekmem için Tanrı bana meydan okuduğunda, zihnimin beyaz tahtasında canlı, kırmızı bir kalemle yazılmış büyük bir sıfır görüyordum. Petro'yu, tavsiyeden çok, suçluluk duygusundan az da olsa kurtulmak için uyandırdım. Petro, mahmur, uykulu gözlerini ovuşturarak kalktığı anda, Tanrı'ya, "karım aracılığıyla konuş benimle!" diye yalvarıyordum. "Bu tuhaf fikrin Sen'den değil de şeytandan geldiğini göstermek için eşimi kullan!"

Durumu karıma açıkladığımda, hatta fikrin düpedüz saçmalık olduğunu vurguladığımda bile, gayet sakin, "yine de gitmek zorundayız, değil mi?" dedi.

"Demek istediğim, Tanrı'yı görmezden gelip, O'ndan hâlâ yardım bekleyemezsin. Ver gitsin!" Gecenin geri kalanında, Tanrı'nın bana yüklediği görevin büyüklüğü konusunda beni endişeden kıpır kıpır bırakarak, sakince yana döndü ve yeniden uykuya daldı. Sabah olunca durumla yüzleştim ve İstanbul'daki OM ofisinde çalışan bir iş arkadaşını aradım. Durumumuzu isteksizce kendisine açıkladım ve sabahın erken saatlerinde aldığım ani bir uyarıyla 1.000 Amerikan Doları göndereceğimi söyledim.

Telefon hattının diğer ucunda bir hıçkırık sesi duydum. Hıçkırıklar arasında, kendisinin de taşınacağını, ailesiyle birlikte Türkiye'nin yeni bir bölgesine taşınmak için tam da bu miktarda bir paraya ihtiyacı olduğunu anlatıyordu. Bunun sağlanması için Rab'be yalvarıyordu ve şimdi, Tanrı bunu sağlamış görünüyordu. Bu, onun duasına bir cevaptı!

Böyle olmasını kesinlikle tercih ederdim. Banka hesabımda yüklü hesap güvencesiyle Tanrı'ya güvenmek, şüphesiz kolay olurdu. Biz, tüm ödeme ve harcamalarımız için ödememiz gereken toplu parayı bir kerede alamadık. Bunun yerine, uluslararası taşınma için posta kutumuza düşen her fatura tutarı kadar bir rakamı, borçlanmadan yetecek miktarda ve azar azar alacaktık. Uçak biletlerimiz tam zamanında ödendi. Malatya'daki bütün ev eşyalarımızı paketlemek için Petro'ya yardımcı olacak bir taşınma şirketi kiralamıştık. İşçilere ücretleri teslim edecek kadar bir fona, ancak son iş gününde sahip olmuştum. Konteyneri deniz yoluyla gönderebilmem için verilen fiyat teklifi, bir gün banka hesabımızda keşfettiğim küçük miktar krediyle inanılmaz korelasyon göstermişti. Tanrı, gündelik ekmeğimizi ve itaat için gerekenleri bize, günden güne veriyordu.

Öğrenilen Ders – Sonunda

Cömert ve itaatkâr davranarak 1.000 Amerikan Dolarını önceden vermeseydim, cömertliğimizin meyvelerini toplayamayacağımıza inanıyorum. Bu sıkıntı zamanında geri dönüşü olmayan bir cömertlikle bize yardım edebilecek tek kaynağa, İsa Mesih'in kendisine güvenmeye devam ettik.

Mesih'in kendisine tamamen güvendiğimiz bir durumda, O'nun mucizevi gücünü deneyimlemek için en iyi ortamda

oluruz. Tanrı, kullarının ihtiyaçları karşılınsın diye insanları harekete geçirecektir.

Güney Afrika'ya taşınmamızda yaşananlardan sonra, ben, bir daha eski ben olamazdım. Cömertlik, artık bizim yaşam tarzımızdı. Cömertliğe inanıyor ve bu cömertliği şimdiye kadar yaşadıklarımızın ötesine taşımak istiyorduk.

Ancak öğrenilen dersler, her zaman uygulanan dersler değildir. Öğrendiklerimizi bazen unutma eğilimindeyiz. Tanrı'nın geçmişteki işleyişini gördüğümüz halde, içinde bulduğumuz mevcut durum bazen bizi, eski kusurlarımıza geri dönme noktasına getirecek kadar bunaltabilir. Kusur, her kişi için farklı görünür. Benim için kusur, elimdekini sıkı sıkı tutarken, Tanrı'nın sağlamasına çabalamam demektir. Yine de Tanrı bana, tekrar ve tekrar, O'nu tüm ihtiyaçlarımın tek kaynağı yapmayı öğretmek zorunda.

Her Şey Tanrı'ya Ait

Bu, dünya çapında çoğu tam-zamanlı çalışan misyoner ve çalışanda karşılaştığım bir tutum. Cömertliğin, hayatımızın önemli bir parçası olduğunu, alınan inanılmaz bereketlerine kıyasla, oldukça önemsiz görüldüğünü itiraf ederiz. Hal böyleyken, dünyanın dört bir tarafındaki Hristiyanlar bırakın geleneksel Hristiyanlığın bize öğrettiği 'yüzde on' vermeyi, gelirlerinin yüzde bir buçuk, bilemediniz yüzde ikisinden fazlasını dahi kiliseye veya Hristiyan yardım kurumlarına

vermezler.¹⁰⁷ Sahip olduğumuz her şeyin Tanrı'ya ait olduğuna gerçekten inanan bir tavırla yaşasaydık, nasıl olacağını hayal edin!¹⁰⁸

*"Bugün paranız, mevkiiniz ve gücünüz varsa, bu doğdunuz yere ve yüzyıla, hiçbirini kazanmadığınız yeteneklerinize, kapasitenize ve sağlığınıza bağlıdır. Kısacası, tüm kaynaklarınız sonunda Tanrı'nın armağanıdır."*Tim Keller¹⁰⁹

Eğer sahip olduğum her şey Tanrı'ya ait ise, o zaman ben bana verilenlerin sadece bir kâhyası-görevlisiyim demektir. Bu aynı zamanda, sahip olduğum her şeyin Sahibinin, bana emanet ettikleriyle ne yapacağıma karar verme hakkına da sahip olduğunu gösterir. Bunlarla dilediğini yapabilir!

Fransa'ya vardığımızda, Fransızca öğrenmek için Paris'in güneyindeki bir dil okuluna yazılmış, bir yıllık dil eğitimden sonra da Fransa'daki Türkçe konuşanlar arasında hizmete başladığımız bir Türk mahallesine yerleşmiştik.

¹⁰⁷ <https://nonprofitssource.com/online-giving-statistics/church-giving>

¹⁰⁸ 'Her şey Tanrı'ya aittir' konusu üzerine Kutsal Kitap ayetlerinden çalışın; Yaratılış 14:19-22, Mısır'dan Çıkış 9:29, 19:5, Levililer 3:16, 25:23, 27:26, 27:30, Yasa'nın Tekrarı 10:14, Eyüp 41:11, Mezmurlar 24:1, 50:10-12, 74:16, 95:4-5, 104:24, Yeremya 46:10, Daniel 2:20, Hagay 2:8, Romalılar 12:19, 1. Korintliler 10:26

¹⁰⁹ <https://www.kevinhalloran.net/the-best-timothy-keller-quotes/>

Arabanı Ver Gitsin!

Avrupa'da yaşamak, özellikle Güney Afrika gibi ülkelerden gelen misyonerler için pahalı gelebilir. Yaşadığımız maddi ihtiyaçları bir bağlama oturtmak adına size aşağıda şekilde açıklamaya çalışacağım. Güney Afrika'da bir öğretmenin her ay aldığı ortalama bir maaşı ele alın ve bunu dörtle çarpın, karşılaştırdığınızda, bizim ailece Fransa'da sadece geçinmek için ihtiyaç duyduğumuz para miktarı hakkında bir fikriniz olacaktır. Gördüğüm kadarıyla, denklem her zaman şuydu; benim maddi ihtiyacım ne kadar büyükse, sağlayacağı ekmek için Tanrı'ya güvenmem gereken iman da o kadar büyüktü.

Fransa'da Türkçe konuşanlar arasındaki hizmet, ülke genelinde her ay, altı farklı şehri ziyaret edecek ölçüde büyümüştü. Bu yüzden uzun mesafe yapabilecek, daha güvenilir bir araca ihtiyaç vardı. Rab'bin lütfuyla, ikinci el, az kilometrede ve iyi durumda bir araç satın alacak yeterli para toplanmıştı. Bir sabah Petro yanıma geldi ve ben o sıralar hâlâ eski aracımı satmak için planlar yapıyordum. Eski aracımızı ihtiyaç içindeki bir aileye vermek için yüreğinde güçlü bir yönlendirme duyuyordu. Şaşkına dönmüştüm!

1.000 Amerikan Doları vermenin yeterince zor olduğunu ve dersimi de kesinlikle aldığımı düşünüyordum. Bu olaydan sonra, bağışlarımızı arttırmaya cesaretlendik ve çıtayı giderek yükselttik. Cömertliğimiz arttıkça, yaşadığımız mali bereket de artıyordu. Yalnız hemen burada, cömertliğin, mali bereket almanın bir önkoşulu olmadığını özellikle vurgulamak istiyorum. Aksine, bizim temel ilkemiz ve bakış

açımız, sahip olduğumuz her şeyin Tanrı'ya ait olduğudur, yani O'nun mal varlığımızla dilediğini yapabileceğidir. Bu tutum içerisinde yaşadıkça biz, Rab İsa'nın gerekli tüm ihtiyaçlarımızı sağladığına ve sağlayacağına inanıyoruz.

Araba bağışlamak hiç aklımdan geçen bir şey değildi. Eski arabamız, bana göre, gelecek mali sıkıntılar için bir kaynaktı. Küçük, gri renkte Nissan Almera'mızı satarak, gelecekteki 'zor zamanlar'a birikim yapma niyetindeydim. Görünüşe bakılırsa, Rab'bin başka planları vardı ve konuyla ilgili olarak da karım aracılığıyla konuşmaya karar vermişti! Sevgili karımın ifadesine göre benim başlardaki ısrarcılığım, konu üzerinde dua ettikten sonra uçup gitmişti. Her ikimiz de aracımızı, kalplerimizde özel yerleri olan bu aileye vermemiz gerektiğini yine kalplerimizde hissettik. Öncesine kadar, hiç araç bağışlamamıştım! Kararımızı verdik ve bu aileyle bir görüşme ayarladık. Yalnız bu Türk Hristiyan ailenin yapacağımız şeyle ilgili en ufak bir fikri bile yoktu!

Masanın etrafında oturmuş hal-hatır soruyor ve ihtiyaçlarını ilgiyle dinliyorduk. Sohbet sırasında, arabamızı kendilerine vermemiz konusunda Rab'bin yüreğimize dokunduğunu bildirdik. Misyoner halimizle aracımızı verme istediğimizi anlamakta zorlanmış, bu yüzden de niyetimizi birkaç defa yenilemek zorunda kalmıştık. Türk dostum, sonrasında, gözyaşları içinde bunu onlara sağlayan Rab'be şükretti. Bir ihtiyaçları vardı ve konu hakkında başvuracak hiçbir yerleri yoktu. Rab onların bu dileğini yüreğimize işlemiş, bizler de

buna itaat etmiş ve bu aileye Tanrı'nın bir bereket kanalı olmuşuk.

Bağışlarımızla, Tanrı'nın bereketini kendi gelirimize salmış ve bu aileye de bir bereket olmuşuk. Arabanın anahtar ve evraklarını bu aileye bıraktıktan sonra yol boyunca, bu aileye bir bereket olabildiğimiz için, her ikimizde yürekten coştuk.

Cennetin Kapısı Açıldı

Ruhta neyi başlatmış olduğumuzu tahmin bile edemezdim! Takip eden birkaç ay içinde gerekli ihtiyaçlarla ilgili birkaç atılım gerçekleştirdik. Bir apartman dairesinde oturuyorduk ve küçük, bahçeli, dışından da yararlanabileceğimiz bir ev kiralamak istiyorduk. Yalnız bu türden bir konaklama yerini kiralamanın ne kadar zor olabileceğini, ancak Fransa'da yaşayan bir kişi takdir edebilir. İki hafta gibi kısa bir süre içerisinde, sadece bütçemize uygun bahçeli bir ev kiralamakla kalmamış, üstelik taşınmıştık da! Bu ani, beklenmedik gelişme bizim, buzdolabı, çamaşır ve bulaşık makinesi gibi temel ihtiyaçlara neden olmuştu.

Takip eden haftalarda, Petro'nun yakın arkadaşlarından Sultan, bir çamaşır makinesi satın alabileceğini söyledi. Bizim bir çamaşır makinemizin olmadığını biliyordu. Petro, çamaşırılarımızı dışarıda, yerel çamaşırhanelerde yıkamak ve kurutmak için Paris'in tipik, oldukça yağışlı havasında sıkça dışarı çıkmak zorunda kalıyordu. Çamaşır makinesi kısa sürede geldi ve kullanıma hazır şekilde yerleştirildi.

Bir sonraki hafta, başka bir Türk inanlı bize uğradı ve bizim için bir buzdolabı alabileceğini söyledi. *Havalara uçmuştum! Türklere hizmet ettiğim bütün bu yıllar içerisinde, ihtiyaçlarını karşılamak zorunda olan hep bendim.* Türkler arasındaki hayatım ve hizmetim boyunca, hiçbir zaman bana bir şey verme niyetleri olmamıştı. Bununla, onların misafirperver olmadıklarından bahsetmiyorum. Tam tersine, öyledirler diyorum! Onlar için yabancı, her zaman zengin, ihtiyaçları karşılama imkânına sahip ve ihtiyaç halinde yaklaşılması gereken kişi olarak kabul görmüştür.

Hal böyleyken, bu defa bir Türk inanlı, son model bir buzdolabı alma niyetiyle bana yaklaşmıştı. Birkaç gün sonra, buzdolabı teslim edildi. Hemen arkasından bir başka Türk inanlıdan, bulaşık makinesi almamızı sağlayan bir hediye daha aldık.

Böylece, basit, eski bir araç ekerek ruhsal dünyada bir şeyleri serbest bırakmış, ailece üzerimize bir bereket yağmurunun yağmasına neden olmuştuk. Aslında yazılmış olanı öğreniyorduk:

“... vermek almaktan daha büyük mutluluktur”¹¹⁰

Özel hayatımdan, deneyimlediklerimden paylaşabileceğim buna benzer daha birçok hikâye var ama bu, bir sonraki

¹¹⁰ Elçilerin İşleri 20:35

kitap konusu olsun, yoksa bu bölümün odak noktasını kaçırmış olacağım! Bizim hayatımızda meydana gelen bu olaylar bizi cömert bir hayat sürmeye yüreklendirdi. *Cömert bir tutumla bereket, Tanrı'nın Kendisinden akacaktır.*

Biraz da Paradan Konuşalım

Bizim geleneksel Hristiyan çevrede mal mülk, para ve cömertlik konularında tartışmak, konuşmak veya vaaz vermekle ilgili bir tereddütle karşılaşırım. Hristiyanlar genelde para konusundan çekinir. Bu, paranın ve parayla bağlantılı şeylerin kötü olduğu tavrından veya inancından kaynaklanıyor olabilir. Ben bu kavramın, Kutsal Kitap'taki şu ayetten gelebileceğine inanıyorum:

“... her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir.”¹¹¹

Hristiyan toplumumuzdaki iyi niyetli birçok insan, para konusunu tartışmamak için bu ayeti gerekçe olarak alıntılar. Bunun, Kutsal Yazıların bu özel ayetinin yanlış yorumundan kaynaklandığına inanıyorum. Değerli bu Hristiyanlar bu ayetin sadece ikinci yarısına odaklanıyor:

¹¹¹ 1.Timoteos 6 10

“... her türlü kötülüğün bir kökü de para...”

Buna bağlam içinde bakmamız gerekiyor. Diyor ki:

“... her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir.”

Parayı Tanrı'yı sevdiğinizden daha çok seviyorsanız, sizi sürekli düşüşe, bir sarmala doğru sürükleyen bir yoldasınız. Paranın kötü olduğundan bahsetmiyor.

İncil'deki kaynaklara bakıldığında, İsa'yı sık sık paradan bahsederken görürüz. İsa'nın en çok öğrettiği, vaaz ettiği ve ilgilendiği konu, Tanrı'nın Krallığıdır. İsa'nın öğretilerinde gördüğümüz en önemli tek konu budur.

İsa'nın en önemli ikinci öğretili ve vaaz konusu, mal mülk ve paraya olan tutumumuzdur.

İsa, mal varlığına karşı tutumumuzdan ve parayla ilgili davranışımızdan sık sık söz eder. İsa'nın, takip eden bu iki konunun ardından, hakkında öğrettiği dua, iman ve kutsallık konuları da bir o kadar önemlidir.

Pavlus'un Filipililer kilisesine yazdığı mektupta, Pavlus, onları – ve bizleri – İsa Mesih'in düşünce ve tavrına sahip

olmaya yüreklendiriyor.¹¹² Demek ki, benim yürüyüşüm ve konuşmam, İsa'nın yürüyüşü ve konuşması gibi olmalı. Sık sık Tanrı'nın Krallığı hakkında konuşmalıyım. Ayrıca mal varlığı, para konusu ve Hristiyan olarak bunların nasıl üstesinden geldiğimiz konularında da konuşmalıyım. Ama biz bunu özel mesele haline getirme eğilimindeyiz. Halbuki İsa ve ilk dönem kilise öğretilerinde mali durum ile mal varlığı konuları, normal tartışma konularıydı. Bizler de Hristiyanlar olarak, bu prensipleri benimsemeliyiz. Bakalım İsa ne diyor!

Cömertliğin İncil temeli

Biz cömertliği yıllar içinde öğrendik. '**Öğrendik**' cümlesi üzerinde vurgu yapıyorum, çünkü bu, Petro'ya ve bana doğal gelen bir şey değildi. Buradaki 'öğrendik', cömertlik konusundaki düşünce tarzımızı değiştirmek zorunda kaldık anlamında. Cömertliğe yaklaşımımızın, mutlaka İsa'nın İncil'de öğrettiği gibi olması gerekmediğine ikna olmuştuk. Bizim için öncelik, İsa'nın öğretilerine uyumlu ve bağlı olmaktı. İncil, cömertlik konusunda oldukça açıktır.

Bir Hristiyan için, sahip olduğu her şey Baba Tanrı'ya aittir.

¹¹² Filipililer 2:5

Cömertliğe yaklaşımımızı değiştiren Müjde'deki ayetlerden biri de şudur:

“Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız.”¹¹³

İncil'in tek bir ayetine dayanarak bir bütün teoloji veya doktrin inşa edilmemesi gerektiğinin farkındayım. Bu özel ayet, benim cömertliğe olan yaklaşımımı değiştirmiş ve bir bütün olarak Kutsal Yazıların ışığında, İsa'nın cömertliğe olan yaklaşımıyla uyum sağlamaktadır.

Buradaki buyruk açıktır:

“Verin, verdiğiniz gibi size verilecektir...”

Almanız için, önce vermelisiniz. Tanrı'nın size geri verme şekli, bizim O'na verdiğimiz yol veya ölçü ile aynı değildir.

Tanrı bize verdiğinde, şöyle olacaktır:

¹¹³ Luka 6:38

- . bol bir miktarda...
- . iyice bastırılmış...
- . silkelenmiş...
- . ve taşmış...

Luka'nın kullandığı benzetme, buğday unu benzeri bir şeyle doldurulan bir kap benzetmesidir. Kabı dolduran kişi, kabın her santimlik alanının kullanıldığından emin olmak istiyor. Un taşana kadar, iyice bastırılıyor ve silkeleniyor. Tanrı'nın bizlere geri verme şekli iyidir ve cömert miktardadır. Tanrı verdiğinde, öyle iyi, öyle bol ki, taşar!

En ilgi çekici kısım, bu ayetin ikinci yarısında, Luka'nın, hangi ölçüyle verirsek, aynı ölçüyle bize tekrar ve tekrar verileceğini belirttiği kısımdır.

Tanrı'nın Yüklüğü

Sağlıklı bir hayal gücüm var ve bu ayeti düşünmek bende, hayali bir olayın resmini çizme isteği uyandırıyor. Burada bir ölçü, bir kap var ve bu kap, benim ölçüğüm. Kabın ölçüsü, benim verdiğim miktar veya rakamdır. Cömertlik üzerine yaptığımız sohbetin hatırına, biraz da cömertliğin mali yönüne odaklanalım.

Zamanınız, hediyeleriniz veya kaynaklarınız konusunda cömert olmak gibi, cömertliğin diğer yönlerini etkisiz hale

getirmek istemiyorum. Bu bölümün odak noktasında kalmak için, cömertlik konusundan bahsederken, konunun mali yönüyle kalmamızı, ancak cömertlik konusunun para dışındaki unsurları da kapsadığını bilmenizi istiyorum.

İncil, verdiğimde kullandığım ölçüden bahsederken, belirli bir hacmi, belirli kapları ve verilen belirli bir miktarda parayı tarif ediyor. Bu kaplar küçük ya da büyük olabilir. Buradaki ilginç olan varsayım, benim, veren olarak verme ölçüsünü belirliyor olmamdır. Verdiğim ölçüde bana geri verilecektir.

Bu basit gerçeği şöyle özetleriz: az veren az alır, buna karşılık, çok veren çok alır.

Hayal gücüm biraz daha ilerliyor! Varsayalım cennette bir tür bir ambar, bir yüklük, bir dolap veya nasıl tanımlamak isterseniz, ondan olsun!

Kullandığımız kapların biriktiği bu yer hakkında konuşalım biraz! Cennette her birimizin bir dolaba yerleştirilmiş böyle bir kabı olduğunu ve bu haznenin altında da adımızın yazılı olduğu hayal edelim. Bir tür üç boyutlu bir yazıcı bulunsun. Ben para bağışladığımda, Tanrı benim bağış ölçümü alsın ve bir kopyasını çıkarsın. Ölçüm, bir çay kaşığı, bir küçük şişe veya diyelim ki çok cömert bir kişiyim, o zaman ölçüm, yirmi beş galonluk bir varil büyüklüğünde olsun.

Her Şeye Gücü Yeten Göksel Babamızın, verdiğimiz ölçüyü kaydettiğini, üç boyutlu yazıcıya koyduğunu ve o ölçünün birebir kopyasını çıkardığını hayal ederek devam edelim. Üç boyutlu kopyayı makineden çıkarsın ve onu cennetteki dolaba doğru götürsün. Ölçümü koyabileceği açık bir yer arasın, bulduktan sonra adımı, kabımın altına şeffaf siyah bir çıkartmayla koysun. Tanrı dolabı kapatsın ve Kendi işine dönsün.

Bir dahaki sefere bir ihtiyacım olduğunda, Kutsal Yazıları ve Tanrı'nın bana olan sevgisini bilen bir Tanrı çocuğu olarak, bir dilek ile Tanrı'ya yaklaşayım. İhtiyacım, maddi bir ihtiyaç olabilir. Tanrı'ya, İsa'nın adında, O'ndan ne dilersem, lütfu sayesinde ihtiyacımı karşılayacağını söylediğini anlatayım. Sevecen Babamızın, duamı ederken beni izlediğini hayal ediyorum. Bana biraz beklememi söylesin ve dolaba doğru, herkesin ölçülerinin saklandığı depoya yönelsin. Kapısını açsın, alfabetik sırayla dizilmiş isimlere baksın ve sonunda ismimi bulsun. Kabımı çıkarsın. Bu kap, bir çay fincanı, bir kaşık veya koca bir varil olabilir. Ve yatırdığım ölçüyü bana geri saymaya başlasın.

Bu, O'nun Sözü'dür. Verdiğimiz ölçüyle, bize geri verecek! İhtiyacım, cennette yatırdığım ölçüden büyükse, fazlasına ihtiyacım konusundaki hayal kırıklığımı, Sevecen Babama nasıl ifade ettiğimi ve ağladığımı hayal ediyorum. Göksel Babamın bitmeyen bir sevgiyle beni gözlediğini, son derece üzgün, ama üzerinde ismim yazılı ölçünün bu olduğunu bana belirttiğini hayal ediyorum. Görüyorsun dostum, Tanrı her zaman Sözü'ne sadıktır.

Arttırabilirsin

Tanrı verdiğimiz ölçüyle bize vereceğini söylüyorsa, bu aynı zamanda ölçümü arttırmak için harika bir fırsatım olduğu anlamına da geliyor.

Tanrı'ya şimdiye kadar hep bir çay kaşığı ölçüsünde verdimsem – küçük ya da büyük – verdiğim ölçüyü kolayca ve uygun bir şekilde artırabilirim. Verme ölçümü artırdıkça, ölçümün (kabımın) kapasitesi artacaktır. Bugün önünüzdeki soru şu; cennette Tanrı'nın dolabındaki ölçünüzün boyutu ne? Ölçünüzün yeterli olduğunu düşünebilirsiniz, ama bunu ancak size zaman gösterecektir. Ölçünüzün yeterli olup olmadığı, er ya da geç ortaya çıkacaktır. Bir sonraki ihtiyacınızda, Tanrı ambarındaki dolaba gidecek, kapısını açacak, adınızı bulacak ve verdiğiniz ölçüyle size geri verecektir. Bu, şu anki ihtiyacınıza yeterli olacak mı?

İyi haber, bunun yeterli olmayabileceğini düşünüyorsanız, ölçünüzü arttırabileceğinizdir. Ölçüyü nasıl arttırabileceğinizi sorabilirsiniz. Yanıt basit! Daha önce verdiğinizden daha büyük bir ölçü ile verin. Ne kadar çok vererseniz, o kadar çok alırsınız.

Elçilerin İşleri kitabında bir yerlerde şöyle okuyoruz:

“...’Vermek almaktan daha büyük mutluluktur’.”¹¹⁴

¹¹⁴ Elçilerin İşleri 20:35

Bu, bereketleri üzerime yağdırmak için eşsiz bir konumda olduğum anlamına geliyor. Peki bu nasıl olacak? Vererek!

Tanrı'nın söylemek istediklerine inanıyorum. Eğer 'vermek almaktan daha büyük mutluluktur' diyorsa, bu tamamen öyledir. Başka bir yerde de şöyle söylüyor:

*“... Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.”*¹¹⁵

Bütün bu eylemler – verme, üzerimize esenliğin akması, sevinç yaşama – bizim üzerinde bir şeyler yapabileceğimiz eylemlerdir ve nedense ancak Tanrı'nın bileceği bir şekilde cömertliğimizle doğrudan bağlantılıdır.

Yukarıda sözü edilen ayetlere bakarak karşılığında bana verilecek ölçünün büyüklüğüne etki etmemin mümkün olduğu sonucuna varmak, Tanrı'nın buna göre sağlayacağı ümidiyle vermelerimi artırabileceğim anlamına gelmektedir.

Ben hiçbir şekilde refah teolojisi savunucusu değilim. Tanrı dilediğini, dilediği şekilde yapabilir. Ben sadece Tanrı'yla olan yolculuğumdaki kişisel deneyimimi sizinle paylaşmak istiyorum. Paylaştığım ilkeleri sevip sevmemek size kalmış! Bu ilkeleri kendi yaşamınızda uygulamaya ve denemeye yüreklenmiş hissedebilirsiniz, faydalarını da uygulanıp denendiklerinde elde edebilirsiniz.

¹¹⁵ 2. Korintliler 9:7

Ya da sizin için hiçbir zaman işe yaramayacaklarını, dinsel yöneliminize aykırı olduklarını varsayarak bunlara kayıtsız kalabilirsiniz. Yaklaşımınız ne olursa olsun, bunların benim kendi deneyimlerim olduğunu bilmenizi istiyorum. Ben Tanrı'yı yaşantımda bu yolla deneyimliyorum.

Bizim, karım ve benim Tanrı'yla yürüyüşümüzde, O'nun hizmetimiz ve hayatımız üzerindeki mali bereketinin tadını çıkarmaya devam etmemiz için, mali açıdan her zaman cömert olmamız gerektiğini çok erkenden öğrendik.

İlk Ürün İlkesi

Gelirimin ondalığını kiliseye vermenin, bir Eski Ahit¹¹⁶ kavramı olduğuna, şimdiki yeni düzende Yeni Ahit inanlısı ve İsa takipçisi olduğumuza nasıl ikna olduğumdan daha önce bahsetmiştim. Biz yasanın lanetinden ve esaretinden özgürüz. Aynı fikirde olabilirsiniz, ancak bir süreliğine **ilk ürün** ilkesi hakkında konuşmama izin verin.

Bu ilk ürün ile ilgilidir. Kutsal Kitap'ın hemen başında Kayın ile Habil'in hikayesiyle karşılaşırız.¹¹⁷ Bazılarınız hikâyeyi biliyordur. Kayın ile Habil sunularını Rab'be getirirler. Kutsal Kitap Yaratılış dördüncü bölümünde, Kayın'ın, toprağından bazı meyveleri, Habil'in ise koyunlarından bazı ilk doğanları

¹¹⁶ Malaki 3:10

¹¹⁷ Yaratılış 4

Rab'be kurban etmek üzere getirdiğini bize öğretiyor. Kayin'in sunuları kabul edilmez, ama Habil'in sunuları kabul edilir. Kayin öfkesinden kardeşi Habil'i öldürür ve Tanrı'yla yüzleştikten sonra da Tanrı'nın laneti altına girer.

Tanrı'nın neden bu denli adaletsiz olduğunu daha önce hiç merak ettiniz mi? Tanrı, neden Habil'in sunusunu kabul eder, ama Kayin'in sunusunu kabul etmez? Kutsal Kitap Yaratılış dördüncü bölümde, Kayin'in toprağından bazı meyveleri, Habil'in ise sürüsünden ilk doğanları getirdiğini anlatır. Sonradan Musa'nın yasasına baktığımızda, bunun Tanrı'nın ilk ürün isteğıyle denkleştığını görürüz. Tanrı arta kalanlardan asla etkilenmez ve memnun olmaz! Göksel Babamız dünyanın O'nunla barışması için bir yol açtığında, dünya ile arasında barış olsun diye biricik ve tek Oğlu İsa Mesih'i verdi. Tanrı Kendi ilkinin verdi ve O, Kralların Kralı, Rablerin Rabbi olarak en iyiyi hakleder, arta kalanları değil!

Kayin ile Habil'in kendi emeklerinden Rab'be bir sunu getirdiğini unutmayın! Doğal olan buydu. İnsanoğlu bunu, Musa'nın yasası var olmadan da önce biliyordu. *Tanrı'ya ilk payı vermek, Musa'nın yasasıyla getirilmedi, bu, önceden var olan bir eylem ve davranıştı.* Bu yüzden Tanrı'ya ondalık ve adak sunma kavramının, Musa yasası kökenli bir Eski Ahit kavramı olduğu, İsa'nın dirilişiyile yasadan özgür olduğumuz, dolayısıyla ondalık ve adak sunma zorunda olmadığımız sonucuna varmak yanlıştır. İlimizi Tanrı'ya verme kavramı, bundan çok daha önce de vardı ve bu, hâlâ Tanrı'yı onurlandırmaktadır.

Görüyorsun dostum, Tanrı biricik Oğlu'nu, İlk doğanını¹¹⁸ gönüllü verdi. Aynı şekilde, Tanrı da bizden O'na ait olanı, yani ilk ürünü vermemizi bekliyor. Kayin'in sunusu kabul edilmedi, çünkü ilk ürün değildi, ama Habil'in sunusu kabul edildi, çünkü ilk üründü.

Musa yasası altında tarımcılık ya da hayvancılıkla uğraşan bir çiftçi olsaydınız, sürünüzün veya mahsulünüzün ilk meyvesi Tanrı'ya ait olacaktı.¹¹⁹ Kısaca, bu ister dişi ister erkek olsun, ilk doğan Tanrı'ya sunulacak demektir. Yasa, rahmi açılan her hayvandan ilk doğanın Tanrı'ya kurban edilmek zorunda olduğunu belirtir. Yasa, eşek gibi ritüel olarak kirli sayılan veya kutsal olmayan bir hayvan söz konusu olduğunda ve çiftçinin kutsal olmayan hayvanı kullanmayı amaçlaması halinde, kutsal olmayan hayvanı kurtarmak adına, kuzu gibi kutsal bir hayvanın kurban edilmesi gerektiğini açıkça açıklamaya devam eder. Bu, eşek yerine bir kuzu kurban etmeniz gerektiği anlamına gelir. Eğer çiftçi eşiğin ilk doğanını kullanmak niyetinde değilse, o eşiğin boynunu kırmak zorunda kalırdı.¹²⁰

İlk doğan ve ilk meyve Tanrı'ya aittir. Bundan kaçış yok! Tanrı arta kalanlardan asla hoşlanmaz! Ancak küresel boyuttaki mali katkılarımıza baktığımızda, bizlerin utanç içinde başımızı öne eğmemiz gerekir. İsa Mesih takipçileri Tanrı'ya – bu durumda kiliseye – ilk ürünlerini vermiyorlar.

¹¹⁸ Yuhanna 3:16

¹¹⁹ Mısır'dan Çıkış 34:19

¹²⁰ Mısır'dan Çıkış 34:20

Buradaki geçerli ilke, ‘ilk ürün ilkesi’dir: ilk ürün Tanrı’ya aittir. Fakat bunun benim kişisel mali durumumla nasıl bir ilgisi olabilir?

Bunu Kişiselleştirmek

Aylık veya haftalık düzenli bir gelir elde edecek kadar şanslıysanız, ilk ürününüz Tanrı’ya verilmelidir. Sabit gelirli bireysem, benim ilk ürünüm ne olabilir, diye sorabilirsiniz?

Sohbetimizin hatırına, belli bir işe verdiğiniz hizmet karşılığı aylık 1.000 Amerikan Doları bir maaş aldığınızı varsayalım. Geçiminizi sağlayan para zarfını sevinçle elinize aldınız, maaş için Tanrı’ya şükrederek sevinci ailenizle paylaşmak üzere evinize gittiniz. Biz Hristiyanların genelde yaptığı, tüm giderlerimizin maaşımızdan karşılanmasını sağlamaktır. Kiranızı ve belki motorlu taşıtınızın vergisini ödemek için belli bir miktar alacak, ardından belirli bir miktarı yiyecek satın almak ve bazı kamu hizmetlerine ödeme yapmak için kullanacaksınız. Elinizdeki arta kalanla da Tanrı’ya ne vereceğinize karar vereceksiniz.

İncil’e özgü düşünceye sahip bir Hristiyan olduğunuz için, kiliseye vermeniz gerektiğine inanıyorsunuz. Avucunuzdaki arta kalana bakacak, önümüzdeki günlerde doğabilecek olası harcamaları da göz ardı ederek, kiliseye ne kadar vereceğinize öyle karar vereceksiniz. Sepete birkaç kuruş veya birkaç kâğıt para atacak, bunun ondalığınıza tam denk gelmediğini bildiğiniz halde, bunu, ondalık olarak kiliseye vereceksiniz. Buna karşılık, yasa altında olmadığınıza

inanıyorsunuz ve Tanrı durumunuzu anladığı için, kesinlikle sizden verebileceğinizden fazlasını vermenizi beklemiyor!

İsa takipçileri olarak bizim yanıldığımız yer, işte burası! Bu, cömertliğe karşı yanlış bir tutumdur. *Benim cömert olmaya ve Tanrı'ya ait olanı Tanrı'ya vermeye olan bağlılığım, her ay aylık maaşımı harcamaya başlamadan önce başlar.* Ben aylık maaşımı aldığım zaman, eve giderim, verdiklerinden dolayı Rab'be şükranlarımı sunarım, herhangi fatura ödemesi veya harcama yapmadan önce, zarfın içinden yüzde on, on iki veya on beşini alırım ve bunu, pazar sunusu olarak bir kenara koyarım. Kalanı da yaşamak için kullanırım. Bu temelde 'ilk ürün ilkesi'nin ima ettiği şeydir, yani Tanrı'ya ait olan, önce O'na aittir.

Petro'yla benim bu konuda nasıl davrandığımızı oldukça kişisel bir düzeyde sizinle paylaşmama izin verin. Bunu, sizi suçlu hissettirmek veya bizim nasıl kutsal ve dindar olduğumuzu göstermek amacıyla değil, aksine, sizi daha fazla Tanrı'ya güvenmeye ve bu ilkeyi kişisel yaşamınızda uygulamaya yüreklendirmek niyetiyle yapıyorum.

Hesabını Yapmak

Vermenin, almaktan daha büyük mutluluk olduğunu öğrendiğimde, vermelerimizin bir hesabını yaptık. Bu, yapması çok kolay bir işlem! Evliyseniz, eşinizle birlikte, bekarsanız, kendi kendinize yapacağınız bir işlem. Geçen on iki aylık gelirinize bakarak, toplam miktarı bir deftere

yazın. İşvereninizden veya dahil olduğunuz diğer ticari girişimlerden elde ettiğiniz toplam gelir nedir?

Sonra, Tanrı'nın Krallığına verdiğiniz para miktarını yazın. Bu miktar doğrudan kilisenize, bir misyonere, bir hizmet kuruluşuna veya seçtiğiniz herhangi bir hayır kurumuna verilmiş olabilir. Ben arkadaşlarımı her zaman için ondalık ve sunularını öncelikle kiliseye vermeleri konusunda yüreklendiririm. Elbette ki seçtikleri hayır kurum veya ajansa daha fazla vermek isteyebilirler.

Şimdi, ilk yazdığınız rakamı, ikinci rakamla kıyaslayın. Yıllık gelirinizden, Tanrı'nın Krallığına vermiş olduğunuz rakamı hesaplayabilirsiniz. Bu çok kolay bir işlem; geçen yıl ne kadar vermiş olduğunuzu size derhal gösterecektir. Bu, karıma ve bana bir çeşit 'uyarı sinyali' olarak hizmet etmiş, cömert olduğumuz ve vermeye inandığımız bir düşünceye sahip olmamıza rağmen, Tanrı'nın Krallığına aslında ne kadar da az verdiğimizize şaşırmıştık.

Amacım, Tanrı'nın Krallığına karşı cömert olmanız için sizi cesaretlendirmektir. Hristiyan bir topluluğa ait olduğunuzu umuyorum. Cömertliğinizle ilgili olarak sorumluluğunuz, öncelikle bu topluluğa karşıdır.

Kendi Hristiyan topluluğunuza verdiğinizde, bu topluluk, Tanrı'nın Krallığını etkilemek için elde edilen gelirin nasıl dağıtılacağına karar verecektir. Bu dağıtımlar, müjdeleme programları, misyon tanıtımları, misyon katılımı ve desteği, topluluğunuzdaki yoksullara yardım, kilisedeki çalışanların

maaşlarının ödenmesi ve düzenli kullanılan tesislerin genel bakımı yoluyla gerçekleşebilir.

Başlangıçta, vermelerimiz, uygun gördüğümüz ve Tanrı tarafından yönlendirildiğini hissettiğimiz için, yüzde beşten az ve gelişigüzel. Kararımız, bu miktarı artırmaktı. Tanrı'yı Sözü'nde denemek istiyorduk. Tanrı, elde ettiğimiz her şeyin ilk ürününü, O'na ait olanı önce O'na verdiğimizde, tüm ihtiyaçlarımızı gerçekten de karşılayacak mıydı?

Vermeyi Artırmanın Zorluğu

Bu aşamada, evli bir çift olarak, en azından, verdiğimiz yüzde beşe sadık kalacak bir imana sahip olduğumuzu hissediyor ve bunu her ay gerçekleştirmek istiyorduk. Bu kararımızdan birkaç ay sonra, Tanrı'nın ihtiyaçlarımızı karşılamaya devam ettiğini görmek, bizim için bir bereket olmuştu. Yılın sonunda, imanımızı artırmak yerine, her ikimiz de vermelerimizi artırmaya ikna olduk. Aslında Rab, Tanrı'nın verdiği gibi kimsenin veremeyeceğini, Kendi Sözü'nde zaten açıkça belirtiyor.

Aylık vermelerimizi, kısa süre içinde, yüzde ikiden, yüzde ona çıkardık. Zaman geçiyor ve Tanrı'nın ihtiyaçlarımızı karşılamaya devam ettiğini görüyorduk. Bununla imanımızı daha da esneterek, vermelerimizi yüzde on ikiye çıkardık. Tanrı vermeye devam ediyordu! Bu arada, bazı zamanlar, bağlılığımı yerine getirmekte zorlandığımı, sözümü tutamadığımda, anlayışla karşılayacağını bilerek, O'nunla pazarlık yapmaya veya sorgulamaya çalıştığımı da itiraf

etmeliyim. Yalnız bunu, hiçbir şekilde harfiyen uyulması gereken yasal bir sorun haline getirmeye niyetlenmedim. Bu bizim için, Petro ile benim için, Tanrı'ya güvenmenin, O'nu tek kaynağımız olarak itiraf etmenin, geçimimizi her zaman sağlayacağını bilmenin ve sadık olmanın temel bir sorunuydu. Böyle olunca biz, tüm gelirimizin ilk ürününü, Tanrı'ya ait olanı Tanrı'ya vermeye adandık.

İlerleyen yıllarda, ay boyunca farklı kişi ve kiliselerden aldığımız bağış ve hediyeler için de ayrı bir banka hesabı açtık, çünkü her ayın sonunda hizmet harcamalarını ve faturalarımızı yatırmadan önce, bunların yüzde on ikisini, yani ilk ürünü verecek hesabımıza transfer etmek için söz vermiştik. Verecek hesabını kiliseyi ve diğer misyonerleri desteklemek için sonradan kullanacaktık.

Bugün, Petro ve ben, aylık gelirimizin yüzde yirmisini veriyoruz! Tanrı'nın Krallığına her ay ekim yapmak, bizim için sevinçli bir etkinlik! Oruç tutmalarımız dışında, yatağa hiç aç girmedik. İhtiyacımız olan herhangi bir şeyden, hiç yoksun kalmadık. Tam-zamanlı çalışan misyonerler olarak, Rab ihtiyacımızı her zaman karşılıyor.

Bu ilke, hizmet hayatımızın son otuz yılında işlemekte! Her yılın başında da vermelerimizi artırmaya gayret ediyoruz. Rab, geçen yıl geçimimizi sağladıysa ve bizler de O'nun Krallığına gittikçe daha fazlasını vermeye devam ederken, O, yine bunu sağlamaya devam etmez mi? Geçen yıl, her ay, ilk ürünü Tanrı'ya verecek imanınız olduysa, ertesi yıl yine aynı miktarda vermeye devam edemezsiniz! Tanrı'nın sadakatini önceki yıl boyunca gördünüz; imanınız ve O'na

olan güveniniz arttı. O halde imanınızı artırmak için bir sonraki yılın vermelerini artırmanız gerekecek. Bu nedenle, vermelerimizi biz her yıl artırma kararındayız. Bu, oldukça heyecanlı bir iman yolculuğu! Kutsal Kitap bizi, imanla yürümemiz için isteklendiriyor¹²¹ ve bu iman yürüyüşüyle de Tanrı'yı hoşnut ettiğimizi söylüyor. Bizim hedefimiz, imanla yürümeye devam etmek ve Tanrı'yı tek ana kaynağımız yapmaktır.

İmanınıza Göre Başlayın

Sizi, tüm yükümlülüklerinizi ödedikten sonra, Tanrı'ya arta kalanları değil, O'na ait olan ilk ürünü vermeye adanmanız için, cesaretlendirmek istiyorum.

Tanrı bizi ilk sıraya koyuyor, biz O'nun yaratılış tacı, O'nun gözbebeğiyiz. Siz, Tanrı'nın ikinci tercihi değilsiniz.

Siz, O'nun ilk tercihisiniz! İlk ürününüzü vermekle, Tanrı'nın size olan tutumu ile sadece uyumlu hale gelirsiniz. Tanrı'yı hayatınızın her alanında ilk sıraya koyacak mısınız? O, sizi 'ilk'i yaptı. Yapılacak doğru şey budur. İlkimizi Tanrı'ya vermekten başka bir seçeneğimiz olmadığına inanıyorum. Biz, O'nu sevdiğimizi bu yolla göstermiş oluruz.

¹²¹ İbraniler 11:6

Karşılaşmakta olduğunuz zorluklar hakkında hiçbir fikrimin olmadığını düşünebilirsiniz. Haklısınız! Durumunuz ve koşullarınız benimkinden çok farklıdır. Yalnız bildiğim, Göksel Babamızın, dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğu,¹²² çocuklarını sevdiği ve onlara iyi bakacağına dair kesinlikle söz vermiştir.¹²³ Soru şu ki, O'na ait olanı O'na verecek kadar Tanrı'ya güvenecek misiniz? Yoksa Tanrı'ya ait olandan almaya ve çalmaya devam mı edeceksiniz? Ben hayatımda, O'na ait olanı O'na vermeye karar verdim ve bu kararın meyvelerini de defalarca toplamaktayım.

Vermekte Hayat Var

İsrail topraklarında iki büyük su kütlesi vardır. İsrail'in kuzeyinde, Suriye ile sınırına yakın yerde Celile denizi bulunur. Bu göl, Ürdün Nehri aracılığıyla birkaç yüz mil güneydeki ikinci göl olan Ölü Deniz ile bağlantılıdır. Celile Denizi, her türden tatlı su balığı açısından zengin, canlı bir su kütlesidir. Güneyde, deniz seviyesinin altında, suyuna çıkış olmayan Ölü Deniz bulunur. Ölü Deniz'de neredeyse hiç canlı organizma bulunmaz. Mineral ve tuz açısından yoğun bu su kütlesinde, hiç balık yoktur.

Bunu, Celile Denizi gibi hem alan hem de veren bir su kütlesinin nasıl canlı ve hareketli bir su kütlesi olduğunu açıklamak için, bir örnek olarak kullanmak istiyorum. Bunu,

¹²² İbraniler 13:8

¹²³ 1.Yuhanna 3 :1, Romalılar8 39

yalnızca Ürdün Nehri'nden su alan ve herhangi bir çıkışı olmayan ölü su kütlesi Ölü Deniz ile kıyaslayın.

Aslında bu bize güzel bir örnek! Almamız için, avuçlarımızı açmamız lazım! Siz Tanrı'nın size vermek istediklerini, sıkı sıkıya kapalı ellerle almazsınız. Almak için, avuçlarınızı açmalısınız. Ellerinizi açmak, aynı zamanda vereceğinize de işaretidir. Bu da bizi, Luka'da üzerinde çalıştığımız ruhsal ilkeye götürür.

“Verin, size verilecektir.”

Az eken az biçer, çok eken çok biçer.¹²⁴

Sizi bilmem ama hayatımda benim Tanrı'nın tüm bereketlerine ihtiyacım var. Lanet altında yaşamak istemiyorum. İsa'nın bana verdiği yaşam sayesinde, lanetten özgürüm ve bereketi altında yaşayabiliyorum. Bu bereketin dışı dönük bir ifadesiyle, cömert olmam, yalnız kendi hayatıma değil, aynı zamanda cömert olduğum kişilerin hayatına da daha fazla bereket getirecektir.

Bu çok önemli cömert olma ilkesini hayatınızda yaşamaya ya da yok saymaya karar verebilirsiniz. Tercih sizin! Size tüm iletebileceğim, cömert olma ilkesinin, hayatımızda ve

¹²⁴ 2.Korintliler 9:6

hizmetimizde, Tanrı'nın bize olan sevgisinden dolayı onurlandırdığı ve koruduğu bir ilke olarak, birçok kez bereketlendiğidir.

Her Şey Tanrı'ya Ait

Cömertlik için motivasyonumun, Tanrı'dan sayısız bereket alma arzumdan kaynaklanmadığını netleştirmem gerekir. Bu fikir, taraftarı olmadığım refah müjde öğretisine aykırı gelecektir.

Cömert olmamın nedeni, hayatımda bir verme tutumuna sahip olmam gerektiğine inanmamın nedeni, sahip olduğum her şeyin Tanrı'ya ait olduğu gerçeği, bilgi ve farkındalığımla ilgilidir.

Hayatımı İsa Mesih'e adadığım gün, sahip olduğum her şeyden vazgeçtim. Ölümü, sonsuz cezayı ve Tanrı'dan sonsuz ayrılığı hakmeden bir günahkârdım. Tanrı hayatıma girdiği anda, beni bu esaretten tamamen kurtardı.

Tanrı'nın bana verdiği yeni hayat, İsa Mesih'in Kendisiyle sarmalanmış bir hayattı. Hayatımı İsa Mesih'e adadığım gün, Kendisini hayatımın yeni Efendisi olarak itiraf ettim ve hayatımın hakkından vazgeçtim. Bundan vazgeçtiğimde, sahip olduğum mal varlığımdan da vazgeçtim. Sahip olduğum, değerli saydığım her şey, İsa Mesih aracılığıyla

Tanrı'ya aittir. Karşılığında bana yeni bir hayat, bir daha asla kaybetmeyeceğim bir hayat verdi. Tanrı, biricik Oğlu İsa Mesih aracılığıyla, beni Kendisiyle barıştırdı. Benim artık Tanrı karşıtı olmadığım, Göksel Babama bir insan olarak doğrudan ulaşabildiğim gerçeği, beni, sahip olduğum her şeyin hakkından vazgeçirmeye motive etti.

Bu ilkeden hareketle cömert bir tutum sergilemek, benim sadece Tanrı'ya ait olanı Tanrı'ya verdiğim anlamına gelir. Bu yüzden ne cüzdanımdaki para, ne banka hesabım, ne aracım, ne evim, hatta evliliğim ve çocuklarım üzerinde bile benim hakkım yok! Bunların hepsi Tanrı'ya aittir. Her şey Tanrı'ya ait ise, hâlihazırda O'na ait olanı nasıl Tanrı'ya geri verebilirim? Hayata bu şekilde yaklaşmak anlamsız! Petro ile benim, bizim hayat yaklaşımımız, sahip olduğumuz her şeyin Tanrı'ya ait olduğu ve bereketlerinin etrafımızdakilere aktarılmasında bizim sadece bir çeşit kanal, yol olduğumuz gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

Kiliseye ondalık ve sunu verme konusunu tamamen teolojik bir yaklaşım içerisinde tartışmak, boşuna bir çalışma olur. Konu hakkında tartışmayı, konuşmayı, hatta fikir ayrılığına düşmeyi düşünmek bile, elimizdeki her şeyin Tanrı'ya ait olduğu gerçeğini anlamadığımızı gösterir. Benim her ay yüzde yirmiyi ekme yaklaşımım, kalan yüzde sekseni kendi ihtiyaçlarımı karşılamak için kullanmama izin verdiğinden, Tanrı'ya şükretmektir. Bana çok şeyler verdiği ve emanet ettiklerine kâhya-görevli olmama izin verdiği için Tanrı'ya her zaman şükrediyorum. Gerçek şu ki, her şey Tanrı'ya aittir ve bu nedenle biz, karım ve ben, hiçbir koşula bağlı

kalmadan cömert olmaya karar verdik. Yoksa sorun sadece para değil!

Küçük Adımlar

Bu ilkeyi uygulamanız gerektiğini belki itiraf ediyor ama nereden başlayacağınızı bilemiyorsunuz. O halde küçük adımlarla başlayın. Bugün başlayın. Evliyseniz, bu gerçeği eşinizle tartışın ve bugünden başlayarak ne kadar vereceğiniz konusunda anlaşın. Kendinizi yoksul görüyor olabilirsiniz. Belki de sadece, bir tavuk ile birkaç yumurtanız var! İlk yumurtayı Tanrı'ya vermeye ve kalanıyla da yaşamaya ne dersiniz? Belki de hayatında her şeye, birçok mal varlığına, yüklü miktarda banka hesabına sahip, şanslı bir konumda olabilirsiniz. Sahip olduklarınızdan, Rab'be ait olanların farkına varın ve bunların bir hesabını yapın. Çıkan hesabı Tanrı'ya vermek ister misiniz? Artık gecikmemeniz konusunda sizi yüreklendirmek istiyorum; bugün bir karar verin ve Tanrı'ya ait olandan vererek başlayın.

Bizim hayatımızda ve hizmetimizde ciddi maddi sıkıntı yaşadıkça vermelerimizi artırdığımızı görüyorum. Düşman, genellikle cömert olma kararımıza saldırmak ve hayatımızın zor zamanlarında neden cömert olmamamız gerektiği konusunda bize her türlü parlak fikri sunmak için gelecektir.

Zor Zamanlarda da Devam Edin

Hayatımızda böyle bir an, 2020 yılında gerçekleşti. Dünya Covid-19 salgını nedeniyle felç olmuş, dünya ekonomisi darmadağın, hâlâ da öyle, insanlar işlerini kaybediyordu. Bu, kiliselere yapılan bağışların neredeyse engellendiği talihsiz bir olaylar zinciri doğurmuştu, dolayısıyla da mali ortaklarımız – kiliseler ve bireyler – artan mali baskı altında kalmıştı. Bazı ortaklarımızın, hizmetimize ve bize, mali desteklerini devam ettiremeyeceklerini bildirmeleri sürpriz olmamıştı. 2020 yılı ortalarında aylık gelirimizin neredeyse yüzde yirmi beşini kaybetmiştik. Durum, hiçte iç açıcı görünmüyor, kendimizi, kişisel vermelerimizi yeniden gözden geçirmek için giderek artan bir baskı altında hissediyorduk. Bunun yanında, Rab'bin kesinlikle anlayışla karşılayacağı düşüncesi içindeydik.

Ama Petro ile birlikte konu hakkında dua edip tartışırken, aylık sözümüzü yerine getirmeye cesaretlendik. Kesintiyi, hayatımızın diğer alanlarında uygulayacaktık. Kişisel desteklediğimiz misyonerlere mali desteği kesmek yerine, kişisel birtakım ihtiyaçları kesmeye karar verdik ve yüzde yirmi vermeyi devam ettirdik.

Tanrı'nın lütfuyla, hizmetimize yeni mali ortaklar katılmış ve bazıları da bunu bağışlarını artırarak karşılamıştı. 2020 yılı sonunda, oldukça zorlu geçen yılın tüm kayıplarını geri kazandığımızı görmek, bir bereket olmuştu. Yıllar sonra ilk kez, yılı, sonraki yıla aktarılacak bir bakiye ile kapatmıştık. Daha ne olsun! Bu görülmemiş bir şeydi ve şimdiye kadar geçirdiğimiz en zorlu yılda gerçekleşmişti.

Bu, maddi destek yönünden kayıp yaşadığımız zamanlarda bile, Tanrı'nın sağlamaya nasıl devam ettiğinin çok güçlü bir kanıtıdır. Vermelerimizi olduğu gibi devam ettirme sözünün, Tanrı'nın, bireylerin kalplerinde bağışlarını artırmaları ve yeni mali ortaklar olarak katılmaları için doğrudan hareket etmelerine neden olduğuna inanıyorum.

"Kimse Tanrı'nın verdiği gibi veremez."¹²⁵

Gelecek 'zor günler' adına sahip olduklarımızı saklamak, doğal bir tepkidir. Buna karşılık, zor günlerde vermelerinizi artırmanız, parayla yönetilmeyeceğinize dair yetkililere çok güçlü bir mesaj iletirsiniz. Biz hayatımızdaki baskı arttıkça, vermelerimizi artırırız ve her defasında Tanrı'nın, imkânsız niteleyeceğimiz yollarla geldiğini görürüz.

Cömert bir ATM

Bundan birkaç yıl önce, Güney Afrika'da bulunduğumuz bir sırada, banka hesabımız en düşük bakiyesindeydi. Bir öğleden sonraydı ve hesabımızda kalan son parayı çekmek için bir bankamatiğe yöneldiğimi hatırlıyorum. Rab'den, ihtiyacımızı karşılamasını dileyip şükrettikten sonra, şifreyi girdim. İhtiyaç duyduğumuz maddi yeniliği görmemizin,

¹²⁵ <https://billygraham.org/devotion/we-cant-out-give-god/>

sadece bir an meselesi olduğunu biliyordum. Geçmişte bunu defalarca gerçekleştirmişti.

Makinenin kapağı ihtiyacım olan birkaç banknotu çıkarmak için açıldı. Banknot paketinin kalın olduğunu gördüğümde, gözlerim birden fal taşı gibi açıldı! Parayı kaptığım gibi cebime attım. Kartı çıkardıktan sonra hızlıca arabaya gittim. Kapıları kilitledim. Parayı cebimden çıkardım ve saymaya başladım. Şaşkınlığım, aslında panik halim demeliyim, bankanın bana yanlışlıkla 3.000 Amerikan Doları verdiğini anladığımda, inanılmazdı! Hesabımda bu kadar yüklü nakit olmadığını biliyordum. Arabayı çalıştırdım ve olayı Petro'ya anlatmak için hızlıca eve döndüm.

Bankanın parayı benden geri alacağını beklediğimden, proaktif olmanın daha iyi olacağını düşündüm ve onları derhal arayarak kendi hatalarının detayını verdim. Karşı hattaki kişi gayet dikkatli dinledi, sonra bilgisayar sistemine girdi ve o bankamatikte böyle bir işlem kaydının olmadığını bildirdi. Hattaki kişi bana yardım etmek istiyordu ama, bu imkânsızdı, çünkü böyle bir işlem kaydı yoktu!

Tamamen şaşkın, telefonu kapattım. Tek yapabildiğim sadece, bunu sağladığı için Tanrı'ya şükretmek olmuştu. Bu türden bir olay, bir daha hiç yaşanmadı. Aradan geçen yıllar içinde, Rab'bin bunu tekrarlamasının iyi olacağını sık sık içimden geçirdim! Tanrı'nın, sizinle ilgilenmek, size katkı sağlamak ve sizi bereketlenmek için her türlü aracı kullanabileceğini kavrayın! Tanrı, benim banka hesabımda bulunmayan ve bankanın bunu kaydetmediği bir parayı bana verebildiyse, ihtiyacınız olanı sağlamak için kim bilir

size neler verecek! Biz hiçbir zaman Tanrı'nın verdiği gibi veremeyiz; Tanrı'nın bizim için biriktirdiği kaynakları hiçbir zaman tüketemeyiz.

Tanrı'nın her zaman sağlayacağını bilerek, büyük bir sevinçle verelim.

Hayata Geçirmek

O halde nereden başlayayım? Belki bu bölümde geçen hikayelerden etkilendiniz veya bunu hayatınızda denemek için imanla adım atmaya yüreklendiniz. Belki Kutsal Ruh, daha önce hiç denemediğiniz şekilde vermeye başlamanız için yüreğinizde işledi. Umarım bu bölümün sonuncu böyle olur.

'Suya atılırken' göz önünde bulundurmanız gereken bazı öneriler:

- 1. Dua** – Bunu daha önce hiç yapmadıysanız, Rab'den rehberlik ve yardım isteyin. Tanrı'ya ait olanı sakladığınız için belki tövbe etmeniz gerekiyor. Bu, başlamak için iyi bir yerdir! Rab yüreklerimizdeki günahları ve güvensizlikleri biliyor ve anlıyor.
- 2. Kutsal Yazılar** – Konu hakkında Kutsal Kitap'tan çalışın. Cömert yaşam yoluna başladığınızda, Kutsal

Yazılarda imanınızı artıracak birçok parça bulacaksınız. Bu ayetleri derin düşünün ve bu bölümde daha önce paylaştığım ayetleri yeniden göz gezdirin.

3. **Savaş** – Savaş gerçektir! Mali açıdan cömertliğinizi artırmaya adım attığınızda, kendinizi artan bir baskı altında bulacaksınız. Bu, ruhsal bir savaştır. Dayanıklılığı deneyimleyeceksiniz – ama dayanın – çünkü Rab size zafer verecektir.
4. **Hesap yapın** – Verdiklerinizin hesabını yapın. Bu bölümde bahsedilen alıştırmaları uygulayın. Ne kadar kazanıyor, ne kadar veriyorsunuz gibi! Bu konuda dürüst olun.
5. **Küçük adımlar** – İmanınıza göre vermeye başlayın. Kararlı olun ve her yıl, bunun bir değerlendirmesini yapın.
6. **İlk ürün** – Kalanları değil, ilk ürünü vermeye kararlı olun. Zaten veriyorsanız, bu, başlamak ve Tanrı'ya ait olanı Tanrı'ya vermeye sadık kalmak adına iyi bir yer olacaktır.

Yapılacak doğru iş olduğu için cömert olun!

Derin düşünme:

1. Cömertliğin tanımını kendi cümlelerinizle yazın.
2. Hayatınızın hangi alanlarında daha cömert olmakta zorlanıyorsunuz? Kısa bir listesini yapın ve sonra da bu alanlar için dua edin.
3. Yıllık geliriniz ile maddi yönden vermelerinizi gözden geçirin: vermelerinizi nasıl artırabilirsiniz?

7. BÖLÜM

Başkalarına İnanın

Hüseyin ile ilk tanıştığımda kendisiyle bir ilişki kurmak için isteksiz hissetmiştim. Yirmili yaşlarının sonunda, koyu tenli, Türklere özgü kuzguni renkte saçları olan birisiydi. Tıraş olmak günlük bir etkinlikten çok, haftalık bir etkinlik sayıldığından, en az bir haftalık sakalıyla düzgün giyimli, sıradan bir Türk erkeği görünümündeydi.

Allah'ın Lanetinde

Hüseyin, doğumunda oluşan komplikasyonlar nedeniyle engelli idi. Doktorlar engelini önlemekte çok geç kalmıştı. Adım attığında, ayaklarının zemini sürtmesine neden olan çapraz bir yürüyüşü vardı.

Ayakları ile ayakkabıları her zaman çamur içindeydi. Hızlı hareket edemezdi. Hüseyin ile yürümek istediğinizde, çok sabırlı olmanız gerekirdi. Türkiye'deki Müslüman dininde İslam'ın iki ana akımı vardır. Tutucu olan akım *Sünni* olarak bilinir. Kendilerini, İslam'ın beş şartını uygulayan İslam'ın saf hali olarak görürler. Namaz için camiye giderler ve Kur'an'a, Tanrı'yı bilmenin tek öğretisi olarak bakarlar.

Diğeri ise *Alevi* akım olarak bilinen, İslam'ın daha küçük bir kolu olan *Alevilik*tir. Bu, İslam'ın daha mistik bir yönüdür: Alevilerin camiye gitmesi gerekmez; evlerde küçük gruplar halinde toplanır ve bayramlarını gruplarındaki yaşlılardan birinin öğrettiği şarkılar eşliğinde kutlarlar. Hüseyin'in bağlı olduğu İslam grubu buydu.

Müslüman inancında sakatlık, ailede Tanrı'nın gazabına ve yargısına uğramanın bir işareti olarak görülür. Sakatlık, hoş karşılanmaz ve sakatlığı olan birinin, Tanrı tarafından cezalandırıldığı varsayılır. Böyle birisinin veya ailesinin korkunç bir günah işlediği, bu yüzden de Tanrı'nın, bir tür bir sakatlıkla bunu cezalandırdığı yaygın olarak düşünülür.

Hüseyin ne zaman sokağa çıksa, varlığı Tanrı tarafından cezalandırıldığını ve Tanrı'nın lanetinin üzerinde olduğunu herkese haykırırdı. Müslümanların geleneksel olarak birbirlerini selamlarken kullandıkları, iyi bilinen, 'Tanrı'nın esenliği üzerinde olsun' anlamındaki *"Selamünaleyküm"* ifadesiyle taban tabana zıt bir görüntü oluşturunuyordu. Hüseyin açısından bu, 'Tanrı'nın laneti üzerinde olsun' yargısıyla yer değiştirmişti.

İsa Tarafından Kabul Edilmek

Bu nedenle toplumdan dışlanmış hissetmek, Hüseyin'de bir şaşkınlık yaratmıyordu. İslam karşısında hayal kırıklığına uğramış, bir Tanrı olmadığına karar vermiş ve kendisini bir ateist olarak tanımlamıştı. Ama bu yine de Tanrı'yı

aramadığı anlamına gelmiyordu. Hüseyin günlerden bir gün, günlük gazete sayfalarını çevirirken İncil'in ücretsiz bir kopyasını İstanbul'dan sipariş edebileceği bir reklam görür. Ertesinde ise, İstanbul'daki Kutsal Kitap yazışma kursuna İncil'in ücretsiz bir kopyasını istemek için yazar. İki hafta içerisinde İncil eline ulaşır ve okumaya başlar. Hüseyin, İsa Mesih aracılığıyla sunulan bu sevgi ve sonsuz yaşam umudu mesajından öyle büyülenir ki, İncil'i bir daha elinden bırakamaz.

Hüseyin odasındadır, İncil okumayı tamamladığında, yatak ucunda dizlerinin üzerine çöker ve Tanrı'yı, İsa Mesih aracılığıyla, günahlarını affetmesi ve yüreğinde işlemesi için davet eder. Tarih, on beş Aralık 2002'yi göstermektedir. Bu tarihi biliyorum, çünkü onun küçük İncil'indeki ilk sayfaya yazılı bu tarihi görmüştüm. Hüseyin önceden herhangi bir Hristiyan ile tanışmamış ve odasında tek başına olduğu bir sırada hayatını İsa'ya adamıştı. Ben Malatya'ya taşındıktan birkaç ay sonra Hüseyin'le tanıştım. Kendisi bir Hristiyan ile görüşme isteyen bağlantılardan biriydi. Benim o aşamadaki hizmetimin bir yönü de, İsa hakkında daha fazla bilgi isteyen bağlantıları takip etmektir.

Güvene Ne Oldu?

Karşılıklı güvenin tuhaflik sayıldığı bir zamanda ve çağda yaşıyoruz. İnsanların birbirine güven duyması oldukça zor!

Bunun nedeni kişiden kişiye değişebiliyor. Belki geçmişteki acılardan dolayı başkalarına güven duymaktan vazgeçiyoruz. Bu, büyük bir olasılıkla, ailelerimiz tarafından bize sürekli hatırlatılan “...sakın yabancılarla konuşma...” ikazıyla yetiştirilme tarzımızdan gelebilir ve tabii bu da yabancılara güvenmemeyi dolaylı olarak destekliyor.

Yabancılara karşı gelen bu geleneksel yaklaşımdan benim de pek bir farklılık gösterdiğim söylenemezdi. Türkiye’nin güneydoğusu Malatya’da Hüseyin ile ilk karşılaştığımda, hakkında bazı kuşkularım vardı. Biz bu şehre yeni bir kilise projesi için ailemle birlikte henüz taşınmıştık. Tamamı kayıp, sekiz yüz bin nüfuslu bu şehrin ilk modern zaman misyonerleriydik. Kendimizi ‘nc’ler gibi hissediyorduk ve gerçekten de yleydik! İşlamiyet ile örtülü, karanlık bir şehirde yeni bir çığır açıyorduk. İşlam’ın çok tutucu bir dalı, Malatya’da sağlam bir şekilde kök salmıştı.

İnanmak İstiyoruz

Hüseyin’in hikayesi beni oldukça etkilemiş, Tanrı’ya duyduğu çocuksu imanı bana bereket olmuştu. Tanrı’nın benzeyişinde insanlar olduğumuza, Tanrı’nın sevdiği gibi insanları sevmemiz ve güvenmemiz gerektiğine olan inancımız, bizi, Petro ile beni, evimizin kapılarını Hüseyin’e açmaya yöneltti. Hüseyin’e inanmaya karar verdik ve Tanrı’nın onu bereketleme planının bir parçası olmak istedik. Hüseyin’in etrafındaki herkes, onun Tanrı’nın laneti

altında yürüdüğüne inanıyordu ama biz, Tanrı'nın onu sevdiğini ve bereketlenmek istediğini biliyorduk.

Hüseyin bizi ziyarete geldiğinde, Petro onun ayak bakımıyla ilgilenirdi. Ona yeni ayakkabılar alır, kendisiyle ilgilenirdik. Daha sonra onu kitap dağıtım şirketimde işe aldım ve tüm bölgedeki müşterilerimizle ilgilenmesi için de ona bir iş ve sorumluluk verdim. Hüseyin bundan daha mutlu olamazdı; sonunda birileri ona inanmış, güvenmiş ve kendisine değer vererek bir şans vermişti. Böylece hayatı tamamen değişti. Birinin hayatındaki dönüşümün gücünü, bu kişiye inanmaya ve güvenmeye karar verdiğimizde görmüştük. Hüseyin, başkalarının kendisine inanmasına ihtiyaç duyan birinin klasik bir örneğiydi. Bacaklarında biraz hareketlilik kazanabilmesi için de ameliyat geçirmesine yetecek kadar para toplamayı başardık.

Ameliyat çok başarılı geçmiş, bir baston yardımı ve daha az bir ağrıyla, artık daha hızlı hareket edebiliyordu.

Hüseyin ile tanışmak, bizim hayatımızı dönüştürürken hem kendisine hem de ailesine de yardımcı olmuştu. Bu, güvenin, birine inanma ve birine şans verme isteğinin doğrudan bir sonucudur.

Birileri Bana İnandı

Mahkeme duruşmalarına soruşturma hazırlamak için az önemdeki vakalar, genç bir polis memuru olarak, bana verilirdi. Olay yeri inceleme görevlisi olarak sorumluluğum,

farklı davalara atanan dedektiflerle yakından çalışmaktı. Yeni bir stajyer olarak, çeşitli suç mahallerine maruz kalacaksınız, ama kendinize olan güveniniz ve deneyiminiz geliştikçe de komutanınız daha ciddi suç mahalleri için size güvenecektir. Suç mahalli araştırmacısı olarak rolüm, kanıt toplamak, olay yerini belgelemek ve elimden geldiğince bunu dedektife ve daha sonra da mahkemeye sunmaktı.

Komutanım, bana zorluk çıkaran kıdemli bir yüzbaşıydı. Bazen bana karşı hiç acıması olmadığını hissedirdim. Her bir olay yeri incelemeye gittiğimde, elimden gelenin en iyisini yapmam için beni acımasızca ezerdi. Vasat bir iş çıkardığımda da tekrarı için beni geri gönderirdi. Güney Afrika Polis Teşkilatındaki bu özel soruşturma biriminde geçen ilk iki yıllık eğitim ve hazırlıktan sonra, diğerleri gibi başlayan bir gün, kariyerimdeki dönüm noktalarından biri oldu.

Ofisteki günlük olağan konuşmalar diğer günlerden farksızdı. Bir telefon geldi. Komutanım çoklu bir cinayet davasına bakmak için benden hazırlanmamı istedi. Bana eşlik edecekti. Olay yerine gitmek üzere malzemelerimizi hazırlarken, bana döndü ve “dava senin!” dedi. Bu, bu soruşturmada sorumlu kişi, yani baş kişi olacağım anlamına geliyordu. Şaşkına dönmüştüm! Benim de yapabileceğimi kanıtlayacağım an gelmişti demek ki. Olay yeri korkunçtu. Kıskaç bir koca, altı yaşındaki çocukları yan odanın kapısında saklanırken, karısı ve aşığını bıçakla yatak odasında öldürmüştü. Dehşet verici bir görüntüydü. Kanıtları toplayarak yapmam gerekeni yaptım.

Takip eden haftalarda davayı mahkemeye sunmak için dedektifin de yardımıyla titizlikle hazırlık yaptım.

Komutanım çıkardığım işin kalitesinden çok etkilenmişti. Sevinçten havalara uçmuştum! Sonunda birileri sorumluluk verecek kadar bana inanmış ve güvenmişti. Ben de hayal kırıklığı yaşatmamış, beklentisinin üzerine çıkarak, ünitelerde istenilen yüksek kalitede iş çıkarabildiğimi göstermiştim. Komutanım, sunduğum iyi işten dolayı beni övmüş ve dünyalar benim olmuştu!

Bu olay hep benimle kaldı. Birileri bana inandığı, güvendiği için yeteneklerimi ve güvenlerine layık olduğumu kanıtlayabilmiştim. Başkalarına güvenmediğim bir hayatı daha ne kadar yaşamalıyım? Hizmet yıllarımızda bizim, Petro ile birlikte yaşamaya karar verdiğimiz ilkelerden biri de buydu. Türk kültüründe çok fazla güvenden bahsedemeyiz. İnsanlar genelde birbirlerine güven konusunda çok isteksizdirler, şüphecilik yaygındır, gündem ise komplo teorileridir.

Güvenmek ya da Güvenmemek

Bu güven eksikliğini aile içinde de görmek, pek yadırganacak bir şey değildir. İnsanlar genellikle Müslümanların koşulsuz olarak birbirlerine güvendiklerine inandırılır. Otuz yılı aşkın bir süredir Müslümanlar arasında yaşayan biri olarak, şahsen, kendi aralarında çok az güven olduğunu onaylayabilirim.

Bu, günlük hayatımızda gördüğümüz güven eksikliğinden çok farklı değil. Biz, hizmet hayatımız boyunca güvenmeye karar verdik. Bu oldukça saf görünebilir ancak, bu türden yaklaşımın açtığı zorluk ve meydan okumaların da oldukça farkındayız. Biz, her ne zaman kapımızdan bir Türk girecek olsa, bu ister ofis kapısı ister ev kapısı olsun fark etmez, kendisine inandığımızı ve güvendiğimizi bilmesini ve hissetmesini isteriz. Onların, Müjde'ye olan ilgileri kadar, çeşitli öykülerle kapımıza gelmeleri, bizim alıştığımız bir durumdu.

Türkler arasında yaptığımız çalışmada birçok Türkün aslında Hristiyanlığa ilgi gösterme nedeninin, kendilerine yabancı bir pasaport, bir iş fırsatı ve hatta evlenmek için yabancı eş verileceğine inandıklarından kaynaklandığını görüyorduk. Bu, onların Türkiye'den çıkış biletiydi! Eğer gerekçeleri bu yönde değilse, o zaman da bizim gibi yabancı misyonerlerin, kendi mali ihtiyaçlarını karşılamak için yararlanabilecekleri çok büyük bir mali kaynağa sahip olduğumuz yönünde bir algıları vardı. Para, iş, hatta pasaport istemek, olağan sayılırdı.

Türkler de kendilerine güvenilmeyeceğini varsayıyor, bu da onların güvenimizi kazanmak ve gerçekmiş gibi görünmek için hikayeler uyundurmalarına neden oluyordu. Yeni bir Türk bağlantıyla görüştüğümüzde, bir güvensizlik hissi yaratmak istemiyor, kişinin anlattıklarına inandığımızı göstererek, güvenimizi yaşamasını istiyorduk.

Bu şekilde güvendiğimiz zaman, incinebileceğimizin çok farkındaydık, ama bizim için önemli olan ‘yüzde yüz güven’ vermektir.

Çevrelerinde zaten yeteri kadar onlara güvenmeyen insan vardı ve biz, farklı olmak, onlara birer ‘İsa’ olmak, bizimle birlikte dürüst ve kendileri olabileceklerini sağlamak istiyorduk. Bu, onlara güvendiğimiz anlamına geliyordu.

Sizin Rakamınız Kaç?

İnsanların, onlarla karşılaştığınız ilk birkaç saniye içinde onlara karşı tutumunuzu hissedebildiklerine inanıyorum. Ben, ne zaman yeni biriyle tanışsam, yüzüne bir ‘on’ rakamı koymaya karar veririm. Bu, bir kâğıt parçasına yazılmış, yüzlerine yapıştırdığım gerçek bir rakam değil elbette! Bir tür hayal ürünü! On üzerinden bir derecelendirme! Size bir ‘on’ vermekten bahsettiğimde, bu, size verebildiğim en iyi değer anlamında! Bu derecelendirmede ‘bir’ rakamı, kişi olarak sizden hoşlanmıyorum veya sizinle vakit geçirmek istemiyorum anlamına gelirken, ‘on’ ise, harika bir insan olduğunuz, birlikteliğinizden keyif aldığım ve yakından tanımak istediğim bir kişi olduğunuz anlamına gelecektir.

Yeni biriyle tanıştığımda, bu kişi ‘on’muş gibi davranmaya karar veririm. Bu kişi özel, sevdiğim ve birlikte vakit geçirmek istediğim bir kişi; karşılaştığımızda, tüm dikkatimi kendisine vererek ilgi gösterecek ve değerli hissetmesini sağlayacağım.

İnsanların, başkalarının beklentilerini karşılayabileceklerine inanıyorum. Size güvenimi veriyorsam, buna göre yaşamak sizin sorumluluğunuzda olur. Topu, oynamanız için size atıyorum demektir. Topu bırakırsanız eğer, bu size güvenmediğimden değildir. İyi tanımadığınız birine bu türden bir güven duymak bir iman eylemi ister. Evet, hayal kırıklığı yaratabilir! Ve ben bunu defalarca yaşadım.

Hepimiz kusurluyuz, ancak biri içimizdeki en iyiyi dile getirdiğinde, genellikle o yüksek standarda yükseliriz. John Maxwell¹²⁶

İnsanlar gerçekten bizi duygusal olarak incitebilir ve onlara duyduğumuz güveni yerle bir ederek uzaklaşabilirler.

Canınız Yanacak

Meslektaşım Eric'i, Türkiye'nin güney doğusunda kilise ekim işinde birlikte çalıştığımızdan yıllardan beri tanıyordum. Arkadaşım Eric ve ailesi, Pavlus'un doğum yeri Tarsus'ta yaşıyordu. Onların bulunduğu toplumda düzenli olarak toplanan iki küçük Türk Hristiyan inanlılar topluluğu vardı. Eric, günlerden bir gün, beni aradı ve benimle görüşmek istediğini söyledi. Tarsus şehir merkezindeki bir çay bahçesinde bir buluşma ayarladı. Eric, çok sayıdaki

¹²⁶ <https://danreiland.com/10-great-relation-principles-ive-learned-john-maxwell/>

meşe ağacının güzel, yemyeşil tonlarının gölgesi altında genç bir Türk'le beni bekliyordu. Koyu teniyle Levent'i, ilk kez orada tanımıştım.

Bilinmeyen bir nedenle, Levent'e hiç içim ısınmamış ve kendisiyle ilgilenmediğimi göstermek için de elimden geleni yapmıştım. Eric, İsa'yı izlemeye yeni kararlı Levent'i benimle tanıştırmak istiyordu, çünkü Levent'in işimde bana yardımcı olabileceğine inanıyordu. Ben de dağıtım şirketini yeni kurmuş, İncil ve Hristiyan literatürünün Türkiye'nin doğusundaki dağıtımına odaklanmıştım. Hizmet hızla büyüyor, genişliyordu ve benim ise yardıma ihtiyacım vardı.

Eric yardım aradığımı biliyordu. Bağlantı ve müşterilerimizi sürdürmek, müşterilerimize Hristiyan konulu yeni kitaplar almak ve verecekleri siparişleri takip etmek için Türkiye'nin güney doğusunda seyahat etmeye istekli, genç Türklere ihtiyacım vardı. Levent henüz iman etmişti ve bölgede pek bir tecrübesi yoktu. Ama ben, Eric'i tanıdığım ve kararına güvendiğim için, Levent'e karşı şüphe duymamaya ve kendisini müşterilerimizle ilgilenecek ekibin bir parçası olarak işe almaya karar verdim.

Sonraki haftalarda, Levent ekibin bir parçası haline gelerek eğitim aldıkça, onu daha yakından tanımaya başlamış, arızalı bir geçmişle, İslam'ın çok tutucu yönünden geldiğini keşfetmiştim. İsa'yı takip kararından dolayı ailesi kendisine yoğun bir baskı uyguluyordu. Bu da beni, sadece imanında büyümesine yardımcı olmak için, Levent'le daha fazla vakit geçirmeye yönlendiriyordu. Aylar geçiyor, Levent'e karşı güvenim artıyor ve ona daha fazla sorumluluk veriyordum.

Levent hiç hayal kırıklığı yaşatmıyordu. Bu elbette ona olan güvenimi sağlamlaştırırken, ona daha da fazla sorumluk vermeme neden oluyordu. Birlikte çalışılan birkaç yıldan sonra, Türkiye'nin bir başka şehrine yeni bir ofis kurmak ve öncü bir kilise ekim projesi başlatmak için Malatya'ya taşınmıştık. Başlangıçta kurduğumuz ofisin sorumluluğunu Mersin'deki ekip arkadaşlarım üslenmişti ama ekip arkadaşlarım Türkiye'den ayrılınca, ofisi yönetecek ideal kişinin Levent olacağına karar vermiştim.

Levent ile devam eden iki yıllık eğitim, disiplin ve yürüyüş sonrası, ofislerimizden birinin yönetim sorumluluğuyla ona güvенеbileceğime inandım. Bunun büyük bir hata olduğu sonradan ortaya çıkacaktı! Levent, kendi başına kaldığı anlarda, şirketi altüst etmeye başlamıştı bile. Faturaları ödemeyecek, doğal olarak elektrikler kesilecekti.

Aslında ofisi ziyaretlerim esnasında uygunsuz bir durumla karşılaşmıyordum. Nedeni, ofisimizde elektrik varmış izlenimi vermek için komşu şirketin ofis penceresinden uzatma bir kabloyla gizlice elektrik temin etmesiydi. Levent sonrasında müşterilerimizi telefon görüşmeleriyle tehdit etmeye başlamış ve bu, sonunda bizim Türkiye'den sınır dışı edilmemize yol açan bir takım talihsiz olaylar zincirine neden olmuştu.

Soruşturmanın, arkadaşlarımin öldürölmesiyle yıllarca takip eden mahkeme davalarının ardından, Levent'in, güvenlik polisi için çalışan gizli bir ihbarcı olduğu ortaya çıktı. Onu şirketimize kattığım günden itibaren ihbarcıymış. Levent, operasyonlarımızın tüm iç işleyişini biliyordu, Kutsal Kitap

Çalışmalarımızın, ğrenci gurubumuzun, ğretilerimizin ve eğitimimizin bir parçasıydı ve yerli yetkililere sürekli bilgi akışı sağlıyordu.

Levent'i ilk tanıdığımda, alnına 'on' rakamı yapıştırmış, ona inanmaya ve bir şans vermeye karar vermiştim. Ama ne yazık ki o, bu sorumluluğun beklentilerine göre yaşamadı. Levent, ona sunduğum güvene güvenmemeye karar verdi. Ben ona inandığım halde, o kendisine inanmadı.

Birilerine güvenmeye her karar verdiğimizde, her şeyin yolunda gideceğini düşünmek bir hata olabilir diye bu hikâyeyi sizinle paylaştım. Hakikat bize çok farklı bir hikâye sunar. Başkalarına güvendiğimiz bir hayatta elbette hayal kırıklığı yaşayabiliriz ancak bu, kuralın istisnasıdır, mutlaka normu değildir.

Yaralar Gerçek

Ancak buna karar vermek bana değil, güvenimi verdiğim kişiye aittir. Ben, bir başkasının potansiyelinde bir tıkanıklık, bir engel olmak istemiyorum.

Benim hayalim, insanların, Tanrı'nın onlar için hazırladığı şeylere ulaşmalarına yardımcı olmaktır.

Tanrı'nın bir başkasının yaşamında yapmak istediklerine hiçbir koşulda engellemek istemiyorum ve bu bana bağlı olduğu sürece de kararım, başkalarının hayatlarında bunu başarmalarına yardımcı olmaktır.

Karşılaştığım birçok insan, "bir daha birilerine güvenmek mi, asla!" diyerek kararlarını anlatır. Biraz derine indiğimde, kişinin, geçmişte birileri tarafından incindiğini keşfederim. Sanırım en çok acı veren ihanetlerden biri de, eşiniz tarafından aldatılmak olmalı. Bozulan bir evlilik, kişinin hayatında olabilecek en yıkıcı şeylerden şüphesiz! Güveni küle çevirir.

Bu, muhtemelen duyulan en derin güvendir, bozulduğunda, çok derinden keser ve büyük bir yara izi bırakır. Pek çok insan, bir daha güvenmemelerine neden olan bu açık, tedavi edilmemiş yaralarla dolaşır. Bundan farklı olarak, belki bir ticari ortağınız tarafından ihanete uğramış ya da iyi bir arkadaşınızın ihaneti yüzünden çok yüklü miktarda mali bir kayıp yaşamış olabilirsiniz.

Ben de oradan geçtim! Bir ticari ortak ya da eş tarafından değil ama, güvendiğim, Hristiyan inanlısı bir dost tarafından ihanete uğradım. Bu türden bir ihanet derine iner ve kişinin hayatında kalıcı hasar bırakabilir. Bir ihanet yüzünden yaralıysanız, bundan şifa aldığınızı ve yeniden güvenmek için cesaret aldığınızı umut ve dua ediyorum.

Güveni Yeniden Kurmak

Bir kum torbası olmanın kabul edilebilir olduğu izlenimini yaratma riskini göze alıyorum. Evet, güven sarsıldığında, onu yeniden tamir etmek mümkündür! Atılacak ilk adım, affetmek ve af dilemektir. Biz, İsa Mesih takipçileri ve inanlıları olarak, Mesih'in bizi bağışladığı gibi, bizim de birbirimizi bağışlamamız gerektiğinin farkındayız.¹²⁷

Bağışlamak, bir anda sunulabilen ve kabul edilebilen bir tercih meselesidir.

Birinin, size ya da bir başkasına karşı yaptığı herhangi bir düşüncesizliğini affetmeye karar verebilir, gerektiğinde, af dilemeye de karar verebilirsiniz. Ve siz izin vererseniz, bu hareket tez olabilir.

Diğer yandan güvenin büyümesi için zaman lazım! Affetme ve güven meselesi birbirine karıştırılmamalıdır. Affetme anlık, güven ise zaman alır. Bazı durumlarda güvenin bir daha kurulmaması oldukça olasıdır.

Böyle durumlarda kendinize karşı katı olmayın. Güveni yeniden kazanmak, zaman alır; yine de sizi, hemen affedici olmaya teşvik ediyorum. Türklerle karşılaşmalarımda, karşımdaki kişiye her zaman güvenmek için karar veririm.

¹²⁷ Efesliler 4:32, Matta 6:14, 18:21-22, Koloseliler 3:13, Mezmurlar 86:5, 1.Yuhanna 1:9

Güveni büyütmek isterim. Hoş, bu güven bozulursa, hemen bağışlarım ama yeniden güvenmek için zamana gereksinim duyarım. Levent'inki gibi durumlarda güven, maalesef bir daha hiç kurulmuyor. Zaman geçti, ama Levent'in ilişkiyi düzeltmek gibi bir niyeti hiç olmadı!

Potansiyelin Yolunu Kesmeyin

Başkalarına inanmadığımızda, hemcinslerimizdeki saklı potansiyelin yolunu kesiyoruz. İsa Mesih'in tutumundan ben hep cesaret alıyorum. İsa'yla çevrili insanlara baktığımızda, bunların, Tanrı'nın Krallık mesajını dünyaya duyurmak için pek ihtimal vermeyeceğimiz bir grup insandan oluştuklarını görürüz. Bana kalsa, daha eğitilmiş, daha etkili, daha başarılı insanlara giderdim ve bu insan grubunu taraftarım olarak seçmezdim.

Halbuki İsa'nın yaklaşımı çok farklı. Kendisini takip etmesi ve taraftarı olması için, sıradan insanları çağırır. Balıkçı, zanaatkar ve hatta vergi toplayıcısı olan bu adamların, belki de herhangi resmi bir eğitimleri bile yoktur.

Onlar zamanın 'kaymak tabaka'sından da değildir ama İsa, bu insan grubunu üç yıl boyunca eğitmek, paydaşlıkta bulunmak ve birlikte yürümek için seçer.

İsa, Yahuda İskariyot'u, bu on iki elçi grubunun bir parçası olsun diye çağırır. Bu gurubun içinde, Yahuda'nın çok benzersiz bir sorumluluğu vardır. İsa'nın hizmetinin günlük mali yönetiminden sorumludur. Bir kişi İsa'ya ve hizmetine

mali katkı sağlamak istediğinde, bunu Yahuda teslim alır. Bu elçi grubunun yiyecek ve konaklama ihtiyacını Yahuda düzenler ve ödemeleri kendisi yapar. Yahuda, günümüz terminolojisinde, İsa'nın hizmetinin muhasebecisi, saymanı ve mali işler sorumlusudur. Önemli sayılan bir metaya ve maliyeye erişimi vardır.

İsa, Yahuda'nın yüreğinde olan biteni bildiği halde, yine de bu çok önemli rolde ona güvenmeye karar verir.

İncil'e aşınaysanız, hikâyenin sonunu da bilirsiniz. Yahuda, kendisini seveni ve güveneni bırakır ve bir miktar para uğruna İsa'ya ihanet eder. Sırtını İsa'ya dönen Yahuda'nın sonu ne yazık ki iyi bitmez, intihar ederek ölür.

İsa'nın Yahuda'ya güvenmeye karar vermesi, benim her zaman ilgimi çekmiştir. O, her insan yüreğini bilen Yüce Tanrı'dır ve Yahuda'nın Kendisine ihanet edeceğini de kesinlikle biliyor. Buna rağmen İsa'nın, Yahuda'ya verdiği sorumluluğu geri aldığını hiç görmeyiz. Yahuda'yı yapmak üzere olduğu ya da ne olacağı konusunda asla yargılamaz. Yahuda, İsa'nın güvenine sahiptir ve verilen güveni yaşama sorumluluğu da kendi omuzlarındadır.

Eminim ki İsa, Yahuda'nın bu güven potansiyeline sahip olduğuna inanmasaydı, bu sorumluluğu ona asla emanet etmezdi. İsa, içlerinden birinin ihanetine uğrayacağını bildiği halde, Yahuda'ya güvenir. Başkalarına güvenmemek

bize kolaydır! Çünkü canımızın yanabileceğine inanıyoruz ve kalplerimizi potansiyel acılara açmamak için bunu yeterli neden olarak görüyoruz. İsa'nın hayatına baktığımızda ise, Pavlus'un, İsa'yla aynı düşünce ve tavra sahip olmamız gerektiğiyle ilgili Filipililer'e yazdığı sözlerinden cesaret alıyoruz.¹²⁸ Bu bana, doğrudan ve etkili konuşuyor ve beni, İsa'nın sevdiği, güvendiği gibi, çevremdeki insanlara güven göstermem için zorluyor.

Hepimiz Suçluyuz

İncil'de, dünyanın günah yüzünden Tanrı yargısı altında olduğunu okuyoruz. Tanrı'nın önünde hepimiz suçluyuz – Romalılar mektubu hepimizin günah işlediğini, bu yüzden Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldığımızı belirtiyor.¹²⁹ Yargıyı, ölümü hakkediyoruz.¹³⁰ Bu çıkmaz yüzünden İsa, Tanrı'yla barışmamıza bir yol açmaya geldi. Mesih'in çarmıhta gerçekleştirdiği iş ile ölümden dirilmesi, her insanın Tanrı'yla doğru bir ilişki içinde olmasına bir zemin hazırladı.

İnanlılar olarak şu anda, Tanrı'nın önünde suçlanmadan durabildiğimiz şanslı bir yerdeyiz. Günahın gücünden ve üzerimizdeki suç yargısından özgür olmamız, Mesih sayesinde. Pavlus'un Romalılar'a yazdığı mektupta Pavlus, Mesih'e imanımız varsa, Mesih'le kişisel bir ilişki

¹²⁸ Filipililer 2:5

¹²⁹ Romalılar 3:23

¹³⁰ Romalılar 5 8

içindeysek, Tanrı'nın bize yargı yerine sevgi, şefkat ve ilgi gözüyle baktığını yazıyor. Tanrı biz insana baktığında, bize Oğlu İsa Mesih'in gözünden bakar ve bu bizi yargıdan özgür kılar.¹³¹

Tanrı ile kişisel bir ilişkide olduğunu itiraf eden birçok Hristiyan kardeşimin, kendilerini başkalarını yargılama hakkına sahip olarak görmelerini şaşkırtıcı buluyorum.

Biz Hristiyanlar, çoğu zaman komşumuzu sevmek yerine, komşumuzu yargılama hatasına düşüyoruz.

Tanımadığımız birileri yaklaştığında, güvensiz ve kuşkulu davranmak bize kolay gelir. İsa'nın hayatına baktığımızda ise, hemcinslerini sevmeye ve güvenmeye kararlı birini görürüz. Mali işlerde çok özel bir sorumluluğu olan Yahuda bile, İsa tarafından güven duyulurdu.

Biz kendimizi hangi cüretle karşılaştığımız kişileri yargılama hakkına sahip olarak görüyoruz? İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'yla bir ilişkisi olmayan herkes, zaten Tanrı'nın yargısı altında!¹³² O halde, benim bir Hristiyan olarak, başkasını yargılama hakkım yok! Benim görevim, sevmektir; yargı ise Tanrı'ya aittir. Ben, ne zaman daha çok sever, daha çok güvenirsem, o zaman inançsız birilerinin hayatında, İsa

¹³¹ Romalılar 6:23

¹³² Yuhanna 3:16

aracılığıyla onu Tanrı'yla bir ilişkiye götüren, yargıdan kurtulacağı ve Tanrı'yla barışacağı bir katalizör olabilirim.

Yeniden Güvenecek Misiniz?

Ben başkalarına inanmanın meyvelerini yaşıyorum. İçinde acı ve hayal kırıklığı anları olsa da, bereket, büyüme ve meyve anları çok daha ağır basıyor. Başkalarına yeniden güven yolculuğuna başlamaya kendinizi hazır hissedebilir, ama nasıl aşacağını bilemediğiniz bir engeliniz olabilir.

Birine inandığınızda, bu, kişiyi duygusal, zihinsel ve ruhsal olarak güçlendirir ve sahip olduğunu bilmediği içsel bir gücü bulmasına ve kendi potansiyeline ulaşmasına yardımcı olur. Bob Proctor¹³³

Bir an durup bu güvensizlik engelini nasıl aşabileceğimize bakmak istiyorum. Güvenmediğimiz durumların arkasında genellikle bir neden vardır. Geçmiş deneyimlerinizde, güvendiğiniz birileri tarafından hayal kırıklığına uğramış olabilir ve bir daha güvenmemeniz konusunda kendinize söz verecek kadar incinmiş olabilirsiniz. Kendinizi bağlamış olduğunuz bir söz verdiniz. Buna neden olan bağı kırmalı

¹³³ <https://www.proctorgallagherinstitute.com/18128/the-power-of-believing-in-others>

ve bu ruh halinden çıkarak, yeniden güvenmeye başlamalısınız.

Yeniden güvenmek için, önce affetmek gerekir. Geçmişte incindiğiniz için güvenemeyeceğiniz kanısında haklıysam, demektir ki, yaşadığınız acı ana dönmeli ve geçmişinize bakmalısınız. Buna, sadakatsiz bir eş, iyi bir arkadaş veya size maddi zarar veren bir iş ortağı neden olmuş olabilir. İlerleyebilmenin yolu ödün vermeden affetmektir. Affetmeye karar verene dek, şifalanma olmayacaktır.

Size, bir kâğıt parçası alarak üzerine geçmişte canınızı yakmış olabilecek kişilerin isimlerini yazmanızı önerebilir miyim? Bunlar, sözlerini tutmadıklarından dolayı size acı veren bir ya da birçok isim olabilir. Affetmediğiniz isimlerin sonsuza dek kölesi olacaksınız.

Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla sizi bağışladığı ve Kendisiyle barıştırdığı gibi, siz de sizi inciten veya size acı verenleri bağışlamalısınız. İncil, Matta altıncı bölümde bağışlamamız gerektiğini çok açık vurgular. Burada, ancak bize karşı hata yapanları bağışladığımızda, bağışlanma dileyebileceğimiz açıktır.

Bu, İncil’de sıkça ve sadece gözden geçirdiğimiz, aslında oldukça derin bir açıklamadır. Bu açıklama, size karşı hata yapanları bağışlamadığınız sürece, sizin de Tanrı’ya karşı işlediğiniz günahlardan bağışlanmayacağınızı belirtiyor. Sizi bilmem ama, Tanrı’nın bana, “Üzgünüm dostum, seni bağışlayamam, çünkü sen henüz kimseyi bağışlamadın!” dediği bir durumda olmak istemiyorum. Ne pahasına olursa

olsun, bağışlanmak, Tanrı'yla barışık yaşamak istiyorum. Hayatımın tek bir anında dahi Göksel Babam'dan ayrı düşmek istemiyorum. Göksel Babam'la bu samimi, kişisel ilişkide yürümem için bana karşı hata yapanları bağışlamam lazım!

Bu nedenle, isimlerini yazdığınız listeye bakarak, bu insanların her birini size karşı yaptıklarından dolayı bağışlamanız önemlidir. Aslında onları bağışlamak istemeyebilirsiniz ama bunun tutunduğunuz duygularla değil de, Tanrı'ya itaatle ilgili olduğu konusunda sizi cesaretlendirmek isterim. Siz bağışlamayı dile getirin, duygusu arkasından gelecektir.

Bu gerçeklik, ruhunuzun derinliklerine inene kadar birkaç kez tekrarlamanız gereken bir şey olabilir. Ve hatta bağışladığınız kişi, bugün hayatta bile olmayabilir. O kişi sizi duyamasa, yüzünüze bakmasa bile, o kişiyi bağışlamaya devam etmeniz konusunda sizi yüreklendirmek istiyorum. Siz, sizi acıtan kişiyi bağışlayarak, o kişinin kölesi olmaktan çıkacak ve hayatınızı İsa Mesih'te yaşamak için özgür olacaksınız.

Bu sizi, başkalarına yeniden inanmanızı sağlayacak yeni bir yola sokacaktır. Bir daha yeni birileriyle tanıştığınızda yüzüne bir 'on' yapıştırın, o zaman bu kişiye inanmaya başlayacaksınız. Onlara bir şans verecek, savunmasız olmaya istek duyacaksınız, çünkü Mesih'in olacakları bildiği halde, savunmasız olmaya istek duyduğunu biliyorsunuz. İsa'nın bir takipçisi ve öğrencisi olarak, O'nun örneğine göre yaşayacak ve yürüyeceksiniz.

Hayata Geçirmek

Başkalarına inanma konusunda isteksiz olabileceğinizi saygıyla karşılıyorum. Çevrenizdekilere karşı daha derin bir güvene doğru yolculuk ederken, aşağıdaki adımları göz önünde bulundurmanızı istiyorum:

1. **SÖZ'ü kavrayın** – Kutsal Yazılar'ın, İsa'nın yeni takipçilerine güvendiği, Pavlus'un bizi, Mesih'tekiyle aynı düşünceye sahip olmaya cesaretlendirdiği yerler üzerinde durun ve derin düşünün. Kutsal Kitap komşumuzu sevmemizi buyurur. Seversek, güveniriz de!
2. **Liste yapın** – Başkalarına güvenmeye ve inanmaya yönelik tutumunuzu düşündüğünüzde, hayatınızda güveninizi sarsan kişileri belirleyin ve isimlerini bir liste halinde yazın.
3. **Bağışlayın** – Güveninizi sarsanları belirledikten sonra bu liste üzerinden dua edin ve her birini, güvenin sarsılmasından kaynaklanan incinmeler konusunda İsa adında bağışlayın.
4. **Numaranız kaç** – Yanınızda bulunan kişiye 'on' rakamı vermeye istekli misiniz? Bu kişiye güven duyarak başlayın ve kendisini önemli hissettirin. İnanmaya karar verin!

Başkalarına inanmaya karar vermeniz, hayatınıza yeni insanları getirecek ve bu yeni insanlar, hayatınıza bereket olacaktır. Ben hayatımı, başkalarına inanma kararlılığında yaşıyorum ve onlara hak ettikleri güveni vermek istiyorum. Ve yeni tanıştığım insanların hayatında, Tanrı'nın onlar için planladıklarına, tasarladıklarına engel değil, destek olmak istiyorum.

Derin düşünme:

1. Başka insanlara güvenmek sizin için kolay mıdır? Neden?
2. Geçmişte sizi acıtan, güveninizi sarsan, bağışlamanız gereken birileri var mı?
3. İsa'nın, kendisine ihanet eden Yahuda'ya ve Petrus'a karşı tutumu sizi nasıl etkiliyor?

Sonsöz

Bu kitabın sonuna geldik ve bu yolculuğun size bir bereket olduğunu umuyorum.

Tanrı'nın hayatınıza dair vizyonunu belirlemek ve yazmak için vakit ayırmaya isteklendirildiğinize inanıyorum. Bunun zaman ve emek aldığını biliyorum ama, hayatınızın sonuna kadar işlemenizde size katkı sağlayacaktır. Hayatınız boyunca karşılaşacağınız kaçınılmaz fırtınalarda sağa sola savrulmayacaksınız.

Vizyonunuz, gözlerinizi tek kaynak Tanrı'ya çevirmenizde ve tanrısal bir vizyonu gerçekleştirmenizde size yardımcı olacaktır.

Bu yolda yürüdüğünüzde, çevrenizdeki statükoya meydan okuyacaksınız. Statükoya meydan okurken, Tanrı'nın üstlenmenizi istediği rolde cesaretiniz ve anlayışınız olsun. Tanrı'nın üzerinde değişmenizi istediği konuları bilmezden gelmeyin. Cesur olun ve ilerleyin.

Yolculuğunuzda karşılaşacağınız sorunlar cesaretinizi kırabilir. Bunlardan yılmayın! Bırakın, yüzleştığınız sorunlar sizi güçlendirsün. Tanrı'ya bir adım daha yaklaşırken sizi tutkuyla doldursun. Sorunlara olan tavrınız, Tanrı'ya olan sadakatinize bir tanıklık olarak görünsün. O, her defasında Kendi yoluyla gelecektir. Tavrınız sizi daha yükseklerle götürsün.

Kendinize iyi bakmayı unutmayın! Komşunuzu gerçekten sevmek istiyorsanız, önce kendinizi seveceksiniz. Tanrı ile vakit geçirin, O'nun sesini işitmeyi öğrenin ve yapmanızı buyurduğu şeye itaat edin. Bedeninize iyi bakın, çünkü bu beden sizi, Tanrı için çalışmanız gereken yere götüren bu dünyadaki gemidir.

Öğrenmekten asla vazgeçmeyin!

Hayatınızda Tanrı'nın planına doğru ilerlerken ilişkilerinize değer verin. Başkalarına inanın. Çevrenizin değişim ajanı siz olun. İsa bizi Kendi bedeninin bu dünyadaki uzantıları olmaya çağırıyor.

Tanrı'nın size emanet ettikleriyle cömert olun. Bu konuda Tanrı'yla asla rekabet edemezsiniz. Her şey O'na aittir. Zor zamanlarda bile, sahip olduklarınızı paylaşın ve bunu sevinçle yapın.

Bu ilkeleri takip edip uyguladığınızda, bulunduğunuz yere çok etkili bir vuruş yapacağınızı biliyorum. Ama siz yine de bununla yetinmeyin. Bu, kendi ilkelerinizi belirleme anı; bunları yazın, paylaşın ve yaşamaya başlayın.

Dünya dürüst, savunmasız ve tanrısal insanlara, Tanrı'ya tam bir bağlılık gösteren, bir etki oluşturan insanlara aç!

Bu, hayatımız boyunca ve hayatımız aracılığıyla Tanrı'yı yüceltmek için çağırdığımız şeydir. Bunu yaptığımızda, Tanrı, Oğlu İsa aracılığıyla dünyayı değiştirecektir.

Hayatınızın etkili olması dileğiyle.

Hayatının en önemli kararını vermek

Siz hiç Tanrı'nın yüreğinizde çekiştiğini hissettiniz mi? Hayatınızda adım atacağınız en önemli kararlardan biri, Hristiyan olmaktır. Hristiyan olmanın bir yönü de herkesin günah işlediğinin bilincinde olmaktır. Kutsal Kitap, günahın bedeli, cezası ölümdür diyor. Kutsal Kitap'ın Hristiyan olmak hakkında ne öğrettiğini ve İsa takipçisi olmanın ne anlama geldiğini keşfetmek için Kutsal Kitap'tan okuyun.¹³⁴

Kurtuluş Tanrı ile başlar

Kurtuluş çağrısı, Tanrı ile başlar. Bunu, O'na gelmemiz için, bize kur yaparak ya da bizi kendine çekerek başlatır.

Yuhanna 6:44: *“Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez.”*

Vahiy 3:20: *“İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim;”*

¹³⁴ Fairchild, Mary. « What the Bible Says About Becoming a Christian. » Learn Religions. <https://www.learnreligions.com/how-to-become-a-christian-701019>.

İnsanın çabası boşunadır

Tanrı bizimle samimi bir ilişki arzular, ama biz bunu kendi çabamızla elde edemeyiz.

Yeşaya 64:6: “Hepimiz murdar olanlara benzedik, bütün doğru işlerimiz kirli paçavra gibi...”

Romalılar 3:10-12: “Doğru kimse yok, tek kişi bile yok. Anlayan kimse yok. Tanrı’yı arayan yok. Hepsi saptı, tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!”

Günah yüzünden ayrı düşmek

Bir sorunumuz var. Günah bizi Tanrı’dan ayırıyor ve ruhen bizi boş bırakıyor.

Romalılar 3:23: “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı.”

Kendi çabamızla Tanrı ile barışmak imkânsızdır. Tanrı’nın iyiliğini almak ya da kurtuluşu kazanmak için ne yaparsak yapalım, değersiz ve boşunadır.

Tanrı'dan bir armağan

Kurtuluş, Tanrı'dan bir armağandır. Tanrı bize bu armağanı Oğlu İsa aracılığıyla sunuyor. Mesih, günahımızın bedeli ölümü en kutsal bedelle, kendi hayatını haç üstünde bizim yerimize vermesiyle ödemiş oldu. İsa Mesih, Tanrı'ya giden tek yolumuzdur.

Yuhanna 14:6: *“İsa, ‘Yol, gerçek ve yaşam Ben'im’ dedi. ‘Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemes’ dedi.”*

Romalılar 5:8: *“Tanrı ise bizi sevdiğini şöyle kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.”*

Tanrı'nın çağrısına cevap vermek

Hristiyan olmak için yapmamız gereken tek şey, Tanrı'nın çağrısına cevap vermektir.

Nasıl Hristiyan olunur diye hâlâ merak etmek

Tanrı'nın kurtuluş armağanını almak zor değil. Tanrı'nın çağrısına cevap vermek, Tanrı Sözü'nde bulunan şu basit adımlarla açıklanır:

1) Günahkâr olduğunuzu itiraf edin ve günaha yüz çevirin.

Elçilerin İşleri 3:19 şöyle söyler: *“Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı’ya dönün. Öyle ki Rab size yenilenme fırsatları versin.”*

Tövbe, kelime anlamıyla “eylem değişikliği ile sonuçlanan bir fikir değişikliği” anlamına gelir. O halde tövbe etmek, günahkâr olduğunuzu itiraf etmek demektir. Tanrı’yla, günahkâr olduğunuz konusunda aynı fikirde olmak için, fikrinizi değiştirirsiniz. Sonuçta ortaya çıkan “eylem değişikliği” elbette günahtan yüz çevirmez.

2) İsa Mesih’in, haç üstünde sizi günahlarınızdan kurtarmak ve size sonsuz yaşam vermek için öldüğüne inanın.

Yuhanna 3:16 şöyle söyler: *“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”*

İsa’ya iman etmek, tövbenin bir parçasıdır. Fikrinizi, eylem değişikliği sonucu inançsızlıktan inanca değiştirirsiniz.

3) O'na iman edin

Yuhanna 14:6'da İsa şöyle söyler: “*Yol, yaşam ve gerçek Ben'im. Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemmez.*”

İsa Mesih'e iman etmek, eylem değişikliği sonucunda fikrin O'na gelmesiyle değişmesidir.

4) Tanrı'ya basit bir dua edebilirsin.

Tanrı'ya bir dua ile cevap vermek isteyebilirsin. Dua, Tanrı ile iletişim kurmaktır. Duayı kendi cümlelerinle yapabilirsin. Bunun özel bir formülü yok! Tanrı'ya sadece gönülden dua et ve seni kurtardığına inan. Çaresiz, nasıl dua edeceğini bilmiyorsan, işte bir kurtuluş duası:

Sevgili Rab,

Ben bir günahkârım, itiraf ediyorum. Senin hoşlanmadığın çok şey yaptım. Hayatımı yalnız kendim için yaşadım. Bundan özür diliyorum ve tövbe ediyorum. Sen'den beni bağışlamayı diliyorum.

Haç üstünde benim için, beni kurtarmak için öldüğüne inanıyorum. Sen, kendim için yapamayacağım şeyi yaptın. Şimdi Sana geliyorum ve Sen'den hayatımın kontrolünü almanı istiyorum; hayatım artık Senin. Bugünden başlayarak, Senin ve Senin hoşnut olacağın şekilde yaşamam için bana yardım et.

*Rab, Seni seviyorum ve sonsuzluklar boyunca Sen'le olacağım için
Sana şükrediyorum*

Amin.

5) Şüphelenme

Kurtuluş, lütuf sayesinde iman yoluylaadır. Bunu hakketmek için senin yaptığın ya da başardığın bir şey yok. Bu, Tanrı'dan bir armağan. Yapman gereken tek şey, onu almak!

Efesliler 2:8 şöyle söyler: *“iman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.”*

6) Bu kararını paylaş

Romalılar 10:9-10 şöyle söyler: *“İsa'nın rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur.”*

İsa Mesih ailesine hoş geldin!

Dünya Misyonlarındaki Rolün

OM, dünyanın yüz ondan fazla ülkesindeki hizmetleriyle uluslararası bir misyon kurumudur. 1957 yılında kuruldu ve hizmeti, bir avuç öğrenciden, dünyanın her yerinden altı binden fazla tam zamanlı çalışan hizmetliye dönüştü.

Siz bir Hristiyan olarak, Tanrı'nın dünyanın kurtuluş planına katılmayı isteyebilirsiniz. İşte size hemen şimdi dahil olabileceğiniz birkaç yol.

Dua edebilirsin – İman dünyasıyla ilgili bilgi sahibi olun. Özellikle ilgilendiğiniz misyon bölgeleri hakkında bilgi edinin.

Misyon bölgesindeki kardeşleriniz adına Tanrı'nın önünde durun. Daha fazla misyonerin çağırılması ve Mesih'te kayıp canlara ulaşmaları için dua edin. Kendi dualarınıza cevap olarak Tanrı sizi kullanırsa, şaşırmayın!

Verebilirsin – Tanrı size kendi parasının bir kısmından sorumlu olma ayrıcalığı vermiş olabilir. Kendinize gerekeni ayırdıktan sonra, kalanı Tanrının Krallığına kullanabilirsiniz. Bir başka yol da misyon çalışmalarını desteklemektir.

Gönderebilirsin – Kendi kilise çevrenize ve topluluğunuza bir göz atın. Misyoner çağrısı alanları bulun ve onları

yüreklendirin. Hayatlarında Tanrı'nın yönünü bulmalarına destek olun. Misyonerleri himayenize alın ve onlara moral verin. Mektup, kart, kaset ve elektronik posta yoluyla onlara destek olun; Tanrı'nın onları çağırdığı işe ve kendilerine inandığınızı bilmelerini sağlayın. Onlar ev ödevlerini yaparken, siz onlara kalacak bir yer, kullanmaları için araç sağlayacak durumda olabilirsiniz.

Gidebilirsin – Büyük görev size de bir çağrı! İhtiyacı görebilirsin, neden erteliyorsun?

Daha fazla bilgi için bizimle görüşün: www.om.org

Martin de Lange'in bir diğerk kitabı:

Cennetin Kıyısında Yaşamak

Martin de Lange – Dik başlı, azimli ve belki de biraz aykırı – hayatın kendisini götürdüğü yerden memnun! Hayatının aşkı Petro ile evli, küçük çocuğunu yetiştiren, adli polis fotoğrafçısı olarak işinde başarının tadını çıkaran Martin, her şeyi hallettiğini düşünür; ta ki Tanrı Kendi sıralamasını yapana kadar!

Martin, Türkiye'deki ruhen kayıp canlar için tutkuyla dolduğunda, her zaman için istediğini düşündüğü hayatın artık tamamen değiştiğini görür ve birkaç yıl gibi kısa bir süre içinde, küçük ailesini kökünden söküp, Orta Doğu'da yeni bir hayata başlar.

Petro ve Martin, Tanrı'nın bir sonraki adımda onlar için ne sakladığını bilemeden, cennetin kıyısında yaşamamanın gerçekten ne anlama geldiğini öğrenmeli...

Temin etmek için lütfen ziyaret edin:

www.martindelange.org

